

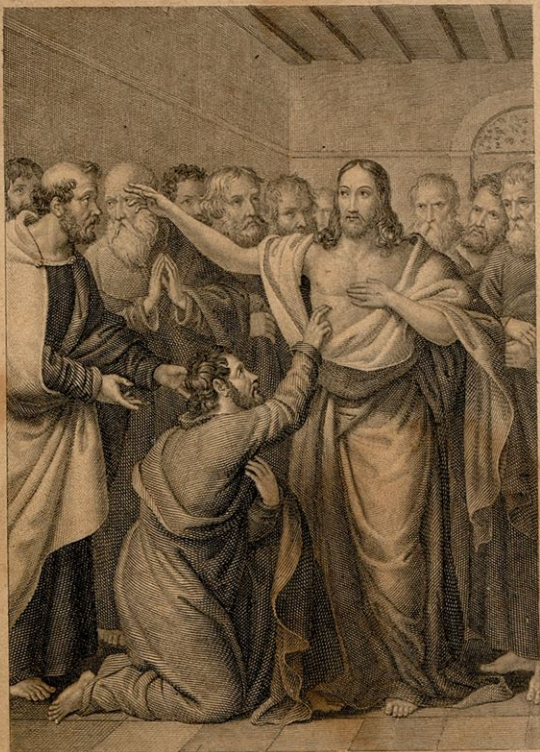
Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

108284

243

F. Fleischmann del. & sc. München.
11

Der Friede sey mit euch.

Lue. 24, 36.

MIR VAM BODI!

MOLITEVNE BUKVE,

v kterih

se najdejo mnoge

SVETE MASKE

in druge

navadne molitve

sa vse potrebe v nashim shivljenji,

litanije in pesmi,

tudi

PASIJON

ali

terpljenje nashiga Gospoda Jesufa Kristufa
f svetim krishevim potam.

S eno podobo.

*S dovoljenjem visokozhastitljiviga Ljubljanskiga
Shkofjstva.*

V Ljubljani 1850.

V saloshbi in na prodaj per *Ignazii Klemensu,*
bukvovesu na starim tergu Nr. 155.

243

108284

108284

(7)

D8926/1950

Namesti predgovora.

Mir vam bodi!

S tem vohilam srozhim vam, poboshni kristjani! te molitvene bukvize. Kaj bi vam pa tudi mogel boljshiga vohiti, kakor mir — tisti pravi mir, v katerim so vse vohila sedinjenè?

Tode samo vohiti vam samorem ta mir, dati pa ne. Le eden je, ki samore dati ta mir; in ta edini je **Jesuf Kristuf**.

In **Jesuf Kristuf** je tudi perpravljèn, vsim, ki ga hozhejo, mir dodeliti. Sakaj, kakor je enkrat aposteljnám klizal, klizhe tudi sdaj she vsim hrepenezhim dufham: „**Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obtesheni; in jes vas**

bom poshivel. — Mir vam sapuſtim; ſvoj mir vam dam.“

Pravi mir je tedaj le famo v drushbi s Jeſufam Kriſtufam. Kolikor perferzhnejſhi in popolnejſhi je tedaj ta drushba, toliko vezh fladkoſti miru vshiva ferze.

V drushbi s Jeſufam Kriſtufam naj bo vedno zhlovekovo ferze, in le tako ſamore tudi vedno mir v febi vshivati. Tode flaboſti, fkerbi, fkufhnjave in mnogotere ſile, ktere naſ uboge ljudi na naſhim popotovanji fkosi dolino ſols na ſemlji povſod ſpremljajo, naſ dan na dan opominjajo potrebnosti, ſi bolj in bolj po Jeſuſovi drushbi persadevati in po nji hrepeneti.

K temu persadevanju in hrepenjenju grejo poſebno ure molitve. Sato ſo pa tudi ſoſebno ure molitve ſvelizhavne ure, v kterih Goſpod naſhim ferzam kliže: „Mir vam bodi!“

V pravim miru ima vera ſvoj zilj in konez; v njem ima upanje ſvojo terdnost;

v njem vshiva ljubestin svoje nar flaj-
fhi veselje.

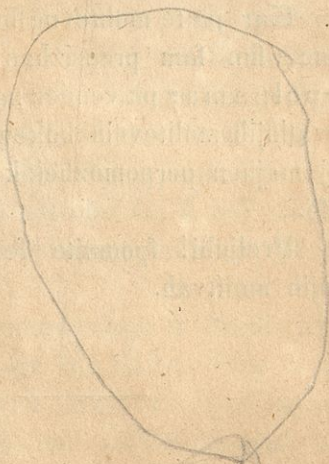
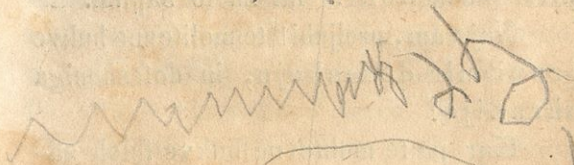
Savoljo tega se ne zhudite! zhe sim
tem bukvam besede nashiga Gospoda:
„Mir vam bodi!“ na zhelo sapifal.

Naj vam, preljubi! te molitevne bukve
pravi mir dofeshejo, in dofesheniga
ohranijo!

Kar pa te molitevne bukve sploh sa-
dene, sim sam preprizhan, de niso vse
popolnoma; pa vender naj bodo v versto
navadnjih molitevni bukev djane, in bodo
naj majhen perpomozhak k vafhi pobosh-
nosti.

Preljubi! spomnite se tudi mene v
svojih molitvah.

KASALO

KASALO.

I. Del. Posvezhevanje delavnikov.

	Štran.
Sjutranje molitve	3
Med dnevam	8
Vezherne molitve	11

Molitve drushin.

Sjutraj	18
Pred jedjo in po jedi	22
Svezher	23

II. Del. Posvezhevanje nedelj in prasnikov.

Molitve predpoldnem.

Sjutranje molitve	31
Perva sveta mafha, kakor jo mafhnik bere	40
Druga sveta mafha v posebni spominj Je- sufoviga terpljenja	67
Tretja sveta mafha po poglavitnih potre- bah nafhkih ferz	78
Zheterta sveta mafha v posebno sbujenje ljubesni do Boga	85
Peta sveta mafha sa take, ki ne morejo fami per sveti mafhi prizhujozhi biti	104

Šesta sveta mafha is molitev nekterih svetnikov sloshena	108
--	-----

Molitve per ozhitni boshji flushbi popoldne.

Litanije vseh svetnikov	123
Molitve po litanijah v dan svetiga Marka in krishev teden	128
Molitve po litanijah ob nedeljah in prasnikih, ki niso matere boshje	133
Lavretanske litanije s molitvami	137
Roshni kranz	147

Molitve po ozhitni boshji flushbi.

Vezhernize k pozhefhenju presvete Trojize	149
Šveti Ozhe nash (pomnoshen).	155
Zhesfhenja si Marija	166
Zhesfhenje svetiga Refhnjiga Telefa	173
Kristufova krona	176
Vezherne molitve ob nedeljah in prasnikih	181

III. Del. Posvezhevanje spovednih in obhajilnih dni.

Molitve pred spovedjo	189
Molitve po spovedi	200
Šedem pfalmov od pokore	203
Molitev sa odpuftike	216
Molitve pred svetim obhajilam	217
Molitve po svetim obhajilu	221
Boshje zhednosti	226
Kersna obljuba	228
Kershanfka ozhitna spoved	229

	Štran.
Šveto obhajilo v duhu	230
Molitev pred ispostavljenim svetim Refhnjim Telefam	232
Molitev k presvetimu Jesufovimu Šerzu	234
Molitev o svetim Refhnjim Telefu	236
Litanije od presvetiga Refhnjiga Telefa	241
Litanije od sladkiga imena Jesufoviga	248

IV. Del. Premišljevanje terpljenja Gospoda nashiga Jesufa Kristufa, in molitve h krishanimu Svelizharju.

Pasijon, to je terpljenje Gospoda nashiga Jesufa Kristufa po spisu vsih shtirih evangelistov	255
Šveti krishev pot	287
Kratke molitve k terpezhimu Svelizharju	310
Šerzhna molitev pred krishanim Kristufam	312
Molitev k svetim Jesufovim ranam	316
Molitev ob zhetertkih svezher v spominj smertnih teshav Jesufovih na oljki gori	323
Molitev ob petkih v spominj Jesufove smerti	324
Litanije od Kristufoviga terpljenja	326
Litanije od terpljenja in smerti Jesufa Kristufa	331

V. Del. Mnoge molitve.

Molitev k Materi Boshji.

Šhmarni venez	337
Molitev k Materi Boshji v nevarnih filnih zhafih	341
Molitev k svetimu Joshefu	341

	Štran.
Molitev k fvetimu Petru	342
Molitev k fvetimu Pavlu	342
Molitev k fvetimu Janesu Nepomuzhanu .	342
Molitev k fvetimu Alojsiju	343
Molitev k fveti Ani	343
Molitev k fveti Marii Magdaleni	343
Molitev k fvetimu Florijanu	344
Molitev k fvojimu patronu	344

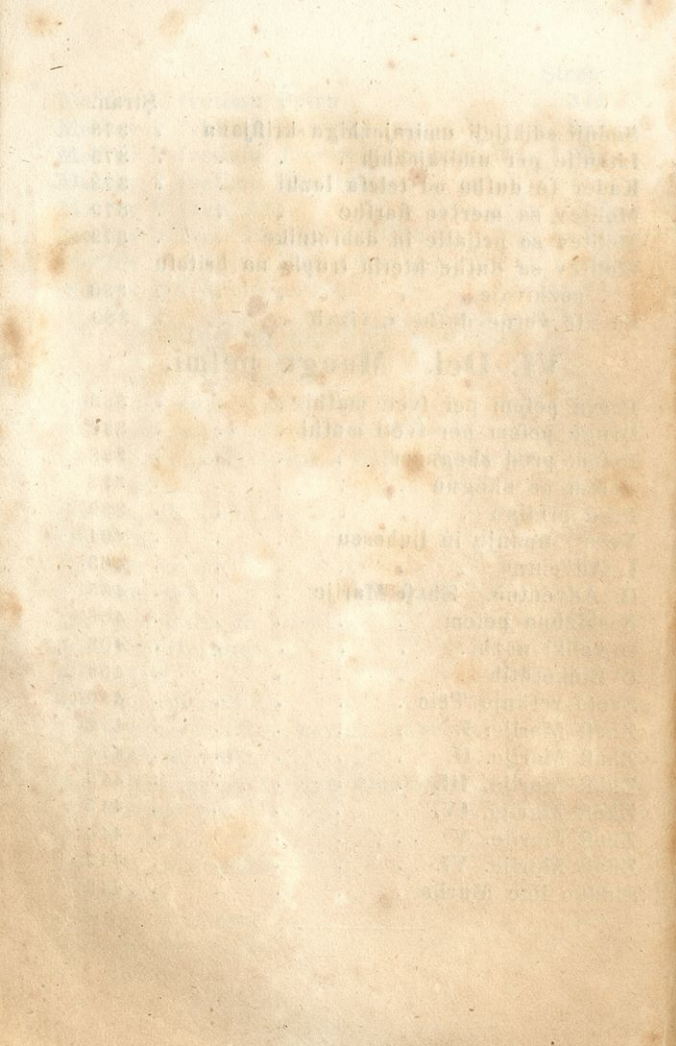
Molitve ob posebnih potrebah.

Švoj pokliz fposnati	346
Ob veliki dufhni shalofti	347
Ob zhafu notranje dufhne fuhote	347
Ob velizih fku fh njavah, posebno soper zhi- ftoft	349
Ob zhafnih nadlogah	350
Ob fufhi	352
Sa lepo vreme	352
Ob hudi uri	353
Ob flabi letini in lakoti	354
Ob shivinski kugi	355
Ob vojfki	356
Ob fleherni nadlogi	356
Sa frezhno svolitev noviga papesha . . .	357
Ob kaki sahvali	357
Sahvaljna pefem fvetiga Ambrosha	358
Sa frezhno pot	361
Sa frezhno fmert	361
Sa kakiga bolnika	363
V bolesni	364
Litanije v bolesni	366
Litanije od vdanofci v voljo boshjo . . .	370

	Štran.
Sadnji sdihljeji umirajozhiga kristjana	373
Litanije per umirajozhjih	375
Kader fe dufha od telefа lozhi	378
Molitev sa mertve staršhe	379
Molitev so prijatle in dobrotnike	379
Molitev sa dufhe, kterih trupla na britofu pozhivajo	380
Sa vse verne dufhe v vizah	380

VI. Del. Mnoge pesmi.

Perva pesem per sveti mafhi	383
Druga pesem per sveti mafhi	392
Pesem pred shegnam	398
Pesem po shegnu	398
Pred pridigo	399
Vera, upanje in ljubesen	401
I. Adventna	403
II. Adventna. Zhaft Marije	405
Boshizhna pesem	406
O veliki nozhi.	408
O Binkefhtih	409
Šveto rešnje Telo	410
Zhaft Marije. I.	412
Zhaft Marije. II.	414
Zhaft Marije. III.	415
Zhaft Marije. IV.	415
Zhaft Marije. V.	416
Zhaft Marije. VI.	417
Šladko ime Marija	419

I. Del.

Pofvezhevanje délavnikov.

Dobro je, Gospoda hvaliti, in Tvojimu imenu
prepévati, o Narvikfhi! sjutraj Tvojo mi-
loft, in ponôzhi Tvojo refnizo osnanovati.

Pfalm 91, 2. 3.

A.

Sjutranje molitve.

1.

O prebujenji.

Nad mano si zhul, o Gospod! ko sim spal. Tudi jes se hozhem tedaj k Tebi prebuditi, moj preljubi Bog! in se vnovizh déla lotiti, v katero si me poklizal, v imenu Boga † Ozhéta, † Šina, † in svetiga Duha. Amen.

2.

Jutranja molitev.

K délu se hozhem podati, v katero si me poklizal, moj preljubi Bog! Ali niso Tvoje usta govorile, o Gospod! ko si rékel: „V pótu svojiga oblizhja si saflushi svoj kruh,“ in: „Kdor nozhe délati, naj tudi ne jé“? — Vefelo hozhem tedaj svoje délo opraviti, ker tako Tvojo

voljo spolnim. Naj bi se mi fhe tako terdo in teshko sdélo, zhe se pa **Tvoje** volje spomnim, mi je ljubo, in misel v **Tvojo** gnado in v **Tvojo** pomozh mi ga ftori ljubo in prijétno. Glej, **Tvoja** milost je posebna, ktera samore vse moje djanje v dar prenarediti, ki **Tebi** dopade. Daj mi tedej v to svojo gnado in svojo pomozh, moj preljubi **Bog**, in poshégnej moj trud in délo mojih rok! Pa sdaj ne gre samo moj shivot k délu: tudi moja dusha, moj duh naj se sbudi sdaj v novo radoft in v novo veselje k **Tebi**, o moj **Gospod** in moj **Bog!** in sbudi naj se sato k **Tebi**, de **Tebi** shivi, o **Ti** moje shivljenje! in de **Tebi** flushi v fpokornosti in v vednim poboljshanji, o **Ti** edini zilj in konez mojiga bitja!

Pa jes sim ubog gréshnik, sim zhervizhek v prahu pred **Tabo**, o **Bog!** in **Ti** ne morem tako flushiti, kakor bi imel, in kakor saflushish. Pridi tedaj moji slabosti v pomozh, o **Bog** vfigamogozhnosti in ljubésni! daj mi dobre fklepe, tem fklepam pa terdnost in refnizo, pokashi mi pot, po kateri moram danafhoditi; uterdi me v poterpeshljivosti per opravljanji mojih opravkov; daj

mi pomozh soper vse skufhnjave k gré-
hu, posebno k tistim, h katerim sim nar-
bolj nagnjen in v ktere narvezhkrat sa-
bredem. Tudi mi dodéli krotkosti v
drushbi s svojim blishnjim, in zhistoft
ferza, besed in djanja, de nikogar ne
pohujsham, nikogar ne sapéljem!

Ozhe nash. Zhesfhená si i. t. d.

**Bog Ozhe, verujem v Tebe! Bog
Šin, verujem v tebe! Bog sveti Duh ve-
rujem v Tebe! Presvéta Trojiza, vé-
rujem v Tebe! Ohrani v meni pravo vé-
ro, in oshívi jo vedno bolj in bolj v me-
ni in stori me bogatejšhi v zhednostih!**

**Bog Ozhe, upam v Tebe! Bog
Šin, upam v Tebe! Bog svéti Duh, u-
pam v Tebe! Presveta Trojiza, upam
v Tebe! Štóri me možniga v mojim
upanji!**

**Bog Ozhe, ljubim Te! Bog Šin,
ljubim Te! Bog sveti Duh, ljubim Te!
Presveta Trojiza, ljubim Te is zéli-
ga ferza, is zéle dushe, is vsih svojih
mozhi! Ushgi v meni vsaki zhas ogenj
prave ljubésni!**

Ozhe nash. Zhesfhená si i. t. d.

**Šveta Marija, mati boshja, mati
mojiga Svelizharja, prosi tudi Ti danaf**

sa mene fvojiga boshjiga Šina, in bodi, o mati ufmiljenja, tudi moja mati in frednjiza! — — Šveti patron, profi sa mene! — — Vfi fvetniki boshji, profite sa mene! — — Šveti angelj varh varuj me!

Ozhe nafh. Zhefhena fi i. t. d.

Ne proſim pa famo sa-fe; sa vſe ljudi molim in proſim, o Goſpod! Šej fo vſi Tvoji otrozi in moji bratje. Poſebno proſim sa vſe uboge, bolnike, terpézhe in nadloſhne, in ſoſebno sa uboge duſhe v vizah.

Ozhe nafh. Zhefhena fi i. t. d.

Verujem i. t. d.

Vefelo grém sdaj k délu, ker ſim f Tabo, o Goſpod! govoril.

3.

Jutranje miſli.

1. Shé toliko jutranjih ur mi je puſtila miloſt boshja doſhivéti; ali ſim bil vſako jutro boljſhi in pobošniſhi, kakor dan popréd?

2. Shé toliko fklepov k dobrimu ſim v ſvojim ſhivljenji ſtoril, tudi danaf

spét: ali sim jih došlej dershal? in sakaj jih nisim?

3. Šhé toliko gnad boshjih sim v svojim shivljenji prejel: ali sim se došlej jih poslushil? in sakaj ne?

4. Ali bom danaf boljshi postal kakor sim došlej bil?

5. Nov dan sim sopet došhivel. Kaj bi bilo, zhe bi me bil ljubi Bog nozojfhno nozh v vezhnost in pred svojo sodbo poklizal, kakofhno sodbo bi bil pazh saflushil?

6. Nov dan sim sopet došhivel. Kaj bi bilo, zhe bi bil ta poslednji dan mojiga shivljenja?

7. Ker bi bil prav lahko poslednji dan, in ne vem ne ure ne dnéva; ali bi ne bil nar vezhi neumnesh, zhe bi ne bil perpravljen k smerti in sodbi?

8. Kako le? S délam in molitvijo — — s molitvijo in délam — — in oboje védno v duhu pokore in rastertosti, kakor se ubogimu gréshniku spodobí.

9. Oh, Gospod, Gospod, bodi mi ubogimu gréshniku milostiv!

B.**Med dnévam.**

Pomifli prav doftokrat, kako kratek je zhaf, kako nezhimerne fo vse pofvétne rezhi in posebno kako prasno je vse, na kar pofvetno mislezhi zhlovek tako rad svoje ferze navéshe; imej pa tudi svoj zilj in konez po smerti vedno pred ozhmi, in svoj namen, ki ga imafh v nebésih. Persadeni si vsako uro, vsak migljej pofvezhevati, de te vsaka ura, vsak migljej Bogú in vezhnimu svelizhanju blishej perpelje.

1.

Vfelej, kadar ura bije, se spomni smerti, in rêzi sam per febi:

Spét fim eno uro blishej smerti, spét eno uro blishej groba — ali fim pa tudi blishej vezhniga svelizhanja?

2.

Ali pa pomifli vezhnkrat ftan svoje dushe; prevdari posebno zhednosti, kté-rih she nimafh, in si vender kakor pravi kristjan persadévati morafh, jih perdobiti.

— Isvôli si tedaj vfelej, kadar ura bije, kako zhednost, sa ktéro hozhefh profiti, in rezi, postavim, sam per febi:

1. Nebéshki Ozhe; prosim Te darú ponishnosti, po Jesufu Kristufu i. t. d.

2. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú poterpeshljivosti, po Jesufu Kristufu i. t. d.

3. Nebéshki Ozhe, prosim Te darú krotkosti, po i. t. d.

4. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú sveštôbe v katolishki véri, po i. t. d.

5. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú stanovitniga saupanja v Tvoje oblube in póta, po i. t. d.

6. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú, de Te moje ferze bolj ljubi, kakor vse vstvarjene rezhi, po i. t. d.

7. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú mirljivosti s všimi, s kterimi moram shivéti, in posebno ufmiljenosti do ubosih in révnih, po i. t. d.

8. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú, de vse sovra shim, kar je greshniga in Tebi ne dopade, po i. t. d.

9. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú pridnosti v spolnovanji vsih dolshnost svojiga stanú, po i. t. d.

10. Nebéfhki Ozhe! prosim Te darú stanovitne spokornosti, po i. t. d.

11. Nebéfhki Ozhe! prosim Te darú stanovitne gorézhnosti v molitvi, po i. t. d.

12. Nebéfhki Ozhe! prosim Te stanovitnosti v Tvoji flushbi, po i. t. d.

3.

Ali pa si svôli Jesufovo shivljenje, v kteriga nasledovanje si poklizan, v svoje premishljevanje.

Jutranje ure naj te opomnijo Jesufove mladosti in njegoviga shivljenja per starishih v Nazaretu. Predari posebno zéno zhistih mladostnih lét, tihiga shivljenja s Kristusam, samotnosti i. t. d.

Opoldanjke ure naj te opomnijo ozhitniga shivljenja, uka, djavnosti in terpljenja Jesufoviga; seno besédo: véliziga nesapopadljiviga odrešenja po Jesufu Kristufu. Pomisli per tem gnufóbo gréha in temu nasproti svelizhavnost gnade, i. t. d.

Vezhérne ure naj te opomnijo noviga shivljenja njega, ki je od smerti vstal in njegoviga vnebohoda. Spomni se posebno vezhnosti, kjer je tudi tvoja domazhija, i. t. d.

4.

Ali premišljuj med dnevam naturo, stvarjene reži kakor grédizo, po kateri samoreš v premišljevanji k Bogu priti. Vsa-ko mésto, kjer stojish, vsaka pot, po kateri hodish, vsako délo, s katerim se pezhash, te samore in naj te opomni Gospodove vsmogozhnosti in dobrotljivosti. **O** de bi se s tazimi premišljevanji v tebi ljubésin do Boga vshgala!

C.**Vezhérne molitve.**

1.

V sklep dnévnih opravil.

Dokonzhano je! **S** Tvojo gnado, o preljubi **Bog**! sim sdaj opravila dneva dokonzhal, ktere mi je moj pokliz nalóshil. **O** de bi bil s njimi Tvojo voljo spolnil.

Tebi tedaj darujem na vsih svojih stopinjah in potih vse misli, besede in djanja dnéva; sedini jih, o **Ozhe** nebéshki! s

saflushenjem terpljenja in smerti Tvojiga edinorojeniga Šina, ki se je sa naſvzhlovezhil, in ſproſhnjo vſih Tvojih Švetnikov, de bodo vſe v Tvojo zhaſt, meni pa v ſvelizhanje.

2.

Perva vezherna molitev.

Trojedini Bog! Bog Ozhe, Bog Šin, Bog ſveti Duh, in vender Edini, Vezhni in Nerasdeljivi! Šveti, ſveti, ſveti Gospod Bog Sabaot! Jes, ſgubljeni ſin, ſanikerni hlapez — nar vezhi gréſhnik ſe vernem ſdaj v téj vezherni uri ſpét naſaj k Tebi!

Sahvalim ſe Ti narpred ſa vſe gnade in dobrete, ktere ſi mi danaſ ſpét dodelil! — Glej, vedno mi dajefh, o Gospod! kaj Ti dam jes naſproti? Moje ſerze ſhelifh iméti, o moj Gospod in moj Bog! vsemi ga tedaj, Ti Bog mojiga ſerza! prenaredi ga v ſvoje prebivalifhe, v tempelj ſvoje gnade, v ſvojo laſt!

Ali pa ſafluſhi moje ſerze v to iſvoljeno biti? — O zhes vſe Uſmiljeni! v neiſgovorljivi raſtertoſti klezhim pred Tvojimi nogami, in rezhem ozhitno in od-

kritoferzhno: Moje ferze tega ni vredno, Tvoj tempelj imenovati se, sakaj tako nezhisto, tako gréfhno, tako omádeshevano je. Oh, kolikrat sim danaf fpet grefhil!

Ódpri, o Gospod! ozhi mojiga duha, in fveti mi v bresno mojiga ferza, de fvoje danafhnje pregrehe prav fposnam in se uzhim bolj in bolj svojo vest fprafhevati. Sazhnem f Tvojo pomozhjó.

3.

Šprafhevanje vesti.

1. Ali sim opravila svojiga pokliza danaf pridno in svefto opravil.

2. Kako sim svojo dufho ohranil? kako svoje misli? kako svoje nagnjenja? kako svoje beféde?

3. Ali je bilo moje ferze zéli dan per Bogu? in ali sim se spomnil vezhkrat v otrofhki ljubésni njega?

4. Ali sim si tudi danaf zhes vse persadeval, v vsih rezhéh famo boshjo voljo spolnovati?

5. Ali nisim poglavitne sapovedi Gospodove: „Ljubi Boga svojiga Gospoda is vsiga svojiga ferza i. t. d., in bli-

shnjiga, kakor sam sebe!“ danaf nikoli is nemar puštil?

6. Ali nisim nikoli s nezhistim govorjenjem pohujšhanja dajal? tudi nizh nezhistiga storil?

7. Ali nisim nikoli svojimu blishnjimu kaj hudiga oporékoval?

8. Ali nisim nikoli drusih ljudi rasdrashil? nikoli fovrashtva in raspertja délal?

9. Ali nisim tudi nobene perloshnosti, kaj dobriga storiti, opuštil?

10. In — ali sim tudi druge (svoje podloshne) vsiga hudiga varoval, kar bi bil mogel in imel storiti?

11. Kako sim flasti tiste fklepe dershal, ki sim jih danaf sjutraj storil?

12. In pred vsm, — kako sim danaf svoje navadnje fkushnjave prestal?

13. Ali sim tedaj danaf v dobrim naprej ali nasaj fhel?

4.

Druga vezherna molitev.

Tukaj klezhim tedaj ubogi gréshnik — kakor nar vézhi gréshnik pred Tabo, o moj Gospod in moj Bog! — Ne delaj s mano rajtinge po mojim saflushenji. Kako bi mogel lizer pred Tabo obstati? Do-

déli mi tudi danaf fpét, ufmiljenja polni Sodnik! namesti saflushene fhtrafinge gnado in ufmiljenje. Ne glej na mnogoft in na velikoft mojih gréhov, o Jefuf! ampak na fvojo kri, ktero fi tudi sa mene, sa moje gréhe na krishi preli.

V véri objemem Tvoj krish, o Jefuf! Ne bofh me savergel. Le daj mi famo, o Gofpod! pravo ftudenje nad mojo fpazhenoftjo; dodéli mi dar fols, de nozh in dan ne prenéham fvoje gréhe objokovati.

Is praha klizhem k Tebi, o Gofpod! Oh! odpufti mi in ne saversi me.

Jutri hozhem Tvojo gnado svestejfhi obrazhati; ftori mojo voljo bolj terdno. Jutri fe hozhem gorezhejfe bojevati soper vfe fkufhnjave, in fi bolj persadevati v satajevanji, v molitvi, v vojfkovanji po zhednosti; uterdi moje fklepe Bodi Ti moje voje, — bodi Ti moja mozh in krepoft, — bodi Ti moje shivljenje, v kterim famim fe gibljem in shivim, o Ti moj Gofpod in moj Bog, Jefuf Kristuf!

Bog Ozhe, v Tebe vérujem, i. t. d.

Kakor spredej per jutranji molitvi, stran 5 per veri, upanji in ljubésni.)

Ozhe nafh. Zhefhena fi i. t. d.

Švetniki boshji, rasfvtljeni prijatli Gospodovi! pomagajte mi tudi vi sprofiti s trona nashiga Boga — odpufhenje — ufmiljenje — in gnado! — — Mati ufmiljenja, oftani tudi moja mati! — — Šveti angelj varh, oftani tudi to nozh varh per meni!

Ozhe nash. Zhesfhenena si i. t. d.

Vsêmi naf vse v Švoje varstvo, Gospod — vse Švoje otroke! Posebno se ufmili vsih terpézhih, tistih, ki so fhe tukaj na semlji in ki v tej nozhi po pokoji hrepené, — kakor tudi tistih terpézhih, ki so tam v vezhnosti fhe v kraji ozhifhevanja! Naj vsi vsi v Tebi pokoj sadobé!

Ozhe nash. Zhesfhenena si i. t. d.

Verujem v Boga Ozheta i. t. d.

In sdaj, o Gospod! isrozhim svojo dusfo v Tvoje roke. Naj tvoj flushabnik v miru pozhiva; sakaj moje ferze je v Tebi mir sadobilo.

5.

Pofamesne vezhérne misli.

1. Tako mine dan sa dnevam. Eden njih bo moj poslednji — morebiti she danashnji.

2. Zhe bi bil pa danafhnji dan moj poslednji; zhe bi me ta nozh pred sodnji stol boshji poklizala: ali bi bil she dosti perpravljjen?

3. In v zhem bi moglo to moje perpravljjenje obstati? V povernjenji k Bogu, in v vednim poboljševanji svojiga serza in shivljenja. Ali sim fkerbel she kadej, de mi je bilo na tem leshezhe?

4. Oh, de bi se tudi po vfaki stopinji, f ktero se vezhnosti perblishujem, tudi zilju kerfhanske popolnosti bolj in bolj blishal!

5. In — sakaj bi si v vfi refnizi tega ne persadéval, ker se moja smertna ura bolj in bolj perblishuje?

6. Vfiga posvétniga je tukaj konez. Tudi jes bom fhel enkrat od tod.

7. Samo smert je pot v vezhnost.

8. Ali se morde sdaj she vezhnosti bojim, ali jo pa mar bolj ljubim?

9. O de bi bil sdaj she s vezhnostjo prav fprijasnjen! Vaditi se hozhem faj v vezhkratnim spomnjevanji v vezhnost, in nobeniga dné nozhem samuditi, bres de bi ga s mislijo v vezhnost ne fklenil.

10. Daj mi tedaj gnado, o Gospod

zhaša in vezhnoſti, de nobeniga migleja ne samudim, de bi ga v ſvoje svelizhanje ne obernil! Tebi hozhem ſhivéti, o Goſpod! in Tebi umréti.

D.

Molitve druſhin.

1.

Sjutraj.

(Ta, ki naprej móli, sazhne pred krishanim Jeſufam klezhé:)

V iménu Boga Ozhéta, — in ſina — in ſvetiga Duha.

Odg. Amen.

Pridite, pokleknimo pred Bogam in molimo ga — ter odprimo ſvoje ſerze pred Goſpodam, ki naſ je vſtvaril. On je naſh Goſpod in naſh Bog; mi pa ſmo njegovo ljudſtvo in ovze njegove paſhe.

V. V ſgodnji jutranji uri naj gre naſha molitev k Tebi, o Goſpod!

O. Nagní ſe k naſhim proſhnjam, in uſliſhi naſho molitev.

(Kdor naprej móli.)

Molimo tedaj: **K** Tebi smo se sbudili, o **Ti**, ki si nas tudi to nozh varoval in ohranil. **P**reljubi **Ozhe** nebéfhki! vsémi nas ho sahvalo sa to svojo gnado. **S**ahvaljna molitev bodi vsak dan perva befeda, ki pride is nas hih uft.

Pa ne moremo se sahvaliti, bres de bi tudi fpet ne profili. **G**lej, o **Ozhe**! radi bi danaf tako molili, kakor od svojih otrok shelish; radi bi danaf dolshnosti svojiga stanú in pokliza tako spolnovali, kakor stan in pokliz térjata; radi bi bili in ostali vsi poboshni udje kerfhanfke drushine — bi bili in ostali radi vredni udje tvojiga shivota t. j. katolishke zerkve, tode bres tvoje pomozhi bi ne mogli. **D**aj nam tedaj tudi danaf fpet svojo gnado! **R**asvitli nas f svojo luzhjo, de nikoli od refnize vére ne saidemo, nikoli v tamoto in pomote ne pridemo. **S**tori nas mozhne f svojo krepofthjo, de bi po póti svelizhanja, po póti k tebi vedno varno in stanovitno hodili! **O**shivi nas f svojo ljubesnijo, de nikoli svojiga ferza na posvetne rezhi ne naveshemo in tebe fpred ozhí ne sgubimo.

O ti nas h **Ozhe**, usmili se nas! **J**e-

suf **Kristuf**, usmili se nas! **Sveti Duh**, usmili se nas! **Naf** vsih se usmili, o **Ti Bog** ljubésni! pa ne samo nas, ki smo tukej sbrani — ampak vsih ljudi — vsih vesélih in vsih shaloftnih, vsih frézhnih in vsih nefrézhnih, — vsih sdravih in vsih bolnih, — vsih, ki Tebe sposnajo in ljubijo, in tudi tistih, ki so sbe v flepoti, — vsih tistih, ki se sbe tukaj vojkujejo in bojujejo, in tudi tistih, ki tam v kraji ozhišhevanja **Tvoje** pomozhi perzhakujejo. Šej nas vse **Tvoja** ljubésin objéma — ljubésin do Tebe, o **Ti** nash **Gospod** in nash **Bog**!

Vi angelji in isvoljeni v nebésih! pomagajte nam tudi vi, milost od **Boga** sprofiti!

V. Obvaruj in ohrani nas, o **Gospod**!

O. Danas bres vsiga greha!

V. In po svojih potih

O. Nas vodi in ravnaj!

V. Usmili se nas, o **Gospod**!

O. Usmili se nas!

V. **Tvoja** pomozh bodi védno per nas!

O. Ker v Tebe stavimo vse svoje upanje.

V. Gospod, uflifhi nafhe profhnje!

O. In nafh glaf naj pride do Tebe!

(Kdor naprej móli.)

Miloftivi Bog, ki si nam dal danafhnji dan dofhivéti, dodéli nam svojo gnado, de danaf gréhe, katerim smo fhe vdani, opuftimo, svoje shivljenje po sapovedi Tvojiga fvetiga uka naravnamo, v Tvoji gnadi shivimo in enkrat frezhno umerjemo.

O. Amen.

V. Nafha pomozh je v imenu Gospodovim!

O. Ki je nebéfa in semljo vftvaril!

V. Ime Gospodovo bodi zhefheno!

O. Zdaj in vekomaj!

(Kdor naprej móli.)

Bog mirú naf uterdi v vfm dobrih, de njegovo voljo fpolnimo. On delaj v naf, kar mu dopade, po Jesusu Kristufu, katerimu gré zhaft od vékoma do vekoma.

O. Amen.

Ozhe nafh. Zhefhena fi. Verujem i. t. d.

(Kdor naprej móli.)

Shegen vfigamogózhniga Bogá — Ozhéta, Šina in fvetiga Duha pridi nad naf in vftani per naf vékoma.

O. Amen.

2.

Molitve per jédi.

Pred jedjo

(Kdor naprej móli).

Poshegnaj nas, o Gospod, in te svoje teléfne dari, ktere bomo po Tvoji dobrotljivosti prejéli. Daj nam pa tudi prave duhovne lakote in sheje po Tvoji pravizhnosti, in pomozhkov, jo dosežhi. Sató profimo po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim.

O. Amen.

Ozhe nash. Zhesfhená si i. t. d.

Po jedi.

(Kdor naprej móli).

Sahvalimo se Ti, o Gospod! sa vse Tvoje dari, ki smo jih ravno vshili, in daj, de bomo po Tvoji milosti tudi na dusfhi nasiteni.

Tudi sa vse uboge in terpézhe Te profimo. Ne puisti, ko si nas nasitil, tudi teh iti prasnih in neposhivljenih od svoje dobrote. To Te profimo po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim.

O. Amen.

Ozhe nash. Zhesfhená si i. t. d.

3.

Svezhér.

(Pred vezherno molitvijo bi bilo gotovo slo koristno, kake duhovne premislljevanja drushama brati. Tega branja bi ne sméli v Kerfhanfkib drushinah nikoli opufhati.) Potém sazhne sopet tisti, ki naprej moli, klezhé pred krishanim Jesufam moliti.

V imenu Boga Ozheta i. t. d.

Dan se je nagnil in nozh se je napózhila. Pridite, popadajmo na koléna in vsdignimo svoje roke k Narfsvetejfhimu, in hvalimo Gospoda, ki nam je toliko ufmiljenja fkasal.

V. Hvali Boga, moja dufha!

O. In ne posabi vsih njegovih dobrot!

(Naprej môli.)

Molimo tedaj!

Ozhe ufmiljenja in Bog milosti! Ti nash Gospod in nash Bog! s neisrekljivimi obzhutljeji klezhimo tukaj pred Tabo, fe prav po otrófhko Tebi sahvaliti sa vse gnade in dobrote, f kterimi si naf danaf sakladal. Kako pa — ali fmo tudi gnade, ki si nam jih fkasal, s svefsto fkerbnoftjo hranili in v svoj prid obrazhali? —

(Prenehljiej.)

Ali nisimo s nobenim novim gréham
Tvoji ljubésni danaf soper délali?

(Prenehlej.)

Kako smo danaf svoje gréfhne na-
gnjenja saterali in jih premagali?

(Prenehlej.)

Koliko smo se danaf Tebi v ljubes-
ni se perblishali? (Prenehlej.)

Oh, Ozhe! Ozhe! Tako nam je, ka-
kor de bi hotel s nami porajtati sastran
vših nashih misel, beséd in djanj prete-
zheniga dnéva. O ne hodi v sodbo s nami
ubosimi gréfhniki! Ako ravno imamo tudi
danaf spet veliko pregréh pred tabo se ob-
toshiti, o ne jesi se nad nami po nashim
sadolzhenji — bodi nam soper milostljiv, in
ufmili se naf, in odpusti nam, kar sdaj s
obshalovanjem pred Tabo objokujemo. —
Bog in Ozhe! Mislimo se Tvoje sjublje-
ne otroke, ki se v posni uri svezher k
Tebi nasaj vernemo. O sprejmi in ne
saversi naf!

Pa ne savershefh naf, o Ozhe! zhe
odsihmal drugazhi po Tvojih sapovedih sve-
sto in bogabojezhe pred Tabo shivimo,
in Ti reknizhno flushiti hozhemo. Šej
nam Tvoj Šin Jesuf Kristuf, ki jesa
naf se vzhlovezhil, sam to tolashbo dal.

O daj nam, de se jutre sopen i Tvojo gnado in pomozhjó k vsimu dobrimu sbudimo, in si resnizhno persadevamo, Tvoji poboshni otrozi biti, in she bolj in bolj taki ostati! In sdaj gremo utolasheni k po nozhnimu pokoju. Rasprosti perute svoje ljubeshni nad nami, in ne pusti svojih svetih angeljev od nas, de nam hudi sovrashnik nize ne samore shkodovati.

Ne profimo pa samo sa se, preljubi Bog! tudi sa vse svoje blishnje — ki so tudi Tvoji otrozi — poshiljamo svoje proshnje k Tebi. — Ohrani tudi té v svoji milosti, de samorejo k namenu, h katerimu jih klizesh, priti. — Posebno se usmili vsih neprizhejozhnih ljubih in shlahtnikov, vsih prijatlov in sovrashnikov; usmili se vsih popotnikov in smotenh, in pelji jih domu — nasadnje domu k Šebi, kjer je vsiga popotovanja zilj in konez. — Poslednjizh se usmili tudi ubosih dush v vizah — spomni se tudi njih milostivo in s ljubeshnijo, spomni se njih hrepenjenja po Tebi in skashi jim obilnost svojiga usmiljenja; spomni se spravne smerti na Krishi svojiga edinorojeniga, sa nas ljudi vzhlovezheniga Šina Jesufa Kristufa; spomni se

tudi prošinj svojih ljubih svetnikov in
 isvoljenih, ktere tudi tukaj prošimo. —
 Vsemi terpézhe dushe in tudi naš kedaj v
 vezhno veselje. Sato Te prošimo, nebeshki
 Ozhe! v iménu Tvojiga Šina Jesufa Kri-
 stufa, ki s' Tabo in s' svetim Duham shivi ino
 kraljuje enaki Bog od vékomej do vékomej.

O. Amen.

V. Obvaruj naš tudi nozój!

O. Bres vřiga gréha, o Gospod!

V. Usmíli se naš, o Gospod!

O. Usmíli se naš!

V. Tvoja milostbodi vselej nad nami!

O. Ker v Tebe stavimo vse svoje
 upanje!

V. Gospod, uslišhi našhe prošnje!

O. In našhe vpitje pridi k Tebi!

(Ki naprej móli.)

Pusti naš, predobrotljivi Bog, v sve-
 tosti in pravizhnosti vse dni svojiga shiv-
 ljenja flushiti in svelizhavno upanje iméti,
 de bomo kedaj, ko to posemeljsko shiv-
 ljenje pretezhe, pershli v pokoj, kjer ne
 bo nobene nozhí vezh, de tam gledamo
 Tvoje presvéto oblizhje in pozhivamo v
 Tvoji svitlobi in Te molimo od vékomaj
 do vékomaj.

O. Amen.

V. Našha pomozh je v imenu Gospodovim.

O. Ki je vstvaril nebó in semljo.

V. Ime Gospodovo bódi zhefhenó!

O. Sdaj in vékomaj.

(Ki naprej móli.)

Daj nam, preljubi Bog! všim, ki si persadevamo, Tebi refnizhno flushiti, enkrat vezhno svelizhanje savoljo svojiga iména.

O. Amen.

Ozhe našh. Zhefhena si. Verujem.

(Ki naprej móli.)

Poshegnaj in varuj naš vfigamogozhni Bog — Ozhe, Šin in svéti Duh.

O. Amen.

II. Del.

Posvezhevanje

nedelj in prasnikov.

Polvezhujte Moje Sabote, spofhtujte Moje svetifhe. Jes fim Gospod.

III. Mojs. 26, 2.

Pojdem tedaj po Tvoji veliki dobrotnofhi v Tvojo hifho, in Te bom povifheval v Tvojim tempeljnu.

Pfalm 5, 8.

A.

Sjutranje molitve

ob
nedeljah in prasnikih.

1.

Sheljenje serza pred Bogam.

V iménu svojiga Gospoda in Svelizharja vstanem, in padem na kolena pred Tabo, presvéta Trojiza — Ozhe, Šin in svéti Duh!

Jes ubogi gréshnik se ponisham pred Tabo, moj Gospod in moj Bog! Šposnam svojo revshino, svojo uboshnost, svoj nizh bres Tebe. Šposnam, ker obzhotim, de sim nar bolj revni, nar vézhi gréshnik. In vender se upam, jes nar révnihi in nar vezhi greshnik, v tej jutranji uri se Tebi pokloniti in Te moliti. — Molim Te, presvéta Trojiza — trojna v osébah — in vender Edini, Vezhni, Ne-

rasdeljivi! — Molim Te, vſigamogozhni ſtvarnik nebéf in ſemlje, Ti Ozhe od vekomej, kteriga ſmem po véri tudi ſvojiga Ozhéta imenovati. — Molim Te, Odréfhenik ſvetá, ki ſi v isbrifanje grehov ſvetá na krishi ſvojo ſveto kri prelil, in kteriga ſmem po véri tudi ſvojiga Odréfhenika imenovati, ki ſi nam vſim dan v modroſt, v pravizhnoſt, v ſvetoſt in v odréfhenje. — Molim Te, vir vſih gnad, ſtudenez ſhivljenja, ſveti in poſvezhijozhi Duh, ki ſe is Ozhéta in Šina enako is-hajaſh, ki ſerza vernih vodilſh in vladafh, in kteriga ſmem po véri ſvojiga Tolashnika imenovati.

Molim Te, o moj Goſpod in moj Bog! Pa kaj je molitev brez daritve? In kaj Ti ſamoreem drusiga darovati, o moj Goſpod! kakor ſvojo révſhino, ſvoje gréfhno ſerzé? Šej nimam nizeh dobriga na ſebi, kakor kar Tvoja uſmiljenja polna gnada v meni dela; ſamo gréh je moja laſt. Odvsemi mi tedaj, preljubi Bog! odvsemi mi moje gréhe; ſakaj ravno gréhe mi hozhefh odvséti, in dodéli mi potem ſvojo gnado in ſvojo pomozh k dobrimu!

S vſo gorezhnoſtjo hozhem tedaj danaf ſ Tvojo pomozhjo po vſim dobrim

hrepnėti, se hozhem spreoberniti, poboljšhati, posvetiti, in tako hozhem ta Tvoj prasnik prasnovati in posvezhevati. S veseljem hozhem per boshji flushbi v zerkvi biti, s veseljem osnanovanje Tvojiga svetiga evangélija poslušhati, in svelizhavne nauke sprejėti. Tvoj dan, o Gospod! naj bo posebno dan mojiga svelizhanja. Posvetnih rasveseljevanj nozhem ifkati, ne rastresijoznih veseliz, ne sapeljivih perloshnost in drushb, ampak zeli — zeli Tvoj dan bodi tudi Tebi posvezhen.

To je Tvoja volja, o Gospod! in zhe té svoje fklepe spolnujem, ne spolnujem svoje volje — ampak Tvojo voljo.

O de bi se kedaj Tvoja volja vsa v meni sgodila. O daj mi tedaj tudi spolnjenje Tvoje volje, o moj Gospod in moj Bog! Daj mi mozh, jo vselej spolnovati, in posebno danas, v Tvojim dnévu, v dnévu mojiga svelizhanja. To Te prosim, o nebéshki Ozhe! po Jesusu Kristusu, kateri s tabo i. t. d.

Ozhe nash. Zhesheha si.

Zhesheha Deviza in Mati mojiga Svelizharja! prosi tudi sa me svojiga boshjiga Šinu, de mi bo danashnji prasnik poseben dan svelizhanja. O Marija, prosi

sa me! Vsi sveti angelji, prosite sa me! Vsi sveti marterniki in marternize, vsi sveti sposnovavzi in sposnovavke, vsi sve-lizhani in povelizhani prijatli in uzhenzi Gospodovi, prošite sa me, de, bojevaje se in popotovaje na semlji, tudi sdaj shé ud valhe duhovne frenje poštanjem.

Ozhe nash. Zhefhena si.

Vézhna ljubésin! ne samo mene, ampak vsih ljudi se usmili, — vsih ter-pézhih, vsih stfiskanih in posebno ubo-sih duh v vizah! Naj sveti danaf všim tolashna luzh Tvoje gnade s dvojno gor-koto!

Ozhe nash. Zhefhena si. Verujem.

Gospod Jesus, Tebi shivím! — Go-pod Jesus, Tebi umerjem! — Gospod Jesus, Tvoj sim v shivljenji in v smerti! Amen.

2.

Duhovno berilo.

Ko je Bog svet vstvaril, je „féd-mi dan“ od vliga stvarjenja, ktero je do konzhal, pozhival. Ta fédmi dan je po-shégnal, in posvetil ga je, ker je ta dan od stvarjenja stvari, ktere je vstvaril in na-rédil, odjenjal. (Gen. 2.)

Kako lepi opominji in navodi sa me!

Tudi meni je zerkveni nedéljski in prasnifhki dan kakor dan pokoja dodeljen. Oddahniti se imam od terdiga déla svojih rok, in od fkerbi sa kruh in teléfní shivesh. — Pa to pozhivanje vender ne smé postopanje biti. Unanji pokoj naj da notranjim opravilim zhas in perloshnost. Moj shivot naj bode tih sa svet, de se samore moj duh svobodnifhi gibati in premikati. Posvetne rezhi naj mi danaf spred ozhi sginejo, de samorem sa nebéfhke bolj fkerbéti. S drugimi besédami: „Sveti dan naj tudi sveto preshivim.“

Tako nima moja dusha danaf s nikomur opraviti, kakor s Bogam. Kako bi tudi fizer samogel sveti dan sveto preshivéti? Moje ferze se odpri boshji besédi, ktero bom danaf flifhal, naj se voljno vda môzhi boshje gnade; naj obhaja danaf s Gospodam samim vesél prasník. O kako svelizhavno je doma v ferzu biti, in v njem na tihim s Bogam v svetih pogovorih poboshnosti opraviti iméti! — Deljezh prozh ostani tedaj svet s svojimi nezhimernostmi! Deljezh od mene bodi danaf vse, kar bi mi pokoj mojiga ferza in tiho shivljenje s Bogam kaliti utegnilo!

Tode — ali se more moje ferze s Bogam pogovarjati, ako nisim she k Bogu spreobernjen? In kako bi mogel k Bogu spreobernjen biti, zhe bi ne bil v stal is svojih gréhov? In kako bi samogel vstati is svojih gréhov drugazhi, kakor de v grevingi in pokori terpljenje, smert in vstajenje svojiga Svelizharja in Odréshenika Jesufa Kristufa — v vsm sam sebi v last in prid ober-nem?

Jesuf je od smerti vstal — tudi sa mene, de po pomozhi gnade tega njegoviga vstajenja tudi jes od svojih gréhov vstati samorem, — vstati kakor nova stvar — vstati k shivljenju zhednosti, in k vezhnimu shivljenju tam na unim svetu. Tega vstajenja me opomni nar bolj danashnja nedélja, sakaj ona je vedni spominj velikonozniga prasnika, — vstajenja Jesufoviga Kristufoviga v svelizhanje svetá, — vstajenja, ki se ima nashim dufham sgoditi, in vstajenja, ktero bo enkrat v dnevu vélike sodbe telefu dofhlo.

Kakofhen spominj je to? Kako bogat sa moje ubogo ferze!

Nozhem danashnjiga dneva pretezhi

pustiti, bres de bi tega spominja vezh-
krat ne ponavljal in si ga prav v prid ne
obrazil.

B.

Ozhitna shushba boshja.

Predpoldnem.

1.

Kadar is hifhe stopish.

Kakor kristjan moram svojo véro tudi
ozhitno pokasati. To hozhem tudi storiti
— in nobeniga zhloveka se nozhem fra-
movati, de sim ref, kar se imenujem —
katoljsk kristjan.

Kakor katoljsk kristjan sim ud z er-
kve, se moram tedaj gnadnih darov
vdeléshiti, ktere vernim v dushno rasho
deli. To hozhem tudi storiti — in no-
zhem sanizhevanja oflepljenih otrok svetá
poraj tati.

Jes sim tudi ud Kristusoviga teléfa,
sim tedaj, desiravno se she vojfkujem, ven-

der le smed frenje svetnikov. Tega nozhem nikoli posabiti — in se hozhem te frenje bolj in bolj vredniga storiti.

2.

Kadar v boshjo hiho stopish.

(Pfaln. 83.)

Kako ljubesnive so Tvoje prebivali-
fha, Gospod vojfká!

Moja dusha se osira in koperní po
Gospodovi hihi. Moje serze in moje meso
se rasveselujeta v shivim Bogu.

Vrabez si najde hiho, gerliza gnjes-
do, kjer svoje mladizhe isvalí, in jes
Tvoje altarje, o Gospod vojfká, moj Kralj
in moj Bog!

Blagor jim, ki v Tvoji hihi prebi-
vajo, o Gospod! Vekomej Te bodo hva-
lili! Blagor zhloveku, kterimu Ti poma-
gash; k Tebi si v svojim serzu steso na-
reja, fkosi to dolino sols, kamor ga je
Tvoja previdnost postavila. Sakaj Posta-
vodajaviz jim bo dal shegen, hodili bojo
od zhednosti do zhednosti; oni bodo Boga
bogov v Sionu gledali.

Gospod! Bog vojfká! uflishi mojo
molitev. Poslufhaj, Jakobov Bog!

Bog! nash varh, osri se na naf, poglej na oblizhje **Svojiga Masiljenza.**

En dan v **Tvoji** veshi je boljshi ko tavzhent drusih.

Rajshi sim nar flabshi v hifhi svojiga **Boga**, kakor prebivati v fhotorjih greshnikov.

Sakaj **Bog** ljubi ufmiljenje in refnizo. **Gospod** daje gnado in zhaft.

Tistim, ki v svoji nedolshnosti shivé, ne bo odvsel svojih dobrot. **Gospod** vojfká! **Blagor** zhloveku, ki v tebe saupa.

Zhaft bodi **Ozhetu** i. t. d.

3.

Kadar se s shegnano vodo pokropish.

Pokropi me s isopam, in zhist bom. **Vmi** me, o **Gospod!** in bolj bel bom kot fnég.

S v e t a M a f h a.

(Kakor jo Masfhnik bere.)

Masfhnik od altarja stopivfhi, sazhe f flushabnikom, kateri mu namésti ljudi odgovárja, molitve fvéte mafhe takó:

V imenu Ozhéta † in Šina † in fvétiga † Duhá. Amen.

M. Stopil bom k boshjimu altarju.

Šl. Pred Bogá, ki rasveseljuje mojo mladóft.

Psalm.

M. Šodi me, o Bog, in rasfodi mojo rézh nad nefvétim narodam: réfhi me od krivizhniga in sapeljiviga zhlovéka.

Šl. Kér ti, o Bog, si moja mózh: sakaj si me odvergel? in sakaj morem shalóften hoditi, satert od fovráshnika?

M. Pofhlji svojo lúzh in refnizo, de me peljete in perpeljete na tvojo fvetogoro, in v tvoje prebivalifhe.

Šl. Stopil bom k boshjimu altarju, pred Boga, ki rasveseljuje mojo mladóft.

M. Hválil te bom s zitrami, Bog, moj Bog. Zhimú si shaloftna moja du-fha? in zhimú me mótiſh?

Šl. Saupaj v Boga: ſhe ga bom hva-lil: pomzoh moja, Bog je on moj.

M. Zhaſt bodi Ozhétu, Šinu in ſvetimu Dúhu:

Šl. Kakor mu je bila ob sazhétku, sdaj in vſaki zhaſ, od vékomaj do véko-maj. Amen.

M. Štópil bom k boſhjimu altarju:

Šl. Pred Bogá, ki rasvefeljúje mojo mla-doſt:

M. V iménu Boga je naſha pomózh.

Šl. Kteri je vſtváril nebó in ſemljo.

M. Špovém ſe Bogú vſigamogózhnimu, ſveti Maríi, devizi vſélej, ſvétimu Mihelu Arhangelju, ſvetimu Janesu kerſtniku, ſvetima apoſteljnama Pe-tru in Pavlu, vſim ſvetnikam, in vam, brátje, de ſim greſhil veliko s miſli-jo, beſedo in djanjem. Kriv ſim, kriv ſim, ſilo ſim kriv. Torej pro-ſim ſveto Marijo, devizo vſélej, ſvé-tiga Mihela Arhangelja, ſvétiga Ja-nesa kerſtnika, ſveta apoſteljna Petra in Pavla, vſe ſvetnike, in vaſ, bratje: moliti ſame per Goſpodu naſhim Bogu.

Sl. Usmili naj se te Bog vsigamogózhni: odpušti ti tvoje gréhe, in te perpeljaj v vézhno shivljenje.

M. Amen.

Sl. Špovém se Bogú vsigamogózhnimu, sveti Marii, devizi vsélej, vsetimu Mihélu Arhangelje, svetimu Janesu kerstniku, svetima aposteljnama Petru in Pavlu, vsm svetnikam, in tebi, Ozhe, de sim veliko gresnil s mislijo, befédo in djanjem. Kriv sim, kriv sim, filo sim kriv. Torej prósim svéto Marijo, devizo vsélej, svétiga Mihela Arhangelja, svétiga Janesa kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe Ozhe, moliti same per Gospodu našim Bogu.

M. Usmili naj se vas vsigamogozhni Bog: odpušti vam vaše gréhe, in vas perpeljaj v vézhno shivljenje.

Sl. Amen.

M. Milost, odvéso in odpushénje naših gréhov nam daj vsigamogozhni in usmiljeni Bog.

Sl. Amen.

M. Bog! obernil se bošh po nas, in nas oshivel.

Sl. In veselilo se bo tvoje ljudstvo v tebi.

M. Bog, skashi nam svojo milost:

Sl. In dodéli nam svoje svelizhanje.

M. Bog, uflifhi mojo molitev.

Sl. In naj pride k tebi moje vpitje.

M. Bog s vami.

Sl. In í tvojim duham.

Mafhnik gredé k' altarju rezhe:

Molimo.

Odvsemi nam, prófimo, o Gospod! nafhe pregrehe, de bomo vrédni stopiti í zhisto duho k presvétí svetlobi: po Jesufu Kristufu Gospodu nafhim. Amen.

Mafhnik kúfhne altar, in rezhe:

Prosim té, o Gospod! po saflushenji tvojih svetnikov, ki so njih svetínje tu, in po saflushenji vsih svetnikov, de odpustíh míloftljivo vse moje gréhe. Amen.

Mafhnik bere na défni strani altarja nektére beféde, ki se jim introit, to je perftop pravi, postavam, te tukaj ís 129. psalma:

Bog, zhe bofh odgovor hotel iméti sa pregréhe; Gospod, kdo bo ís-hajal?

Pf. Is globozhíne vpijem k tebi, o Bog: Bog, uflifki moj gláf.

Zhaft bodi Ozhetu, Šinu i. t. d. Bog, zhe bofh i. t. d. kakor poprej.

M. Gospod, usmíli se naf.

Šl. Gospod, usmili se nas.

M. Gospod, usmili se nas.

Šl. Kriste, usmili se nas.

M. Kriste, usmili se nas.

Šl. Kriste, usmili se nas.

M. Gospod, usmili se nas.

Šl. Gospod, usmili se nas.

M. Gospod, usmili se nas.

Zhe sdaj masnik nekoliko zhafa stoji na frédi altarja, moli: *Gloria* ali *Šlava Bogu*, takó:

Zhaft Bogu po vishavah, in mir ljudém na semlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, zháštimo te, molimo te, povishújemo te, hvaléshni sino ti nad tvojo veliko zhaftjo. Gospod, Bog, nebéshki Kralj. Bog vsigamogozhni Ozhe! Gospod Jesus Kristus, edino rojeni Šin! Gospod, Bog, Jagnje boshje, Šin Ózhéta! kateri gréhe odjemljesh svetá, usmili se nas; kateri grehe odjemljesh svetá, vse mi nas ho profhnjo; kateri sedish na desnizi Ozheta, usmili se nas. Ker sam ti si svet; sam ti Gospod; ti sam nar vikshi, Jesus Kristus f svetim Duham vred v zhafti Boga Ozheta. Amen.

Masnik se proti ljudém oberne, in rezhe:

M. Bog s vami.

Šl. In f tvojim duham.

Mafhnik móli molitev, ktera je tukaj, ali kako drugo, kakor je zerkvéni dan, in rezhe:

Molimo.

O Bog, kteri vesh dobro, de per svoji zhlovéshki slabosti tolikim nevárnostim, v' kterih smo, ne moremo oditi: pokrepzhaj nas na duhi in telesu; de prestánemo s tvojo pomozhjo, kar moremo savoljo svojih gréhov terpéti. To profimo po **Jesufu Kristufu Gospodu** našim Šinu tvojim, kteri shiví in kraljuje i. t. d. Amen.

Mafhnik bere list kakorshniga shé dan ali prasnik nanese.

Branje is lista Š. Pavla aposteljna do Rimljanov v 12. post. 9. v.

Šovrashite hudo, in dershite se dobriga. Ljubite se s bratovsko ljubésnijo méd seboj: s pozhaštenjem pridite eden drugimu naproti. Ne bodite léni v' sferbi. Bodite gorezhi v duhu: flushite Gospodu. Bodite veseli v upanji: v nadlogah poterpeshljivi: v molitvi stanovitni. Podelite Švétim (kristjanam) v potrebah: ptuje radi pod streho jemljite. Dobro, kteri vas preganjajo, jim voshite: dobro voshite, in nikar ne kolnite. Veselite se s veselimi, in s jokajozhimi jokájte.

Šl. Hvala Bogu.

Mafhnik v frédo stópi, in rezhe:

Ozhísti mi ferze in ústa vsigamogozhni Bog, kateri si ústa preroka Isaija ozhístil s shivim ógljem! takó me ozhísti f svojo nesaflusheno milostjo, de tvoj sveti evangeli vrédno osnanújem: po Jesufu Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Blagoslovi me, Gospod!

Gospod bodi v mojim ferzu in v mojih ústih, de vrédno in spodobno osnanújem njegov evangeli. Amen.

Mafhnik stópi na levo strán, in rezhe:

M. Bog s vami.

Šl. In f tvojim duham.

Mafhnik sakrisha f. evangéli, in sebe, rekozh:

Beséde svetiga evangeliya po spisku svetiga Matévsha.

Šl. Šlava tebi, o Gospod!

Mafhnik bere evangeli. Beri evangéli svetiga Matévsha is 5. post. 3. v. ki je tukaj.

Tísti zhaf je Jesuf rékel svojim uzhenzam: Šrézhni ubógi v duhu; sakaj njih je nebéshko kraljéstvo. Šrézhni so krotki: semljo bodo posédli. Šrézhni so, kateri so pravíze lazhni in shéjni: nasiteni bodo. Šrézhni so milostljivi, milost bodo

dofégli. Šrézhni fo, kteri fo zhistiga fer-
za: Boga bodo glédali. Šrézhni fo mírni:
otrozi boshji bodo imenovani. Šrézhni fo,
kteri savolj pravize preganjanje terpé: ne-
béfhko kraljéstvo je njih. Šrézhni ste, ka-
dar vas bodo kléli, preganjali, in vas vsi-
ga hudiga po lashnívo obrekovali savo-
ljo mene: vefelite se, in poskakujte od ve-
félja, ker vashe plazhilo je obílno v ne-
béfih.

Mafhnik kufhne f. evangeli, in rezhe:

M. Po evangéljskih besedah naj bodo is-
brifane nafhe pregréhe.

Šl. Hvala tebi, Krište.

Mafhnik stópi v frédo, in móli ob nedéljah, in
vézhih prásnikih véro, rekózh:

Vérujem v eniga samiga Bogá, Ozhé-
ta vsigamogozhniga, stvárnika nebéf in
semlje, vsih vidnih in nevidnih rezhi. In
v eniga Gospoda Jesufa Kristufa, Šinu
boshjiga edino rojeniga, kteri je rojen is
Ozhéta od vékomaj, kteri je Bog od Bo-
ga, lúzh od lúzhi, pravi Bog od pravi-
ga Boga, kteri je rojen in ne storjen,
kteri je s Ozhétam vred eniga bitja, od
kteriga je vse stvarjeno, kteri je savoljo
naf zhlovekov, in savoljo nafhiga sveli-
zhanja is nebéf prishel (tukaj fo perpogne

s déšnim kolenam), in je po svétim Du-
hu is Marije devize mešo na-se vsél,
ter se vzhlovézhil. Tudi krishan bil sa
naš pod Ponziam Pilatusham, terpel, in
bil v grob poloshen. Trétji dan pa je
vstal od smerti po besédah pismov. Šhel
je v nebefa. Na defnizi fedi Ozhéta,
in bo spet prishel s zhaštjó sodit shi-
ve in mertve: njegoviga kraljéstva ne
bo konza. Vêrujem v svétiga Duha,
Gospoda in Oshivljavza, kateri is Ozhéta
in Šina is-hája. Kteriga s Ozhétam in
Šinam vred, in enako molimo, in zhašti-
mo: kateri je is prerókov govóril. Vêru-
jem zerkev, eno, svéto, katolifhko in a-
postolifhko. Šposnam en kerst v odpu-
fhanje gréhov. Vêrujem vstajenje mertvih:
in prihodnje shivljenje. Amen.

Molitev pred pridigo.

O trofhtar sveti Duh! kateri si Jesu-
fove aposteljne tako rasfvetlil in poterdil,
de so njegov uk popolnoma vedili in u-
meli, in s veliko gorezhnostjo osnаноvali:
rasfvetli ravno tako tudi tega Jesufoviga
namestnika, kateri nam bo sdaj tudi nje-
gov nauk osnаноval: poloshi mu take be-
fede na jesik, ktere vesh, de nam nar

bolj k ferzu pojdejo, in kterih mi po svojih flabostih nar bolj potrebujemo, de bomo mogli hudiga se varovati, in dobro storiti; daj mu tudi prijetin in perferzhin glaf, de nafhe terde ferza omezhi, de dobre in poboshne kristjane v dobrim fhe bolj poterdi, terdovratne grefhnike pa na pravo pot pokore perpelje. Nam pa daj gnado ga f tako poboshnostjo in f tako gorezhnostjo poslúfhati, kakor ko bi sam Jefus Kristuf pred nami stal, in nam svoje nebefhke nauke osnanoval.

O Marija, mati Jefusova! profi sa naf Jefusa, de bi njegovo fвето befedo vselej tako svefsto poslúfhali, in v ferzu ohranili, kakor si jo ti; de bi v nafhah ferzih obilni fad prave kerfhanfke poboshnosti obrodila, de bi smiram bolj in bolj v boshjim strahu in v ljubesui boshji raftli, in tako enkrat vezhno plazhilo sadobili. Amen.

Molitev po pridigi.

O Gospod Jefus Kristuf! sahvalimo te, de si nam sdaj po tim svojim namestniku svoje fвете nauke osnanoval, in te ponishno profimo, daj nam gnado, de bomo, kar smo flifhali, tudi v djanji do-

polnili, in kar smo sdaj na sebi sše pomankljiviga in pregrešhniga najdli, s pomožjo tvoje svete gnade poboljšali, in tako svojo vest bolj in bolj ozhiševali, in smiram v tvoji sveti gnadi ostali, dokler naš k sebi ne vsameš, kjer bomo, kar tukaj verujemo, vezhno gledali; kar tukaj upamo, vezhno vshivali, in tebe, vse ljubeshni vredniga Boga, vezhno ljubili. Amen.

Šveta Marija, mati boshja! in vsi sveti aposteljni! profite Boga sa naš, de bi po sveštim dopolnovanji svete boshje besede enkrat v vašho drushbo prišli. Amen.

Mafhnik se oberne próti ljudem, in rezhe:

M. Bog s vami.

Sl. In s tvojim duham.

Mafhnik rezhe: *Molimo.* In bere beséde, kterim se ofertori, to je, darenje pravi. Postavim, té:

Gospod, osri se, in réšhi mojo dušo: savoljo svojiga ušmiljenja me otmi.

Kadar fkledizo v rókah dershé krúh daruje, isréka:

Vsemi, svéti Ozhe, vsigamogozhni, vézhni Bog, ta prezhisti dar, kteriga jes

tvoj nevrédni flushabnik, darím tebi svojimu shívimu in právimu Bogu sa svoje bresfhtevilne gréhe, samére, in sanikarnosti, in sa vse prizhijózhe, pa tudi sa vse vérne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni, in njim v svelizhanje, in vezhno shivljenje. Amen.

Mafhnik vlije vina v kelih, kane nekoliko vode vméf, in móli takó:

Bog, kteri si zhudno stvaril zhlovéka v shlahtnim stanu, in gresfhivshiga fhe bolj zhudno prenovil: daj nam po fkrivnosti te vode in tega vina, sdrushe-
nim biti f Tistiga boshjo naturo, ki se je ponishal, nafhe zhlovéshke biti deléshen, **Jesuf Kristuf**, tvoj **Šin**, **Gospod** nafh, kteri f teboj shiví in kraljuje v edinosti svétiga **Duha**, **Bog**, od vékomaj do vékomaj. Amen.

Kadar mafhnik kelih daruje, móli:

Darujemo ti, **Gospod**, kelih svelizhanja, tvojo milost profijozhi, de gré pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva v prijétni dar sa nafhe, in sa svelizhanje vsiga svetá. Amen.

V duhu ponishnosti, in s shalovitnim ferzam stojimo pred teboj; vsemi nafh dar,

o Gospod! in godi naj se pred tvojim obližjem tako danf naša daritev, de ti bo vřhézha, o Gospod Bog!

Pridi Posvezhnik, vsigamogozhni vezhni Bog! in posvéti ta dar, perpravljeni tvojimu svetimu iménu.

Mashnik si umíva perste, in rezhe is 25. psalma.

V nedolshnosti bom svoje roke umil, in tvoj altar obdajal, o Gospod, de posflufham glaf tvoje hvale, in osnanújem vse zhúdeshe tvoje. O Gospod! ljubim lepoto tvoje hifhe, in prebivalifhe velizhastva tvojiga. Ne pogubi moje dushe f hudobnimi, o Bog, in ne umori me s sheljnimi kervi, ki je kriviza v njih rokah, in njih desniza polna podkupfhine. Jes pa hozhem v svoji nedolshnosti shiveti. Otmí me, in usmili se me. Na pravim stoji moja noga, v sberalifhah te bom hvalil, o Gospod.

Zhast bodi Ozhétu, Šinu, in svétimu Duhu, kakor mu je bila v sazhétku, sdaj, in vsfaki zhaf, od vékomaj do vékomaj. Amen.

Po tim v fredí perklonjen móli:

Vsemi, sveta Trojiza, to daritev, ktero ti darújemo v fpominj terplénja, vřta-

jenja, in vnebohoda Jesufu Kristufa Gospoda nashiga, in na zhašt svete Marije, vselej devize, svetiga Janesa kerstnika, svetih aposteljnov Petra in Pavla, njih, in vsih drugih svetnikov. Naj bo njim k zhašti, nam pa k svelizhanju, in prosijo naj v nebesih sa naf, ki obhajamo spominj njih na semlji. Po ravno tem Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Mashnik kufhne altar, in se proti ljudem oberne, rekozh:

Molite, bratje, de bo moja in vafha daritev prijétna per Bogu, vsigamogozhnim Ozhétu.

Šlushabnik odgovorí v iménu ljudi:

Vsame naj Bog ta dar is tvojih rók na hvalo, in zhašt svojiga iména, tudi k pridu nashimu, in vse svoje svete zérkve.

Mashnik odgovorí: Amen.

Potim mashnik móli to, ali kako drugo molitev, kakor je létni zhaf.

Posvétí, o Bog! to daritev, ki ti jo darujemo, naf pa ozkísti nashih grébov. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu svojim Šinu, kteri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svétiga Duha Bog

Tukaj gláf povsdigne, rekozh:

M. Od vékomaj do vékomaj.

Šl. Amen.

M. Bog s vami.

Šl. In í tvojim duham.

M. Nakvišhko ferza!

Šl. Imamo jih k Bogu.

M. Hvalimo Gosпода svojiga Boga.

Šl. Špodobi se, in dolshnošt je.

M. Réf je špodobno, in dolshnošt, prav in dobro, de ti hvalo dajemo vselej in povšod, sveti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vézhni Bog! kateri si í svojim edino rojenim Šinam, in svetim Duham en Bog, en Gospod, ne v edinosti ene peršhone, temuzh v Trojizi eniga bitstva. Kar po tvojim rasodenji verujemo od flave tvoje, to bres vsiga raslozhka od Šina tvojiga, to od svetiga Duha mišlimo, takó, de v pravim in vézhnim Bogu molimo tri refnizhne peršhóne, in edino bitstvo, in enako velizhastvo. Kterimu hvalo dajejo angelji in arhangelji, Kerubi in Šerafi, ter ne jénjajo hrúp gnati vsaki dan, in s enim glafam rezhi: Švét, Švét, Švét Gospod Bog, Šabaot. Polno je ne-

bo ino semlja tvoje flave. Hofana po vi-
fhávah! Bodi zhefhen, ki pride v Gospo-
dovim iménu. Hofana po vifhavah!

Mafhnik perklónjen móli:

Te tedaj profimo ponishno, neismér-
no usmíljeni Ozhe, po Jesufu Kristufu tvo-
jim Šinu, Gospodu nashim, de vsamefh
in posvetifh te ponúdbe, te dari, te bres
madesha fvéte posvétke, ktere ti darujemo
slasti sa tvojo fvéto katolifhko zérkev, de
ji mir dash, jo varjesh, jo ohranifh v edi-
nosti, in vladash po vsm fvétu: pa tudi
sa tvojiga flushabnika nashiga pápesha I.
in nashiga fhkofa I. in nashiga zesarja I.
in sa vse, kteri se prave katolifhke apo-
stolifke vére dershé.

Spominj sa shive.

Spomni se, o Bog, svojih flushabni-
kov, in flushabniz I. I. (tukaj se spominj
stori, sa ktere hozhemo darovati,) in vsih pri-
zhijozhjih, kterih véro posnash, in vidifh
poboshnost, sa ktere ti darujemo, ali kteri
ti darújejo ta hvalni dar sa-fe, in sa vse
svoje, v odrefhenje svojih dush, in pa de
dofeshejo svelizhanje in varnost, kteri ti
poshiljajo svoje sheljé, tebi, vezhnimu,
in pravimu Bogu.

Šklenjeni (ti ga darujemo s vso drushbo isvoljenih) in njih spominj obhajozhi sosebno zhaštite vselej devize Marije, matere našhiga Bogá ino Gospoda Jesufa Kristufa, pa tudi tvojih svétih aposteljnov in marternikov: Petra in Pavla, Andréja Jakopa, Janesa, Tomasha, Jakopa, Filipa, Jerneja, Matevsha, Šhimna in Tadeja, Lina, Kleta, Klemená, Křista, Kornélija, Ziprijana, Lavrenza, Krisogona, Janesa in Pavla, Kosma in Domijana in vsih tvojih svetnikov: daj nam po njih saflushenji in prošnjah, de bomo v savétji tvoje pomozhi obvarvani per vsih rezhéh. Po Jesufu Kristufu Gospodu našhim. Amen. Masnik dershi roke nad darenim kruham in darenim kelham, in móli:

Próřimo te tedaj, o Gospod, vsemi potolashen ta dar, ki ti ga darujemo tvoji hlapzi, in s nami vred vsa tvoja derřhina: daj nam preshivéti v tvojim miru svoje dni; otmi naš od vézhniga pogubljenja; in daj, de smo med tvoje Isvoljenje shteti. Po Kristufu Gospodu našhim. Amen.

Daj, próřimo te, o Bog! de bo ta dar ves posvezhen, vsét, poterjen, resnizhen in prijeten, de nam bo v teló in

kri spremenjen tvojiga preljubiga Šina, Gospoda našhiga Jesufa Kristufa.

Kteri je pred svojim terpljenjem ta dan kruh vsel v svoje in zhaštite roké, in vsdignivšhi ozhi proti nebu k tebi svojimu vřigamogozhnimu Ozhétu, te sahválil, ga posvétíl, raslomil in dal svojim uzhenzam, rekozh: V semite, in jejte vři od tega: Sakaj to je moje teló. Mařnik perpogne koléno pred teléřam Jesufa Kristufa, ga povsdigne, de naj ga mólijo, in potlej rezhe:

Ravno takó je vsél po vezherji tudi ta prezhudni kelih v svoje řvéte in zhaštite roké, te řpet sahválil, ga posvétíl, in dal svojim uzhenzam, rekozh: V semite, in pite vři is njega: Sakaj kelih je ta moje kervi, nove in vezhne savése, fkrivnořt vére, ktera bo sa vařin sa njih veliko prelita v odpuřhanje gréhov. Kolikorkrat bote to delali, řtorite k mojimu řpominju.

Mařnik perpogne koleno pred řvéto kervjó Jesufa Kristufa, jo povsdigne, pokashe ljudem, de naj jo mólijo, in potlej rezhe:

Po tem povelji tedaj obhajamo, o Gospod, mi tvoji hlapzi, pa tudi řveto

tvoje ljudstvo spominj presvétiga terpljenja, od smerti vstajenja, in zhaštiga vnebohoda ravno tega Kristusa, Šina tvojiga, Gospoda nashiga, in darujemo tvojimu prezhudnemu velizhastvu od tvojih daril in podelshin ta zhisti dár, ta sveti dar, ta bresmadeshni dár, sveti kruh vézhniga shivljenja, in kelih vezhniga svelizhanja.

Ponishaj se pogledati na te dari f potolashenim ino milostljivim oblizhjem, in vseti jih: kakor si se bil ponishal vseti darí svojiga hlapza, pravizhniga Abeljna, in daritev nashiga ozhaka Abrahama, in sveto daritev in bresmadeshno posvezhbo, katero ti je Melkisedek daril, tvoj vélki duhoven.

Mashnik globoko perklonjen moli:

Ponishno te profimo, vshigamogozhni Bog, rezi pernešti te darí po rokah svojiga svétiga angelja na tvoj visoki altar pred tvoje boshje velizhastvo, de vsi, kar naš bo deléshnih tega altarja, in savshilo presvéto teló, in presvéto kri tvojiga Šina, napolnjeni bomo s vso nebéshko dobroto in gnado. Po ravno tem Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Spominj sa mertve.

Spomni se tudi, o Gospod, svojih flu-

shabnikov in flushabniz I. I. (tukaj se spominj stori sa mertve, sa ktere spomnujemo,) ki so fhli pred nami s snamnjem vére, in so v miru saspali.

Prósimo te, o Gospod, de tém, in vřim, kteri so v Kristusu saspali, dodeliřh kraj hladu, luzhi in miru. Po ravno tem Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Mashnik se terzhi na persi, in srezhe bolj glasno perve tri besede:

Tudi nam gréřhnikam, svojim flushabnikam v tvoje veliko usmiljenje saupnim, daj délesh in drushbo s tvojimi svetimi apořteljni in marterniki: s Janesam, řhtefanam, Matijam, Barnabam, Ignacijem, Alekfandram, Marzelinam, Petram, s Felizito, Perpetvo, Agato, Luzijo, Nésho, Zezilijo, Anařtasijo, in s vřimi tvojimi svetniki. Prósimo te, ne po nashim saflushenji, ampak po svoji persanesřljivosti nam daj priti v njih drushbo. Po Kristusu, Gospodu nashim. Po kterim ti, o Gospod, vselej te dobre řtvariřh, posvetiřh, blagosřloviřh, in nam jih podeliřh: Po njem, s njim in v njem se tebi, Bogu Ozhétu vsigamogozhnimu v edinosti svetiřga Duha, godí vřa zhařt in hvala.

Mafhnik persdigne nekoliko kelih f sveto hostjo vred, in rezhe na gláf:

M. Od vékomaj do vékomaj.

Sl. Amen.

M. Molimo.

S svelizharjevo sapovedjo opominjani, in poduzheni s njegovim boshjim naukam upamo si rêzhi:

Ozhe nash, kateri si v nebésih. Pofvezhêno bodi tvoje imé. Pridi k nam tvoje kraljéstvo. Isgodi se tvoja volja, kakor v nebésih, takó na semlji. Daj nam danf nash vsakdanji kruh. In odpušti nam nashe dolgé, kakor tudi mi odpušhamo svojim dolshnikom. In naf ne vpeljaj v fkufhnjavo.

Sl. Temuzh réfhi naf od sléga.

M. Amen.

Réfhi naf, prófimo, Gospod, od vsih slégov preteklih, sidánjih in prihodnjih, in na profhnjo svete, zhaštite, vselej devize in boshje matere Marije, svojih svetih aposteljnóv Petra in Pavla, in Andréja, in vsih svetnikov, daj mir usmiljeno v nashih dnévih, de bomo, f pomozhjo tvoje milosti podperani, vselej bres gréha, in od vse smóte obvárovani. Po ravno tem Jesusu Kristusu Sinu tvo-

jim, kateri si teboj shiví in kraljúje v edinosti svetiga Duha, Bog od vékomaj do vékomaj.

Sl. Amen.

M. Mir Gospodov bodi vedno s vami.

Sl. In si tvojim duham.

Mafnik dene kofizhik svete hostje v kelih, in rezhe:

Ta smél in posvezhba teléfa in kervi Gospoda nashiga Jesufa Kristufa nam bodi, ki jo prejmemo, v vezhno shivljenje. Amen.

Jagnje boshje, kateri gréhe svetá odjemljesh, usmíli se nas.

Jagnje boshje, kateri gréhe svetá odjemljesh, usmíli se nas.

Jagnje boshje, kateri gréhe svetá odjemljesh, daj nam mir.

Gospod Jesus Kristus, kateri si rekel svojim aposteljnám: Mir vam sapustim, svoj mir vam dam; ne glej mojih gréhov, ampak svoje zerkve véro, in daj ji po svoji volji mir in edinost, kateri shivish in kraljujesh, Bog, od vékomaj do vékomaj. Amen.

Gospod Jesus Kristus, Sin shiviga Bogá, kateri si po Ozhétovi volji, si svetim Duham vred, svét si svojo smertjo v shivljenje obúdil: reshi me si tem svojim presvétim teléfam, in svojo presvéto ker-

vjó, od vsih mojih gréhov, in od vsih slégov. Daj, de se vselej tvojih sapoved dershim, in ne dopusti, de bi se kedaj lozhil od tebe. **Kteri shivish in kraljujesh s ravno tem Bogam Ozhétam in svétim Duham, Bog, od vékomaj do vékomaj. Amen.**

O Gospod Jesus Kristus! vshitik tvojiga teléfa, kteriga se jes predersnem nevredni zhlovek prejeti, ne bodi mi v sodbo in pogúbo, ampak bo naj mi po tvoji dobroti bramba in sdravje dushe in teléfa. **Kteri shivish in kraljújesh s Bogam Ozhétam v edinosti svétiga Duha, Bog, od vékomaj do vékomaj. Amen.**

Sadnjo molitev molijo le tisti, kateri so per obhajilu per ti mashi.

Mashnik poklekne pred svéto hostjo, vstane, in rézhe jo v roke jemljozh:

Krúh nebéfhki bom prejél, in klizal v Gospodovo imé.

Mashnik se trikrat terka na persi, in rezhe trikrat:

Gospod nisim vréden, de gresh pod mojo streho, pa rezi le s besédo, in moja dusha bo osdravljena.

Potlej storí krish zhes-se s svéto hostjo, in rezhe:

Teló Gospoda nashiga Jesufa Kri-

stufa pervari mojo dusho sa vezhno shiv-
ljenje. Amen.

Teló Gospodovo savshivshi, poklékne, vstane, in
kelih prime, rekózh:

Kaj bom povernil Gospodu sa vse,
kar mi je dal? svelizhavni kelih bom vsel,
in klizal v Gospodovo imé. Klizal bom
va-nj, njegovo hvalo osnanujozh, in v
savetji bom pred svojimi sovrashniki.

Mashnik vsame kelih v desno rokó in stori zhes-
se krish s njim, rekózh:

Krí Gospoda nashiga Jesufa Kristufa
pervari mojo dusho sa vezhno shivljenje.
Amen.

Mashnik savshije svéto krí, poklekne, vstane, in
jih obhaja, zhe jih je kaj. Potlej podá kelih
po nekoliko vina, in pije, med tim sa-fe, in
sa vse obhajene takó móli:

Kar fmo s ustmi prejeli, o Gospod,
naj nam bo f zhístim ferzam savshito, in
ta zhafni dar bodi nam vézhno sdravilo.

Potlej vsame nekoliko vina in vode v kelih, in
pije, rekózh:

Tvoje teló, o Gospod, ki sim ga sa-
vshil, in krí tvoja, ktero sim pil, naj se
s mojim ferzam fklene, in daj, de ne bo
nizh pregrefhniga madesha v meni, ker

sim f zhistimi in svétimi fkrivnostmi pokrepzhán. Kteri shivish in kraljujesh od vékomaj do vékomaj. Amen.

Mashnik stopi na desno stran, in bere besede, kterim se pravi „Obhajilo“, postavim té le:

Gotovo vam povém, kar koli bote v molitvi profili, perjeli bote, zhe bote vérovali.

M. Bog s vami.

Šl. In f tvojim duham.

Molimo.

Refhi naf, o Bog, s svojimi darovi, ki smo jih prejéli, od posvetnih shelja: in ne jenjaj naf ponovljati f timi nebéškimi vshitki. Po Gospodu nashim Jesu-fu Kristufu, Šinu tvojim, kteri f teboj shivi i. t. d.

Šl. Amen.

M. Bog s vami.

Šl. In f tvojim duham.

M. Idite, minila je mashha.

Šl. Hvala Bogu.

Mashnik na fredí perklonjen móli:

Naj ti, o svéta Trojiza! opravilo moje flushbe dopade, in daj, de bo daritev, ki sim jo nevredni zhlovek pred

ozhmí tvojiga velizhastva daril, tebi prijetna, sa-me pa, in sa vse, ki sim jo sanje opravil, spravna is milosti tvoje. Po Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Mashnik kufhne altar, se oberne proti ljudem, in jih blagoflovi, rekozh:

Blagoflovi val vsigamogozhni Bog
 † Ozhe, in † Šin, in † svéti Duh.
 Šl. Amen.

Mashnik stopi na levo stran, in rezhe:

M. Bog s vami.

Šl. In í tvojim duham.

M. Sazhétik svétiga evangélija po spifku f. Janesa. (I. 1 — 14.)

Šl. Šlava tebi, o Gospod!

M. V sazhetku je bila Beféda, in Beféda je bila per Bogu, in Bog je bila Beféda. Ta je bila v sazhetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in bres nje ni nizeh storjeno, kar je storjeniga. V nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. In luzh v temi sveti, in tema je ni sapopadla. Bil je zhlovek poslan od Boga, ki mu je Janes bilo imé. Ta je prifhel v sprizhevanje, de je prizheval od luzhi, de bi vsi verovali

po njem. On ni bil luzh, ampak de bi prizheval od luzhi. Bila je prava luzh, ki rasvetli vsaziga zhloveka, kateri pride na svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni sposnal. V svojo lastino je prifhel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pak jih ga je sprejelo, jim je oblast dal boshjim otrokam biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime: kateri niso isker- vi, ne is volje meša, ne is volje mosha, ampak is Boga rojeni. In **Beféda** (tukaj se s desnimi kolenam poklekne) je meso postala in je med nami prebivala (in smo vidili njeno zhašt kakor zhašt edinorojeniga od **Ozheta**) polna milosti in refnize.

Sz. Bogu hvala.

Druga mafha

v

poseben spominj **Jesufoviga** terpljenja.

V spominj svojiga terpljenja in svoje smerti je **Jesuf** sveto vezherjo (mafho) postavil; is tega namena hozhem tudi f posebno poboshnostjo per sveti mafhi biti.

Jesuf na oljski gori.

(Molitev pod shtablami in Kirie.)

Š svojimi uzhénzi grésh, o **Jesuf**, vun v vert **Gezemani**, se tam nad nasnimi gréhi — in tudi nad mojimi gréhi — isjokat, in k svoji smerti perpravil.

Tudi jes si upam — oh! nisim vréden savoljo svojih mnogih gréhov, pa vender si upam — sa **Teboj** iti, se sa **Teboj** na svoje kolena vrézhi, in se tudi jokati in sdihovati, — — jokati se nad usroki **Tvojih** sols, namrezh nad sabo in nad svojimi gréhi.

O jes sposnam pred Teboj, o moj Gospod in Odreshenik! sposnam pred Marijo, Tvojo devishko materjo, pred vsimi Tvojimi svetniki, ja pred vsimi, ki so v tej boshji hishi prizhejozhi, de sim velik gresnik, — de sim narvezhi gresnik.

Napuh in flepota sta me doslej od Tebe odvrazhala. Nikoli nisim svojih grehov prav sposnal; sa boljshiga sim se imel kot sim, ko nisim nizh drusiga, kot ubog gresnik. Pa moje upanje je v Tebe postavljeno, na oljski gori sdihajozhi Odreshenik! Pa vender she ne obupam. Solse tozhish in sdihujesh, de jes po Tebi v pravo veselje, v pravo tolashbo pridem.

Poln priprostiga saupanja povsdignem tedaj svoje roke k Tebi, in klizhem:

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Daj, de se Tvoje kervave felse in Tvoj pot nad mojo ubogo dusho ne sgubi!

Ne dasih jih ne de bi se sgubile. To upanje poterdi v meni molitev zerkve, katero ravno sdaj masnik per altarji moli. To upanje poterdi v meni beseda svetih apostelnov, in osnanovanje evangelija, is kteriga tudi sdaj mas-

nik bere. Verujem, o Gospod! v Tvojo sveto besedo, o Tvoje tolashbe polne besede. Verujem, kar katoliška cerkev terdi, kakor svojemu svestimu sinu verovati veli. Ohrani me v tej pravi véri, ohrani to pravo véro v meni in poterdi, pomnoshi in oshivi jo bolj in bolj v meni. Ti si moja luzh, bres Tebe shivim v sgolj tamoti. Ti si moja ljubésin, bres Tebe bilo prasno in puhto moje ferze! Ti si moje shivljenje, bres Tebe bi bil, desiravno na telesu shiv, mertev. Ti si moje vse — Ti sam, o moj Gospod! moj Bog! moj Svelizhar in Odrefhenik! V fredí svoje revshine sim po tem takim bogat; v fredí svoje nesmoshnosti sim po takim krepk; v fredí svoje uboshnosti sim po takim frezhen, in desiravno sim grefhnik, vender ne bres zene pred Tabo, o Bog, imam velike gnade.

Hvala Ti bodi tedaj, in zhefhenje in flava in sahvala, Ti nesapopadljiva in nefkonzhna ljubésin, Ti presveto ferze mojiga Odrefhenika!

Pot na Golgata.

(Darovanje in predglasje.)

Kushljeje nesvestiga uzhenza je Tebe, o Jesus! Tvojim sovrashnikam isdal. Sve-

saniga Te peljejo k Anasu, k Kajfashu, k Pilatu, k Herodeshu. Šovraštvo sveta Te je v smert na krishi obfodilo, in Tvoja ljubesin je sklenila, velik dar refhenja dopernefti. Oh, boshji Odrefhenik! pod krishem omagujesh! Na Golgata grefh! — Nedolshno Jagnje boshje gre v mefnizo. Pravi Jsak, svobodni edinorejeni Šin Ozhétov, ki ima na altarji krisha umréti, nefe léf kletve fam na svojih plézhih. Umréti hozhe, On svobodni Šin, de mi, fushniki greha, po njegovi smerti greha refheni, in otrozi ravno tiftiga Ozheta poftanemo. — O kakofhna pot, in h kakofhnimu altarju! Kakofhno perpravljanje, in h kakofhni daritvi!

Tudi mafhnik se perpravlja tam per altarji k véliki daritvi, ktero sdaj Ti, Gospod Jefuf Kristuf! v podobah kruha in vina po nekervavim, v spominj svoje vezhno veljavne kervave daritve, po mafhnikovih rokah svojimu nebeshkimu Ozhétu darovati hozhefh.

Shegnaj tedaj po njem kruh in vino, ki se ima sdaj darovati, Ti vezhni Melkisedek! Prejmi ta dar, o nebeshki Ozhe, s miloftjo in ufmiljenjem! Prejmi ta dar

sa nafhe gréhe — sa gréhe zéliga sveta!
Savoljo té boshje daritve bodi meni in
všim ljudém milostiv in ufmiljen!

K tem darovam pa, ktere Tebi, o
Ozhe nebeshki! mafhnik tam v iménu Tvo-
jiga boshjiga Šina daruje, perlošim tudi
svoje ferze, — perlošim potrebe, ter-
pljenje in folse vſih ljudi, in tudi
martre ubosih duſh v vizah. To
vſe naj je Tebi darovano in poſvezhenó.
Prevsemi tudi to, preljubi Ozhe nebeshki!
v imenu in savoljo saflushenja kervave
ſmerti ſvojiga edinorojeniga Šina. On
je, ki v ſebi vſe Tebi daruje. Óh, vsemi
naſ savoljo njegoviga saflushenja!

V same naſ! Vefelite ſe, nebefa,
raduj ſe Ti ſemlja, v same naſ! Po
Tvojih uſtih, o Jeſuf, ſamih je vſim ſpo-
kornim greſhnikam ta tolashljiva obljuba
dana bila. Povsdignite ſe tedaj, vſe zhlo-
veſhke ferza! Povsdigni ſe, ferze moje!
Predersni ſe, ſe k verſtam angeljev po-
vsdigniti in s njimi prepevati:

Švet, ſvet, ſvet je Goſpod!
Bog goſpoſtev! Nebefa in ſemlja ſo
polne njegoviga velizhaſtva! Zhaſt
Boguna viſhavah! Hvaljen bodi, ki
pride v imenu Goſpodovim! Glej!

na altar pride, svojo véliko daritev obhajaj!

Vélika daritev.

(Pred in po povsdigovanji.)

Bodi tiho moja dusha, in posvezhuj sveti boshji zhaf!

Is globozhine prahú povsdignem svoje roke k Tebi, o dobrotljivi Ozhe! in prosim gorezhe, vsemi milostivo ta sveti, Tebi she posvezheni dar, — ta dar, kateri bo Tebi sa blagor vesoljne katoliške zerkve, sa njeniga poglavarja, nashiga papesha I., sa nashiga shkofa I., sa nashiga zefarja I., sa vse duhovne in deshelske gosposke, sa potrebe vsih ljudi, posebno pa sa I. I. po mashnikovih rokah, po oblasti in v imenu Tvojiga Sina Jesufa Kristufa ravno sdaj darovan.

Spomni se proshinj, in potreb vsih svojih shivih flushabnikov in flushabniz! Spomni se nashih flabošt, in de vsi Tvoje pomozhi, Tvoje tolashbe tako slo potrebujemo. Samo v mozhi in v saflushenji smerti Tvojiga edinorojeniga Sina na krishi je vse nashhe upanje, nasha svestošt.

Osri se milostivo na proshnjo svojih svetnikov in isvoljenzov, usmi-

ljeni Ozhe! — Pridite tedaj, svelizhani duhovi nebéshki! pridite ta sveti zhas tudi obhajaj! Popadajte tudi vi pred Gospodov altar na kolena — in prosite sa odreshenje grešnih ljudi — — in molite!

O presveti, svelizhavni zhas!

(Masnik sveto hostjo povsdigne.)

Molim Te, Gospod Jesuf Kristuf, ki si v podobi kruha refnizhno prizhejzoh!

(Masnik kélih povsdigne.)

Molim Te, Gospod Jesuf Kristuf, ki si v podobi vina refnizhno prizhejzoh!

Daritev je konzhana; — konzhana sa vse ljudi — sa vse grešnike — tudi sa mene, nar revnejshiga, nar vezhiga grešnika!

Jesuf vísi na krishi. Svojo poslednjo besédo je sgovoril. Njegova stran je prebodena, in v nji mi je vezhni vír shivljenja odpert. Pregrinjalo pred Nar svetejshim se je pretergalo; in tukaj klezhim, in jokam, ter molim. Ti, o Ozhe, si spravljen, zhe se le jes spreobernem, in si s vso refnizhnostjo se poboljshati persadévam. O to hozhem, — hozhem — kar le po Jesufu hoteti samorem.

Usmili se, usmiljeni Gospod, mene in vsih ljudi! Daj de ne bo nad nami v vsi-

mi Tvoja kri sgrabljena. Pa tistih, ki so se s snamnjem vére is posemeljskiga shivljenja shé lozhili, ki pa sdaj fhe terpé v kraji ozhifhevanja, tudi téh se spomni milostivo, o Ozhe! Daj, de tudi na-nje kaj refhivne kervi f krisha Tvojiga edinorojeniga Šina kane v njih spravo; tudi nje naj sad té nekervave daritve potolashi in poshivi.

Presveti dar, verujem v Tebe; — upam v Tebe; ljubim Te; — molim Te!

Šveta vezhérja.

(Ozhe nafh. Obhajilo. Šklep.)

Od kodar si Ti, o Jesuf! svojo pot v refhivno smert nastopil, in kjer sim tudi jes ubogi gréshnik svoje sveto premishljevanje sazhel: tje se verne sdaj v fklepu sopet moje ferze nasaj, — k poslednji vezhérji namrezh, k temu vezhnimu nekervavimu spominju Tvoje refhivne smerti in Tvoje ljubesni.

O Jesuf! moje po Tebi hrepenezhe ferze Te ne najde vezh kervaviga na Golgati, ampak tukaj na altarji v podobah kruha in vina, tukaj na Tvoji sveti misi Te najdem, — Te najdem zlo perpravljjeniga, se nar tesnejshi s mano sdrushiti,

kakor kruh shivljenja, ki je pershel is nebes, kakor kruh moje dushe, ja, kakor shivljenje in mozh moje dushe.

Oh, Tvoji ljubesni, o Jesuf! she ni bilo dovolj, sa moje gréhe na krishi umreti, in se sa-me Švojimu Ozhetu darovati. Ti nozhesh famo dar sa mene biti, ampak moje shivljenje. V moje ferze hozhesh priti in zlo v njim prebivati.

O jes ubógi — ubógi gréshnik: tako sim to neisrekljivo gnado saflushil!! — O nikoli je nisim. Na moje saflushenje ne moresh gledati, o Gospod! ker nimam nikakorshniga. Drusiga nimam, kot svoje grehe in svojo nesmoshnoft. O Gospod! nisim vreden, de gresh pod mojo streho, ampak rezi le s besedo, in moja dusha bo osdravljena.

O Gospod! nisim vreden i. t. d.

O Gospod! nisim vreden i. t. d.

Pa Ti ne gledash na mojo nevrednoft, preufmiljeni Odreshnik! ampak famo na mojo potreboft in na obilnoft Švoje ljubesni. Ti sam hozhesh moje shivljenje biti, ker bi bres Tebe v smerti prebival.

Pridi Ti tedaj, moj Jesuf! pridi flad-

ko shivljenje moje dushe! pridi. Ti hrepenjenje mojiga ferza in mojiga shivljenja shivljenje. Posédi prebivalishe, v katerim je poprej gréh kraljeval. Desiravno je revno in flabo, pa Tvoja gnada ga samore olépfhati.

Današ sizer nisim tako frezhen, de bi smel k Tvoji misi sam perstopiti, in Tvoje presveto refhnje telo na svoj jesik vséti, pa pervoli mi vender, o Jesus! faj v duhu Te savshiti in f Tabo sediniti se. Daj faj Švoj neviden shegen gnade v moje ferze; in poshegnaj me, o Gospod, shegnaj, shégnaj me!

Tvoj mafhnik me je poshegnal; in po njem Ti fama, presveta Trojiza — Bog Ozhe, Bog Šin, Bog sveti Duh! Amen.

Bodi sahvaljen sa ta shegen in sa vse gnade te svete mafhne daritve, per kateri sim bil po Tvoji usmiljenosti, nebeshki Ozhe! sdaj prizhejozh. Naj grem uterjen v dobrim sopet is Tvoje hishe, in naj se veselim Tebe in Tvoje gnade in Tvoje tolashbe. Posebno naj je spominj britkiga terpljenja in smerti Tvojiga edinorojeniga Šina Jesufa Kristusa vedno v moje ferze globoko vtisnjen, de se nje-

ga moje upanje vedno terdno dershi. To
 Te prosim, o Ozhe usmiljenja! v imenu
 in savoljo saflushenja Tvojiga edinoro-
 jeniga Šina Jesufa Kristufa, kateri f Tabo
 in svetim Duham i. t. d. Amen.

Tretja svéta mafha.

po

poglavitnih potrebah naših serz.

Nikoli naj ne bom per sveti mafhi, de bi poboshnifhi in vezhi prijatelj zhednosti ne postal. Daj mi v to Švojo pomozh, Gospod Jesus Kristus!

Molitev sa sposnanje gréhov.

(Od sazhétka mafhe do vére.)

Dostokrat sim shé klezhal tam pred altarjem, kjer se ravno sdaj Tvoja nekervava daritev, Gospod Jesus Kristus, sopet obhaja. Vem, de je ta altar Tvoja duhovna Golgata, o Jesus, kjer si refni z hno prizhejozh, desiravno te ne vidimo. Pa oh, nikoli nisim bil vréden, in she sdaj nisim, o moj Svelizhar! tako bliso Tebe biti, ker sim she védno tako gréshen, tako nezhist, tako omadeshvan.

Pa pusti me vender, preljubi Svelizhar! zhe ravno nisim vréden, — pusti me

vender pred Tvojim altarjem klezhati. Oh, sakaj sim s^he védno stari — nepoboljšhani gréshnik?

Šposnam, o Gospod! de sim sam tega kriv. — Pervizh, ker svojih gréhov s^he smeraj prav nesposnam. Šlep sim s^he smeraj, savesane so moje ozhi, in s^htevila svojih gréhov, ki mojo dus^ho omadeshujejo, s^he ne s^hposnam. — Drugizh, ker sim s^he (prenapuhnjen), de bi hotel s^hposnati, kako grešhen sim, in kako sim dosdaj, s^hgubljeni ovzi enak, okrog taval. O usmili se me, o Gospod! — Ti, edina prava luzh, ki je na svet prišhla, tamoto rasvetlit, se me usmili! Rasvetli enkrat popolnoma tamoto mojiga serza. Daj mi enkrat viditi bresno spazhenosti, ki je v meni. Štori me tudi is serza ponishniga, de bom tudi svojo veliko grešhnost s^hposnati hotel.

Oh, moj Gospod in moj Bog! Dostokrat si me shé sizer povabil, de naj Tebe v ponishnosti posnémam; in pridigovanje Tvojiga svetiga evangélija, in beseda Tvoje zerkve nimate drusiga namena kakor tamoto moje dus^he rasvetliti. In vender sim enomer tako flep, ter sebe in svoje gréhe tako malo s^hposnam!!

O Gospod usmiljenja! daj enkrat, de se mi Tvoj evangéli ne bo sahtonj osnаноval! Dodeli, de se, kar mahnik tam na altarji bere, — Tvoja boshja beseda namrezh — rasfvetljujozha in shegnujozha tudi v moje serze vladí, de se samorem kedaj fam pred Tvojimi ozhmi to misliti, — kar sim réf — narvezhiga vsih gréfhnikov!

Molitev grévenge in darovanja Bogu.

(Darovanje in povsdigovanje.)

Švetlí se v moji dushi, o Gospod! Bolj in bolj sposnavam svojo veliko — veliko grefhno revfhino. In kolikor bolj jo f Tvojo gnado sposnavam, toliko bolj tudi svoje gréhe obshaljujem.

O Ozhe, Ozhe nebéshki! odpušti mi moje gréhe. Jes ne morem njih dolga sbrifati; odpušti mi jih. Poglej na dar, ki Ti ga je Tvoj edinorojeni Šin Jesuf Kristuf na krishi f Švojo lastno kervjo sa zeliga sveta gréhe daroval, in ki se sdaj tam na altarji v podobah kruha in vina po nekervavo ponavlja; in bodi mi savoljo tega in vsim ljudém in vsim Švojim otrokam milostiv in usmiljen.

Pa Ti ne terjash famo grevinge od

mene, usmiljeni Ozhe! tudi od mene hozhefh dar, in de bi Ti ta tar dopadel, hozhefh, de ga s daram Tvojiga edinorojeniga Šina sdrushim. Dar mojiga ferza hozhefh tudi, o Bog! dar mojiga shivljenja hozhefh iméti.

Darujem Ti tedaj, preljubi Bog! svoje zelo shivljenje. Tebi famimu bodi popolnoma posvezheno. Vse, kar mišlim, kar govorim, kar délam, se sgodi is ljubesni do Tebe. Tvoja zhaft in Tvoja hvala bodi edino vodilo vsiga djanja in nehanja. O Jesuf! sdrushi ta moj dar f svojim lastnim, famo veljavnim in famo Ozhetu prijetnim in dopadljivim daram. Ozhifiti poprej ta moj dar vsiga, kar je gresfniga na njem, in vsiga, kar Ozhetu in svetimu Duhu ne dopade. Operi ga poprej f Švojo lastno drago kervjo. In potem me vsemi k Šebi na Švoj krish, ali pa me pufti faj sa Tvojim krishem hoditi in Tebe nasledovati. Pufti me po potu spokorno in v vednim persadevanji po poboljšhanji hoditi, kteriga si mi f svojo sveto besedo pokasal. In savoljo Tebe, o Jesuf! bo Ozhe mene in moj dar milostivo sprejél; on bo meni v Tebi in po Tebi, o Šin boshji! Švojo milost in Švoje

ufmiljenje naklonil; on me bo sopet svojiga otroka imenoval.

O sa-me krishani Svelizhar!
jes Tebe molim na deblu svetiga
krisha.

O sa-me krishani Svelizhar!
i. t. d.

O sa-me krishani Svelizhar!
i. t. d.

Ne daj, de bi se Tvoje terpljenje in Tvoja smert nad mojo dusho sgubila! Puſti tudi mene ſ Tabo umréti — svojim gréham odmréti — in potem v Tvoji miloſti novo shivljenje sazheti; ne vezh shivljenje greha bodi v meni, ampak shivljenje zhednoſti. Pa tako samorem to gnado dofézhi, dokler niſim enkrat veſ ſ Tabo, o moj Jeſuf ſedinjen!

Molitev hrepenjenja po popolnim ſedinjenji ſ Jeſufam.

(Pater noſter (ozhe naſh.) Obhajilo. Œklep.)

Veſ moram v gorézhi ljubesni ſ Tabo sdrúſhen biti, o Jeſuf! zhe hozhem v Tvoji gnadi biti, in de boſh Ti moje shivljenje.

Oh, odvsemi me tedaj meni, o Jeſuf! in daruj me Tebi vſiga in nerasde-

ljeniga v poséstvo. Odtergaj shé moje férze od vsiga, kar Ti nisi, in sdrushi me s Teboj. Ne ena korenina kakiga hudobniga nagnjenja, ne ena vdanost posvetnim stvarém, ne ena shelja po minljivostih semlje naj ne poganja vezh v mojim ferzu. Moje ferze bodi Tvoj tempelj, o Jesuf! Bodi misa, per kateri lepe zhédnosti zvetó, ki se le tam najdejo, kjer je duha s Tabo, o Jesuf! vsa in popolnoma sdrushena.

Oh, moj Jesuf! daj, de sim prav poboshen in pravi prijatel zhédnosti: ker le tako pokashem, de si Ti v meni in jes v Tebi; in de tako popolnoma s Tabo sdrushen shivim. Kakor se mladika vinfke terte ovija, tako naj se jes Tebe terdno dershim, o moj Gospod in moj Bog! tako naj imam od Tebe shivesh in shivljenje; tako naj po Tebi obilni sad zhédnosti obrodim.

Daj mi stanovitno ponishnost, o presveti sgled ponishnosti! ker bres ponishnosti ni zhédnosti. — Daj mi stanovitno vero in priprosto saupanje v Tvoje modre fklepe, o sazhetik vse luzhi in vsiga sposnanja! ker bres Tebe vedno v pomotah in v dvomnosti tavam. — Daj

mi fladko fveftoft, o Bog ljubesni! Ti vfo ljubesin dajeſh in ſi ljubesin ſam! ſakaj bres Tebe oterpne moje ferze in mirú ni v meni. — Daj mi zhednoſt pohlévnoſti, poterpeſhljivoſti, uſmiljenja in uſmiljenoſti, o Ti pravi vézhni Šamarijan! ſakaj bres Tebe ni druſiga v meni, kot jeſa in prepér, in veſelje dobrih dél mi je nesnano. — Daj mi, pa ſaj Ti, o Narmodrejſhi! ſam nar bolje véh! daj mi, kar Tvoja modroſt potrebno ſpoſná, de Tvoj ſveſt uzhenez poſtati in kakor Tvoj ſveſt uzhenez Tebe naſledovati ſamorem.

Tebe moram naſledovati, ker je to mojiga ſhivljenja namen. In Tebe bi tudi rad naſledoval, ker je to moja edina ſhelja. Oh, kjé pa naj bi bil ſizer rad, kakor per Tebi? Kjé bi naſhel ſizer ſhe veſelje, kjé ſhe tolaſhbo, kjé ſhe pokoj? O, nikjér, kot per Tebi, o Jeſuf! Šamo ſ Tabo, o Jeſuf! hozhem ſhivéti. Tvoja volja bodi tudi moja. O, puſti me ſ Tabo ſhivéti — ſhe pred ſmertjo tukaj na ſemlji — in po ſmerti tam, kjér ni nobene ſmerti vezh, in nobeniga bojevanja, nobene ſkuſhnjave, ampak ſgolj ſvelizhanje v Tebi. Amen.

Zheterta sveta mafha

v

posebno sbujenje ljubeshni do Boga.

(Is pifem rajnziga *Janesa Tavlerja.*)

Pred mafho.

Gospod Jesus Kristus, v katerim prebiva vfa obilnost boshja! prosim Te, de v meni f Svojo smertjo vse moje gréhe sbrishefh in me refhifh vfh mojih pregréh in flabofh; prosim Te, stori me mozhniga, de se v bran postavim vfm sovrashnikam svoje dushe, in premagam hudizha, svet in mefo; prosim, stori me krepkiga, poterpeshljiviga. in ferzhniga, de vse preftanem, kar mi dafh terpéti, in kar fi she poprej previdil in terpel v Svojim boshjim ferzu; stori me terdniga, fpolnovati in dokonzhati s voljo, s beshdami in s djanjem povfod in vselej vse dobre in lepe djanja, ki fo Tebi, o Bog! v Tvojo zhafh.

Prosim Te tudi, dihni v mene, ki

sim ud Tvojiga teléfa, svojo modrost in svojo blagoft! ker si Ti luzh, Befeda, Šin, podoba Ozhetova.

Kot luzh rasvetli mojo dusho, de fe v luzhi Tvoje refnize fam sposnam in fkrivne pota najdem, po katerih gré dušha k Tebi, in Ti k dušhi pridešh, krivih potov pa, ki od Tebe odpeljujejo, fe varuje; dalje, de sposnam tudi spolnovanje vsih zhednost, ktere Ti, o Bog, v dušhi ljubish, Tvoj prihod in Tvoj odhod v dušhi, in fkrivni pogovor, kteriga Ti, o Bog, prijetno dašh dušhi vediti; sadnjizk, de tudi v téj luzhi sposnam Tvoje zhuda in dobrote, ktére she v tem shivljenji delish, in potem darove, ktere nam dajesh v vezhnim shivljenji, in de me sa vse to ferzno hvaléshniga najdešh.

Ker si Ti Befeda Ozhetova, Te prosim, de fe moji dušhi rasodenešh, fe s njo pogovarjash in mi v takim pogovoru fladkost svoje drushine okusiti dašh; prosim tudi ponishno, de mi v svoji fladki drushbi moje notranje ufhesa odpresh, de flishim in umém Tvoj nebeshki pogovor, Tvoje sapovedovanje, Tvoje svetovanje, Tvoje opominjevanje, Tvoje pergovorjanje; in de fe tudi uzhím, kako se Ti

vredno sahviliti, kako dopadljivo f Tabo govoriti in fe Ti popolnoma vdati. Oh, vezhna Beféda! Kako fladko in prijétno je Tvoje prijasno pogovorjanje! kako poduzhljivi in rasfvetljivi Tvoji pogovori s mojo dufho!

Ker si Ti Šin Ozhetov, Te proſim, oſtani tudi tako teſno s mano fklenjen, de ſi v dnu moje duſhe ſvoje jaſli ſvóliſh. Naj pozhiva in oſtane Tvoje bitſtvo v moji duſhi, de niſim vezh ſam, de ne ſhivim, ne govorim, ne délam v ſebi in is ſebe, ampak de Ti v meni prebivaſh, v meni ſhiviſh, v meni miſliſh, in v meni ſe ſam ſébe ljubifh po ſvoji preſvéti volji, in de bom vſelej zhiſt in popolnoma v Tebi ſpreobernjen v novo ſhivljenje. O Šin boſhji, prenaredi tudi mene uboſiga gréſhnika ſoſpet v otroka ſvojiga nebéſhkiga Ozhéta!

Ker ſi ſadnjizh podoba Ozhétova, ſateri v meni vſe popobe ſtvarjenih rezhi, in vtifni v mene ſvojo podobo. Mojo duſho olepſhaj f ſvojo boſhjo lepoto, in daj ji modroſt in vſe zhednoſti ozhiſhene duſbe, kakor tudi vſe ſvelizhanje in vſe, kar bi rad v moji duſhi naſhel, ja ſhe-
lim s veliko ſveſtoſtjo, de me hozheſh s

ljubesnivim ufmiljenjem pogledati in de se hozhefh v mene Šamiga febe ljubiti. Ti v meni, in jes v Tebi!

O Gospod! vdihni meni in podéli mi gnade svetiga Duha, de On popravi in v dobro oberne vse, kar se je kedaj v meni nefvetiga sgodilo, ali bi se fhe sgoditi utegnilo; in de mi da, vse storiti po Njegovi nar boljshi volji. Dodéli tudi, de fveti Duh is mene isslene vse meseno posheljenje in veselje, in v mene vlije fvoje duhovno veselje, de se poshivím s njegovo sladkostjo in radostjo, tako de po tém vsih rezhí posabim, in v njem samim pozhivam. On naj v meni pogasi vso meséno ljubesin, in vname naj me s boshjo ljubesnijo. Lozhi naj me sadnjizh od vsih rezhí, in sdrushi me samo s Tabo, mojim Bogam, tako sladko, tesnó in popolnoma, kakor je stvári mogozhe. Amen.

Ko masfhnik pod fhtablami moli.

(Ponishin sdihljeje spokorniga ferzá.

Shalofna si, moja dusha, in polna strahu in bojezhnosti si; oh pridi pred altar sprave, kteriga je Jesus na krishi postavil; stopi s Jesufam k Ozhétu, klizhi ga saupljivo; On te flishi. Klizhi:

O ufmiljeni, sveti **Bog!** ufmili se me. Odpri mi svoje ferze, v katerim s golj ufmiljenje prebiva. Islij svojo ufmiljenost na me, de me vfiga prefhine, me povfod frézha in se na semlji in v nebéfih vezhno rasodeva. Prosim **Te**, poglej milofljivo na mene in ufmili se me. Poglej me s ozhmi svojiga ufmiljenja, kakor fi pogledal sgubljeno ovzhizo v puhavi, tudi jes fim safhel; oh, ifhi me! — Poglej me, kakor fi sgubljeniga fina pogledal, ko je rékel: „Nifim vreden, de se tvojiga fina imenujem, imej me le sa eniga svojih flushabnikov;“ — Jes, jes fim gréfhni zolnar, jes sgubljeni, obóshani, Tebe sapufti v fhi fin; pa sdaj fim sopet tukaj, in smem s saupanjem rezhi: Ti fi moj **Bog**, moj **Gospod** in moj **Ozhe!** Osri se tedaj na mene ko dobrotljivi **Bog**, miloftivi **Gospod** in ljubesni polni **Ozhe**, in odpufti mi popolnama vse moje grehe! Tebi se spodobi, de nam po svoji velikofti velike darove delifh. Darujesh se nam sam per sveti mafhi, urno pertezhem tedaj k Tvojimu altarju, in prosim: Vsemi me miloftivo, in daj se mi tudi **Ti** v gorezhi ljubesni objéti! **Amen.**

Per Kirie elejfon.

(Dufha shelí f Kristusovo kervjo vsih grehov vmita, ozhifhena in s Bogam sdrushena biti.)

Gospod **Jesuf Kristuf!** srozhim se v ogenj Tvoje boshje ljubesni, f ktero svojiga Ozheta ljubish, is kteriga kakor blaga réka vekomej is-hajash. — Prosim Te, ki si bil od vékomaj v Ozhétu in v njim ostanesh, in kteriga opravilo je, smotene dushe sopet k Bogu, njih sazhetniku, nasaj perpeljati, pelji tudi mene nasaj, ki sim savoljo svojih gréhov in flabošt she tako dolgo in daljezh od Boga shiviga studenza safhel. Napelji me sopet na pravo pot shivljenja in pelji me na fkrivno, gotovo, svéto pot, ki gotovo perpelje k pervimu sazhetniku in poslednjimu konzu, tedaj, de so vse moje misli, pozhutki, volja, menitve, sheljé, besede, djanja, hoja in vse, kar storim, vselej popolnoma v Tebi in k Tebi naravnane, enake studenzu, ki se is vira istaka in vliva, de bres samude k vrednimu otrofhtvu boshjimu pridem, v ktero sim od vekomaj isvoljen.

Gospod **Jesuf Kristuf!** kteri se s vezhno, svefto ljubesnijo tudi sdaj sa

mene in sa vse ljudi, shive in mertve, Ozhetu darujesh, prosim Te, potegni me k sebi na krish; povéshi me s svojimi vesmi perbímes shebelji, kronaj me s svojo krono, polij in oshívi me s svojo reshnjo kervjó, objemi in odeni me s svojimi ljubimi ranami, in tako me daruj svojimu nebéshkimu Ozhetu.

Gospod **Jesuf Kristuf!** prosim Te is dna svojiga serza, pokashi svojimu Ozhetu svojo zhlovefhko naturo, ktero (tode bres gréhov) po svojim vzhlovezhenji enako s mano imash, de se vdeléshim blagosti ali shlahtnosti, ktera se v Tebi svéti. Prosi ga v svojim iménu, de vse moje dufhne in telézne mozhi odpre, de njegovo ozhetovsko odpufhenje in ljubésin sadobim in pokusim predrago kri, ktera je bila od Tebe, Gospod **Jesuf!** v vezhno svelizhanje ljudi prelita.

Gospod **Jesuf Kristuf!** Prosim Te, de svojo vezhno podobo, po kateri sim vstvarjen, v mene vtifnesh, me v nji ponovish, in jo v meni spopolnish, tako de bo moja dufha vselej svetlo zhisto serkalo (shpegel), v katerim se Tvoja podoba Ozhétu lepo in prijetno nasproti svéti.

Naj mi tudi, o Gospod! Tvoje rane in martre vedno pred ozhmí stojé, de

sim **Ti** tudi po unanjim po mogožhosti podoben. Podobo svojiga unanjiga djanja in svojih opravil vtisni tudi mojimu djanju in ravnanju, de se is vsih mojih dél **Tvoja** podoba svéti in de se tudi v drusih ljudeh **Tvoja** podoba po meni vtisuje, in tako moje shivljenje vedno sahvajlna in hvajlna daritev v oblizhji **Tvojiga** velizhanstva ostane.

Šanktus.

(Ljubijozha dufha se vda Bogu in hrepení, v ljubesni bolj in bolj uterjena biti.)

Gospod **Jesuf** **Kristuf!** moje serze je vselej tako v **Tebe** vtopljeno, de bi, ako bi toliko svetov bilo, kolikor je stvarí, in bi vse meni flushiti hotle, in zhe bi se vse veselje in fladkosti téh neshtétih svetov v moje serze stékale, vender savoljo **Tebe** vse savergel in is svojiga serza pahnil. Tudi hozhem svoje serze minljivih rezhi, kar jih je she v njem, sprasni, in ga **Tebi** vselej po **Tvoji** volji darovati. Vse stvarí hozhem klizati in opominjati, **Tebi** flushiti, svoje glasove in jesíke v **Tvojo** hvalo povsdigovati: **Švet**, svet, svet si **Ti**, o **Gospod** **Bog** **Šabaot!** Polno je nebó in semlja **Tvojiga** velizha-

stva! Zhaſt tebi na viſokim! Zhe-
fhen bodi, kateri pride v Goſpodo-
vim iménu! Zhaſt tebi na viſha-
va h!

Goſpod Jeſuf Kriſtuf! darujem ſe is
ljubesni do Tebe vſakimu trudu, delu sa-
taja evanju, martri in ſmerti, vſimu,
kar le ljudjé terpéti ſamorejo. Darujem
ſe po Tebi is ljubesni, zhe bi bilo mo-
gozhe, vſe dobre déla ſtoriti, ktere ſo vſi
ljudjé ſ Tvojo pomozbjo kedaj ſtorili, ali
jih ſhe ſtorili bodo.

Škaſhi ſe mi miloſtiviga, poduzhi, po-
krepzhaj, utolaſhi in ljubi me; daj, de
Te tudi jeſ ljubim, ponishno Tvojo be-
fédo poſluſham, vſelej Tebe iſhem in
ſim Ti vſelej pokorn. Goſpod, proſim Te,
de me odreſhiſh, branish in varjeſh vſa-
ziga gréha in hude navade, mojih ſov-
raſhnikov in vſih hudobnih, in de mi po
ozhetovo pomagafh v vſih rezheh, de mi
dodeliſh gnado in mozh k zhednoſti, da-
rove ſvetiga Duha, modroſt, ſvelizhanje,
boſhjo tolaſhbo, ſ eno beſédo: vſe popolne
dari, ktere dajeſh ſvojim nar ljubſhim otro-
kam, de ſe vdeléſhim Tvoje Boſhjoſti,
Tvojiga velizhaſtva in ozhetovſke
ljubesni, de Tebe vſak zhaſ ljubim ka-

kor svojiga Boga, se tebe bojim kakor svojiga Gospoda, in Tebe zhaštim kakor svojiga Ozhéta, in se tako nikdar vezh od Tebe ne lozhim. Amen.

Povsdigovanje.

(Dufha shelí f Kristusovo kervjo vſih gréhov vmita, ozhifhena in s Bogam fklenjena biti.)

Gospod **Jesuf Kristuf!** srozhím se v **Tvoje** svete rane, v obilno ljubesin **Tvoje** tekozhe kervi, ktero je vezhna ljubésin prelila, in po **Tvoji** gorezhi ljubesni v kopel naredila, de zhloveka opere vſih njegovih grehov. Vmi me vſih mojih grehov, in f korenino iskoplji v meni vse moje flaboſti. **Ljubi**, sasnamovaj, olépfhaj me, ſtori me vrédniga in prijetniga f to tvojo kervjó; ſtori me ſebi podobniga, daruj me f ſeboj svojimu **Ozhetu**, de bom v to fkljenje miloſtivo vset. Is ljubesni do mene ſi vſo svojo kri preli, o napelji vender ta ſtudenez shivljenja v mojo fuho dufho, de bo **Tvoje** shivljenje, **Tvoja** ljubésin, **Tvoja** mozh v meni, de v meni raſte in me poſlednjizh vezhno f **Teboj** fkléne.

Molitev sa ljubestin boshjo.

Gospod! Ti si mojo dusho toliko in toliko vstvaril, de v svoje vezhno in popolno svelizhanje nizh manjshiga ne sheli, kot Tebe samiga. Daj se meni, ker Te ljubim in shelim. Tode moja ljubestin je zlo premajhna; daj mi tedaj, kar mi manka popolne ljubestni, de vse svoje shivljenje famo po tém hrepenim, Tebe ljubiti in s Tabo fklenjen biti. Dobro zhutim, de mi je teshko bres Tebe. Vsfaka rezh, ki jo imam bres Tebe, o Bog, v pofestvu, mi je uboshtvo. Sató issheni is mene vfo krivo fladkost s pravo in zhifto fladkostjo, in pridi sam; sakaj fladak si zhes vse fladkosti, lép zhes vse lepote. Daj mi, o Gospod! de vselej Tebe shelim. Svoje shivljenje sim flabo preshivel in sam febi sim bil smert, sato mi pomagaj, de se spet v Tebi oshivim, in Tebe pijem, Tebe, o studenez vsiga dobriga! Tako bom sopet shiv v Tebi.

Gospod! hifha moje dushe je zlo pretesna sa Tebe; naredi jo Ti bolj prostorno. Slaba je tudi in poderta; stori jo sopet terdno in možhno. Tudi najdesh v hifhi moje dushe marfikaj, kar Tebi ne

dopade; istrebi vse to in ozhisti mojo dušho sebi v tempelj. Usmili se me po svoji veliki ušmiljenosti, savoljo Tvojiga svetiga iména in ne jenjaj dalje delati, kar si v meni sazhél, in dokonzhaj v meni, kar mi šhe manka. Ti si sam perva, zhista obilna, nesmérna, vezhna, vse obfegozha dobrota, sato istrebi is mene vse moje hudobije in daj mi vse svoje dobrote. Amen.

Pred obhajilam.

(Dušha šhe shelí, s možhjo Kristusove smerti posvezhena in nebesške mise vredna storjena biti.)

Gospod Jesuf Kristuf! srozhim se v globokost Tvoje nesapopadljive ušmiljenosti, in prošim, de v meni vse gréhe, nemarnosti in slabosti s korenino istrebish, in sizer tako, kakor de bi se me ne bile nikoli dotaknile; prošim dalje, de vso šhkodo, ktero sim po njih imel, od mene odvernesh, in mi vse v prid obernesh; de v mene vdihnesh vse gnade, zhednosti in popolnamasti, tako terdno in vezhno, kakor de bi bile od sazhetka v meni; de me vsamesh v svojo brambo in me varujesh vsih mojih sovrašnikov, in vse šhkode; de mi sadnjizh perpušish

k Tvojim fkrivnoftim in me is famiga ufmiljenja v Tvojiga prijatla in tovarfha naredifh.

Gospod **Jesuf Kristuf!** fpomni fe svoje nefkonzhne ljubefni in mozhí svoje fmerti, fpomni fe fvojiga nefkonzhniga ufmiljenja! Savoljo tega profim, daj od nebefhke vezhérje, ktero imafh s svelizhanimi v neisgovorljivim vefelji, meni fvojimu ubogimu hlapzu in nevrednimu otroku male drobtinze nebéfhkiga kruha, fladke kapljize shive vode, rasvefeljujozhi okuf vezhne fladkofti, fvetlih sharkov boshje modrofti, gorezhnoft ljubefni fvetiga Duha is ozhetoviga ferza, de bom f Tvojim goftovanjem tako napolnjen, nafiten in napoljen, de vfih ftvari posabim, in Tebe, vezhniga Boga famiga ljubiti in vshivati samorem.

Po fvetim obhajilu.

(Sheljenje ljubijozhe dufhe, de bi **Jesuf** ji vfe v vfim bil.)

Gospod **Jesuf Kristuf!** kakó nesa-popadljiva dobrota fi **Ti!** V zhlovéku fe pokashefh kakor ftvarnik in kralj vfiga velizhafiva, v angeljih kakor lepota in ljubefniva fladkoft, v kerfhanftvu

kakor gospodar v svoji hiši, v verni duhi kakor shénin v svojim poslopji, v bresboshnih in gréshnikih kakor sodnik in fhtrafovavez. Prosim Te, bodi tudi v meni, o Gospod, ljubesni polni shénin! kakor kralj v svojim kraljestvu in kakor terden stolp (turn) v gradu.

Oh, sladka ljubesin! prebivaj v moji duhi kakor mojster in uzhenik, uzhi me Tvojo voljo spolnovati v vsih mojih delih. — Oh, vesela ljubesin! bodi v moji duhi, kakor studenez v vertu, de se vse moje bitje od Tvoje obilne ljubesni v milih solsah omezhi. — O Gospod! bodi v moji duhi kakor luzh v tamôti, de v meni nobeno mesto ne ostane, ki bi ne bilo rasvitljeno od Tvojiga sposnanja. — Gospod! bodi v moji duhi, kakor saklad v njivi, in ne daj mi saklada, s kterim si me odrefhil, nikoli vezh posabiti. O ljubesni polna dobrota! bodi v moji duhi, kakor shlahtno vino v hramu, de me vpijanish s svojo ljubesnijo, tako de se mi bo sanizhevanje in sasmehovanje ljudi sdélo kakor sgolj hvala, in de me nizh drusiga ne veseli, kakor Ti sam. — Oh, neskonzhna dobrota! bodi v moji duhi, kakor shlaht-

ni kamen v slatu, de se vsak z haf is vsih mojih mozhi blefketafh. Bodi mi tudi kakor mana v fkrinji miru in sprave, de mi bofh po vsi shelji mojiga ferza fladak. **O** Ti isvoljena dobrota! bodi mi kakor pezhaf v vosku, in ohrani me, de podoba presvete Trojize v moji dufhi nikoli ne obledi.

Prebivaj v meni, kakor sdravilo v bolniku, ker vender le Ti sam vse rane moje dufhe in mojiga telefа osdravifh; prebivaj v meni kakor fladko, prijetno brenkanje na strune per kosilu, de imam vselej v Tebi veselje in radoft, in kakor podoba v serkalu, de se samorem pogledati v Tebi, in Ti meni tako pokashefh svojo voljo.

O preljuba fladkost! bodi per meni, kakor med v panji, de se jes in Ti tako fkleneva, kakor je bil kedaj kteri Tvojih prijatlov f Teboj fklenjen, in de vedno od ljubesni in fladkosti kipim.

Bodi v meni, kakor fad na drevesu, in ftori vse rodovitno v dobrim, f zhimur se pezham in opraviti imam.

Bodi mi sadnjizh, kakor luzh v lampi, de svetim drugim s shivljenjem v isgled. Daj mi, o Gospod! kakor lilijam

v dolini nar zhištejšhi snashnost, kakor violizam globoko ponishnost, kakor rosham med ternjem veselje v shalosti.

Moja isvoljena ljubestin! bodi v moji dufhi, kakor solnze na viskhavi, de v mojim ferzu vifi, in mi luzh praviga vezhniga veselja sije sdaj in v moji smertni uri.

Bodi mi, kakor gospodar v svoji hifhi, in podeli mi ves zhas mojiga shivljenja globoko spofhtovanje do Tebe.

Daj de se kakor solnzha rosha, vedno po Tvoji volji in sizer nikamor drugam ne obrazham.

Pridi tudi k meni, kakor rofa na travi me rodovitniga storiti v vsih zhednostih in darovih svetiga Duha. In skleni me terdno in svesto s seboj, de se ne bom nikoli vezh od Tebe lozhil. Amen.

K darovanju svete mashe.

(Šerzhna molitev od Kristusoviga terpljenja.)

Gospod Jesus Kristus! pokopljem se pod Tvoj vkervavljeni britki krish. Ker vidim, de sim vedno greshen, perbeshim vedno v prebivalishe Tvojih rastertih kosti in se skrijem v rane Tvojih ranjenih nog

in rok in Tvojiga prebodeniga ferza, in profim, de shiva voda Tvojiga boshjiga ferza popolnoma pokrije vse rane moje dushe, de ne bom sojen po ostri pravizi, ampak po Tvoji usmiljenosti. Amen.

Klizhem Te, o Ozhe! in sklenem svoje klizanje s klizanjem Tvojiga Šina Jesufa Kristusa, ko Te je klizal v svoji smertni britkošti. Klizhem te:

po bolezhinah ranjene glave in grenkošti is nje prelite kervi Tvojiga Šina;

po ognufhenji njegoviga opljuvaniga oblizhja;

po fladkošti njegoviga ufufheniga muzga;

po bolezhinah njegovih rasterganih shil;

po vrozhini kipezhe kervi njegoviga ferza;

po britkoštinjegoviga ufufheniga mefa;

po milošti njegoviga odpertiga ferza;

po pokornosti njegove s Bogam sklenjene volje, s katero se je podvergel smerti na krishi;

po kervavi smerti, ki je vsih stvari britkošti konzhalala, in sadnjizh

po shelji ljubeshni, katero je imel v vsem svojim terpljenji po svelizhanji ljudi.

Gospod **Jesuf Kristuf!** daj mi skusiti, kako gorezha je **Tvoja** ljubésin bila, ko je njeni plamen is **Tvojih** svetih rok in nog, is **Tvojiga** vsiga rasmefarjeniga telefa in is **Tvojiga** boshjiga ferza fhvigal, de bi se tudi jes pokorno in voljno vdal v vse sopernofti telefa in dushe. **Gospod Jesuf Kristuf!** kakor so bile **Tvoje** ozhí od kervi is **Tvoje** kraljeve glave britko saperte, tako krepko sapri oko mojiga uma vsi nezhimernofti sveta in vsim sapeljivoftim gréha. **Tvoj** pot je fhel od od smertnih teshav in file bolj kakor po naturi is zeliga **Tvojiga** shivota, shelim tedaj tudi, o **Gospod Jesuf Kristuf!** de **Tvoj** kervavi pot vse mozhi moje dushe po nadnaturno prefhine, tako de moj spominj nizh drusiga v sebi nima, kakor **Tebe**; de moj um nizh ne gleda, kakor **Tebe**; moja volja nizh ne hozhe, kakor **Tebe**, kolikor mi je koli mogozehe.

Zhe premifhlijujem britkost smerti in moj poslednji zhaf shivljenja, potem klizhem: **Oh, Gospod!** sakleni mojiga ubosiga, bojezhiga duha hitro in milofhljivo v svoje grenke, vrozhe in globoke rane, in v svoje s **Bogam** sklenjeno ferze; in vtopi tega mojiga duha tako v svoje

kervavo milostivo ferze, de nemila roka njegovih sovrashnikov ne bo mogla do njega priti. **Gospod Jesus Kristus!** sa-
hvalim se **Ti** neprenehama is dna svojiga ferza in is vse mozhi svoje dushe, de si me vekomaj sem svolil; de si tudi moje odreshenje s svojim terpljenjem in s svojo smertjo v namenu imel; in de me s vsimi mojimi grehi in hudobijami tako milostivo prenaslah. **Preljubi Gospod Jesus!** gorozhe shelim, **Ti** vselej darovati ljubésin, hvalo in zhas, sahvalo in flushbo, kakorfhno **Ti** vsi angelji, vsi svetniki, ja vse stvarí darovati samorejo; in vofhim', de bi bil v tem darovanji ves svoj pretezheni zhas preshivel in tudi prihodnjiga neprenehama tako obrazhati samogel. **Amen.**

Peta svéta mafha

sa

take, ki ne morejo sami per svéti
mafhi prizhejozhi biti.

Kadar k sveti mafhi posvoni.

Ravno sdaj se je ljudstvo v Tvoji
hifhi sbralo, o Gospod nebés in semlje!
de bi Tebe v vsi ponishnosti pozhaftilo,
in Tebi, o Ozhe! s daritvijo svete mafhe
tudi sebe darovalo in posvetilo.

Oh, jes réf ne morem f telesam per
tej presvéti daritvi prizhujozh biti. Pa,
zhe ravno neprizhujozh, fklenem vender v
duhu tudi sebe, svoje grehe, svoje shelje,
svoje terpljenje in fkerbi in zelo svoje
shivljenje s opravo te presvete daritve.

Sklenem se s molitvami duhovna,
ktere ravno sdaj pred altarjem opravlja.
Sklenem se s molitvami vernih, ki
ravno sdaj pred presvetim sakramentam
klezhé, pa tudi f proshnjami svetnikov,

ki tudi v nebesih molijo, kar se sdaj na semlji obhaja.

Stori me deleshniga, o **Jesuf!** duhovnih sakladov svoje zerkve. Glej, zhe tudi sdaj ne morem biti per ozhitni flushbi boshji, sim vender po Tvojim ufmiljenji ud Tvojiga teléfa. Ne perpufti, de bi bil mertev ud Tvojiga teléfa, **Ti Shivi!** Dodeli mi gnado, shegen in mozh, de se tudi jes fadú ozhitnih molitev vernih vdeleshiti samorem.

Sej tudi v fkrivnim hramu mojo molitev flifhifh, in moje sdihljeje, o **Vfigaprizhejózhi!** Ti vidifh tudi tukaj moje solse, vidifh mojo grevengo, vidifh moje hrepenjenje po Tebi.

Kako sim vender she tako réven in grefhen! Oh, moj **Gospod!** zhe bi Ti na moje saflushenje in na mojo vrednost gledati hotel, bi ref v meni nizh ne nafhel, kar bi me Tvoje gnade vredniga storiti moglo. Nizh nimam pokasati kot svoje gréhe. Pa savoljo mojih grehov se me ufmili, o **Jesuf!** in savoljo moje potrebe mi poshlji svojo gnado.

Tedaj tudi grefhnik ne sme obupati!! — Ne, o **Jesuf!** ne obupam ne. Is globozhine svoje revfhine klizhem k

Tebi; Ti me ne bošh savergel in ne bošh sanizheval mojiga darú savoljo svoje daritve na krishi, kteriga Ti v dar pernešem. Mòli 5 Ozhenafhev in 5 Zhefhena si.

Ko k povsdigovanju posvoni.

O Ti, ki si povsdignjen na krishi, sa naf uboge grefhnike umerl, usmili se me!

O Ti, ki si, na krishi umirajozh, svoje sveto shivljenje sa mene daroval, usmili se me!

O Ti, kteriga presveto mefo in kri se ravno sdaj v podobah kruha in vina nekervavo tudi na altarji daruje, usmili se me!

Molim Te, Gospod nebéf in semlje, moj Bog in Ozhe!

Molim Te, Gospod Jesuf Kristuf, edinorojeni Šin Ozhéta, Bog od Boga, in Ozhetu v vřim enak!

Molim Te, sveti Duh, kteri se od Ozheta in Šina enako is-hajash, in si vir shivljenja in posvezhenja!

Moj Bog, moj Gospod in Ozhe! o kako frezhin řim, de Ti řmem tako rēzhi! Oh, ko bi bil le tudi Tvoj po-

boshni in pokorni otrok! in ko bi le tako shivel, de bi me samogel med svoje svéste flushabnike fhtéti!

In kakor si me is ufmiljenja odrefhil od vfiga slega, posebno od gréha, tako me tudi f fabo v gorezhi, nar zhisfejshi, nar fvetejshi ljubesni fkleni! Naj se sdaj v duhu f Tabo obhajam, tako kakor de bi ref per Tvoji misi klezhal. —

O Ti Bog ljubesni, Ti, ljubesin fama, pufti me shiveti v Tebi! **Ti** v meni in jes v Tebi! In moje shivljenje bodi potem sgolj zheshenje Tvojiga presvétiga imena; naj bo snamnje Tvoje milosti in Tvojiga ufmiljenja; famo zhednosti bodi posvezheno; in vedno bodi moje gorézhe persadevanje, se soper vse fkufhnjave k hudimu bojevati, in f Tvojo pomozhjo prav spokorno shiveti.

O ohrani, pomnoshi in poterdi vedno v meni praviga duha pokore!

To mi je poglavitno snamnje, o Gospod! Tvoje nefkonzhne ljubesni in ufmiljenosti, in poglavitni shegen, f kterim Ti to mojo domazho másho poshegnati hozhefh!

5 Ozhenashev in 5 Zhesheha si.
Verujem i. t. d. **Zhesheha si kraljiza i. t. d.**

Šesta sveta maša.

*Molitve per sveti maši od nekterih
svetnikov boshjih sloshene.*

Pred sveto mašo.

(Od svetiga Ambrosha.)

Visoki in pravi vikshi duhoven, Je-
sus Kristuf! Ti si se svojimu Ozhétu na
altarji krisha kakor zhift neomadesevan
dar sa naf gresfnike daroval, si nam svoje
meso v jed in svojo kri v pijazho sapu-
stil, in to fkrivnost po mozhi svetiga Duha
s besedami postavil: „Kolikorkrat bote
to storili, storite v moj spominj!“
Profim Te savoljo ravno te Tvoje kervi
velike odkupshine nashiga svelizhanja,
savoljo te Tvoje zhudapolne in neisrek-
ljive ljubeshni, ktero si nam ubogim in ne-
vrédnim gresfnikam fkakati se ponishal,
de naf f svojo kervjo nashih grehov ozhi-
stish; uzhi me, svojiga nevredniga flushab-
nika (flushabnizo), de sim per tej sveti

fkrivnosti s vſo ſpodobno ponishnoſtjo, poboshnoſtjo in ſvetim ſtraham prizhujozh. Tvoja miloſt naj mi vſelej podeli gna- do, te velike fkrivnoſti vſe verovati, ſpoſnati, obzhutiti, terdno derſhati, go- voriti in miſliti, kar Tebi dopade in meni k ſvelizhanju pomaga.

Tvoj dobri duh pridi v moje ferze prebivat, v tihoti naj ſe mi oznani in bres beſede naj me vſo reſnizo uzhi, ſakaj ſlo ſagernjena je ta fkrivnoſt. Do- deli mi po obilnoſti ſvojiga uſmiljenja gna- do, ſ poboshnim ferzam in zhiſtim duham per tej daritvi prizhujozhimu biti. Od- vsemi mojimu ferzu vſako nezhiſto miſel. Svelizhavna prizhujozhnoſt Tvojih ſvetih angeljev naj me krepko brani ſoper ſov- raſhnike vſiga dobriga. Preſhene ſ mozh- jo te ſvete fkrivnoſti in ſ zhuvajozho fkerbnoſtjo ſvojih ſvetih angeljev od mene in od vſih ſvojih flushabnikov terdovrat- niga duha napuha, nezhimerne zhaſti, ſa- vidljivoſti, preklinjevanja, nezhiſtoſti in neſramoſhljivoſti, dvomljivoſti in ſumlji- voſti in natolzovanja. Oſramoteni naj ſo vſi ti ſovraſhniki naſhah duh, po Kriſtu- fu, v ſvetim ſakramentu prizhujozhim Goſpodu naſhim. Amen.

K slavi ali glorii.

(Od svete Teresije.)

Tvoja, o **G**ospod! je nar vézhi mozh.
O kako si velik **Ti**, o našh Ljubljenez!
Ti si nar vézhi dobrota, rešniza fama, bres
 sazhetka in bres konza. **T**voja popolna-
 mašt je bres meje, nesmérna in se ne da
 sapopasti. **Ti** si nesapopadljiva globokost
 vsih zhudeshev, lepota, v kateri so vse le-
 pote sedinjene, in fama svetošt.

Zhefhen in hvaljen bodi **Ti** vekomaj,
 o **G**ospod, od kteriga je vse dobro, kar
 govorimo, mislimo in delamo!

Vesél hozhem tedaj is zeliga ferza
 f **T**vojim psalmistam péti:

„Hvali, moja dusha, **G**ospoda, in
 vse, kar je v meni, hvali **N**jegovo sveto
 ime!“

„Hvali, moja dusha, **G**ospoda, in
 ne posabi vsih **N**jegovih dobrot!“

Tebe hvalim, povikshujem in zhaštım
 vekomaj, ker bo **T**voje kraljestvo gotovo
 vekomaj terpélo!

O moj **B**og, daj mi, de tudi v dja-
 nji storiti samorem, kar sim govoril!
Amen.

Ko mašnik na strani móli.

(Od svetiga Ambrosha.)

Ako hozhefh, o Jesuf! v svojo njivo, v moje ferze dobro seme vfejati, mora roka Tvoje ljubesni poprej ternje mojih gréhov isrovati! Sagerni tedaj moje pregréhno shivljenje f svojimi saflushki! Naj bo moje shivljenje f Tvojim sedinjeno, de v meni vse nezhisto zhisto, in vse nepopolno popolno postane! Otmí me f svojo ljubesnijo vse lastne ljubesni! Bodi Ti moje edino veselje in svelizhanje! V Tebi, o Jesuf! naj shivim in délam, in f Tabo naj terpim! Sapíshi svete besede: „Ne posabi me!“ neisbrífljivo v moje ferze, de me nobena nefveta misel ne oskruni, in de je vsa moja dusha in vsaka misel mojiga ferza samo per Tebi, Ti nar ljubesnivshi dobrota, moj Bog, moj Gospod! Amen.

Molitev k Marii.

(Od svetiga Bernarda.)

K Tebi, o mati mojiga Boga, pridem, in Te prosim: sprosi in dofesi mi odpushtenje mojih grehov, de prost vsiga

svojiga dólga poſtanem! Proſim Te, do-
déli mi gnado, de ſe, po ſhelji ſvojiga
ſerza, ſ Tvojim Œinam in Teboj terdno
ſedinim; ſ Tvojim Œinam, ker je moj
Bog; in ſ Tabo, ker ſi mati mojiga
Boga! Amen.

Molitev ſa zérkev.

(Is ſakramentaria ſv. Gregorja.)

O moj Bog, naſh Goſpod! uſliſhi
mojo proſhnjo, in pelji ſvojo zérkev ſ
krepko roko v valovih viharniga morja v
ſavetje mirú — po naſhim Goſpodu Je-
ſusu Kriſtufu. Amen.

Œploſhna proſhnja.

Poniſhaj ſe, ſveti Goſpod, vſigamo-
gozhni Ozhe, vezhni Bog! naſhe ſerza
in teléſa vedno Tebi pokorne in flushne
obvarovati, de ſe nikoli k grehu ne na-
gnemo, ampak vedno v to ſvoje miſli
obrazhamo, kar je ſveto, in ſamo to
ſtorimo, kar Tebi dopade, in de ſe po
tem vedno Tvojiga varſtva oveſelimo
— po naſhim Goſpodu Jeſusu Kriſtufu.
Amen.

Per berilu

(Is I. lista sv. Pavla aposteljna do Korinzhanov
11, 23 — 29.)

Jes sim prejel od Gospoda, kar sim vam tudi srozhil, de je Gospod Jesus tisto nozh, ko je bil isdan, vsel kruh in sahvalil, ter raslomil in rekel: „Vsemite in jejte, to je moje telo, ktero bo sa vas dano: To storite v moj spominj!“ Ravno tako tudi kelih po vezherji rekozh: „Ta kelih je nova savesa v moji kervi; to storite, kolikorkrat bote pili, v moj spominj! Sakaj kolikorkrat bote jedli ta kruh in ta kelih pili, bote smert Gospodovo osnovovali, dokler ne pride.“ Kdor koli tedej bo po nevrednim jedel ta kruh in pil kelih Gospodov, bo kriv telesa in kervi Gospodove. Naj toraj zhlovek sam sebe presodi in tako naj je od tega kruha pije od tega kelha. Sakaj kdor nevredno je in pije, si sodbo je in pije, ker ne raslozhi telesa.

(Is evangelija sv. Janesa 6, 54 — 59.)

Resnizhno, resnizhno vam povem, ako ne bote jedli mesa sinu zhlovekovi-

ga, in pili njegove kervi, ne bote imeli shivljenja v sebi. Kdor moje meso je in moja kri pije, ima vezhno shivljenje in jes ga bom poslednji dan obudil. Sakaj moje meso je ref jed, in moja kri je ref pijazha. Kdor je moje meso in pije moja kri, oстане v meni in jes v njem. Kakor je mene poslal shivi Ozhe, in jes shivim savoljo Ozheta, tako bo, kdor mene je, savoljo mene shivel. Ta je kruh, ki je is nebés pershel, ne kakor so jedli vashi ozhetje mano in so umerli. Kdor je ta kruh, bi shivel vekomaj.

Per krédo ali véri.

(Od fvetiga Avgushtina.)

Verujem v Tebe, edini, shivi in pravi Bog, Ozhe, Šin in fveti Duh, trojni v osebah, edini v bitji; sposnam in povikshujem Te, in molim Te is zeliga svojiga serza, kakor praviga, ediniga, fvetiga, neumerljiviga, nevidljiviga in nespremenljiviga Boga, kterimu se ne more nihzhe blishati, in kteriga ne more nihzhe sapopasti; edina luzh, edina svetlost, edino shivljenje, edina dobrota, edini sa-

zhetnik, edini stvarnik nebes in semlje, ki vse vlada, gospodar in oshivlja, kar je v nebesih in na semlji in pod semljo, in rasun kteriga ni Boga ne v nebesih ne na semlji.

Tako sposnam Tebe, moj Gospod in moj Bog! po veri, ki je Tvoj dar; o luzh mojih ozhi, in upanje vsih narodov semlje, rasveseljujozha radoft moje mladosti in pomozhna podpora moje starosti. V tebi, o Gospod! se veselé vse moje kosti in pravijo: „Gospod! kdo je Tebi enak?“ Tebe, o Bog! ki si nebefa in semljo is nizhesar poklizal, naj rasglafujejo nebefa, Tebe naj povikshuje semlja! Amen.

Od darovanja do sanktusa.

(Od svetiga Avgufhtina.)

O dusha moja, po boshji podobi vstvarjena, s kervjó Kristusovo odréshena, po veri s Jesufam sdrushena, navdana s svetim Duham, s boshjo mozhjo opafana in v drufhtvo angeljev namenjena! o ljubi ga, ki te je tako filno ljubil; osiraj se na-nj, ki vedno na-te gleda; ishi ga, ki te neprenehama ishe; vdaj se

mu, ki se vef tebi vdá, kteriga ljubestin je tvojo prehitela, ki je narvikshi bitje edino vredno tvoje ljubestni. On je tvoje saflushenje, tvoj fad, tvoj shivesh in zilj; bodi fkerbna v ljubestni f fkerbnim, zhišta f zhištim, in sveta f svetim. Kakorfhna bofh pred svojiga Svelizharja prišhla, taziga se bo tudi on tebi fkasal.

Prijasni, miloftivi in ufmiljeni Bog hozhe prijasnih, miloftljivih, ponishanih, zhištih in ufmiljenih dušh. — Ljubi ga, ki te je is revfhine otel. Isvoli si ga smed vřih svojih prijatlov, ki ti bo sam fhe sveřt oftal, ko te bo vse sapuřtilo. Ob tvoji smerti, ko te bodo vři tvoji prijatli sapuřtili, te on ne bo sapuřtil, ampak varoval te bo soper tvoje nadleshne fovrashnike, ki so perpravljani, te poshreti. Škosi nesnano deshelo te bo peljal in do řtanovanja nebesfhkiga mesta Šiona perpeljal. Tam je nar vezhi svelizhanje, svitloba zhes vse, nefkonzhno veselje in vse dobro. Tam se raslega veselo petje, glas radovanja in svelizhanja, tam je sahvaljenje in hvaljenje in aleluja vekomaj. Tam te bo Jefuf, ako se tukaj s njim sdrushish, ako se mu tukaj darujesh, pred oblizhjem svoje svitlořti svetim angeljem perdrushil, f kterimi

bofh prepeval: Švet, fvet, fvet je Gospod gospodov; nebefa in semlja fo polne njegove zhafti!

Pred povsdigovanjem.

(Od fvetiga Avgufhtina.)

Ljubim Te, o moj Gospod in moj Bog! Vefh de te ljubim, in Te bolj in bolj ljubiti shelim. — Kakor fi nefkonzhen, bodi tudi nefkonzhno ljubljen; posebno od naf ljudi, ktere fi tako ljubil, tako reftil in sa ktere fi toliko ftoril. O Ti, vezhna, gorezha ljubefin, zhefhenja vredni Jefuf! moj Bog in moja ljubefin! vnemi me vftiga f fvojo ljubefnijo, f fladkoftjo fvoje ljubefni, f fladkoftjo fvoje milofti, s edino sheljo po Tebi, f fvojo ufmljenoftjo in prijasnostjo, f fvojim miram in fvojim hrepenjenjem po fam febi, ki je zhfsto, fveto in dobro; de vef od ognja Tvoje milofti in ljubefni vshgan Tebe, fvojiga, zhefhnja in ljubefni vredniga Gospoda is zeliga ferza, is zeledufhe, s vfo fvojo voljo, f pravo rastertoftjo ferza v ufth in pred ozhmí imam, de nobena nefveta ljubefin, ki bi me

Tebi nesvestiga storiti utegnila, nikakor v moje serze priti ne more.

Per povsdigovanji.

(Od svetiga Franziskha od Pavla.)

Predobrotljivi **Jesuf!** pravi pastir svoje zhede! ohrani pravizhne, opravi- zhi grehniko, usmili se vsih vernih, shivih in mertvih, in bodi tudi meni ubo- simu grehniku milostiv. Amen.

Po povsdigovanji.

(Od svetiga Alfonsa Liguorja.)

O moj **Jesuf**, sapopadek vsih mojih sheljá, in moje hrepenjenje! s nar vezhi shaloftjo me napolnuje vest, de sim **Te** she tolikrat rasshalil f svojimi grehi; **Te**- **be**, svojo edino in svojo nar vezhi dobroto; **Te**be, ki si sgolj dobrota, ja nefkonzhna dobrota fama; **Te**be, kteriga resnizhno zhastiti se meni spodobi; oh, **Te**be sim she tolikrat, she prav velikrat od sebe pahnil, in vender se mi na tem altarji sopet perblishujesh! **O** shelim, de bi bil to posemeljsko shivljenje sgubil, kakor de sim soper **Te**be grehnil! Pa nikar vezh

nozhem soper Tebe grefhiti! **O** Ti nar vezhi ljubesni, nar vezhi zhafti vredni **Jesuf!** verujem v **Tvojo** pravo in refnizhno prizhujozhnoft na tem altarij; verujem sato, de je v fveti hostji in v fvetim kelihu ref **Tvoje** prezhisto telo in **Tvoja** predraga kri, **Tvoje** zhlovefhko in **Tvoje** boshje bitje! **O** Ti nar milfhi shénin dufh! **Savoljo** tega **Te** ljubim zhes vse. **Pridi** tedaj, o moj **Jesuf!** f svojo gnado, in posveti mojo dufho, in bodi edini lafnik mojiga telefa in moje dufhe. **Amen.**

Per mafhnikovim obhajilu.

(Od fvetiga Bernarda.)

O **Gospod!** moje ferze ni vredno in perpravno, obilnoft **Tvojih** fladkoft prejeti, ktere fi famo tiftim perpravil, ki fe **Tebe** bojé! **Svunaj** fhe stojim, in blaga difhava me snotraj oshivlja, in ta mi je vezh, kakor nar bolj difhezhe masilo in vse difhave! **O** **Gospod,** moj **Bog!** ko je duh tako shlahten, kako fladko mora fhe le okuf **Tvojih** fladkoft biti! **O,** kdo mi ftori, de **Ti** pridefh v moje ferze in de jes **Tebe** objamem, o moj **Bog!** **Amen.**

Molitev sa zerkev.

(Od svetiga Efrema.)

Uflifhi nafho molitev, o Gospod, in bodi nam grešnikam milostiv! Ne odverni svojiga oblizhja od svojih flushabnikov, ki Te véno klizhejo; in daj, de Tvoja milost in Tvoj mir povsod na semlji prebiva, in odverni od svoje svete zerkeve in njenih otrók vef raspór in lozhitev! Obvaruj svojo sveto zerkev vseh viharjev, ker zhaští Tvoj sveti krish in tebi, o Gospod, vselej hvalo prepeva! Vlada j naf po svoji dobroti in pošljí svojim zhaštivzam svojo pomozh, ter hvalo in povikšhevanje Ti bodo darovali vsi narodi semlje. Amen.

Molitev k presvetimu Rešhnjimu Telesu.

(Od svetiga Alfonsa Liguorja.)

O Jesuf, moj sladki Svelizhar! prevsemi me vprihodnje Ti vsíga, in daj mi, de si nizh drusiga ne shelim, in nikakoršhni-ga drusiga vefelja ne íshem, kakor Tebi samimu flushiti, Tebe na Tvojih altarjih moliti, kjer kraljuješh v presvetim sa-

kramentu, in de Te prav dostikrat per svetim obhajilu prejemem. Moj Jesus, famo Tebe hozhem ljubiti in Tebi dopasti! Amen.

Po svetim obhajilu do konza mashe.

(Od svetiga Avgufhtina).

O moj Bog, moja ljubésin! Ti si moje shivljenje, ktero me shivi; moje upanje, v ktero se sanesem, in svitlost, ktero dosezhi shelim. Prevsemi moje serze, gospodari mojo dufho, vodi moj um, obrzhaj moje misli v nebésa, naj se moje shelje famo proti Tebi vsdigujejo, moj duh famo po Tebi hrepeni, in vir shive vode pije.

Preufmiljeni Gospod! ki si naf tako filno ljubil in tako drago odkupil, tako popolnoma opravizhil in tako visoko povsdignil. Kako frezhno je moje serze, kadar Tvoje nefkonzhne ufmljenosti premishluje in Tvojo nesapopadljivo ljubésin prevdarja! Šamo po Tebi, po Tvojim oblizhji, po Tvoji drushbi hrepeni moja dufha. Savoljo tega hozhem, dokler na tej semlji popótjem, nad seboj prav fkerbno zhuti in s poboshnim duham in zhistim shivljenjem Tebe, svojiga Štvarnika in Odreshenika is vse mozhi povsdigovati.

S svojo duſho hozhem v nebefa povsdig-
 niti ſe, de bom ſ svojo ljubesnijo per
Tebi, de ſamo ſ teléſam ſhe tukaj oſta-
 nem, ſ ſvojimi miſli, ſvojimi ſheljami in
 ſ svojo nerasdeljivo ljubesnijo pa nepre-
 néhama per **Tebi** oſtanem; de je moje
 ſerze tam, kjer ſi **Ti**, moja narvézhi,
 moja preljubesniva dobrota, — kjer je
 moja prava domazhija, kjer ſi tudi meni
 prebivaliſhe perpravil, in kjer **Ti** s **Ozhe-**
tam in ſvetim **Duham** enaki **Bog** ſhiviſh
 in kraljujeſh od vékomaj do vékomaj.
Amen.

181

M o l i t v e
per ozhitni flushbi boshji po-
poldne.

Litanije
v s i h s v e t n i k o v.

Gospod, usmili se nas!
Krisite, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Krisite, flifhi nas!
Krisite, ullifhi nas!

Ozhe nebéfki, vsigamogozhni Bóg, }
Sin vsiga svéta réshnji Bóg, } usmili se sa nas Boga'
Sveti Duh, resnizhni Bóg, } naf!
Sveta Trojiza, en sami Bóg, }
S. Marija, }
S. mati boshja, }
S. deviz deviza, } profi!
S. Mihael, }
S. Gabriel, }
S. Rafael, }
Vsi svéti angelji in arhangelji, sa nas
Bogá profite!

Vse svéte veríte svelizhutih duhov, sa naš Bogá profíte!

S. Janes Kerstnik, sa naš Bogá profi!

S. Joshef, sa naš Boga profi!

Vši svéti Ozhaki in preróki, sa naš Boga profíte!

S. Péter,

S. Pavl,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janes,

S. Thomash,

S. Jakob,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevsh,

S. Simon,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

S. Lukesh,

S. Marka,

Vši svéti aposteljni in evangelisti, sa naš Bogá profíte!

Vši svéti uzhenzi Gospodovi, sa naš Bogá profíte!

Vši svéti nedolshni otrôzi, sa naš Bogá profíte!

sa naš Bogá profi!

S. Shtefan, }
 S. Lavrenz, } sa naf Bogá profi!
 S. Vinzenz, }

S. Fabjan in Sebaštjan, }
 S. Janes in Pavl, } sa naf Bogá
 S. Kosma in Damjan, } profita!
 S. Gervasi in Protasi, }

Vsi svéti marterniki, sa naf Boga profite!

S. Silvester, }
 S. Gregor, } sa naf Bogá
 S. Ambrosh, } profi!
 S. Auguštín, }
 S. Hieronim, }
 S. Martin, }
 S. Nikolavsh, }

Vsi svéti fhkofje in fposnovavzi, sa naf Bogá profite!

Vsi svéti uzheniki, sa naf Bogá profite!

S. Anton, }
 S. Benedikt, } sa naf Bogá profi!
 S. Bernard, }
 S. Dominik, }
 S. Franzhifhk, }

Vsi svéti mafhniki in leviti, sa naf Boga profite!

Vsi svéti mnihi in pufhavniki, sa naf Bogá profite!

S. Marija Magdalena, sa naf Bogá profi!

S. Agata,
S. Luzija,
S. Neshá,
S. Zezilija,
S. Katarina,
S. Anaftasija,

sa naf Bogá profi!

Vše svéte devize in vdove, sa naf Bogá profite!

Vsi svetniki in svetnize boshje, sa naf Bogá profite!

Bódi nam milostiv, sanesi nam, o Gospod!

Bódi nam milostiv, usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga gréha,

Od svoje jése,

Od fhibe potréfa,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od fkufhnjav hudizhevih,

Od jese, fovrashtva in vse hude volje,

Od duha nezhistosti,

Od tréška in hudiga vremena,

Od vezhne smerti,

Škosi fkrivnóšt svojiga svetiga vzhlo-
vezhenja,

Škosi svoj prihod,

Škosi svoje rojstvo,

Škosi svoj kerst in svéti post,

Škosi svoj krish in svoje terpljenje,

resli nas, o Gospod!

Škosi svojo smert in svoj pokop,
 Škosi svoje svéto vstajenje,
 Škosi svoj zhudni vnebohod,
 Škosi prihod Trofhtarja svetiga Duhá,
 V dan sodbe,
 Mi gréfhniki,
 De nam sanefesh,
 De nam odpuftish,
 De naf k pravi pokóri perpeljesh,
 De svojo svéto zerkev vishash in ohranish,
 De pastirja apostoljfkiga in vse zerkvéne
 stanove v svoji svéti véri ohranish,
 De sovrashnike svéte zérkve ponishash,
 De kerfhanskim kraljem in oblastnikam
 mir in pravo enovoljnoft darujesh,
 De vſimu kerfhanskimu ljudſtvu mir in
 edinost dash,
 De naf vse v svoji svéti flushbi poter-
 dish in obdershish,
 De nafhe misli k nebéfhkim sheljam
 povsdignesh,
 De vſim nafhim dobrótnikam vezhne
 dari dodelish,
 De dushe nafhe, in nafhah bratov, bli-
 shnjih in dobrótnikov od vézhniga
 pogubljenja réfhish,
 De sad semlje dash in ohránish,

reflinaſo G.

proſimo te, ſiſhi naſ!

De vřim vernim duřham vezhni pokoj }
 dodeliřh, }
 De nař uřliřhiřh, }
 řin Boshji, }
 Jagnje Boshje, ki grehe řvetá odjemljeřh; }
 řaneři nam, o Gospod!

prořmo te,
 řiřhi nař!

Jagnje Boshje, ki grehe řvetá odjemljeřh;
 uřliřhi nař, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe řvetá odjemljeřh;
 uřmili ře nař, o Gospod!

Kriřte, řliřhi nař!

Kriřte, uřliřhi nař!

Gospod, uřmili ře nař!

Kriřte, uřmili ře nař!

Gospod, uřmili ře nař!

Ozhe nařh (i. t. d. tiho).

V. In nař ne vpêlji v řkuřhnjavo:

O. Temuzh řéřhi nař od hudiga

Amen.

Molitev po litanijah,

v dan ř. Marka in krishev ředen.

69. Pfalm.

O Bog! hiti me otét;

Gospod! tezi mi pomagat.

Omóteni in oframoteni naj bódo, ktéri mi
streshejo po shivljenji.

Odstópijo naj, in fram jih bódi, kteri mi
hozhejo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kteri
pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kteri tebe ishejo, naj se veselé
in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bódi **Bog!** kteri
ljubijo tvoje odrefhenje.

Jes pa sim révesh in siromak, o **Bog!**
hiti k meni.

Moj pomozhnik in moj odrefhenik! **Bog!**
nikár se ne mudi.

Zhaft bodi **Ozhétu** i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,

O. Ki v té saupajo, moj **Bog!**

V. Bodi nam, **Gospod!** mozhen turn,

O. Pred sovrashnikom.

V. Nizh naj ne opravi sovrashnik
per nas.

O. In otrok krivize naj se ne loti
nam shkodovati.

V. **Gospod!** ne ravnaj s nami po
nashih gréhih.

O. In ne povrazhúj nam po nashih
hudobijah.

V. Molimo sa nashiga papesha **I.**

O. Ohrani ga, Gospod! oshivljaj in ofrézhi ga na semlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovrašnikov.

V. Molimo sa svoje dobrótnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo sa- voljo svojiga iména vezhno shivljenje vsm, ktéri nam kaj dobriga storé.

V. Molimo sa verne mertve.

O. Gospod! daj jim vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim svéti.

V. Naj pozhivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo sa svoje brate, ktérih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim flushabnikom, ki v té saupajo, moj Bog!

V. Poshlji jim, Gospod! pomózh is svetifha.

O. In varuj jih is Šiona.

V. Gospod! uflifhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! ki ti je lašno, usmiliti se vselej in persanesti, uflifhi nafhe pohlévne profhnje, de naf in vse tvoje flushabnike, ktère gréhov kétina véshe, milost tvoje dobróte odvéshe.

Uflifhi, te profimo, o Bog! nafho pohlévno molitev, in odpufti nam gréhe, ki fe ti jih obtóshimo, de nam dobrótljivo s odpuftenjem vred mir dodelifh.

Škashi nam dobrótljivo, o Gospod! svojo neisrezhenó miloft, de naf od vſih gréhov odvéshefh, in od fhtrafeng, ktere sa-nje saflushimo, réfhifh.

Bog! ki te gréh rassháli in pokóra potolashi, osri fe miloftivo na profhnjo k tebi klizhejózhiga ljuftva, in fhibe svoje jése, ki jih sa svoje gréhe saflushimo, od naf odverni.

Vſigamogózhni vézhni Bog! ufmili fe svojiga flushabnika I., nafhiga papesha, in vodi ga po potu vézhniga shivljenja, de bo f tvojo pomozhjó, kar je tebi dopadljivo, shelel, in s vſo mozhjo ftóril.

O Bog! od kteriga pridejo svéte shelje, dobre miſli in pravizhne déla, daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svét ne móre dati, de bodo nafhe ferza tvojim ſapovedim vdane, in po ſatertim ſtrahu ſovrashnikov zhaſif tvojo pomozhjó varni in mirni.

O Bog! ushgi nafhe ferza s ognjem svojiga ſvetiga Duhá, de ti bomo f zhiſtim teléfam flushili, in s ozhiſhenim ferzam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodéli duham svojih flushabnikov in flushabniz odpustenje vseh gréhov, de milostivo odpustenje, kteriga so vselej shéleli, po bogabojézhih prošnjah doséshejo.

Sazhni, prosimo, **Gospód!** f svojim Duham nashe djanje, in sprémljaj ga f svojo svéto pomozhjó, de se vse nashe molitve in déla vselej is tebe sazhno, in is tebe sazhéte tudi v tebi konzahajo.

Vsígamogozhni vézhni **Bog!** ki gospodujesh zhes shíve in mertve, in se usmilish vseh, kére is vére in dobrih dél sa svoje sposnásh, prosimo te pohlévno, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, kéteri so she per shívljenji, ali pa so se shé is svetá lozhili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobréte odpustenje vseh svojih gréhov doséshejo. **Po Gospodu** našim **Jesufu Kristufu Šinu** tvojim, kateri f teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga **Duhá Bog** vékomaj. **Amen.**

V. Bog, uslišhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsígamogozhni in usmiljeni Bog naj naš uslišhi.

O. Amen.

V. In vernih dushe naj po milosti boshji pozhivajo v miru.

O. Amen.

Molitve

po litanijah per popoldanji flushbi boshji ob nedéljah in prasnkih, kéri niso matere Boshje.

K svétimu réshujimu telésu.

(Kadar je ispostavljeno).

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prezhudnim sakramentu spominj svojiga terpljenja sapustil, daj nam, te prosimo, svéte fkrivnosti tvojiga telésa in tvoje kervi takó zhaštiti, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi zhutimo. Ktéri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhétam v edinosti svetiga Duhá Bog vekomaj. Amen.

Sa odvernjenje vsih nadlóg in nevarnost.

Vsigamogozhni vézhni Bog, nebéfhki Ozhe! poglej s ozhmi svoje neskonzhne milosti nashe réve in nadloge. Ufmili se vsih vérnih kristjanov, sa ktére se je tvoj edinorojeni Šin, nash Gospod in

Svelizhar **Jesuf Kristuf**, voljno gréfhnikam v róke dal, in je tudi svojo drago kri na léfu svétiga krisha prelil. Po tem **Gospodu Jesufu** odverni, milostivi **Ozhe!** saflushene fhibe, fedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolésni in shalostne révne zhafe.

Vfigamogozhni, vézhni Bog! usmili se svojiga flushabnika nashiga papesha **I.**, in vodi ga po pótu vézhniga shivljenja, de bo f tvojo pomozhjó, kar je tebi prijétno, shelel, in s vfo mozhjó stóril.

O Bog, pastir in vishar vsih vernikov! glej milostivo na svojiga flushabnika nashiga fhkofa **I.**, ki si ga pastirja nafhe fhkofije postavil; dodéli mu, de tistim, zhes ktére je postavljen, s besédo in s djanjem k dobrimu flushi, in tako f zhedo, ki mu je srozhená, vézhno shivljenje doféshe.

Bog, varh vsih kraljéstev, dodéli svojimu flushabniku nashimu zefarju **I.**, tvojo pomózh, f ktero se sovrashnik premaga, fposnati in zhastiti, de bo, ker je is tvoje vólje zefar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogozhen.

Rasvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deshelske oblastnike in go-

spofke, de naf bodo na vse to napeljevali, kar samore k tvoji boshji zhafti, k nafhimu svelizhanju in k miru in frézhi vsiga kerfhanftva perpomôzhi.

Profimo tudi, kakor hozhefh, de nam je profiti, sa svoje prijatle in neprijatle, sa sdrave in bolne, sa vse shalofne in révne kristjane, sa shive in mertve.

Vfigamogózhni vezhni Bog, ki gospoduješh zhes shive in mertve, in se ufmilish vsih, ktere is vére in dobrih dél sa svoje sposnash, pohlévno te profimo, de vsi, sa ktére fmo se namenili moliti, ktéri fo fhe per shivljenji, ali pa fo se shé is fvetá lozhili, na profhnje vsih tvojih fvetnikov od tvoje dobróte odpufhenje vsih svojih gréhov doféshejo.

Dodéli nam, o Bog mirú! pravo edinost v véri bres vsiga rasdertja in lozhitve. Preoberni nafhe ferza k pravi pokóri in k poboljšhanju nafhiga shivljenja. Ushgí v naf ogenj svoje ljubésni. Daj nam gorézhe shelje po vsi pravizhnosti, de ti bomo kakor tvoji pokórni otrôzi v shivljenji in v smerti prijétni in dopadljivi.

Tebi bódi vedno perporozheno, o Gospod! vse nafhe djanje in nehanje, nafhe delo in opravilo, nafhe shivljenje in

nasha smert. Daj nam tvojo milost tukaj vshivati, in tamkaj s vsemi isvoljenimi dosézhi, de te bomo v vézhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodéli, o Gospod nebésfki Ozhe! po Josufu Kristufu tvojim ljubim Šinu, Gospodu nashim in odreshniku, ktéri s tebój shiví in kraljuje v edinosti svetiga Duhá Bog vekomaj. Amen.

V. Boshja pomózh ostani vselej per nas.

O. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhesfena si Marija!

i. t. d. (petkrat.)

338

Lauretanske litanije

v zhaft prezhiste devize Marije.

(O prasnikih matere boshje in ob sabotah).

Gospod, ufmili se naf!

Krisite, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Krisite, flifhi naf!

Krisite, uflifhi naf!

Ozhe nebéshki, vsigamogozhni

Bog,

Sin vsiga svetá réshnji Bog,

Sveti Duh, refnizhni Bog,

Sveta Trojiza, en fami Bog,

S. Marija,

S. Mati boshja,

S. deviz deviza,

Mati Kristufova,

Mati milosti boshje,

Mati prezhista,

Mati bres madesha,

Mati nedolshna,

Mati presveta,

Mati ljubesniva,

Mati prezhudna,

} ufmili se
} naf!

} sa naf Bogá profi!

Mati nashiga stvarnika,
 Mati nashiga odrefhenika,
 Deviza modra,
 Deviza zhaftitljiva,
 Deviza hvale vrédna,
 Deviza mogózhna,
 Deviza ufmiljena,
 Deviza vérna,
 Podóba pravize,
 Šédesh modrosti boshje,
 Sazhétek nashiga veselja,
 Pofoda duhovna,
 Pofoda zhafti vrédna,
 Pofoda vse svétofti,
 Škrivnoftna rosha,
 Turn kralja Davida,
 Turn flonokosteni,
 Hifha slata,
 Škrinja mirú in sprave,
 Vrata nebéfhke,
 Sgódnja daniza,
 Sdravje bolnikov,
 Perbeshalifhe gréfhnikov,
 Trófhhtarza shaloftnih,
 Pomózh kristjanov,
 Kraljiza angeljev,
 Kraljiza ozhakov,
 Kraljiza prerokov,

sa naš Bogá profi!

Kraljiza apofteljnov, }
 Kraljiza marternikov, } sa naf Bogá
 Kraljiza fposnovavzov, } profi!
 Kraljiza deviz,
 Kraljiza vſih fvetnikov, sa naf Bogá
 profi!

Jagnje Boshje, ki gréhe fvetá odjemljeſh;
 ſaneſi nam, o Goſpod!

Jagnje Boshje, ki gréhe fvetá odjemljeſh;
 uſliſhi naf, o Goſpod!

Jagnje Boshje, ki gréhe fvetá odjemljeſh;
 uſmili ſe naf, o Goſpod!

Kriſte, ſliſhi naf!

Kriſte, uſliſhi naf!

Ozhe naſh i. t. d. Zheſhena ſi Marija
 i. t. d.

Molitve.

1. *K* preſvetimu réſhujimu Te- léſu.

(Kadar je iſpoſtavljeno).

V. Kruh s' nebés ſi jim dodélil.

O. Kteri imá vſo fladkoſt v ſebi.

Molimo.

O Bog! ktéri ſi nam v prezhudnim
 ſakramentu ſpominj ſvojiga terpljenja ſa-

puštil, daj nam, te profimo, svéte fkrivnosti tvojiga teléfa in tvoje kervi tako zhaštiti, de fad tvojiga odrefhenja védno v febi zhutimo. Ktéri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhétam v edinosti svétiga Duhá Bog vékomaj. Amen.

2. *K sveti devizi, materi Marii.*

Pod tvojo pomozh perbeshimò, o svéta Boshja porodniza! ne saversi nashih profhinj v nashih potrebah, temuzh réfhi naf vselej od vsih nevarnost. O zhaštijiva in shégnana deviza; nafha gospá; nafha fredniza; nafha besedniza; nafha pomozhniza. Š svojim Šinam naf spravi; svojimu Šinu naf perporôzhi; svojimu Šinu naf isrôzhi.

V. Profi sa naf svéta Boshja porodniza!

O. De bomo vrédni obljud Kristufovih.

Molimo.

Dodéli nam, tvojim flushabnikom, profimo, Gospod Bog! de védno sdravje na dušhi in telesu vshivamo; in de bomo po zhaštutih profhnjah presvéte Marije vselej devize od sedanje shalošti rešheni, in vézhniga veselja deléshni.

3. *K svéti devizi, materi Marii.*

Od I. adventne nedélje do boshizha.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebeshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, deviza pred in potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust prejela zheshenje, usmili se gresnikov.

V. Angelj Gospodov je osnanil Marii.

O. In je spozhela od svetiga Duhá.

Molimo.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v nashe ferza vlij, de, ki smo po angeljevim osnanenji vzhlovezhenje Kristufa tvojiga Sina sposnali, po njega terpljenji in krishi zhashtljivo vstajenje dofeshemo.

Od boshizha do svézhnize.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebeshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, deviza pred in potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust prejela zheshenje, usmili se gresnikov.

V. Po porodu si deviza zhišta ostala.
 O. Prófi sa naf, Boshja porodniza!

Molimo.

Bóg! ktéri si po rodovitnim devish-
 tvu svete Marije zhlovéshkimu rodu dar
 vézhniga svelizhanja dodéлил; daj, prófi-
 mo, de njo sa naf profiti obzhutimo, po
 ktéri nam je frézha dofhla prejéti shiv-
 ljenja sazhétnika, Gospoda nashiga Je-
 sufa Kristufa, Šina tvojiga.

Od svézhnize do véliziga zhetertka.

Bodi zhefhena nebes kraljiza, zhe-
 fhena angeljev gospá; zhefhena korenina,
 zhefhena ti, ki si svétu pravo luzh ro-
 dila! Bódi posdravljena, deviza zhaštita,
 memo vsih lepa; bódi posdravljena, pre-
 ljubesniva, in prófi sa naf Kristufa!

V. Naj te hvalimo, deviza presveta.

O. Daj nam mózh soper sovrash-
 nike tvoje.

Molimo.

Dodeli, milostivi Bóg! brambo nafhi
 flabošti, de, ki svete Boshje porodnize
 spominj obhajamo, f pomozhjo njenih pro-
 fhenj od svojih gréhov vstanemo.

*Od vélike sabóte do I. nedélje po
binkushtih.*

Veséli se, kraljiza nebéshka, aleluja! Ktériga si saflushila nositi, aleluja, je vftal od smerti, kakor je rékel, aleluja! Prosi sa naf Bogá, aleluja!

V. Veséli in raduj se, deviza Marija, aleluja!

O. Ker je ref vftal Gospod, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vftajenji svojiga Šina Gospoda nashiga Jesufa Kristufa svét rasvesélil; dodéli, prófimo, de po njegovi materi devizi Marii doféshemo vezhniga shivljenja veselje.

Od I. nedélje po binkushtih do I. adventne nedélje.

Zhesheha bódi, kraljiza, mati milofiti, shivljenje, fladkost in upanje nafhe, bódi zhesheha! K tebi vpijemo sapusheni Evini otrózi; k tebi sdihujemo shaloftni in objókani v tej dolini fols. Oh, oberni tedaj, nafha pomozhniza! svoje milofstive ozhi v naf, in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesufa, shégnani sad tvo-

jiga teléfa: o milostiva, o dobrotljiva deviza Marija!

V. Prosi sa nas, svéta Boshja porodniza!

O. De bomo vrédni obljud Kristufovih.

Molimo.

Vsiganogozhni vézhni Bog! ki si dusho in teló zhaštite devize matere Marije, de bi vrédno prebivalishe tvojiga Šina biti saflushila, f perpomozhjó svetiga Duhá perpravil; daj, de bomo, ki se njeniga spominja veselimo, po njenih milostivih proshnjah od prihodnjih slegov in vézhne smerti résheni.

4. K svétimu Joshefu.

Glejte, svésti in modri hlapez, kteriga je postavil Gospod zhes svojo drushino.

V. Prosi sa nas, sveti Joshef!

O. De bomo vrédni obljud Kristufovih!

Molimo.

Naj nam, profimo, Gospod! saflushenje shenina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar nafha flabošt ne

premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. *Sa vse potrebe.*

Ponishno, Gospod! te prosimo, rasvéshi po svoji milosti naših gréhov vesí, in ohrani po prošnjah svoje isvoljene matere, ljube devize Marije, in vsih svojih svetnikov naš svoje flushabnike, naše dobrotnike in naše pohishtvo v vsi svetósti, tudi ozhisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in gréhov, in napolni jih s lépimi zhednostmi; dodeli nam mir in sdravje, odverni od naš vidne in nevidne sovrashnike, in odsheni vse hude sheljé; daj nam sdravo vreme in dobro létino, skashi milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to Faro s vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potrefa, povodnji, in dodeli milostivo vsm vérnim kershenikam, shivim in mertvim, v nebeskim kraljéstvu vezhno shivljenje, mir in pokoj. Obvaruj našiga papesha I., našiga shkofa I., našiga svetliga zesarja I., in vso našo duhovsko in deshélko gosposko, in vse kershansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga slega. In tvoj shegen

pridi s' nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim Jesusu Kristufu, Šinu tvojim, kćeri f teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vćkomej do vćkomej. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej per nas.

O. Amen.

Ozhe našh. Zhefhena si. (petkrat.)

ROSHNI KRANZ.

1. Vefeli del.

*Per véri v treh zhefhena si, Marija!
se rezhe:*

1. Kteri nam oshivi pravo véro.
2. Kteri nam da terdno úpanje.
3. Kteri nam ushge ferzhno ljubesen.
1. Kteriga si deviza spozhela.
2. Kteriga si deviza v obifkanji Elisa-
bete nofila.
3. Kteriga si deviza rodila.
4. Kteriga si deviza v tempeljnu darovala.
5. Kteriga si deviza v tempeljnu nafhla.

2. Shalofni del.

*Per véri v treh zhefhena si, Marija!
se rezhe:*

1. Kteri nam poterdi spominj.
2. Kteri nam rasfvetli pamet.
3. Kteri nam omezhi voljo.
1. Kteri je sa naf kervav pot potil.
2. Kteri je sa naf gajshlan bil.
3. Kteri je sa naf i ternjem kronan bil.
4. Kteri je sa naf teshki krish nefil.
5. Kteri je sa naf krishan bil.

3. Zhaftiti del.

*Per véri in treh zheshe na si, Marija!
se rezhe:*

1. Kteri nam vódi nashe misli
2. Kteri nam vódi nashe besede.
3. Kteri nam vódi nashe djanje.
1. Kteri je od smerti vstal.
2. Kteri je v nebesa fhel.
3. Kteri je svetiga Duha poslal.
4. Kteri te je v nebesa vsel.
5. Kteri te je v nebesih kronal.

Molimo.

Bog! ki nam je tvoj Edinorojeni po svojim shivljenji, smerti, in vstajenji vézhniga svelizhanja plazhilo perdobil; dodéli, profimo, de, ki té fkrivnosti f svetim roshnim kranzam svete Marije devize zhaftimo, tudi posnemamo, kar imajo v sebi, in kar obétajo, dofeshemo. Po ravno tem Gospodu nashim Jesufu Kristufu, Sinu tvojim, kteri f teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vékomej do vékomej. Amen.

M o l i t v e

po ozhítni flushbi boshji popoldan.

Poboshnimu kristjanu ni she dovolj le famo ozhitno flushbo boshjo opraviti; on she tudi po ozhitni flushbi boshji rad v zerkvi ostane, in shelje svojiga serza pred Bogam isлива. V ta namen ná tukaj nekoliko molitev.

Perve popoldanjfke molitve.

Vezhérnize

k zhefhenju presvéte Trojize.

Ozhe nash. Zhefhena si. Verujem.

V. Gospod! odpri moje shnable.

O. In moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

V. O Bog! hiti me otét.

O. Gospod! tezi mi pomagat.

Zhaft bodi i. t. d.

K Bogu Ozhétu.

Premisfhljuj tukaj narpréj, o dusha, nefkonzhno vsigamogozhnoft svojiga nebéshkiga Ozheta.

Pfalm 96.

Gospod kraljuje, — semlja, poskakuj od veselja, in vsi otoki veselite se.

Oblaki in mrak so okrog njega. Praviza in sodba ste terdnost njegoviga sedesha.

Ogenj gre pred njim, in poshiga okrog njegove sovrashnike.

Njegovi bliski rasvitoljujejo svet. Semlja to vidi in se trese.

Gore se pred Gospodovim oblizhjem kakor vofek tajajo, pred Gospodam zele semlje.

Nebesha osnanujejo njegovo pravizo in vse ljudstva vidijo njegovo zhasht.

Sramujejo naj se vsi, kateri podobe molijo, in kateri se s svojimi maliki hvalijo. Molite ga, vi vsi njegovi angelji!

Sion je flifhal, in se je veselil. Hzhere Juda so od veselja poskokovale, Gospod! savoljo tvojih sodba.

Ti si nar vikshi Gospod zhes ves svet. Silno si povikshan zhes vse bogove.

Sovrashite hudo, vi, ki Gospoda ljubite. Gospod obvaruje dushe svojih svetih. Is roke hudodelnika jih bo rethil.

Luzh se shari pravizhnimu, in veselje poshtenimu.

Pravizhni, veselite se v Gospodu. Hvalite spominj njegove svetosti.

Zhasht bodi i. t. d.

K Bogu Šinu.

Tukaj si misli narprej, o dušha, nefkon-
zno ljubestin boshjiga Šina.

Pfalm 98.

Gospod kraljuje, narodi naj se tréfejo:
On sedi na Kerubinih, semlja naj se po-
tréfe. Gospod je velik v Šionu, in po-
vikfhan zhes vse narode.

Tvoje veliko imé naj hvalijo, sakaj
strafhno in svéto je.

Zhašt kraljeva ljubi pravizo. Ti si
pravize uterdil; Ti si sodbo in pravizo
Jakobu storil.

Povikfhujte Gospoda, nashiga Boga,
in versite se k podnoshju njegovih nóg;
sakaj on je svet.

Mojsef in Aron sta bila med njego-
vimi duhovni, in Samuel je med njimi, kéti
njegovo imé klizhejo.

Klizali so Gospoda, in on jih je uflif-
hal. On je k njim is oblazhniga stebra
govoril.

Špolnovali so njegove sapovedi, in
postavo, ktero jim je dal.

Gospod, nash Bog! Ti si jih uflifhal.
Bog! Ti si jim bil milostiv, in si vse njim
storjene krivize poshtrafal.

Povikshujte Gospoda nashiga Boga.
Molite ga na njegovi sveti gôri, sakaj svet
je Gospod — nash Bog.

Zhaft bodi i. t. d.

K Bogu svetimu Duhu.

Tukaj premishljuj posebno bogastvo darov
boshjiga usmiljenja.

Pfalm 150.

Hvalite Gospoda v njegovim svetishi;
hvatite ga savoljo njegove mozhi na nébu.

Hvalite ga v njegovih zhudapolnih dé-
lih; hvalite ga po njegovi nesmerjeni ve-
likosti.

Hvalite ga s trobentami; hvalite ga
s harpami in zitrami.

Hvalite ga s bobni in s kori; hvalite
ga s strunami in pisfalmi.

Hvalite ga s glasnimi zimbali; hva-
lite ga s fladkopojezhimi zimbali.

Vse, kar sope, hvali Gospoda.

Aleluja!

Zhaft bodi i. t. d.

Magni fikat.

Predpév. Hvala bodi Tebi, o Bog!
Hvala bodi Tebi, prava in nerasdeljiva

Trojiza! Ti edini in narvikfhi Bog! Ti
sveta in edina Edinost!

Péfem Marije.

(Luk. 1, 46 — 55.)

Moja dusfa povelizhuje Gospoda.

In moj duh se veseli v Bogu, mojim
Svelizharji.

Ker se je oserl na niskost svoje dekle;
sakaj glej! odsihmal me bodo frezhno
imenovali vsi narodi.

Sakaj velike rezhi mi je storil, on ki
je mogozhen in sveto njegovo ime.

In njegovo usmiljenje jim je od roda
do roda, kateri se njega bojé.

Mozh je fkasal f svojo roko, raskrop-
pil je napuhnjene v misli svojiga serza.

Mogózhne je is fédesha vergel, in
ponishne povsdignil.

Lazhne je s dobrotami napolnil in bo-
gate prasne spustil.

Šprejel je Israela svojiga flushabnika,
in se je spomnil svojiga usmiljenja.

Kakor je obljubil nashim ozhakam,
Abrahamu in njegovimu sarodu na ve-
komej.

Zhaft bodi i. t. d.

Predpév. Hvala bodi Tebi, o Bog!
 Hvala bodi Tebi, prava in nerasdeljiva
 Trojiza! Ti edini in narviklhi Bog! kateri
 si dal svojim flushabnikom v prizhevanji
 prave vére zhaft vézhne Trojize sposnati,
 in v vsigamogozhnosti velizhastva edinost
 moliti; profimo, de bomo s terdnostjo rav-
 no te vére vselej vsih sopernost obvarova-
 ni. Po Gospodu našim, Jesufu Kristufu,
 Šinu tvojim i. t. d. Amen.

Šalve regina.

Zhefhena bodi kraljiza, mati milosti,
 shivljenje, sladkost in upanje nafhe, bodi
 zhefhena! K tebi vpijemo sapufheni Evi-
 ni otrozi, k tebi sdihujemo shaloftni in
 objokani v téj dolini sols. Oh, oberni te-
 daj, nafha pomozhniza! svoje milostive ozhi
 v naf; in pokashi nam po tem revnim shiv-
 ljenji Jesufa, shegnani sad tvojiga teléfa; o
 milostiva, o dobrotljiva, o sladka deviza
 Marija!

V. Prosi sa naf, svéta Boshja po-
 rodniza!

O. De bomo vredni obljud Kristufovih.

Molimo.

Vsigamogozhni vezhni Bog! ki si du-
 sho in telo zhaftite devize matere Marije,

de bi vredno prebivaliſhe tvojiga Šina biti saflushila, ſ perpomozhjo ſvetiga Duha perpravil, daj, de bomo, ki ſe njeni-ga ſpominja veſelimo, po njenih miloſtivih proſhnjah od prihodnjih ſlegov in vezhne ſmerti reſheni.

Boshja pomozh oſtani vſelej per naſ.
Amen.

Druge popoldanjske molitve.

Švéti Ozhe naſh.

Š hrepenezhim ferzam pridem ſopet pred Tebe, o nebéſhki Ozhe! de tudi ta popoldan pred Tabo poſvezhujem. Sakaj ſizer nimam nikjer veſelja, kakor per Tebi; in vſe mi je tako ſamotno in puſto okrog mene. Pa kako ſim ſlep in réven, in ne umem, kako naj pred Tabo govorim, deſiravno v mojim ferzu tako vrozha ſhelja gori, ſ Tabo govoriti in jo pred Tabo iſliti.

Pa vender, tako hozhem govoriti ſ Tabo, o nebéſhki Ozhe! kakor je Tvoj edinorojeni Šin Jeſuf ſam naſ uboge zhlo-véſhke otroke uzhil. Ozhe! ſavoljo Tvojiga Šina Jeſufa, ſa kterim moliti ſe ſdaj predersnem, poſluſhaj mojo molitev miloſtivo: „*Ozhe naſh!*“ O naſ vſih Ozhe!

— Ozhe — Te smém zlo ogovoriti, jes, nar uboshnejshi zhervizhek v prahu, Tebe, svojiga Boga in svojiga Gospoda!

O obilnost ufmiljenja, ki she v tem pervoljenji leshi, Tebe, o moj Bog! zlo Ozheta imenovati! — Kakor otrok svojiga ozheta nagovori, tako — ravno tako smem tedaj tudi jes is globozhine prahú k Tebi govoriti, Ti Narvikshi!

Poslufhaj tedaj, o Ozhe! kako Tvoj otrok pred Tvojimi nogami jezlja, joka in moli.

Ker si Ti moj Ozhe, o Bog! kaj sim jes drusiga, ko Tvoj otrok? — Ja, otrok sim. Pa ali nisim bil doslej Tvoj s gubljeni otrok — Tvoj s gubljeni sin? Ali se nisim doslej Tvojim sapovedim — volji svojiga nar boljshiga Ozheta — so perstavljaj, in se po svoji glavi ravnal?

Pa vender si upam, kot Tvoj otrok, kot Tvoj s grevani, se nasaj vernejoshi otrok, pred Tabo moliti. Poslufhaj me, o Ozhe, „*kteri si v nebesih!*“ — De pa svoje oblizhje milostivo k meni obernesi, poslufhaj besede Svojiga edinorojeniga Sina, s kterim sdej k Tebi molim in s kterim Ti sdaj svoje potrebe nasnanujem. Poslufhaj sa voljo nje ga moje otrozhje jezljanje!

1. „*Posvezheno bodi Tvoje ime!*“
 to je prva prošnja, katero imam v imenu
 Tvojiga edinorojeniga Šina do Tebe, o
 Ozhe nebéshki! — Kaj pa rezhem v téj
 prošnji? O moj Gospod in moj Bog!
 ne rasumem, kaj Ti s to prošnjo imé-
 ti hozhesh. Rasvetli me poprej, kaj te
 besede pomenijo. Meni je v serzu, o
 Gospod! de naj Te prav gorezhe pro-
 sim: Nikdar ne perpušti, de bi Tvoje ime,
 katero je nar svetejšhi v svih imen, in katero je fa-
 mo zheshenja vrédno, ljudje s besedo in djan-
 jem preklinjevali in mu nezhaft delali. Nih-
 zhe sizer ne more, o Bog! tudi nar vezhi
 greshnik ne, Tvojimu presvetimu imenu kaj
 njegove svetošti odvséti, tudi ga ne more
 nihzhe svetejšhiga storiti, kakor je she.
 Pa, o Ozhe nebéshki! mi ubogi greshniki
 se perpravimo s nezheshenjem Tvojiga imé-
 na in s vsimi hudobijami soper Tebe fa-
 mi sebe ob gnade in milosti, ki jih po
 Tvojim presvetim iménu dobiti samoremo.
 Nezhaft Tvojimu iménu storjena je tedaj
 nam samim v shkodo.

Savoljo téga ne perpušti, de bi kdo
 Tvoje sveto imé nespodobno isgovarjal; de
 bi se Tvojiga iména v kletvi in jesi po-
 flushil. Ne perpušti de bi kdo gnad in do-

brot ne sposnal, ktere is mozhi Tvoji-ga imena isvirajo, ali de bi kdo zlo svetiga Duha in njegove rasodenje sanizheval.

Ti marvezh dodeli meni in vsm svojim otrokam gnado, v mozh Tvojiga svetiga imena verovati, ga vedno s ljubesnijo v ferzu nositi, ga vedno poboshno isgovarjati, in se ga kakor pomozhka k nashimu spreobrnjenju, poboljshanju in posvezhenju poslushiti. O daj, de spomozhjo, s saflushenjem in s gnadami Tvojiga svetiga imena tudi sveti postanemo! To je moja perva proshnja, ktero imam do Tebe, o Ozhe nebeshki!

In kako bi, o Ozhe nebeshki! te proshnje poln otrozhje poboshnosti Tebi ne rasodel, ker mora Tvoje ime pred vsm posvezheno biti, de Tvoje kraljestvo k nam priti samore? Sdaj si upam tedaj tudi drugo proshnjo isgovoriti, ktero me je Tvoj edinorojeni Sin uzhil. Molim s Jesufam:

2. „*Pridi k nam Tvoje kraljestvo!*“

Kaj ima li ta druga proshnja v febi? O moj Ozhe! tako malo jo umem sam is sebe, kakor pervo. Poloshi mi v ferze, kaj pomeni?

In sdi se mi, o Gospod! de mi re-

zhefh, de naj Te prav gorezhe prosim, de naj, ravno kakor je dolejš greh v naših ferzih gofpodaril in kraljeval, in po vřim poménu beféde, fvoje kraljeřtvo v nař imel, odřihmal famo Tvoja gnada v nař gofpodari in kraljuje in kraljeřtvo v naših ferzih ima.

Glej, o moj Gofpod in moj Bog! ſa kraljeřtvo Tvoje gnade, ſa kraljevanje Tvojiga řvetiga Duha v mojim in v ferzih mojih bratov Te prořim tedaj. O daj, de nikakorřhno greřhno nagnjenje vezh v nař ne kraljuje, de nařhe volje vezh vjete ne derřhi in nař dalje v řuřhnořti nima; ampak Tvoje kraljeřtvo, ktero ři nam po řveti katoliřhki zerkvi rařodel — to Tvoje kraljeřtvo bodi famo v naših ferzih! Ti fam kraljuj v nař, o nařh Gofpod in Kralj!

Pa kedaj kraljuješh Ti fam v nař, o nařh Gofpod in Kralj!

řamo takrat le, kadar mi ljudjé na ſemlji Tvojo voljo in Tvojo ſapoved tudi tako řveřto in natanko řpolnujemo, kakor jo Tvoji ljubi angelji v nebeřih řpolnujejo

řato prořim dalje, o Ozhe nebeřhki! po beředah Tvojiga edinorojeniga řina:

3. „*řgodi ře Tvoja volja kakor v*

nebéših, tako na semlji!“ O kako vefelo spolnujejo ljubi angelji v nebéših v vſim Tvojo preſveto voljo! In ſakaj ne ſtorí tega tudi greſhni zhlóvek?

Naf uboge gréſhne ljudi oflepi napuh in nezhimerna ljubefin do famih febe. Mi bi tudi radi kaj bili, ko vender nizh niſmo pred Tvojimi ozhmi; v vſih rezheh fe ravnamo le po ſvoji glavi in po ſvoji termasti volji. In vender nam je Tvoja volja snana! Šej nam jo po ſvoji ſveti zerkvi védno osnanujefh.

O daj nam, o Ozhe uſmiljenja! tudi ponishnoſt, de ſvoji greſhni ſamovoljnoſti reſnizhno odmerjemo in ſamo po Tvoji volji ſvoje ſhivljenje ravnamo.

Ozhe, Tvoja volja fe ſgodi, in ne moja! V Tvoji ſvéti beſédi ſpoſnam edino, golo reſnizo; in v poſtavah evan-gélija tiſto voljo, ki ſamo moje ſvelizhanje, moj prid ſhelí. Tvoja volja fe ſgodi, ne moja! kar Tvoja beſéda uzhi, hozhem ſtoriti, in ne, kar bi me moje napzhno domiſhljevanje uzhilo.

Ozhe, Tvoja volja fe ſgodi, ne moja! Tudi vſih prilikah ſvojiga ſhivljenja ſpoſnam Tvojo voljo. Šej imafh le mojo frezho v ozhéh, o Goſpod! Le

moje svelizhanje Ti je per ferzu, zhe tudi terpljenje, sopernoſti, duſbne in teléſne nadloge zhes me poſhiljaſh. Tvoja volja ſe ſgodi tedaj, ne moja!

Ozhe, Tvoja volja ſe ſgodi, ne moja! In ta Tvoja volja ne ſheli nizh drusiga kakor moje poſvezhenje. O daj mi tedaj, de ſi ſ vſo gorézhnostjo po ſvétosti persadevam; daj, de nikoli pokore ne ſamujam; daj, de ſe neprenehama vſim hudim nagibam in ſkuſhnjavam ſo- perſtavljam, in ſi po zhednosti in poboshnosti persadevam. Tvoja volja ſe ſgodi, pa ne volja mojiga leniga meſa!

Tvoja volja ſe ſgodi, ne moja! no- zhem ſapovedovati, kaj imah ſ mano ſtoriti. Zhe je vſe le Tvoja volja, kar ſtorim, in kar ſe po meni in ſ mano godi, je prav. Ne bodi druge volje v meni, kakor Tvojo volja.

To miſlim poſebno, o Gopod! kar potrebe moje duſhe duſhe ſadene. In kakor Ti ſvojo duſho perperozhim, ta- ko Ti tudi ſvoje telo iſrozhim. Tudi ſvoje ſkerbi ſavoljo ſvojiga poſemljifki- ga ſhivljenja in ſa frezho vſih ſvojih ſhlaht- nikov Tebi ſrozhim. O Ozhe! Ti naſ ne boſh ſapuſtil. Daj nam le vſelej toliko,

kolikor vsak dan potrebujemo. V iménu Tvojiga Šina Jesufa Kristufa isgovorim tedaj poboshno zheterto profhnjo:

4. „*Daj nam danaf nash vsakdan-ji kruh!*“ Ne puſti nobeniga lakoti terpeti, ki k Tebi sdihuje in móli. In kdor ſhe k Tebi ne sdihuje in ne moli, mu dodéli ſ ſvojimi darmi tudi ſposnanje njegove révſhine in ſvoje uſmiljenofli. Daj mu tudi ſposnanje njegoviga pokliza. Daj nam ſposnati, o Gofpod! de vſe ſhivljenje in ohranjenje nashiga ſhivljenja le ſamo od Tebe pride. Réf je, de moramo délati, vsak po ſvojim poklizu, in ſe truditi ſa vſe potrebe ſvojiga ſhivljenja. Pa per vſim tem ſmo le ſanikerni hlapzi, in blagor (ſhegen) nashiga déla pride le ſamo od Tebe, o Bog!

Poshegnaj tedaj, o Gofpod! naſhe vsakdanje déla, poshegnaj opravila nashiga pokliza. Zéli teden moramo sdaj ſopet pridni biti; o poshegnaj naſhe persadevanje ſa naſhe vsakdanje potrebe. Pa tudi tiſtim daj pomozh, kateri ſavoljo bolésni in flabotnofli nizh vezh ſafluſhiti ne morejo. Osri ſe na folſe révniſh, o Ozhe uſmiljenja! poſluſhaj ſdihljeje ſapuſhenih vdov in ſirot. Glej, ſej

Te vsi svojiga Ozheta imenujejo, in ali nam nisi po Svojim edinorojenim Sinu osnaniti dal, de more ozhe fkerbeti sa svoje otrozhizhe?

Pa vender — fkerb sa svoje teléne potrebe moramo fkerbi sa Tvoje kraljestvo, o Bog! vselej podvrezhi. Ako imamo vsakdanji kruh, kaj bi sbe vezh hotli imeti? Glej, sato pridem sopet na svoje dušne potrebe nasaj.

Oh, sposnam, de sim lé ubog grešnik tukaj pred Tabo! In ali bošh mojo prošhno, ktero imam sdaj do Tebe, spolnil, dokler me vidish vsiga v grehe sakopaniga? O moj Gospod in moj Bog! f solsami rastertja obshaljujem svoje gréhe. Odpušti, odpušti, o Ozhe!

5. „*Odpušti nam našhe dolge, kakor tudi mi odpushamo svojim dolšhnikam!*“ Nozh in dan so nam našhi gréhi pred ozhmi, in kakor velik dolg so našhi gréhi pred Tabo. — Njega, ki naš je ljubil od sazhetka; njega, ki je svoje shivljenja dal sa naš; njega, ki je vedno perpravljen, naš sa svoje otroke vséti, ko smo ga she kot sglubljeni otrozi sapustili; — — njega smo samôgli sapustiti! od njega smo svoje ferze od-

verniti mogli! njega, ki je ljubésen fama, njega smo sovrašiti mogli! svoje serze smo mu odtegniti, in sató gréh ljubiti mogli! **O** mi nehvaléshni ljudje!!

Ozhe! **Ozhe!** odpušti nam, kar smo pred Tabo grefkili. Šposnamo sdaj, obshaljemo, objokujemo. Ne moremo fizer svojiga dolga vezh islastne mozhí isbrifati, pa poglej na saflushenje terpljenja in smerti svojiga edinorojeniga Šina, in savoljo njega nam bódimilostiv in ufmiljen!

Rad odpuštim tudi jes, o **Ozhe!** vsm svojim blishnjim male rasshaljenja, ki so mi jih storili. **Oh,** kako majhne so té sadolshenja memo veliziga dolga, ki ga imam do Tebe! **Pa** snamnje moje grevinge savoljo vsih mojih gréhov je odpuštenje, ki ga vsm svojim rasshalivzam dam. **Réf,** de je le majhno, majhno snamnje, o **Gospod!** **Pa** sej Ti je tudi narmanjsihi rezh prijetna, in she voljo plazhafh s obilno gnado. **Oh,** de bi Te le s novimi gréhi vezh ne rasshalili! **De** bi le novih grehov k shé obshalovanim ne perdevali! — **Oh,** nevarnost k gréhu je toliko, in fkushnjave so tako velike!

O flishti tedaj našho profshnjo:

6. „*Ne vpelji nas v skušnjavo!*“
 Šizer nikogar ne vpelješ v skušnjavo; sakaj zhlovek se sam, kakor eden Tvojih apostelnov pravi, v skušnjavo postavlja; pa Ti perpuštish vezhkrat kaj taziga, de neumniga njegove nesmoshnosti preprizhasth, de njegovo véro in njegovo serzhnost poskuhasth. Pa vender nas nikoli zhes našo mozh in zhes mero svoje gnade, ktera nam pomaga, ne skuhasth. Glej, o Gospod! sato Te prosim prav gorezhe, daj mi, de svojiga dolga pred Tabo she vézhiga ne storim, de she dalje nikdar vezh v flepi svojljubnosti in dosdevni varnosti v stare skušnjave ne pridem, in de starih hudih perloshnost ne ishem. Ohrani she dalje nesaupnost v mojo lastno mozh v meni, in bodi vse moje saupanje famo v Tebe postavljeno. Daj mi serzhnost beshati, kjer koli me beg gréha obvarovati samore, in mozh vojskovati se, kjer koli se skušnjava le famo s borenjem in volkovanjem premagati da. Dodeli to meni in vsim mojim blishnjim. Oh, Gospod! Gospod! daj, de v noben gréh vezh ne padem!

7. „*Temuzh reshi nas od slega (od hudiga)!*“ Nar vezhi sleg je gréh;

in k nasledkam gréha se fhteje vse, kar zhlovek svoj sleg imenuje; vse, kar ferze zhlovekovo s grenkostíjo napolni; vse, kar glodajezhimu zhervu enako, njegovo ferze grize; vse, kar tolashbo, gnade in mir Gospodov od njega odvrazha. Tudi sovrashtvo in salesovanje stariga sovrasznika ljudi fhtejem tufem. **O Ozhe!** ne daj, de bi bili Tvoji ubogi zhervizhki v prahu od svojih sovrasznikov sterti; ampak odreshi in otmi nas od vsiga, kar nas doflej od terdniga sklenjenja s Tabo she odvrazha. Tudi nasho smertno uro nam enkrat ferzhno daj. — To je moja poslédnja in nar silnisthi profshnja, o Ozhe nebeshki, uflishti me! „Amen.“ Sgodi se — dal bofh, kar profsim, o Gospod! saupam v Tvoje obljube.

Tretje popoldanje molitve.

Zheshtena si Marija.

Tvojimu zheshtenju, o presveta deviza Marija! in spominju tvojih zhednost naj bo danashnji popoldan posebno posvezhen. Vsi poboshni kristjani in nasledovavzi tvojiga Boshjiga Sina so bili she od nekdej tudi posebni zhastivzi tvojiga imena. Sina so zhastili v tebi,

o Mati! In f Šinam so te tudi kot svojo mater pozhaftili. Tebe zhafti vefoljna katolifhka zerkev. Tebe zhafté nebéfa. Glej, o Mati! sato klezhim tudi jes tukaj pred teboj, in te posdravim poln poboshnosti s befédami arhangelja:

1. „*Zhefhena si, Marija!*“ — V tem posdravljenji fposnam tvojo vifokoft, o Marija! in mozh tvoje profhnje per tvojim prefvétim Šinu.

Šposnam te in zhaftim te kot mater mojiga Gospoda Jesufa. Od tebe mi je bil moj Svelizhar rojen, po tebi je Befeda mefo postala; po tebi se je prerokija prerokov dopolnila, po tebi je nam ubogim grefhnikam luzh gnade safijala, po tebi nam je svelizhanje prifhlo. Bodi tedaj zhefhena, o Mati mojiga Gospoda Jesufa!

Ravno tako fposnam in zhaftim v tebi, o Mati Jefusova, tudi svojo mater. Glej, fej je tvoj boshji Šin is nefkonzhniga ufmiljenja pervirojeni med svojimi brati hotel biti. Med temi svojimi brati je pa le famo tifte miflil, ki po véri njegovi postanejo, in s njim sopet otrozi nebéfhkiga Ozheta. Torej si ti tudi mati

vseh odréshenih, vseh tistih, ki tvojiga Šina sa svojiga brata sposnajo in ljubijo. Bodi tedaj zhefhena, o moja Mati! o naša Mati! Pa ti nisi mati, kakor sizer matere gréshnih zhlovéshkih otrok. Angelj Gospodov ti je pernesel od nebeshkiga Ozheta posdravljenje in obljubo, o nar zhistejshi vseh devishkih duh! in ti si mati postala in si vender tudi deviza ostala. Glej, sato te zhaftim tudi kot serkalo (shpegel) zhiftofti, in perftavim k svojimu zhefhenju she besede:

2. Gnade si polna!“ Vezh, kakor vfi zhlovefški otrozi, si gnad prejela, ti vifokozhefhena! ti nevesta nebeshkiga Ozheta, ti — Mati edinorojeniga Šinu Boshjiga, Boga — Zhloveka, ki je našh Svelizhar in Odréshenik; ti — ismed vseh isvoljena svojiga spola, ktero vfi narodi semlje frezhno imenujejo, — o bodi zhefhena!

Preden je bil svet stvarjen, je bilo tvoje ime she imenovano; in angelji in svetniki pojo tvojo hvalo, ti kraljiza nebes!

Pa kaj ti je tolike gnade per Bogu perdobilo? Le famo nefkonzhna usmiljenost Gospodova. Sakaj bolj, kakor od vseh drusih svetnikov nebes, velja od tebe beseda:

4. „*Gospod je / teboj!*“ Njegova volja je bila tvoja volja. Glej, dekla Gospodova sim, sgôdi se mi po tvoji besedi!“ si rekla, visoko zhefhena! ko ti je angelj osnanil de bofh mati Boshjiga Šina. Gospod je bil v tebi, in ti v njem.

O kako bi bila to velika frezha, v vsim le famo po volji Gospodovi shivéti! Tudi mene je Gospod v svojo flushbo v svojim kraljestvu poklizal: o de bi tudi jes ravno tako, kakor ti, Marija! svojo voljo vselej njegovi volji podvergel! de bi tudi s mano Gospod vselej bil! Bodi tedaj, o Marija, zhefhena! Gospod je f teboj.

4. *Shegnana si med shenami in shegnan je sad tvojiga telésa, (Jesuf Kristuf).* Tvoja teta te je tako posdravila, visoko zhefhena! Dovôli tudi meni, tvojimu nevrédnemu sinu, te tako posdraviti. Glej, veselim se, de si ti isvoljena, sakaj, zhe bi ti ne bila isvoljena, bi moj Svelizhar ne bil is tebe rojen. Bodi tedaj zhefhena, o Marija! ti gnade polna! Ti nar bolj zhefhena med shenami!

Ali je pa she dofti v tvoje zhefhenje, o devifhka mati Jesufova! de te fa-

mo posdravim in te tako pozhaſtim? Ni doſti, zhaſtim te tudi ſ poſnemanjem tvojiga ſhivljenja, ker ſi ſa mojim Jeſuſam nar bolj popolnoma iſgled mojemu ſhivljenju, in moja nar mogoſzhnejſhi pomozhniza per Bogu. Prav tako, kakor je tvoje ferze in tvoje ſhivljenje, naj bo tudi moje ferze in moje ſhivljenje! Oh, de bi tako bilo! Puſti me tedaj v ſerkalo tvojih zhednoſt glédati, in ſe od tebe uzhiti, o nar ſvetejſhi Deviza!

Glej, nar poprej ti ſpoſnam tukaj ſvojo véro v nesapopadljivo ſkrivnoſt vzhlovezhenja edinorojeniga ſina nebeſhki-ga Ozhéta, kateri, deſiravno je Bog od Boga od vékomej, je tudi zhlovek poſtal. — ſpoſnam ti ſvoje upanje, ktero ſamo v tvojiga preſvétiga ſina ſtavim. — ſpoſnam ti ſvojo ljubésin, ſ ktero ſe nje-ga pred vſimi rezhmi derſhim. Sakaj ſej ti to mojo véro, to moje upanje, to mojo ljubesen nar poprej od vſih ſvojih zhaſtiv-zov terjafh.

Po tem pride poſnemanje tvojih poſebnih zhednoſt. Proſim te tedaj, ſproſi mi gnado, uzhiti ſe od zhifoſti tvojiga ferza enako gnuſobo ſoper vſo nezhiſtoſt in greſhno fladnoſt; uzhiti ſe od

tvoje ponishnosti enako sposnanje moje nevrédnosti pred Bogam; uzheti se od tvoje vdanosti v Boshjo voljo enako vdanost moje volje v voljo Boshjo. O to mi nar poprej sprosi, od tebe se uzheti, ti prezhišta Mati! ti serkalo svetosti in pravizhnosti!

She vezh! she vezh! Glej, tvoj otrok k tebi sdihuje, o devishka Mati! ufmili se me! — Kako bi se pazh od tebe uzhil, sgled popolnamosti, bres posebne gnade boshje? Ako se hozhesh mene ufmiliti, sprôsi tedaj tudi meni mozh in gnado k dobrimu per svojim prefladkim Šinu!

5. „*Sveta Marija Mati Boshja!* profi sa nas gréshnike! V tem klizanji na tvojo pomozh per Bogu obstoji drugi dél pozheshenja kteriga, sim ti dolshen.

Profi tedaj sa mene, profi sa vse zhaativze svojiga Boshjiga Šina, profi sa vse ljudi na semlji per svojim Bogu in nashim Bogu; profi per Jesusu, svojim Šinu. O mati ufmiljenosti! poglej nasho revfhino, nasho siromashtvo, nasho filo, nasho flabotnost. Glej, kako popotvamo fkosi to dolino fols! Ne odtegni nam svojiga materniga varstva nikoli, nikoli!

6. „*Sdaj in ob nafhi smertni uri.*“
 Dershi fovrashnike nafhiga svelizhanja daljezh prozh od naf; sprosi nam gnado vse nezhiste fkuflhnjave ferzhno premagati, in pomagaj nam gnado sprofiti sa vsako vojskovanje soper gréh. Oh, de bi tvojiga Boshjiga Šina nikoli vezh s nobenim greham ne rasshalili! Pomagaj nam to frézho sprofiti, o ti neomadeshavana in prezhistá deviza.

In kadar se potem nafha sadnja ura blisha in nafhe oko vgasne, o Mati! takrat — takrat nam posebno pomagaj, rastegni svoje roke zhes svoje nesmoshne otroke in daj nam v Jesufu milostiviga fodnika najti.

„*Amen!*“ Bosh, o svéta, prezhistá, usmíljena deviza in mati!

Potem moli trikrat ozhenafh in zheskena si. — Nasadnje pa „*Zheskena si Kraljiza!*“ kakor gori, stran 143.

Zheterte popoldanje molitve.*Zheshenje***presvétiga Refhnjiga Telefa.**

V poséбно obujenje vére v prizhejozhnost Jesufovo v presvetim sakramentu altarja in v obilnost gnad, ki so v njem sapopadene.

Perva molitev.

Molim te, o Jesuf! v presvétim sakramentu altarja, in ti sposnam f tem svojo véro v tvojo refnizhno in bitstevno prizhejozhnost v podobah kruha in vina.

Kakor Bog in zhlovek, refnizhno, bitstevno in popolnama, kakor si v nebesih, si tudi tam v tabernakeljnu prizhejozh. Verujem, verujem in molim.

Kar si enkrat, o Svelizhar! k svojim uzhenzam govoril, namrezh: „Per vas sim do konzha sveta.“ — glej, se je tukaj spolnilo.

O fladka in svelizhavna prizhejozhnost Jesufova v tém presvetim sakramentu! kako frezhen in s milostjo obdarovan sim jes, de smem tako bliso Tebe biti! Šrezhen je bil Mojsef pred gorézhim germam, pa she frezhnejshi sim jes. Šrezhen je bil Elija pred svojim berlogam

na gori Horeb; pa she frezhnejfhi fim jes. Srezhni fo bili Tvoji apoftejni, ki fo Te od oblizhja do oblizhja gledali; pa she frezhnifhi fim jes. Tu ne grefh vezh tje, ampak oftane fh. Kakor fo angelji in fvetniki nebéf bliso Tebe, tako bliso fim tudi jes sdaj. Réf je, de Te moje teléfnó oko ne vidi, pa moja vera Te vidi, in fe pred Teboj vklone, in Te moli.

Ozhe nafh i. t. d. Vifoko zhefhén in hvaljen bodi prefvéti sakrament altarja.

O. Odflej in vékomej.

Ozhe nafh i. t. d. Vifoko zhefhén i. t. d.

Ozhe nafh i. t. d. Vifoko zhefhén i. t. d.

Druga molitev.

Molim Te, o Jefuf! v prefvétim sakramentu altarja, in Ti fposnam svojo véro v nefkonzhno obilnoft gnad, ki je v tej fkrivnofti f-hranjena.

O vir shivljenja, o ftudenez gnade, is kteriga nar fladkejfhi shivesh moji du fhi isvira! oftani mi, kar mi hozhefh poln nefkonzhniga ufmiljenja biti. O Jefuf! daj mi v zhefhénji in v vshitji tega prefvétiga sakramenta tolashbo in mozh dofézhji, ktero samorefh famo Ti dati. O luzh, ktera fama samore v tamoti sve-

titi, rasvetli mojiga duha s pravim spoznanjem! **O** ljub esin, ktera fama ferze zhloveshko samore od vesi sveta odtergati in s Bogam neraslozhljivo fkleniti, vshgi moje ferze s svojim prerojézhim ognjem! — **O** de bi se nobena gnada, ki is tega presvetiga sakramenta pride, nad menoj ne sgrabila!

Ozhe nash i. t. d. **Vifoko** zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. **Vifoko** zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. **Vifoko** zheshen i. t. d.

Trétja molitev.

Molim Te, o **Jesuf!** v presvétim sakramentu altarja, in sposnam Tebi svojo véro v presveti pomen, kteriga ta skrivnost ima.

Ta sakrament ni famo hrana sa mojo dusho in pravi kruh shivljenja, ampak tudi vezhni spominj odreshenja, kteriga si **Ti,** o **Jesuf!** s svojo smertjo na krishi meni perdobil, in kteriga me ta presvéti sakrament vedno milostivo opomnuje. **O** **Jesuf!** daj mi v Tvoji reshni kervi odpushtenje svojih grehov dosezhi.

Ozhe nash i. t. d. **Vifoko** zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. **Vifoko** zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. **Vifoko** zheshen i. t. d.

Péte popoldanje molitve.**Tako imenovana króna Kristusova.**

(V premihljevanje Jesufoviga terpljenja.)

Verujem v Boga Ozheta i. t. d.

V. Vifoko zhefhen in hvaljen bodi
preſveti sakrament altarja.

O. Sdaj in vékomaj.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Œinu,
in ſvétimu Duhu.O. Kakor je bila v sazhetku, sdaj
in vſelej, in vekomej. Amen.V. O Gospod Jeſuf Kristuf! ki ſi
sa naſ na ſvetim krishi umerl, ſavoljo
rane ſvoje déſne roke.

O. Uſmili ſe naſ!

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

V. Vifoko zhefhen i. t. d.

O. Sdej in vekomaj.

*Molitev.*O Gospod Jeſuf Kristuf! ſavoljo pre-
ſvétiga ſakramenta altarja, ſavoljo ſvéte
rane ſvoje déſne roke, in ſavoljo ſvete
kervi, ki je is njé tékla, uſmili ſe naſ.
Daj nam í to ſvojo zhefheno roko ſvoj
ſhégen. Œ kervavim ſhebljem, ki jo je
prebodil, naſ ſasnamovaj med ſvoje flu-

shabnike in flushabnize, in v bukve isvoljenih, ki so na Tvoji desni strani v vezhni zhafti. Amen.

Ozhe nafhi i. t. d. Vifoko zhefheni i. t. d.

Ozhe nafhi i. t. d. Vifoko zhefheni i. t. d.

Ozhe nafhi i. t. d. Vifoko zhefheni i. t. d.

V. Zhaft bodi i. t. d.

O. Kakor je bila i. t. d.

V. O Gospod Jesus Kristuf! ki si sa naf umerl na svétim krishi, savoljo rane svoje léve roke.

O. Usmíli se naf!

Zhefhena si Marija i. t. d.

V. Vifoko zhefheni i. t. d.

O. Sdaj i. t. d.

Molitev.

O usmíljeni Svelizhar! savoljo presvetiga sakramenta altarja, savoljo svete rane Tvoje léve roke in savoljo drage kervi is njé, nam milostivo dodéli svelizhavni strah Boshji, de Ti svesto flushimo, in de na lévo stran savershenih ne pridemo. Oshivi in pokrepzhaj v nafhi smertni uri in poslednji smertni britkoosti nafho ubogo dusho f svojo sveto kervjó in odréshi jo od vfliga slega. Amen.

Ozhe nash i. t. d.

V. Vifoko zheshen i. t. d. (desetkrat.)

V. Zhaft bodi i. t. d.

V. O Gospod Jesus Kristus! ki si sa naf na svetim Krishi umerl, savoljo rane svoje desne noge.

O. Usmili se naf!

Zheshe na si Marija i. t. d.

V. Vifoko zheshen i. t. d. Sdaj i. t. d.

Molitev.

O mozhni Jesus! savoljo presvetiga sakramenta altarja in savoljo kervi svoje desne noge nam milostivo dodeli krepk fiklep, svoje shivljenje poboljšhati, pomozh in terdnost, fkušhujavam soperstati in vsih nevarnost gréha se varovati. Poséбно nam daj gnado, v veri, v upanji v ljubeshni, v ponishnosti in v poboshnosti do tega presvetiga sakramenta in do Tvojiga britkiga terpljenja bolj in bolj rasti, in v njih do konza stanovitnim ostati. Amen.

Ozhe nash i. t. d.

V. Vifoko zheshen i. t. d. (desetkrat.)

V. Zhaft bodi i. t. d.

O. Kakor je bila i. t. d.

V. O Gospod Jesus Kristus! kateri si sa naf na svetim krishi umerl, savoljo rane svoje léve noge.

O. Usmili se naſ!

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

V. Viſoko zhefhen i. t. d. Sdaji. t. d.

Molitev.

O predobrotljivi Jeſuf! ſavoljo preſvetiga ſakramenta, ſavoljo ſvoje Boſhje in zhlovéſhke nature in ſavoljo kervi zhefhene rane ſvoje léve noge omezhi naſhe terde ſerza k pravi pokori in k po-
boljſhanji naſhiga ſhivljenja in odpuſti nam naſhe dolge, ſ kterimi ſmo Tvojo neſkon-
zhno ljubéſin tolikrat raſſhalili. Amen.

Ozhe naſh i. t. d.

V. Viſoko zhefhen i. t. d. (deſetkrat.)

V. Zhaſt bodi i. t. d.

O. Kakor je bila i. t. d.

V. **O** Goſpod Jeſuf Kriſtuſ! kteri ſi ſa naſ na ſvétim krishi umerl, ſavoljo rane na Tvoji ſveti ſtrani.

O. Usmili ſe naſ!

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

V. Viſoko zhefhen i. t. d. Sdaji. t. d.

Molitev.

O preljubéſnivi Jeſuf! ſavoljo preſvetiga ſakramenta altarja, ſavoljo ſvete rane ſvoje zhefhene ſtrani, in ſavoljo njéne kervi nam miſtoſtivo dodeli, de Te

v svetim obhajilu vfelej vredno prejemamo,
 Tvojo nefkonzhno ljubesin bolj in bolj
 sposnavamo, vedno v Tvoji drushbi shi-
 vimo, in se potem nikdar vezh — ve-
 zhno nikdar vezh — od Tvoje ljubesni
 ne lozhimo. Amen.

Potem litanije k presvetimu sakramentu al-
 tarja, stran 241.

D.

Vezhérne molitve

ob

nedéljah in prasnikih.

1.

Povernjenje k Bogu.

Tudi danashnji dan Gospódov gré h konzu. Vèrni se tedaj popolnoma domu, o dušha, k svojimu Bogu.

Ja k tebi se hozhem verniti, o moj Gospod in moj Bog! Ako tudi s he danas, v Tvojim svetim prasniku, moje misli, moje nagnjenja niso popolnoma per Tebi ostale, ako so tudi danas v posvetnih rezhéh svoje veselje iméle in se bolj, ko je bilo treba, s njimi pezhale, jih moram vender sdaj svezhér bolj resnobno nasaj poklizati, jih moram bolj skerbno sbrati pred Tabo, in se s njimi Tebi vdati, se Tebi podvrezhi, se Tebi darovati.

Oh, ali ne pridem s he zlo danaf sopet, s he ta dan, ki mi je v posebno posvezhevanje podeljen, kakor ubog gréshnik k Tebi nasaj?

2.

Premishljevanje in sprashévanje vesti.

1. V posébní dan posvezhevanja mi je bil danafhnji dan odlozhen. To posvezhevanje bi bilo imélo v tem obstati, de bi se bil svojiga lastniga poboljšanja in posvezhenja s vso mozhjo persadeval, kako sim to storil?

2. V moje posvezhenje mi je bila danaf be sé da Boshja osnanovana. Kako sim jo poslušhal, kako v se vsel?

3. V svoje posvezhenje bi bil imel per danafhnji mafhi poboshno prizhejzhi biti. Kako sim bil?

4. V svoje posvezhenje bi bil imel danaf tudi ure, ki so mi memo flushbe boshje ostale, posebno v premishljevanje obrniti. Kako sim to storil?

5. V svoje posvezhenje bi bil imel danaf posebno tudi duhovne bukve brati in premishljevati. Kako sim to storil?

6. V svoje polvezhenje bi bil imel danaf od vsiga tedna f seboj porajtati, kako sim ga preshivel. Ali sim to storil? in ali mi to porajtanje nizh ne ozhita?

7. Ali nisim danaf s nespodobnostjo in sanikernostjo v flushbi boshji f ferfravostjo, lahkomišhlnostjo, s nespodobnimi, fovrashnimi, opravljivimi ali sapeljivimi pogovori pohujshanja in spotikljeja dajal?

8. Ali sim tedaj danaf svelizhanje svoje dushe pomnoshil? In ali nisim tudi svelizhanju dušh drusih fhkodoval?

3.

O moj Gospod in moj Bog! tudi danafhnji dan poboshnosti (andohti) tedaj ni pretékel, de bi mi ne bili gréhi objokovati in samujenja obshalovati! O vezhni ušmiljeni Bog! odpuſti mi mojo danafhnjo mlazhnoſt v pobóshnosti, mojo raſtréfenost v poſluſhanji Tvoje ſvete beſéde; odpuſti mi nemarnoſt, f ktero sim tudi Tvoj danafhnji praſnik ſopet preshivel, bres de bi Ti ga bil vsiga famo Tebi daroval!

Gospod! ne daj, de bi mi to v ſodbo bilo, kar bi bil mogel v svoje svelizhanje obrniti. Ne daj, de bi me

danafhnji dan enkrat — v dnevu sodbe toshil! —

Saupam v Tebe, o Ozhe nebéfhki! ker je globokost Tvojiga usmiljenja nesa-popadljiva, in ker bilnosti Tvoje gnade ni konza. — Saupam v Tebe, o boshji Odréshenik! kateri fhe nikoli nisi nehal, moj svelizhar biti in mene ubosiga gréfhnika ifkati in k febi vabiti! — Saupam v Tebe, o Ti Duh ljubeshni! kteriga studenez shivljenja fhe ni in ne bo ufahnil. — V Tebe, o presvéta Trojiza! stavim vse svoje saupanje. Glej, ne sapustifh me in vedno me k febi vabifh. Kaj mi je drusiga, kakor se enkrat vsiga Tebi vdati in se famo Tebe dershati? Daj, o Bog, de ta fklep sdaj koj ta téden dershim, in de delavnike, ki se jutre sazhejo, bolj v Tvojo zhaft in v svelizhanje svoje dushe obrazham, kakor sim obrazhal delavnike pretezheniga tédna.

Daj mi fhe dni pokore, fhe dni objokovanja svojih gréhov, o Gospod usmiljenja! In ne sapusti, oh, ne sapusti me nikoli f svojo gnado!

Gospod! ne hodi od mene, ampak oftani per meni, sakaj mrak, nozh in ta-

ma je bres Tebe v moji duſhi! O Ti luzh ſhivljenja! ne nehaj ſvetiti, in mi pot v nebéſa kaſati. To Te proſim ſavoljo Tvojiga neſkonzhniga uſmiljenja. Amen.

Švetniki Boshji i. t. d. Preſveta Deviza i. t. d. Šveti angelj varh i. t. d. (Kakor ſpredej per vezherni molitvi v delavnikih ſtran 16.)

V fklep „Zheſhena ſi Kraljiza!“ glej ſtran 143.

ma je brez Tebe v moji duši. O
 takšni abilijski! no nekaj svetini in
 mi got v nobeni kani. To Te prosim
 zavzeto Težnja nekonečnega umiljenja.

Amen.
 Svetniški Božji. L. d. 1754.
 Sveti Devina. L. d. Sveti angeli.
 v. d. L. d. (Kakor greh) got vobeni
 molitvi v belavnikin (stan 18).

V tlep. "Khehena li (Khehena) ali
 (stan 18).

(faint, mostly illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page)

III. D e l.

V posvezhevanje
spovednih in obhajilnih dni
in
drusih refnobnih zhafov.

Vsdignil se bom, ter pojdem k svojimu ozhétu
in mu porezhem: Ozhe! grešhil sim soper
nebésa in soper Tebe!

Luk. 15, 18.

A.

Špovedne molitve.

Pred špovedjo.

1.

Kadar v zerkev pridešh.

Vsdignil se bom, ter pojdem k svojimu Ozhetu. Préd-nj se hozhem vrézhi na koléna in mu rezhi: Ozhe! grešhil sim pred Tabo in hudo stóril. Ah, sdaj to sposnam. Pazh sim saflushil, de bi me Ti popoluama savergel; pa pridem vender k fedeshu Tvojih gnad in prosim spokorno ufmiljenja. O Gospod, ne saversi me!

2.

Molitev sa boshjo pomozh k pokóri in spreobernjenju.

Ali pa samorem sopet Tvoj otrok biti, o Ozhe nebéshki! jes, ki sim Te

tako gerdo sapuſtil? jes, ki ſim ſvoje ferze od Tebe odvernſil, in na minljive rezhi obrazhal? jes, ki ſim Te tako dolgo poſabiti in v smotnjavi in gréhu ſhivéti ſamogel? Šuſhen gréha ſim bil doſlej, ſveſan ſ veſmí hudizhevimi, otrok pogubljenja, nehvaléſhneſh do ſvojiga Boga in Ozheta. In ali niſim mari vezh? O to dobro zhutim, zhe bi ſe tudi prav is zéliga ferza ſdaj ſpreoberniti hotel, de nimam ſam te mozhi v febi. O Goſpod! ne zhakaj tedaj, de bi ſam priſhel; ampak hiti mi ſ ſvojo pomozhjo ſhe naproti. Poſhlji, o poſhlji mi k ſvetimu opravilu pokore in ſpreobernjenja ſvojiga ſvetiga Duha!

Šlep ſim na duſhi, in ſavoljo tega ſhe ne ſamorem ſvoje greſhnoſti popolnoma ſpoſnati. Raſſvitli tedaj mojo duſho, in daj mi pravo ſpoſnanje moje nezhimernoſti in moje révſhine!

Nesmohen ſim in flab, in ſavoljo tega ne morem ſvoje pregreſhnoſti prav zhutiti, ne prav obſhalovati in objokovati. Poloſhi tedaj pravo keſanje v mene, in daj mi dar ſols, de ſvoje grehe objokujem vſe ſvoje dni.

Ravno tako ne morem ſvojih do-

brih sklepov, ktere s Tvojo pomozhjo storim, spolniti. Glej, o Gospod! tudi v to mi je Tvoje gnade tréba.

Naj tedaj Tvoja gnada, Tvoje usmiljenje nad menoj in v meni gospoduje, o Gospod! Od Tebe samiga pride vfaziga dobriga déla sazhetek, in dobriga djanja dokonzhanje; moje spreobernjenje, moje poboljshanje mora tedaj Tvoje délo biti.

Sato sdihujem k Tebi, o Ozhe nebéshki! in klizhem gorezhe: Poshlji, o poshlji mi svojiga svetiga Duha!

Ozhe nash. (trikrat.)

Šprafhevanje vesti.

De se spreobernem in vezhno s svojim Bogam sklenem, mi je pred vsim drugim treba, svoje gréhe sposnati.

S saupanjem v sprosheno pomózh svetiga Duha hozhem tedaj svoje misli, svoje beséde in djanja prevdariti in pred Boshjim oblizhjem se to le prafhati:

Sastran ljubésni do Boga.

1. Ali ljubim réf Boga, svojiga Jesufa bolj, kot vse na svetu?
2. Ali se vojfkujem, is ljubésni

do Boga, prav soper ljubestin do famiga febe, soper svoj napuh, soper famopridnost? — Ali sim shé réf ponishen?

3. Ali se vojfkujem, is ljubestni do Boga, prav soper vfo ljubestin do fvetá? Ali sovrashim ref lakomnost? — Ali se ne poganjam in ne fkerbim prevezh sa polvetne in minljive rezhi, sa shivesh, postreshbo in zhasno shivljenje? — Ali stavim réf vse svoje saupanje v Bogá?

4. Ali se vojfkujem soper vse fkuh-njave k nezhistolti? Ali se varujem vseh nezhistih misel, shelj, in nagibov?

5. Ali si persadevam, is ljubestni do Boga, tudi svoje mefo mertviti, febe satajevati, in mefo duhu podvrezhi? — Ali nisim igri, nesmernosti, pijanosti vdan?

6. Ali voljno terpim, is ljubestni do Boga, vse krishe in sopernosti, ktere mi ljubi Bog poshlje? — Ali sim poterpeshljiv v nadlogah? — Ali nekoli ne mermram in ne toshim soper Boshje naredbe?

7. Ali si persadevam svojo ljubestin do Boga po vfi mozhi pokasati? — Ali

nisim mlazhen v spolnovanji dolshnoft vére?

8. Ali sim vsak dan poboshno opravil jutranjo, vezhernjo molitev in molitev per jédi i. t. d.?

9. Ali sim tudi po dnevu vezhkrat v Boga mislil? — Ali sim ga imel vedno pred ozhmi? — Ali sim mu daroval vsak dan svoje déla? — Ali sim ravnal po njem vse svoje djanja?

10. Ali sim fosébnó nedelje in prasnike kej prav prasnoval? — Ali nisim nikoli flushbe boshje v zerkvi is sanikernosti samudil? — Ali sim bil tim vezh poboshno per nji? — Ali sim si osnanovano besebo boshjo prav k ferzu vsel in per tem dobre fklepe délal? — In ali nisim tudi sizer f kakim posvetnim in gresnim opravilam soper posvezhevanje Gospodovih dni gresnil? — Ali nisim v njih igral, vohernoval, goljufoval in druge dela tamote pozhenjal?

11. Ali nisim tudi nikoli vere in zerkve sanizheval? — Ali nisim nikoli soper uke nashe svete vere in soper naprave nashe svete zerkve neverno in sanizhevaje govoril? — Ali se nisim

opominjevanju in navdihovanju svetiga Duha vstavljaj in mu nasproti ravnal?

12. Ali si vsak dan svezher svojo vest pridno sprafheval?

13. In zhe bi danaf f fabo rajtengo storil, kakofhno najdem svojo vest? kakofhno svojo ljubedin do Boga? — Ali si po svoji poslednji spovedi Boga bolj ali manj ljubil?

Sastran ljubedin do blichnjih.

1. Ali morem v refnizi rêzhi: Jes ljubim svojiga blichnjiga, kakor sam sebe, in fizer savoljo Boga?

2. Ali se nisim soper svojiga blichnjiga pregrëshil, kar njegovo zhaft in njegovo dobro imé sadene — s opravljanjem in obrekovanjem? — Ali nisim rad kaj hudiga od njega poslušhal, hudiga od njega perpovédoval? Ali nisim tudi rad sumil in natolzoval?

3. Ali se nisim soper svojiga blichnjiga pregrëshil, kar njegovo zhednost utizhe, — s neframnimi govori, s nezhistimi djanji, ali zlo s sapeljanjem?

4. Ali se nisim soper svojiga blichnjiga pregrëshil, kar njegovo zhasno pre-

moshenje utizhe, — s goljufijo, tatvino, ropam, nesvestobo i. t. d.?

5. Ali nisim nikoli nevolje, jese, mafhevavnosti, fovrashnosti i. t. d. v ferzu nosil? Ampak ali sim svoje fovrashnike ljubil, kakor mi je Kristus sapovedal, in njih rasshaljenja s dobrim povrazil?

6. Ali tudi ptujih grehov nikoli nisim bil deleshen? — Ali sim jih sadersheval, kjer bi jih bil mogel in imel? — Ali sim po dolshnosti in môzhi sadufhno in telefno frezho svojiga blishnjiga fkerbel?

7. Kako najdem tedaj — po svoji poslednji spovedi — svojo ljubestin do blishnjiga, vezhi ali manji?

Sastran posebnih dolshnost svojiga stanú.

1. Kakor kristjan sim tudi ud katolifhke zerkve: kako sim li sapovedi zerkve spolnoval?

2. Tudi deshelfki gospofki sim podloshen: ali sim ji, savoljo Boga, pokorn in podloshen?

3. Kakor ud frenje ali fofefke imam tudi do svojih fofedov dolshnosti spolnovati: ali shivim f svojimi fofedi mirno?

Ali se varujem vſiga prepéra, vſiga nepravizhniga pravedanja?

4. Ravno tako ſim tudi ud družine — in ſizer ali kakor goſpodar ali pa kakor podloſhen? Kako ſim ſvoje dolſhnoſti ſpolnoval?

5. Kako ſim tedaj tudi v tem osiru boljſhi ali flabſhi poſtal?

Saſtran ſvojiga navadnjiga gréha.

1. Kteri gréh ſim po ſvoji poſlednji ſpovedi nar vezhkrat ſtoril, in ſakaj ravno ta gréh nar vezhkrat?

2. Kakofhen je tedaj — ſdaj per fklepu — zeli ſtan moje duſhe?

4.

Obujenje grévinge.

Oh, tako ſim tedaj ſhe vedno nar uboſhniſhi, nar vezhi vſih greſhnikov! In Ti, o uſmiljenja polni Ozhe nebeſhki! me moreſh ſhe vedno ſ poterpljenjem prenaſhati?

ſposnam, obſhaljujem in objokujem ſvojo nepokorſhino, ſvojo nehvaléſhnoſt do Tebe, o vezhna, nesapoadljiva ljubéſin! Oh, kako ſim te mogel

tako slo rasshaliti in tako dolgo po kri-
vih pótih hoditi! Tako dolgo soper opo-
minjevanje k pokori, soper fladko vab-
ljenje, se k Tebi nasaj verniti, o Ozhe,
gluh oftati!

Ozhe! Ozhe! glej, kako rastert in
sgrevan pred Tabo klezhim! — Nizh ti
ne more sizer nad mano dopasti, pa ven-
der se osri s ufmiljenjem na-me. Glej,
jes sdrushim folsse svoje grevenge f ker-
vavimi folsami britkofti, ktere je Tvoj Šin,
moj Odrefhenik, na Oljski gori prelival;
glej, jes fklenem bolezhine svoje gre-
venge s bolezhinami petih fvetih ran Tvoji-
ga vzhlovezheniga Šinu; in savoljo njega,
o Ozhe nebeski! savoljo njega oberni
svoje milofljivo oblizhje na mene ubosiga
grefhnika.

Kako rad bi sdaj vse svoje grehe,
vse svoje prestoppe, vse svoje rasshaljenja
Tvojiga nefkonzhniga velizhaftva soper
nasaj vsél, ko ki mogel; pa ne savoljo
pofvetnih minljivih namenov, ampak famo
is ljubesni do Tebe!

Ozhe, daj mi soper gnado, Te zhes
vse ljubiti! In ne pufti te ljubesni, is ktere
moje folsé nad mojimi grehi isvirajo, ni-
koli ugafniti, tudi ne perpufti, de bi

kedej posabil, kako silno sim se soper Tebe, Ozhe nebeshki! pregreshil.

5.

Dobri fklepi.

Pa ne famo s folsami, ne famo s sdihljeji hozhem svoje refnizhno obshalovanje svojih grehov pokasati, ampak posebno tako, de se bom v vsi refnizi sdaj tudi vsih od Tvoje gnade, o Bog! meni dodeljenih mozhi poslushil, in vse od Tvoje zerkve meni ponudene pomozhke rabil, de bom odsihmal boljsihi in poboshnishi shivel.

V vsi refnizi se hozhem soper svojo gresfno svojo glavnost, soper svoj napuh, soper svojo lenobo, soper svojo nepoterpeshljivost, soper svoje nezhisteshelje vojfkovati in bojevati.

V vsi refnizi hozhem boshjo besedo, ki tolikrat mojimu ferzu govori, v se jemati in jo v svojim ferzu hraniti.

V vsi refnizi se hozhem, kakor vsih gresfhnih shelja, tako tudi vsih perloshnost, vsih navodov, vsiga mikanja k grehu, kakor bom vedel in mogel, ogibati in jih fovrashiti.

V vsi reznizi si hozhem persadjati, fhkodo svojih gresnih del in besed, kolikor mi je mogoze, sopet popravit.

V vsi reznizi hozhem svet svojiga spovednika spolnovati; ponishno se hozhem vsm njegovim sapovedim podvrezhi, in po potu satajevanja samiga sebe, poboshnosti in pokore hoditi, naj me prav ves svet sasmehuje in sanizhuje.

O Gospod! daj tem mojim fklepam, kakor moji grevingi, mozh in tek.

In sdaj hozhem stopiti k spovednizi pred boshjiga namestnika, ter mu hozhem vse svoje grehe odkritoserzhno povedati in is njegovih ust, ki v Tvojim imenu, o Gospod! govori, besedo odpusjenja sflifhati.

Odpri tedaj moje shnable, o Gospod! in ohrani moje serze v spokorni gorozhnosti, de se svojih grehov prav in zhisto spovedati samorem!

Po spovedi.

1.

Sahvala.

Tvoj duhoven, o Ozhe nebeshki! je govoril, po oblasti, katero mû je Tvoja cerkev isrozhila, torej v Tvojim imenu me je mojih grehov odvesal. Kri Tvojiga edinorojeniga Šina, katero je na krish sa me prelil, velja kot odkupivni denar sa moje grêhe; in savoljo njega me vsamefl Ti, o Gospod! kot svojiga otroka sope v svojo milost.

O kako se Ti samorem pazh dovol sa neisrezhenno gnado sahvaliti, o mo Gospod in moj Bog! — Pred Tvojimi nogami klezhim in tozhim felse hvale in veselja. Šej nisim vreden, od Tebe toliko gnado sadobiti! Šej nisim vreden, odfle Tvoj otrok imenovan biti! — O nefkonzhno ufmiljenje! ne morem Te sapopasti pa toliko bolj Te hozhem sdaj ljubiti — ljubiti f zhistim ognjem svete gorezhnosti f katero Te je spreobernjena in v milost vséta gresfniza Magdalena ljubila, — ljubiti Tebe, o Bog! is vsih svojih mo-

zhi s nerasdeljenim serzam, bolj kot vse na svetu. **O** sej vém, o **Gospod!** de je ljubesen Tebi nar dopadljivshi hvala. **Kakor** s gubljeni, po domu hrepenezhi in sopet sprejeti sin **Te** hozhem ljubiti, in to svojo ljubestin posebno f tem poka-sati, de bom vse poduke svojiga spovednika, natanko spolnoval, de se bom perloshnost greha prav fkerbno varoval in se pomozhkov k svojimu poboljshanju s vfo mozhjo poslushil. **Daj** mi, o **Ozhe** nebeshki! de svoj fklep natanko spolnim.

2.

Darovanje.

Kakor nov zhlovek moram odflej shiveti; netrudama moram sdaj resnobno pot pokore hoditi, in se na tej poti kakor svestiga uzhenza in nasledovavza **Jesusa** mojiga **Svelizharja**, fkasati.

To nasledovanje **Jesufovo** terja od mene zeli dar mojiga shivljenja.

Darujem **Ti** tedaj, moj preljubi **Bog** in **Gospod!** vse svoje shivljenje. **Ker** si me, desiravno sim velik gresnik, is milosti sopet vsel, naj bo odflej tudi

moje shivljenje popolnoma **Tvoji** flushbi
pofvezheno.

O zhe nebeshki! kateri si me danaf
sopet kot svojiga otroka vsel, **Tebi** se
darujem. **Gospod** **Jesuf** **Kristuf**! ki si
svojo kri kot odkupshino sa moje grehe
dal, **Tebi** se darujem.

Bog sveti **Duh**! kateri si, kakor
v ferzih nedolshnih, tako tudi v ferzih
fpokornih rad svoje prebivalifhe
svolifh, **Tebi** se durujem. **O** prebivaj
tudi v mojim ferzu odflej in ne sapufsti
me nikoli vezh!

Tako bo potem moje shivljenje
vedno **Tebi** v zhaft oftalo, o moj **Go-**
spod in moj **Bog**! **Snaminje** bo to **Tvoje**
nefkonzhne ufmiljenosti, in tudi mene u-
bosiga grefhnika zhaka she krona is-
voljenih v plazhilo; in to vse po
Tebi, **Gospod** **Jesuf** **Kristuf**, kateri s **Ozhe-**
tam in **svetim** **Duham** enak **Bog** shivifh
in kraljujesh od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Šedem psalmov

od pokore.

I. Psalm. (6.)

Ker David pred svojimi sovrasniki nikjer ni bil varin, je letá psalm slošil in môlil. Ta svéti mosh se je bal, de bi se Bog ne bil zhes-nj rasferdil, sató s sgrevanim ferzam k Bogu sdihuje in sa usmiljenje profi. — Ta psalm je fléhernimu v nauk, kakó ima nadloge terpeti, sam sebe tolashiti in svoje gréhe obshalovati.

Gospod! nikar me ne fhtrafaj v svojim ferdu, in ne tepi me v svoji jési.

Usmili se me, o Gospod! sakaj flab sim, osdravi me, o Gospod! sakaj moje kostí se trefejo od strahú.

In moja duska je filno omámljena; ali kako dolgo, o Gospod! (bofh odlashal pomagati?)

Gospod! oberni se, (k meni) in re-fhi mojo dusko, pomagaj mi sa tvoje mi-losti voljo.

Sakaj mertvi zhlovek ne misli na te; v grobu pa kdo te bo hvalil?

Truden sim od sdihovanja; vse nozhí se na svoji postelji filno jokam, in svojo posteljo f folsami mozhim.

Od filne notranje shalosti so moje ozhí otemnéle, med vsimi svojimi sov-rashniki sim se postaral.

Beshite od mene vsi, kateri hudobijo dopernafhate, sakaj Gospod je glas mojiga jokanja uflifhal.

Gospod je mojo prošnjo uflifhal, Gospod je mojo molitev sprejel.

— Vsi moji sov-rashniki se imajo framovati in filno prestráfhati; verniti se imajo, in sdajzi se framovati.

Zhaft bodi Bogu Ozhétu, in Šinu in svetimu Duhu; kakor je bila od sazhetka sdaj in vselej, in na vse vezhne zhafe. Amen.

II. *Pfalm.* (31.)

David sposná v velizih nadlogah svojo hudobijo, jo obshaljuje, shtrafengo sa pokoro vsame, in odpuštenje sadobi. — V tem pfalmu uzhi David f svojim sgledam vse gresfnike, kako pokoro délati.

Blagor jim, katerim so pregrehe odpuhene, in katerih grehi so sakriti.

Blagor zhloveku, kterimu ni Gospod greha sarajtal, in v kteriga ferzu ni nobene goljfiye.

Sato, ker sim molzhal, so moje kosti od vsakdajnega vekanja oflabele.

Ker je bila tvoja roka nozh in dan teshka na meni, sim se v svoji teshavi femtertje obrazhal, ker me je tern bodel.

(Tedaj) sim ti svojo pregreho sposomal in svojo nepravizo nisim sakrival.

Rekel sim: Hozhem soper samiga febe svojo krivizo pred Gospodam sposnati; in ti si mi hudobijo mojiga greha odpustil.

Sato bo flehern poboshen o pravim zhasu k tebi molil; de povodenj velikih vodá bliso njega ne pride.

Ti si moje perbeshalifhe v britkofti, ktera me je obdala; o ti moje veselje, refhi me od njih, kateri so me obsuli.

Hozhem ti (odgovori Bog) saftopnost dati, in te poduzhiti na potu, po katerim bofh hodil; vedno hozhem na-te gledati.

Nikar ne bodite, kakor konj in messeg, ktera pameti nimata.

Ukrôti, (o Bog) s ujsdò in bèrsdami zheljufi njih, kateri se k tebi ne perblishujejo.

Zhes hudobniga (pride) veliko fhíb; njega pa, kateri v Gospoda upa, bo ufmiljenje obdalo.

Veselite se v Gospodu pravizhni, od veselja poskakujte in rasglasujte svoje veselje vsi, kateri ste dobriga serzá.

Zhaft bodi Bogu i. t. d.

III. Psalm. (37.)

Ko je David v nekih velikih nadlogah bil, je popisal ostudnost svoje pregréhe v podobi hude in velike bolesni; on vsame vse nadloge sa pokoro, nozh in dan zhes svoje grehe shaljuje in sa odpushtenje profi. — Leta psalm je posebno koristna molitev sa vse resnizhne spokornike.

Gospod! ne shtrafuj me v svojim serdu, in ne tepi me v svoji jesi.

Ker tvoje pshize v meni tizhé, in tvoja roka je teshka nad menoj.

Savolj tvoje jese ni sdravja na mojim mesu; moje kosti nimajo pokoja savolj grehov.

Sakaj moje hudobije so mi glavo pre-
rafile; in me tlazhijo; kakor teshka butara.

Moje rane so gnjiti in smerdeti sa-
zhele savolj moje neumnosti.

Reven sim in ves pobit; zel dan sha-
loften okoli hodim.

Ker moje ledje je polno smotnjav;
in na mojim mesu ni nizh sdraviga.

Šilno sim flab in ponishan; rjovem od bolezhine svojiga ferzá.

Pred teboj, o Gospod! so vse moje shelje; in moje jezhanje pred teboj ni fkrito.

Moje ferze je shaloftno, moja mozh me je sapuštila; zlo moje ozhi so otemnele.

Moji prijatli in blishnji se mi nasproti perblishujejo in soper mene stojé; in kateri so sizer okoli mene bili; od deljezh stojé.

In, kateri me umoriti ishejo, silo delajo. In kateri mi hudo shelé, nizhemerno govore, in zel dan goljfi je ismishljujejo.

Jest pa, kakor glushiz ne flishim; sim kakor mutez, kateri svojih uft ne odprè.

Postal sim kakor zhlovek, kateri ne flishi; in kateri nima odgovora v svojih uftih.

Ali v tebe, o Gospod! sim saupal; ti Gospod moj Bog! me bofh uflifhal.

Sakaj rekel sim: Ne perpušti, de bi se kdej sovrashniki nad menoj veselili; ko so se moje noge spodtikovale, so možhno soper mene govorili.

Šej sim k tepenju perpravljén; in moja bolezhina mi je vedno pred ozhmi.

Ker svojo hudobijo ozhitno sposnam: in sim savolj svojiga greha v fkerbi.

Moji sovrasniki pa (dobro) shivé; in so mozhnejši, kakor jest; in kateri me po krivim sovrasijo, se (vsak dan) mnoshijo.

Kteri dobro s hudim povrazhujejo, me opravljajo, ker se dobriga dershim.

Ne sapusti me, o Gospod, moj Bog! ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, o Gospod, Bog, moj Svelizhar.

Zhaft bodi Bogu i. t. d.

IV. *Pfalm. (50.)*

David od preroka Natana savolj presheftva in ubijanja posvarjen, sposna svojo hudobijo, shaljue is zeliga ferzá, ishe usmiljenje per Bogu dosezhi, prosi sa novo ferzé in sa noviga duhá, in mu obljudi sgrevano ferze v dar pernefti. Tudi prófi, de bi mu pregreha shegna ne odvernila, kteriga je Bog Šionu in Jerusalemu obljudil. — Lepa molitev sa vse grešnike, kateri pokoro delajo.

Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti.

In isbrishi po obilnosti svojiga usmiljenja mojo hudobijo.

Opéri me zhedalje bolj od moje krivize; in ozhisti me od moje pregrehe.

Ker sposnam svojo pregreho, in moj greh mi je vedno pred ozhmi.

Tebi samimu sim gresnil, in pred teboj hudo storil: (usmili se) de bošh v svojih besedah refnizhen sposnan in premagash, kader si sojen.

Sakaj glej! v hudobii sim spozhet; in v grehii me je moja mati spozhela.

Glej, refnizo ljubish; nesnane fkrivnosti svoje modrosti si mi rasodel.

Pokrôpi me s isopam, in bom ozhishen; opêri me, in bom bolj bel, kakor sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo fli-fhati; in (moje) poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

Oberni svoj obras od mojih grehov; in sbrishi vse moje krivize.

Štvari v meni, o Bog, zhišto serze; in ponôvi v mojim oferzhji praviga duha.

Nikar me ne saversi spred svojiga oblizhja; in ne odvsemi mi svojiga sveti-ga duha.

Daj mi spet veselje svojiga sveli-zhanja; in poterdi me s imenitnim duham.

Uzhil bom hudobne tvoje poti; in greslniki se bodo k tebi spreobernili.

Refhi me od dolga kervi, o Bog;

Bog moj Svelizhar! in moj jesik bo tvojo pravizo s veseljem hvalil.

Gospod! odpri moje shnable! in moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Sakaj ako bi ti dar hotel, bi ti ga bil rad dal; ali nad shgavnimi darmi ni-mašh dopadajenja.

Bogu dopadljiv dar je shaloſti poln duh; potertiga in ponishniga ferza; o Bog! ne boſh sanizheval.

Štori dobro, o Gospod! po ſvoji do-brotljivi volji (gori) Šionu; de bodo Je-rusalemſki ſidovi ſpet ſoſidani.

Tedaj ti bodo ofri pravize, darovi in shgavni ofri dopadli; tedaj ti bodo na altar teleta pokladali.

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

V. *Pſalm.* (101.)

V tem pſalmu obſhaljuje David ſvoje velike pre-grehe, in proſi ſa odpuſhenje. Naj ga vſak greſhnik po Davidovim duhu moli.

Gospod! uſliſhi mojo molitev, in moje vpitje naj do tebe pride.

Ne ſkrivaj ſvojiga oblizhja pred me-noj; nagni mi ſvoje uhó, kader koli bom v nadlogi.

Uflifhi me hitro, kader koli te na pomozh klizhem.

Sakaj moji dnevi fo sginili, kakor dim; in moje kosti fo se kakor glavnja pofufhile.

Moje ferze je pobito in fuho, kakor feno, ker fim svoj krùh jefti posabil.

Od veliziga sdiho vanja me ni drusi-ga, kakor kost in kosha.

Enak sim pelikanu v puhavi; kakor fova v ftarim osidji.

Zhujem, de sim kakor famoten vra-bez na strehi.

Zel dan me saframujejo moji sov-rashniki; in ti, kateri fo me fizer hvalili, fo se soper mene sarotili.

Pepel namrezh kakor krùh jem, in svojo pijazho f folsami mefham,

Pred tvojo jeso in (tvojim) ferdam; sakaj povsdignil si me in na tla vergel.

Moji dnevi fo se nagnili, kakor fenza in kakor trava sim ufahnil.

Ti pa, o Gospod! oftanesh vekomej; in tvoj fpominj od roda do roda.

Ti bofh vftal, in se Šiona usmilil; sakaj zhaf je, de se ga usmilifh, zhaf (tvojiga usmiljenja) je prifhel.

Tvoji hlapzi imajo zlo njegove kamne

sa ljubo; in zlo s njegovim praham imajo ufmiljenje.

Neverniki se bodo tvojiga imena, in vsi kralji semlje tvoje zhafti bali.

Kader bo Gospod Šion spet fosidal; in se v svojim velizhaftvu perkasal.

On se osira na molitev reveshev; in njih profhnje ne sanizhuje.

Letó bodi sa poslednji rod pifano; sakaj ljudstvo, ki bo stvarjeno, bo hvallilo Gospoda.

Ker on is viyhave svojiga svetiga fedesha doli ozhi oberne; (ker) Gospod is nebef na semljo gleda.

De je flifhal jezhanje jetnikov, in refhil k smerti obfojene.

De bi imé Gospodovo na (gori) Šionu, in njegovo hvalo v Jerusalemu osnаноvali.

Kader se bodo ljudstva in kralji sbrali, flushiti Gospodu.

Kader je she per mózhi bil; mu je rekel: Povej mi majhno fhtevilo mojih dni.

Ne vsemi me v fredi mojih dni; tvoje léta fo od roda do roda.

Ti, o Gospod! si nekdej semljo u-terdil; in nebó je delo tvojih rok.

Minilo bo, ti pa ostanesh; kakor oblazhilo se bo postaralo.

Ti ga bosh kakor ogrinjalo premenil, in bo premenjeno.

Ti pa ostanesh ravno tifti, in tvojih lét ne bo konza.

Šinovi tvojih hlapzov bodo stanovanje imeli, in njih sarod bo pred tabo uterjen vekomej.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

VI. *Pfalm.* (129.)

Letá pfalm uzhi, de so vsi ljudje gresniki, de si sami ne morejo pomagati; de naj, ako hوزهjo pravizhni postati, v boshjo milost saupajo, v svelizharja verujejo, sa odpusjenje profijo in pokoro delajo.

Is globozhine vpijem k tebi, o Gospod! Gospod, uflifhi moj glas.

Naj se nagnejo tvoje ufhesa na glas moje profhnje.

Gospod, ako bosh savolj pregreh rajtengo tirjal; o Gospod! kdo bo obstal?

Moja dusha zhaka (spolnjenja) njegove besede; moja dusha v Gospoda saupa.

Od jutranjiga zhuvanja noter do nozhi naj Israel v Gospoda upa.

Sakaj per Gospodu je usmiljenje, in per njem je obilno odrefhenje.

In on bo Israel od vsih njegovih hudobij rešhil.

Zhaft bodi Bogu i. t. d.

VII. Psalm. (142.)

Ker David pred svojim sinam Abfolonam beshé tudi v pušhavi ni varin bil, je môlil ta psalm in profil, de bi mu Bog ne povernil po njegovih pregrehah, temuzh de bi ga is te velike nadloge hitro rešhil. Ta psalm naf uzhi, kako ima sgrevan grešnik po Davidovim sgledu Bogá sa odpufhenje grehov in sa odvernjenje saflushene fhtrafinge profiti.

Gospod! uflifhi mojo molitev; posluháj mojo prošhjo savolj svoje svestôbe; uflifhi me po svoji pravizi.

In ne hodi v sodbo f svojim hlapzam; sakaj pred teboj ne bo noben shiv zhlovek pravizhen obštal.

Sakaj sovrashnik mi preganja dušho; moje shivljenje je do tla poterl.

V temôto me je posadil; kakor nekdanje merlizhe.

Spomnujem se starih zhafov, spre-mišhljujem vse tvoje dela; dobro prevdarjam dela tvojih rok.

Moj duh v meni medlí, in moje ferze je v meni prestrašeno.

Proti tebi stegujem svoje roke; moja dušha je kakor suha semlja pred teboj.

Uflifhi me hitro, o Gospod! moj duh omaguje.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred me-noj, sizer bom tiftim enak, kateri v grob gredo.

Daj mi sjutrej svoje usmiljenje saflifhati; ker v te saupam.

Štóri mi snano pot, po kateri naj hodim; k tebi povsdigujem svojo dušho.

Gospod! refhi me od mojih sovra-shnikov; k tebi perbeshim.

Uzhi me tvojo voljo storiti; sakaj ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh naj me vodi po ravni poti.

Gospod! ohrani me per shivljenji sa svojiga imena voljo; ispelji po svoji pravizi mojo dušho is nadlog.

Pokonzhaj po svojim usmiljenji moje sovra-shnike.

In pogubi jih vse, kateri moji dušhi nadlego delajo; ker sim tvoj hlapez.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

Molitev sa svete odpuštike.

Zerkev ima od Jesufa Kristufa oblast, odpuštike deliti. Odpuštiki so nam prav koristni; sakaj po njih sadobimo odpušheuje zhasnih fhtrafeng, ktere bi, po odpušhenim dolgu greha, ali v fidanjim shivljenji ali pa po smerti v vizah terpeti mogli. Tode le refnizhni spokorniki sadobé odpuštike, ako vse dopolnijo, kar zerkev, jih sadobiti, veli. — Obudi tedaj pred to molitvijo vselej grevengo.

O Bog! poglej s ozhmi svoje nefkonzhne milosti na svojo zerkev, ktera se tukej na semlji vojfkuje; rasfhiri jo po vsim svetu; varuj, vishaj in ohrani jo v edinosti; odverni vsako pohujshanje in vse grehe od nje; daj ji mozh soper saframovanje nevernikov, in soper sovrashnike tvojiga imena; ne sapuſti ovaz svoje zhede, sa ktere je tvoj ljubi **Šin** **Jesuf Kristuf** svojo kri prelil. **Štori**, nebeshki **Ozhe!** de bodo vsi ljudje tebe in Jesufa Kristufa, kteriga si poslal, s svetim **Duham** vred prav sposnali. **Amen.**

B.

Obhajilne molitve.

Pred svétim obhajilam.

1.

Sheljenje hrepenezhe dushe.

Kakó hozhem prebivati bres njega, kteriga moja dusha ljubi? Kje morem veselje in pokoj najti, zhe ne v nar tefnejshim fklenjenji s Jesufam?

Napravi se tedaj s gnado obdarovana dusha, ki si bila s kervijo svojiga Svelizharja Jesufa Kristufa svojih grehov zhisto oprana, in po sveti spovedi od nebéshkiga Ozheta kakor otrok sopet sprejeta, napravi se, in ishi nar vezhiga in nar fladkejshega veselja in radofti, ktera se samo v terdnim fklenjenji s Jesufam najti more. Pojdi tje k vezherji nafhiga Gospoda; pojdi k presveti misi, kjer se ti Jesuf sam fkrivnostno v shivesh po-

nudi. Pojdi tje k misi, kjer pravi kruh shivljenja pokufish, pojdi tje k studenzu, kjer vir prave, shive vode najdesih; pojdi tje k boshjimu sakladu, kjer se gnade na gnade saftonj delé.

Ja, napravim se, in ne neham, Te ifkati, o moj Jesus! dokler nisim popolnoma in vezhno f Tabo fklenjen. O famo v terdnim fklenjenji f Tabo bom tisto mozh in krepost dosegel, ktera mi mogozhe storí, se svojih starih gréhov varovati. Oh, de bi prav dobro perpravljen k Tebi prishel, de bi tako v Tebe veroval, tako v Tebe upal, tako Tebe ljubil, kakor je treba v popolno fklenjenje f Teboj! Oh, de bi bil sdaj ref zhift, in de bi tudi oftal zhift vsih grehov.

2.

Djanje vére.

Verujem, o Gospod! de je Tvoja misa ref, kamor sdej grem, in de tam ref Tebe famiga v podobi hostije v svoje ferze vsamem. O prezhudni sakrament! O zhudo zhes zhudo! Pa verujem v to zhudo, o Jesus, ker Tvoji vsigamogozhnosti in Tvoji ljubesni nobeno

zhudo ni preveliko. Verujem, ker mi Ti gnado dajh verovati. Ravno tako verujem tudi ves Tvoj sveti evangeli in ukatoliſhke zerkve, ker mi je ta Tvoj preſveti ſakrament ſam ſaſtava vezhne reſnize.

3.

Djanje upanja.

Upam, o Goſpod! de bo vſhitek preſvetiga ſakramenta, h katerimu perſtopim, meni reſ nebeſhka hrana, poſterjenje moje duſhe v pravo vezhno ſhivljenje. O moj Jeſuf! ali ne prejemaſ Tebe ſamiga? In kjer ſi Ti, ali ſe niſo tam vse Tvoje ſvelizhavne obljube ſpolnile? Glej, tudi to ſpolnjenje vſih Tvojih obljub mi je preſveto meſo in kri nar vezhi ſaſtava. V Tebi, o Jeſuf! ſe hozhem vedno veſeliti, in vſa maloſerzhnoſt, vſa obupljivoſt naj je deljezh od mene.

4.

Djanje ljubesni.

Ljubim Te, o Goſpod! zhes vse Te ljubim! — Tebe, ſvoje hrepenjenje,

svojo ljubestin smem sdaj zlo v svoje ferze vseti? In ref bom sdaj f Tabo fklenjen! — Oh, jes ubogi zhlovek, jes frezhni zhlovek ne morem neisrekljive frezhe sapopasti, ktera me sdaj zhaka! Od vese-lja bi imelo sizer moje ferze poskakovati pred Teboj; pa glej, joka se v obzhute-nji svoje nesmoshnosti. Joka se, in njegove folse naj bodo Tebi, o Jesus, prizhe moje gorezhe ljubestni do Tebe. Ali Te smem drugazhi ljubiti, kakor Te imajo ubogi greshniki ljubiti? In ubogi greshniki imajo Tebi svojo ljubestin narpoprej f folsami grevenge zhes svoje grehe pokasati. Kakor je ta presveti sakrament altarja poglavitna saftava Tvoje usmiljenja polne ljubestni do naf greshnikov, tako naj bodo folse nafhe grevenge poglavitna saftava nafhe ljubestni do Tebe.

5.

Djanje grévenge.

S folsami grevenge nad svojimi grehi se blisham Tebi, o Gospod! Is lju-bestni tozhim té folse. Oh, de bi Te ne bil nikoli, nikoli tako slo rasshalil. In vender ne pomnifh, o Jesus! mojih mno-

gih gréhov vezh, in se hozhefh fhe zlo v moje ferze vfeliti? Odpuftil fi mi fizer per fpovedi moje mnoge grehe; pa glej, trefem fe vender v fposnanji fvoje nevrednofti, ako pomiflim, de hozhefh Ti o moje ubogo ferze iti! Pa ne, ne, o Jefuf! ne glej na mojo nevrednoft in ne oftani favoljo tega is mojiga ferza. Hiti timbolj v moje ubogo ferze priti; in glej famo na fvojo nefkonzhno ufmiljenoft in na mojo veliko potrebnof. O f Tvojo gnado bom poboshno, zhednoftno shiveti samogel in tudi odflej hozhem pridno f Tvojo gnado delati fvoje svelizhanje. Pridi tedaj, o Paftrir in Svelizhar moje dufhe! Pridi, Ti vefelje mojiga ferza in shivljenje mojiga ferza in shivljenje mojiga shivljenja, Ti moj Gofpod in moj Bog!

Po obhajilu.

1.

Zhefhenje in sahvala.

Tako fi tedaj ref v meni, o moj Gofpod in moj Bog! — Moje ferze je tedaj ref prebivalifhe mojiga Svelizharja

in **O**drešhenika postalo! — Vef in vezhno sim tedaj s **T**abo sklenjen, o **T**i shivlje-nje in ljubestin moje dushe! —

Molim **T**e v tabernakeljnu svojiga serza, o moj **G**ospod in moj **B**og. Vef ponishen klezhim tukaj pred **T**abo in **T**e molim, in se **T**i sahvalim, de si se poni-shal, priti k nar bolj revnimu svojih hlapzov in v moje serze. Is prahu si me k sebi vsdignil, bres de bi bil na mojo niskost gledal, in me napolnujesh sdaj s svojo prizhejozhnostjo.

Sahvala, hvala, zheshenje, zhasht in flava **T**i bodi!

Dusha **K**ristusova posveti me,
Telo **K**ristusovo svelizhaj me,
Kri **K**ristusova napôji me,
Voda strane **K**ristusove opêri me,
Terpljenje **K**ristusovo okrepzhaj me,
O dobrotljivi **J**esuf uflishti me,
V svoje svete rane skri me,
Od tebe se lozhiti, ne pusti me,
Hudiga sovrashnika varuj me,
V moji smertni uri klizhi me,
In k **T**ebi priti pusti me,
De s **T**vojimi svetniki hvalim **T**e
Vekomaj! Amen.

2.

Darovanje Bogu.

Kar se Ti sam sebe v neisrezheni ljubescni meni dafh, ali bi se ne imel tudi jes, kakor nar flablhi Tvojih hlapzov Tebi, o Gospod! vsiga darovati? — Ne potrebuješ me sizer, o Gospod! pa glej, darujem se Ti vender. V Tvojo zhaft, v Tvojo flushbo naj bo moje shivljenje od-fihmal posvezhen; svefto se hozhem gnad, ktere Ti danaf v mene vloshifh, poslu-shiti, de v poboljshanji svojiga shivljenja rastem, in nizh, zlo nizh me ne sme vezh od Tebe, o Ti moje vse! lozhiti.

3.

Proshnje.

Kaj pravim? Ali Ti morem is lastne mozhi sveft oftati, o Gospod? — Odpusti, o Jefuf! zhe bi moja ljubescin prevezh v sebe saupala. Pusti me rajfhi rezhi: „Gospod, ne hodi vezh od mene!“

Gospod, ne hodi, ne hodi vezh od mene! Oh, kaj bi bil potem sopet bres Tebe? Gotovo bi v svojo ftaro flepoto, v svojo ftaro grefhnoft, v svojo ftaro ne-

frezhnost sahel! Ne sapusti me tedaj nikoli vezh, ampak tron Tvojih gnad naj stoji v mojim ferzu. Oštani shivesh moje dufhe, tolashba mojiga ferza, mozh in podpora moje flaboſti, shivljenje mojiga shivljenja! Tudi na druge islij blagor ſvoje preſvete prizhejozhnoſti, in daj, o Jeſuf! de ſe ſadu tega mojiga ſklenjenja ſ Teboj tudi vſi vdeleſhijo, ſ kterimi ſim po dolshnoſtih ſvojiga ſtanú v poſebni ſaveſi in ſa ktere proſiti ſim poſebno dolshan. Naj naſ vſe Tvoja gnada ſhiví, okrepzhá, poterdi, tolashi! Glej, tega Te proſi ljubesin, o Ti Bog ljubesni!

4.

Što in ſhtéri in ſhtérdefeti pſalm.

Povikſheval Te bom, moj Bog in kralj, in Tvoje ime bom hvalil vſelej in vezhno.

Vſakdan Te bom zhaſtil in Tvoje ime hvalil vedno in vezhno.

Velik je Goſpod in vſe hvale vreden, njegova velikost je neſkonzhna.

Vſi rodovi bodo Tvoje dela hvalili, in Tvojo mogožhnost oſnаноvali.

Od velizhaſtva Tvoje zhaſti in ſve-

toſti govorili, in Tvoje zhudeshe perpo-vedovali.

Mozh Tvojih ſtrafhnih del bojo perpo-vedovali in Tvojo velikofť osnanovali.

Špominj Tvoje preobilne dobrote bodo obhajali, in nad Tvojo pravizhnoſtjo ſe bodo veſelili.

Uſmiljen in miloſtiv je Gospod; po-terpeſhljiv in poln uſmiljenja.

Gospod je vſim dobrotljiv, njegovo uſmiljenje ſeſhe zhes vſe njegove déla.

Zhaſté naj Te, o Gospod! vſe Tvoje déla, in Tvoji ſvetniki, (Tvoji iſvoljeni) naj Te hvalijo.

Velizhaſtvo Tvojiga kraljeſtva bodo osnanovali, in od Tvoje mogožhnoſti bodo govorili.

De zhloveſhkim otrokam Tvojo mogožhnoſť in ſlavno velizhaſtvo Tvojiga kraljeſtva ſnano ſtore.

Tvoje kraljeſtvo je kraljeſtvo vſih zha-fov, Tvoje goſpoſtvo je od roda do roda.

Sveſť je Gospod v vſih ſvojih beſe-дах, in ſvet v vſih ſvojih delih.

Gospod opira vſe, ki ſe opotekajo, in vsdigne vſe, ki ſo padli.

Ozhí vſih upajo v Tebe, o Gospod! in Ti jim dajeſh jeſti o pravim zhaſu.

Ti odpérašh svojo roko, in napolnišh vse, kar shiví, s svojim shegnam.

Pravizhen je Gospod v vsih svojih potih, in svet v vsih svojih delih.

Bliso je Gospod vsm, ki ga klizhejo, vsm, ki v reznizi k njemu klizhejo.

On bo tem, ki se ga boje, njih voljo spolnil, in njih proshnjo uflifhal in jih rešhil.

Gospod varuje vse, ki ga ljubijo, in vse grešhnike bo pokonzhal.

Hvalo Gospodovo naj osnanujejo vedno moje uste, in vse, kar shiví, naj njegovo imé hvali vedno in vezhno!

Zhaft bodi i. t. d.

Boshje zhednosti.

Djanje vére.

Vérujem v tebe, pravi trojedini Bog, Ozhe, Šin in sveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohranišh in vishafh, ktéri dobro polonafh in hudo shtrafash. Verujem, de je Šin boshji zhlovek postal; de naf je s svojo sveto smertjo na krishi odréshil, in de naf sveti Duh s svojo gnado posvezhuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! rasodel, kar je Jesus Kristuf uzhil, kar so aposteljni pridigvali in kar nam sveta Rimfka katolifhka zerkev vérovati sapovedu-

je. Vse to vérujem, ker si ti, o Bog! vezhna in neskonzhna refniza in modrost, ki ne moreh ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! stori mozhnejshi mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in se sanesem na tvojo neskonzhno dobroto in milost, o Bog! de mi bosh po neskonzhnim saflushenji svojiga edinorojeniga Šina Jesufa Kristufa v tem shivljenji iposnanje, pravo obshalovanje in odpuštenje mojih gréhov, po smerti pa vézhno svelizhanje dal, in dodélil, tebe od oblizhja do oblizhja gledati, ljubiti in bres konza vshivati. Tudi upam od tebe potrebne pomozhi, vse to dofézhi. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vfigamogozhen, svest, neskonzhno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubesni.

O moj Bog! ljubim te is vfiga svojiga ferza, zhes vse, ker si nar vezhi dobrota, neskonzhno popolnoma, in vse ljubesni vreden; ljubim te tudi sato, ker si do mene in do vsih stvari neskonzhno dobrotljiv. Vofhim is zéliga ferzá, de bi te jest ravno

tako ljubil, kakor so te tvoji nar svestéj-
 fhi flushabniki ljubili in te fhe ljubijo.
 S njih ljubesnijo fklénem svojo nepopólna-
 mo ljubésen; povikfhaj jo v meni, o do-
 brotljivi Gospod! bolj in bolj. Kér te
 tedaj refnizhno in is ferza ljubiti shelim,
 in si to terdno persadévam, mi je is fer-
 za shal, de sim tebe, svojo nefkonzhno
 dobroto, ktéro zhes vse ljubim, tebe, svo-
 jiga stvarnika, odrefhenika in posvezhe-
 vavza rasferdil. Shal mi je, de sim gre-
 fhil, de sim tebe svojiga vsfigamogozh-
 niga Gospoda, svojiga nar boljfhiga Ozhe-
 ta rasshalil. Terdno fklenem, vse gréhe
 zhedalje bolj obshalovati in nikdar vezh
 soper tvojo presveto voljo ravnati. Vsemi
 me spet sa svojiga otroka, in dodeli mi
 gnado, ta svoj fklep dopolniti. To te pro-
 sim po nefkonzhnim saflushenji tvojiga
 boshjiga Šina, nafhiga Gospoda in Sve-
 lizharja, Jesufa Kristufa. Amen.

Kerstna obljuba.

Verujem v Boga Ozheta, Šina in
 fvetiga Duha; verujem v Jesufa Kristufa,
 Šinu boshjiga ediniga, kateri je Bog in
 zhlovek fkupej, kateri je f svojim terpljen-
 jem in f svojo smertjo zhlovefhki rod od-

refhil. Verujem vse, kar je Bog rasodel, kar je Jesuf uzhil, kar so aposteljni osnovovali, in kar nam sveta Rimfka katolifhka zerkev verovati sapoveduje; ktere ud shelim do smerti biti. Še odpovem is zelig ferza hudobnimu duhu, njegovimu napuhu in vřimu njegovimu djanju; se odpovem tudi vřim greham, napuhu in vřim sapeljivim naukam sveta. Perpravljen řim kerřhansko shiveti; Bog! poterdi me v mojim řklepu ř svojo mogožno gnado. Amen.

Kerřhanska ozhitna řpoved.

Jeřt ubogi greřhni zhlovek se odpovem hudizhu, vřimu njegovimu navdajanju, řvetovanju in djanju. Verujem v Boga Ozheta, řina in řvetiga Duha. Verujem vse, kar sveta kerřhanska katolifhka zerkev sapoveduje verovati. Š to řveto katolifhko vero prizham in se řpovem Bogu vřigamogozhnimu, devizi Marii, njegovi zhařtiti materi, in vřim ljubim řvetnikam, ter se obtoshim, de řim se od svojih mladih dni do sdajne ure dořtikrat in veliko pregreřhil s miřlijo, s beředo, s djanjam, in s samudo veliko dobrih del; kakor se je vse řgodilo na řkrivnim ali

ozhitno, vedama ali nevedama; soper deset boshjih sapoved, v sedmerih poglavitnih grehah, na peterih pozhutkih mojiga telefa; soper Boga, soper mojiga blishnjiga in soper svelizhanje moje uboge dushe. Ti in vsi moji grehi so mi možno shal, in me is ferza grevajo.

Sato tebe, vezhniga, milostljiviga Boga, pohlevno prosim, de mi svojo boshjo milost dodelish, mojimu shivljenju toliko odloga dasih, de se bom mogel spovedati in spokoriti, tvojo dobroto in prijasnost sadobiti, in po tem revnim shivljenji vezhno veselje in svelizhanje dosezhi. Sate povdarim na svoje grehno ferze, in rezhem s ozhitnim grehnikom: o Gospod! bodi milostljiv meni ubogimu grehniku. Amen.

§. Obhajilo v duhu.

O prelubesnivi Jesus! kako rad bi po sgledu prvih kristjanov vfak dan tvoje sveto refhnje telo, in tvojo sveto refhnjo kri prejel! Sakaj kakor koperni vpehan jelen po mersli vodi, tako koperni moja dusha po tebi, studenzu vsiga dobriga. Tode moja nevrednost me strafhi, — in fili me s evangeliskim zolnarjem od deljezh stati; sgrevano na svoje perfi terkati in

f potertim ferzam, kakor evangelifki ftonik, sdihovati: **Gospod!** nisim vreden, de grefh pod moja streho, temuzh rezi le s besedo in moja dufha bo osdrávljena. **Oshivi me, o Jesus!** f svojim duham in navdaj me f svojo gnado, ker se ne smem predersniti, tvojiga telefá in tvoje kervi danf savshiti. **Daj mi duhá ljubésni do Boga in do mojiga blishnjiga;** daj mi gnado, de se bom ferzhno soper gréh bojeval, de bom vse krishe in nadloge voljno nôfil, in de bom v kerfhanfkih zhednostih zhedalje bolj rastel. **Ne pufti moji dufhi pogubljeni biti, ki si ji v hrano svoje lastno telo in svojo krí v pre Svetim sakramentu altarja sapuftil, — temuzh vodi jo po potu tvojih sapoved k vezhnimu shivljenju. Amen.**

Dufha Kristufova, pofveti me!

Telo Kristufovo, svelizhaj me!

Krí Kristufova, napôji me!

Voda is desne strane operi me!

Terpljenje Kristufovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jesus! uflifhi me,

V svoje svete rane fkri me,

Od tebe lozhiti se, ne pufti me,

Šovrashnika peklenfkiga varuj me,

Ob uri moje smerti, poklizhi me,

K tebi priti, sapovej mi,
De f tvojimi svetniki hvalim te
Vékomej. Amen.

Molitev

pred ispostavljenim svétim reshujim
Teléfam.

Zhaft, hvala in zhesfhenje Ti bodi,
v podobah kruha skriti Bog in Švelizhar.
Pred Tvojim svetim altarjem padem na
kolena, de pred Teboj, shivi Bog! ob-
zhutljeje svojiga ferza rasodenem. Ti,
Kralj vsih kraljev, Gospod vsih gospodov,
Bog nebés in semlje, kteriga ne samorejo
ne angelji, ne ljudjé dovolj zhaftiti in mo-
liti. — Ti pridefh tudi med nas stanóvat;
dash se ljudem poshlatati in vshiti, nozh
in dan si per nas in vedno perpravljen k
nam priti, nashe molitve poslushati, in
tudi, kadar smo bolni, nas obiskati, to-
lashiti in zhe ne osdraviti, vender nam
mozh dati. O kako veliko zhudo ljubeshni
je to! Komaj bi samogli verjeti, ko bi
ne bil sam Ti, Šin Boshji in vezhna ref-
niza rékel: To je moje telo!

Poln shive vere v Tvojo presveto prizhejózhnost, pol upanja, ljubesni in hvaléshnosti pridem tedaj k Tebi, Boshji Švelizhar! in Te molim. — O de bi Te samogel vender tako moliti, de bi Ti mogel namestenje dati sa toliko rasshahljenj, f kterimi Ti nehvaleshni ljudjé v tem presvétim sakramentu nezhaft delajo.

Ker pa sdaj pred gnadnim sedeshem svojiga dobrotljiviga Boga stojim; — ker ta dobrotljivi Bog sam is tabernakeljna k nam govori: Pridite k meni vsi, ki ste utrudeni in oblosheni, jes vas bom poshivil! toraj terdno saupam, pred svojim Gospodam milost dosezhi.

Uterdi me tedaj, o Jesuf! v veri, de po Tvojim svetim uku shivim. Pomnoshi moje upanje, de v vsih telesnih in dushnih potrebah ne stavim ediniga saupanja v svét, ampak v Tebe. Vshgi moja ljubésin, de odsihmal nizhesar serzhnifhi ne ljubim, kakor Tebe, o Bog, in tvoje sapovedi. Vdihni v mene gnusenje nad greham, de Te nikdar vezh ne rasshalim. Daj mi poterpljenje v terpljenji, de svojo voljo vselej Tvoji volji podvershem; daj mi shegen v mojih opravkih, de nizhesar ne storim, kar je soper Tvojo

zhaft; de mi pa tudi nizeh ne manka, zhe-
 far moja duha in moje telo potrebuje.
Daj sadujizh tudi gnado, de bom pred
 svojo smertjo s tem Tvojim presvétim sa-
 kramentam previden, v dobrim do konza
 stanoviten ostanem, in frezhno is tega
 shivljenja v drugo stopim. — **To Te** pro-
 sim, in to tudi upam dosezhi po Tebi, o
Jesuf, kateri s **Ozhetam** in svetim **Duham**
 enaki **Bog** shivish in kraljujesh vekomaj.
Amen.

Molitev

k presvetimu Šerzu Jesufovim.

Prekladko Šerze Jesufovo, altar Bosh-
 ji, na katerim ogenj neskonzhne ljubeshni s
 mogozhnim plamenam vezhno gorí, molim
 Te s vsimi trumami angeljev v ponish-
 nosti svojiga ferza! **O Boshje**, is ljubeshni
 do nas greshnikov ranjeno Šerze, perbe-
 shalishhe vsih shaloftnih ferz, k Tebi se
 vsdigne moje ferze s fladkim saupanjem,
 sakaj v Tebi je vir usmiljenja! Is Tebe
 isvira gnada greshnikam, tolashba sha-
 loftnim, sdravje bolnikam, usmiljenje všim,
 ki v poboshni ljubeshni k Tebi molijo.
 Refnizhno, **Ti si Šerze** nar bolj milosti-

viga Ozhéta, nar svestejfhiga prijatla, nar milfhiga brata, nar bolj ljubljéniga shénina svestih dufh! V Tebi shiví spominj neshtétih svoljenih od sazhetka do konza zhafov; vsih imena so v Tebi, v bukvah shivljenja, s neisbrifljivimi zherkami ljubeshni sapifane, in vfaziga posebej se spomnifh Ti, o Šerze milofhi in vezhne gnade! f fladko prijasnostjo, kakor de bi bil edina ftvar v vesoljnim ftvarjenji! Kdor Tebe posna, o blago Šerze vezhniga Kralja! ne more nikakor obupati; kdor Tebe najde, najde nar vezhi saklad nebéf in semlje; kdor Tebe ljubi, se mu vrata raja odprejo!

O uflifhi moje sdihljeje, dobrotljivi Jefuf! vsemi moje ferze v svetifhe fvojiga Boshjiga Šerza, vnemi moje ledeno ferze s ifkro shiviga ognja, ki nebeshke mozhi s vezhno ljubeshnijo vname; ozhifhi moje ferzé f sveto kervjo in vodo, ktero fi na krishi v ozhifhenje nafhifh dufh na krishi prelil; nagibaj vse njegove misli in shelje po fvojih sheljah, in rani ga tako globoko f svojo ljubeshnijo, de ga bo vedno po Tebi, ftudenzu vezhniga shivljenja, shejalo, de Tebe nikdar nikoli ne posabi, in le po Tebi hrepení. O preljubo Šerze Jefusovo! bodi moje ve-

felje, moj mir in moj pokoj, moja mozh in modrost, in moje vfa; bodi stanovanje moje dushe sdej in vekomej. Amen.

Molitev o svetim réshnjim Telésu

(in tudi druge zhase, kader je sveto refhnje Telo ispostavljeno).

O prezhaftitljivi **Šin** nebéfhkiga **O**-zheta, **Jesuf Kristuf!** molim **Te** ta prasnizhni dan in hvalim **Tvoje** nefkonzhno velizhaftvo in **Tvojo** svitlost. Moje prosto ferze se možhno veseli nad zhastjo, ki se **Ti** danaf fkasuje, ker si **Ti** nash **Bog** in nash nar boljshi dobrotnik. Molim **Te**, o presveti sakrament altarja, tukaj in povsod na vesoljni semlji, kjer si prizhejzoh, fkasujem **Ti** zhast, kakorshno **Tebi**, nar vikshimu bitju gré. Terdno verujem, de je v tej sveti hostii moj **Gospod Jesuf Kristuf** v ofébi (v pershoni) prizhejzoh. **Ko**like trume angeljev obdajajo **Tebe**, o moj **Bog!** **Kako** ferzhno, kako veselo, kako ponishno molijo **Tebe!** **Kako** se zhudijo nad **Tvojo** neisrekljivo dobrotnostjo! de hozhesh med ljudmi prebivati, in kako povikshujejo **Tvojo** nefkonzhno dobroto, ktera hozhe famo shegnovati in rasvese-

ljevati! Š temi svelizhanimi duhovi hozhem sdaj te sveto prozéfijo spremljati; in nar svetejſhi ſkrivnoſti vſo mogozho zhaſt dajati.

Šveti Bog in zhlovek Jeſuf! Ti pravi in shivi kruh nebéfki! Kako veliko ljubesin ſkaſujeſh nam ubogim, de ſe ponishaſh, ſam med nami biti in nam toliko dobrot po tem ſvetim ſakramentu deliſh! Med nami prebivaſh, kakor ozhe med ſvojimi otrozi, in naſ vſelej miloſtivo poſluſhaſh; kolikor krat Ti ſvoje potrebe naſnanujemo. Naſitiſh naſ ſ ſvojim ſvetim meſam, in napajaſh naſ ſ ſvojo drago kervjo. Šam ſebe darujeſh per ſveti maſhi kakor dar ſprave ſa naſhe gréhe, in odverneſh tako ſafluſhene ſhibe vezhne pravize od naſ. Ta ſveti ſakrament nam daſh v naſhi ſmerti v krepko popotnizo, de ſ njim okrepzhani ſtraſhno pot v vezhnoſt hoditi ſamoremo. V tem ſvetim ſakramentu ſe nam deliſh v ſaſtavo vezhniga svelizhanja, de ſi ſ njim nebefa kupiti ſamoremo. Š tem Boſhjim ſakramentam dodeliſh ſadnjizh pobošnim pomnoſhenje gnade, ſpokornim gréſhnikam odpuſhenje, ſhaloſtnim tolaſhbo v njih ſhaloſti, ſkuſhanim mozh, brani

se, tistim, ki so v nevarnostih, rešhenje v firi, umirajočim pomozh v boji f smertjo, mertvim hladilo v vizah, in svojim isvoljenim veselje in svelizhanje v nebesih.

V tem sakramentu napolnifh svoje otroke s neisgovorljivim shégnam. Oh! de bi Ti ga mogli s hvaleshnoftjo in f poboshno ljubesnijo poverniti, kakor tvoja ljubesin térja. Štoriti hozhemo vfaj, kar nam je mogozhe. Danashnja prozefija naj Ti je prasnizhni in veseli obhod zheshenja, hvale in ferzhne hvaléshnofti; naj je tudi ozhitno fposnanje nafhe vere v Tvojo pravo in refnizhno prizhejozhnoft v presvetim sakramentu. Nafhi svonovi pojó Tebi v zhaft; kadilo kupi proti Tebi, svezhe goré v Tvoje povikshanje, pesmi veselja pojemo Tebi, svojimu Bogu; pred Tabo, Vfigamogozhnim popadamo na kolena, in ufta in ferze molijo k Tebi, edino usmiljenimu.

Tebi v zhaft, o Jéfuf! so nafhe zefte s vejizami in zvetlizami potrefene; berhki maji lepfhajo nafhe osidje; vfa natura naj se veseli s nami, nafhi moshnarji pokajo Gospodu vsih gospodov; nafhi otrozhizhi so s venzi, s snamnjem nedol-

shnosti, ovenzhani, altarji so postavljeni Tebi, Narfvetejšhimu, vsi Tvoji otrozi molijo, se radujejo, hodijo veseli poleg Tebe, svojiga prijatla in dobrotnika.

Kar samoremo, storimo, Tebi svojo ljubestin, poboshnost in serzhnost do té zhudapolne skrivnosti pokasati. O presveti Odreshnik! naj Ti nasha svesta in perprosta poboshnost dopade, vsemi milostivo nasho serzhnost, tako majhno, kakor je; dobra volja naj domestuje per Tebi nasho nesmozhnost. Poshegnaj nas, de Te nashe serza she bolj zhašté, kakor nashe unanje snamnja ponishnosti in zhefhenja!

O de bi samogel vsm prizhejzhim pravo serzhnost in poboshnost vdihniti! Kako milo se mora poboshnimu vernimu storiti, jih toliko viditi, kterih sunanja obnasha le preozhitno kashe, de nimajo prave shive vere in notranje poboshnosti! Kako shalostno je, tako marfikteriga viditi, kteri obhod Tvoje zhašti s gerdim obnashanjem samo spremljajo, de Ti nezhašt delajo! Do teh nefrezhnih se skashi milostiviga, navdaj jih f tako ponishnostjo in f takim fkrivnostnim straham pred Tvojo velizhaftno prizhe-

jozhnostjo, de polni presvete grose pred Tabo stojé in s Tvojim patrijarham Jakobam klizhejo: „Refnizhno, ta kraj je svet, in jes tega nisim vedil“! de tudi oni Tvoje to-lashbe in Tvojiga shegna vredni postanejo.

Memo tega prosim Tebe, Ti milostivi studenez vsiga dobriga, Jesus Kristus! oberni svoje dobrotljive ozhi s svoje svete skrivnosti na to nashe mesto (nashe vas) in napolni ga s svojim nebeskim shegnam. Poshegnaj, o Jesus, nashe hifhe in stanovanja, nashe njive in vinograde, nashe verte in travnike, nashe gojsde in sadje, nashe zheéde in vso nashe last, — nashe otroke in drushino, poshegnaj nas na telesu in na dushi. Obvaruj nas ognja in viharjev, tozhe in hude ure, divjih vojfk, kuge in bolésin, lakote in dragine, shkode in nefrézhe. Varuj nas jese in sovrashtva in vsaziga prepéra; satirej bolj in bolj hudobije nezhistosti in nesramnosti; obvaruj nas nagle smerti in vsih slegov, dushnih in telésnih. Tvoj sveti shegen, ki ga nam danas is tega presvetiga sakramenta delish, ostani s njegovo mozhjo nad nasnim krajem, in odverni milostivo vse slege in nevarnosti od nas. Amen.

Litanije

od presvetiga refhnjiga Telefa.

Gospod, ufmili fe naf!

Kriste, ufmili fe naf!

Gospod, ufmili fe naf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Bog Ozhe is nebef,

Bog Šin Odrefhenik fвета,

Bog fveti Duh,

Sveta Trojiza, en fami Bog,

Jesuf, kateri si per sadnji vezherji fam febe uzhenzam savshiti dal,

Jesuf, kateri si v presvetim sakramentu refnizhno prizhujozh f kervijo in s mefam, s duſho in f telefam, po boſhji in zhloveſhki naturi,

Jesuf, shivi kruh, kateri si is nebef priſhel,

Jesuf, kruh angeljev,

Jesuf kruh vſih iſvoljenih,

Jesuf, kruh mozhnih,

Jesuf, zhesnaturi kruh,

ufmili fe naf!

Jesuf, fkriti Bog in Švelizhar,
 Jesuf, studenez vsih gnad,
 Jesuf, vedni in nar zhistejshi dar,
 Jesuf, nekervavi dar noviga testa-
 menta,

Jesuf, nedolshno jagnje boshje,
 Jesuf, fkrita mana,
 Jesuf, Befeda, ktera se je vzhlove-
 zhila, in sdaj vedno med nami
 prebiva,

O nar svetejshi sakrament,
 Nar vezhi fkrivnost boshja,
 Špominj nar vezhih zhudeshev boshjih,
 Prezhudno snamnje nar vezhi ljubesni
 boshje,

Sakrament vezhne ljubesni,
 Škrivnost vere,
 Dar sprave sa zhive in mertve,
 Nar vezhi mozh v fkufhnjavah,
 Nar mozhnejshi oroshje soper hudo-
 bniga sovrashnika,

Nar iménitnišhi vsih darov boshjih,
 Presveti spominj Gospodoviga terp-
 ljenja in njegove smerti,

Presveta Gospodova vezherja, per
 kateri angelji streshejo,

Nar vezhi veselje poboshnih dufh,
 Nar vezhi saklad vernih kristjanov,

ufmili se nafi

Nar flajfhi shivesh nafhah dufh,
 Mozh flabih,
 Trofht shaloftnih,
 Pomozh sapufhenih,
 Popotniza teh, kateri v vezhnost gredo,
 Sastava vezhniga shivljenja,
 Bodi nam milofativ, sanefi nam, o Jefuf!
 Bodi nam milofativ, uflifhi naf, o Jefuf!
 Od vfiga hudiga, odrefhi naf, o Jefuf!
 Od vfiga greha, odrefhi naf, o Jefuf!
 Od nevredniga prejemanja tega pre-
 fvetiga sakramenta,
 Od pofheljenja mefa,
 Od pofheljenja ozhi,
 Od prevsetnosti shivljenja,
 Od vfigh pregrefhnih perlofhnof in ne-
 varnof;
 Od fkrivnih fkufhnjav in salesovanja
 hudobniga duha,
 Od vfigh nefrezh,
 Od nagle in neprevidene fmerti,
 On vezhne fmerti,
 Œkofi ljubesen, f ktero fi ta f. sa-
 krament poftavil,
 Œkofi ljubesen, f ktero fi per sadnji
 vezherji fvoje apofteljne obhajal,
 Œkofi ljubesen, f ktero tudi naf f fvojim
 prefvetim refhnjim telefam shivifh,

ufniti fe naf!

odrefhi naf, o Jefuf!

Škosi ljubesen, f ktero fe v tem pre-
svetim sakramentu sa naf daru-
jesh,

Škosi ljubesen, f ktero v tem daru
boshji pravizi sadoftish,

Škosi ljubesen; f ktero nevrednim krist-
janam sanashash,

Škosi ljubesen, f ktero v tem presve-
tim sakramentu tolikanj nezhafti
preterpish,

Škosi ljubesen, f ktero is stola svoje
milosti tako usmiljeno na naf gle-
dash,

Škosi ljubesen, f ktero naf tako usmi-
ljeno poslushash,

Škosi ljubesen, f ktero nam v tem pre-
svetim sakramentu tolikanj gnad
fkasujesh,

Škosi ljubesen, f ktero v tem presve-
tim sakramentu do konza sveta
per naf ostanesh,

Mi ubogi gresniki,

De nam sanesh,

De nam vse nafhe gréhe odpu-
stish,

De naf v shivi veri v ta presveti
sakrament poterdish in obder-
shish,

odrethi naf, o Jesufi!

prosimo te, uslishi
naf, o Jesufi!

- De v nafhah ferzih terdno saupanje v
ta nar svetejſhi ſakrament obudihſh,
- De v nafhah ferzih gorezho ljubesen
do tega nar svetejſhiga ſakra-
menta pomnoſihſh,
- De nafhe zheſhenje in pobošnost k timu
preſvetimu ſakramentu poboljſhaſh
in ohraniſh,
- De nam gnado daſh, vſelej s dobro
perpravo k tvoji miſi perſtopiti,
- De nam ſad tega preſvetiga ſakra-
menta obilno dodelihſh,
- De reſnizhno pozheſhenje tega nar zha-
ſtitljivſhiga ſakramenta med nami
pomnoſihſh,
- De vſo nezhaſt tej nar zhaſtitljivſhi
ſkrivnoſti boſhji prevarjeſh in od-
verneſh,
- De ſvojo ſveto zerkev viſhaſh in o-
hraniſh,
- De vſim, kteri v te ne verujejo, luzh
prave vere dodelihſh,
- De nafhe miſli k nebeſhkim ſheljam
povſdigneſh,
- De nafhe ferza ſ ſvojim miloſtivim obi-
ſkovanjem raſvefelihſh, in ozhiſtiſh,
- De nam vſelej veſelje nad tem preſve-
tim ſakramentam v ferze daſh,

proſimo te, uſiſhi naſ, o Jeſuſi!

De vedno v nas ostanesh, in mi v
tebi,

De nas na konzu nashiga shivljenja
f to nebeshko popotnizo previ-
dih in obveselish,

De nas poslednji dan k vezhnimu
shivljenju obudish,

De vsm vernim dusham vezhni mir
in pokoj dodelish,

De nas na tem tronu svoje milosti
uflishati hozhesh,

Jesuf, Sin boshji,

Jagnje boshje, ki gréhe sveta odjem-
ljesh, sanesi nam, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki gréhe sveta odjem-
ljesh, uflishi nas, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki gréhe sveta odjem-
ljesh, usmili se nas, o Jesuf!

Kriste, flishi nas!

Kriste, uflishi nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash. Zheshe na si Marija.

**V. Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je
spominj svojih zhudeshev storil.**

**O. On je shivesh dal tem, kateri se
njega boje.**

prošimo te, uflishi nas,
o Jesuf!

V. Ti si nam kruh is nebes dodelil,
o Gospod!

O. Kteri vse rasveseljenje v febi ima.

V. Is tvojiga altarja, o Gospod!
prejemamo Kristufa.

O. V katerim fe dusha in telo rasveseljujeta.

V. Gospod, uflifhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prezhudnim sakramentu spominj svojiga terpljenja sapustil; dodeli, profimo, de svete skrivnosti tvojiga telefa in tvoje kervi tako zhaftimo, de sad tvojiga odrefhenja vedno v febi obzhutimo. Kteri shivifh in kraljujefh s Bogam Ozhetam v edinofli svetiga Duha, Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

Litanije.

od sladkiga iména Jesufoviga.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Bog Ozhe nebeshki,
 Bog Šin, Odrešenik sveta,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojiza, en sami Bog,
 Jesuf, Šin shiviga Boga,
 Jesuf, Šin prezhiste Devize,
 Jesuf, nar mogozhnifhi,
 Jesuf, nar popolnifhi,
 Jesuf, nar zhaftitljivfhi,
 Jesuf, nar zhudnifhi,
 Jesuf, nar vesélifhi,
 Jesuf, nar ljubesnivfhi,
 Jesuf, zhistejfhi, kakor solnze,
 Jesuf, lepfhi, kakor luna,
 Jesuf, svetlejfhi, kakor svesde,
 Jesuf, vse zhafti vreden,
 Jesuf, nar ponishnifhi,
 Jesuf, nar uboshnifhi,

usmili se nafi!

Jesuf, nar krotkejšhi,
 Jesuf, nar poterpešljivjšhi,
 Jesuf, nar pokornjšhi,
 Jesuf, nar zhištejšhi,
 Jesuf, ki zhištoft ljubifh,
 Jesuf, nafha ljubesen,
 Jesuf, sgled nafhiga shivljenja,
 Jesuf, podoba zhednofti,
 Jesuf, sgled fvetiga sadershanja,
 Jesuf, nafhe perbeshalifhe,
 Jesuf, ki nafhe dušhe ljubifh,
 Jesuf, Ozhe vſih ubogih,
 Jesuf, troſht vſih ſhaloſtnih,
 Jesuf, bogafſtvo vſih revnih,
 Jesuf, ſhlahten kamen,
 Jesuf, bramba vſe popolnamoſti,
 Jesuf, dobri paſtir ſvojih ovzhiz,
 Jesuf, ſvesda na morji,
 Jesuf, prava luzh,
 Jesuf, vezhna modroft,
 Jesuf, nefkonzhna dobrota,
 Jesuf, veſelje angeljev,
 Jesuf, kralj patrijarhov,
 Jesuf, rafvetljevaviz prerokov,
 Jesuf, uzhenik apoſteljnov,
 Jesuf, uzhenik evangeliftoſt,
 Jesuf, mozh marternikov,
 Jesuf, ſvetlôba ſposnovavzov,

uſmili ſe naſ!

Jesuf, shenin zhistih dufh, }
 Jesuf, krona vseh svetnikov, } ufmíli se naš!

Bodi nam milostljiv, sanesi nam, o Jesuf!

Bodi nam milostljiv, uflifhi naš, o Jesuf!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga gréha,

Od svoje jése,

Od skufhnjav hudobniga duha,

Od duha nezhistosti,

Od vseh pregréšnih perloshnost,

Od prelomljenja tvojih svetih sapoved,

Od vezhne smerti,

Škosi skrivnost svojiga svetiga vzhlo-
 vezhenja,

Škosi svoj prihod,

Škosi svoje rojstvo,

Škosi svoje gajshlanje,

Škosi svoje kronanje,

Škosi svojo smert na krishi,

Škosi svoje snotranje in sunanje ter-
 pljenje,

Škosi svoje od smerti vstajenje,

Škosi svoj vnebohod,

Škosi svojo nebeshko zhašt in veselje,

Na proshnjo svoje presvete Matere,

Na proshnjo vseh svojih svetnikov,

Jagnje boshje, ki gréhe sveta odjemljesht,
 sanesi nam, o Jesuf!

refhi naš, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki gréhe sveta odjemljesh,
 uflifhi naf, o **Jesuf!**

Jagnje boshje, ki gréhe sveta odjemljesh,
 usmili se naf, o **Jesuf!**

Jesuf Kristuf, flifhi naf!

Jesuf Kristuf, uflifhi naf!

Gospod, usmili se naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

Ozhe nash. Zhesheha si.

Molimo.

Bog, kateri si svojiga edinorojeniga
 Šinu dal **Odrešhenika** zhloveshkiga rodu,
 in si ga **Jesufa** rekel imenovati; dodeli
 milostljivo, de, ki njegovo sveto imé zha-
 stimo na semlji, tudi svoje iména v buk-
 vah isvoljenih v nebesih sapifane najde-
 mo, in ondi **Jesufa** vékomej glédamo in
 vshivamo. Po ravno tem **Gospodu** nashim
Jesufu Kristufu, ki s teboj shiví in kra-
 ljuje v edinosti svetiga **Duha Bog** od vé-
 komej do vékomej. **Amen.**

IV. Del.

Premišljevanje

*terpljenja Gospoda našega Jesusa Kri-
stusa, in molitve h krishanimu Sve-
lizharju.*

Ako dobro delate in voljno terpite, je to prijetno per Bogu. K temu namrezh ste poklizani; ker je tudi Kristuf sa naf terpel, in vam je sapustil sgled, de hodite po njegovih stopinjah.

I. Petr. 2, 20. 21.

Pasjón,

to je:

Terpljenje Gospoda našhiga Jesusa Kristusa

po pisfu vsih shtirih evangelistov.

Kadar se je perblisheval prasník o-
 presnih kruhov, kateri se imenuje velika
 nozh, je rekel Jesus svojim uzhenzam:
 Veste, de bo zhes dva dni velika nozh,
 in Šin zhlovekov bo isdan, de bo krishan.
 In veliki duhovni in pismarji so iskali Je-
 susa umoriti. Sbrali so se tedaj s stara-
 shini ljudstva v dvor velikiga duhovna,
 kateri je bil imenovan Kajfesh, in so svèt
 imeli, kako bi Jesusa s svijazho vjeli in
 umorili. Rekli so pa: Nikar v prasník,
 de tje hrup ne vstane med ljudstvam. Bali
 so se namrezh ljudstva. Šatan pa je shel
 v Judesha, s perimkam Ishkarjota, kateri
 je bil eden smed dvanajsterih. In je shel
 do velikih duhovnov, de bi jim ga isdal;
 in je govoril s njimi in s poglavarji, in

je rekel: **Kaj** mi daste, in jas vam ga bom isdal. **Ko** so to flifhali, so se ovefelili, in so mu obljubili trideset frebernikov. **On** jim je pa dal besedo, in je ifkal perloshnost, de bi jim ga isdál bres hrupa.

Prifhel je pa prvi dan oprefnih kruhov, ob katerim se je moglo veliko nozhno jagnje saklati. **Tedaj** so uzhenzi k **Jesufu** stopili, in mu rezhejo: **Kam** hozhefh, de gremo, in ti perpravimo jésti veliko nozhno jagnje? In poshlje dva smed njih, **Petra** in **Janesa**, in jima rezhe: **Pojdita**, in perpravita nam veliko nozhno jagnje. **Onadva** sta pa rekla: **Kjé** hozhefh, de perpraviva? In jima je djál: **Pojdita** v mesto, in ko va-nj prideta, vaju bo frezhal zhlovek, kateri ponefe verz h vode: idita sa njim v hifho, v ktero pojde, in rezita hifhnimu gospodarju: uzhenik ti rezhe: **Moj** zhaf je bliso; per tebi hozhem imeti veliko nozh f svojimi uzhenzi; kjé je obédniza, kjer bom veliko nozhno jagnje s njimi jedel? In on vama bo pokasal veliko obédnizo pogernjeno; ondi nam perpravita. **Uzhenza** sta fhla v mesto, in sta nashla, kakor jima je bil **Jesuf** povedal, in sta perpravila veliko nozhno jagnje.

Ko se je bil vezher storil, je **prifhel**

Jesuf s unimi uzhenzi, in je k jedi fedel, in dvanajsteri s njim, in jim je rekel: Is ferza sim shelel to velikonozhno jagnje jesti s vami, preden de terpim; sakaj povém vam, de od sdaj ga ne bom vezh jedel, dokler ne bo dopolnjeno v boshjim kraljestvu. In je vsel kelih, ter je sa-hvalil in rekel: Vsemite, in rasdelite si med seboj; sakaj povém vam, de ne bom pil od tertniga fadu, dokler boshje kraljestvo ne pride.

In je vftal, flékel sgornje oblazhilo, in je vsel pert, ter se opafal potlej je vlil vode v umivalnizo, in je sazhel u-zhenzam noge umivati, in otirati s per-tam, s katerim je bil opafan. Kadar je pa do Petra prishel, mu rezhe Peter: Gos-pod! ali bosh ti meni noge umival? Je-suf je odgovoril in mu djal: Kar jas delam, sdaj ne vefh, pa potlej bosh ve-dil. Peter mu rezhe: Ne bosh mi nog umival vékomaj ne! Jesuf mu je odgo-voril: Zhe te jas ne umijem, ne bosh imel dela s menoj! Tedaj mu rézhe Peter: Gospod! ne le samo nog, ampak tudi roke in glavo! Jesuf mu rezhe: Kdor je umit, ne potrebuje vezh, ko de noge umije, in je vef zhift. Tudi vi ste zhifti, tode ne

vsi. Vedil je namrežh, kdo je, kateri ga bo isdal, sato je djal: Niste vsi zhifti.

Ko jim je bil noge umil, je svoje oblazhilo vsel, in spet k misi fédel, in jim je rekel: Véste, kaj sim vam storil? Vi me klizhete: uzhenik in Gospod! in prav rezhete; sakaj fej sim tudi. Ako sim tedaj jas, Gospod in uzhenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugimu noge umivati; sgléd sim vam namrežh dal, de, kakor sim jas vam storil, tudi vi storite. Šaj hlapez ni vezhi, ko njegov gospod, ne pošlanez vézhi, ko tifti, kateri ga je pošlal. To veste; blagor vam, zhe bote tudi storili. Ne rezhem od vas vsih. Jas vém, ktere sim isvolil; ali dopolniti se morajo besede pisma: „Kteri s menoj kruh jé, bo svojo nogo soper mene vsdignil.“ Glejte, sdaj vam to povem, poprej ko se sgodí, de, kadar se sgodí, verujete, de sim jas. Refnizhno, refnizhno, vam povem: Kdor kteriga, ki ga jas pošljem, sprejme, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme tiftiga, kateri je mene pošlal. In ko je bil Jesus to isrekel, se mu je v ferze ushalilo, in je prizhal, in rekel: Roka mojiga isdajavza je s menoj per misi. Refnizhno, refnizhno, vam po-

vém, eden smed vas me bo isdal, kateri s menoj je. Tedaj so uzhenzi eden drugiga pogledovali, in pomislljevali, od kteriga de govori, in filno shalofni pravijo eden sa drugim: Gospod! ali sim jas? On je pa odgovoril, in rekel: Vas dvanajsterih eden, kateri pomaka s menoj roko v fklédo, me bo isdal. Šin zhlovekov gré sizer, kakor je pisano od njega, tode gorjé mu, po komur bo sdan: bolje bi mu bilo, de bi ne bil rojen tifti zhlovek. Na to je odgovoril Judesh, kateri ga je sdal, in je rekel: uzhenik! ali sim jas? Jesuf mu rezhe: Ti si rekel. Eden pa smed uzhenzov, kteriga je Jesuf (sofebno) ljubil, Janes s imenam, je flonel na Jesulovih perfih. Temu je Šimon Peter pomignil, de naj vprafha, kdo je tifti, od kteriga govori. On se je tedaj Jesufu bolj k perfam perflonil, in mu tiho rezhe: Gospod! kdo pa je? Jesuf je tiho odgovoril: Tifti je, kterimu bom pomozhen kruh podal. In je pomozbil grishlej kruha, in ga je dal Judeshu Ishkarjotu, Šimonovimu sinu. In ko je bil Judesh grishlej vsel, je fhel fatan v njega. Tedaj mu Jesuf rezhe: Kar misliff storiti, stori bersh. Nobeden smed njih pa ni vedil, sakaj

mu je **Jesuf** to rekel. Ker je **Judesh** mofhno hranjeval, fo eni menili, de mu vleva kupiti, kar je sa prasniki potreb-niga; eni pa, de naj med uboge kaj da. **Ko** je tedaj grishlej vsel, je kmalo vun fhel. Bila je pa nozh.

In kadar fo vezherjali, je vsel **Jesuf** kruh v fvoje roke, ter je sahvalil, ga posvetil, raslomil in podal fvojim uzhen-zam rekozh: „Vsemite, in jejte; to je moje telo, ktero bo sa vaf v fmert dano.“ **Ravno** tako je vsel tudi kelih s vinam, ter je sahvalil, in jim ga podal, rekozh: „Vsemite, in pijte is njega vsi; to nam-rezh je moja kri, kri nove savese, ktera bo sa njih veliko prelita v odpuhanje grehov. To storite v moj spominj. In fo vsi is njega pili.

In ko je bil **Jesuf** fhe v obednizi, je rekel enajsterim (**Judesh** namrezh je bil odfhel): Sdaj je **Šin** zhlovekov po-velizhevan, in **Bog** je v njem povelizhevan. Ako je pa **Bog** v njem povelizhevan, bo tudi **Bog** njega sam v febi povelizhal, in kmalo ga bo povelizhal. **Otrozhizhi!** le malo sim fhe per vaf. Me bote ifkali; pa kar sim **Judam** rekel, tudi vam rezhem: **Kamor** jas grem, vi sdaj

ne morete iti. Novo sapoved vam dam, de se med seboj ljubite; kakor sim jas vas ljubil, se tudi vi ljubite med seboj. Is tega bojo vsi sposnali, de ste moji uzhenzi, zhe bote ljubesen imeli med seboj. In so sapéli hvaljno pésem, in fhli proti oljski gori.

Šimon Peter je pa rekel: Gospod! kam pa gresih? Jesus je odgovoril: Kamor jas grem, sdaj ne moresh sa menoj iti: potlej pa pojdesh sa menoj. Peter mu rezhe: Sakaj ne morem sdaj sa teboj iti? Gospod je rekel: Šimon, Šimon! glej, satan vas je hotel imeti, de bi vas prefejal, kakor pfhenizo, jas pa sim profil sa te, de ne jenja tvoja véra; in ti, kadar se bosh nekdam spreobernal, poterdi svoje brate. Peter pa mu je djal: Gospod! f teboj sim perpravljen v jezho in v smert iti: svoje shivljenje postavam sa te. Jesus mu je odgovoril: Švoje shivljenje postavish sa me? Refnizhno, refnizhno, ti povem: Petelin nozroj ne bo pél, dokler me trikrat ne satajish. In pa she vsi se bote pohujfhali nad menoj to nozh; sakaj, pisano je: Bom udaril pastirja, in raskropile se bojo ovze. Kadar pa od smerti vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter je rekel: Ko bi se tudi vsi

pohujšhali nad teboj, se jas ne bom nikdar pohujšhal. **Jesuf** mu je rekel: **Refnizhno**, ti povém, de fhe to nozh, preden petelin dvakrat sapôje, me bošh trikrat satajil! **Peter** pa je fhe le bolj terdil: **Ko** bi mi bilo tudi umreti s teboj, te ne bom satajil. Tako fo mu tudi drugi uzhenzi rekli, in grejo vsi shaloftni sa njim. **Jesuf** pa jih je milo uzhil in tolashil: **Jas** sim prava vinfka terta, vi mladike. **Ako** v meni oftanete, in moje besede v vas: profite, kar koli hozhete, in se vam bo sgodilo. **Ako** vas fvét sovrashi, vedite, de je mene poprej sovrashil ko vas. **Ko** bi bili smed fvetá, bi vas fvét ljubil; ker sim vas pa jas od fvetá odbral, vas sovrashi. **Pomnite** besede, ktere sim vam jas govoril: **Hlapez** ni vezhi, ko njegov gospod. **Ako** fo mene preganjali, bojo tudi vas preganjali. **Preklizovali** in is f-hodniz vas bojo paháli: ura zelò pride, de bo **Bogu** menil uftrezhi, kdor vas umorí. **Shaloft**, ker od vas grém, in vam to pravim, je vashe ferze napolnila. **Pa** jas vam refnizo povém: **Dobro** je sa vas, de jas grém. **Sakaj**, ako ne grém, tolashnik fveti **Duh** k vam ne bo prifhel; ako pa grém, vam ga bo **Ozhe** v mojim imenu poflal, in

on vas bo vse uzhil. Vi bote jokali in plakali, svét pa se bo veselil; vi bote shalovali, ali vasha shalost se bo v veselje spreobernila. Sakaj spet vas bom vidil, in vashe serze se bo veselilo, in vasliga veselja vam ne bo nihzhe odvsel. Jas sim svét premagal: le v me saupajte, tudi vi ga bote. Tedaj je postál, ozhí v nebó vsdignil, in molil, sa svoje uzhenze in sa vse, kteri bojo po njih vérváli. Ozhe, sveti Ozhe! je djál, prosim te, varji jih hudiga, de bojo eno, kakor sva midva le eno; naj bojo vsi, ktere si mi dal, kjer sim jas, de bojo vidili moje velizhaftvo.

Ko je bil odmolil, je fhel zhes potok Zedron na oljko goro. S njim so fhli tudi uzhenzi. Pridejo k pristavi, kteri se je reklo Getsemani. Okoli nje je bil vert, v kterim so oljke rastle. V tistiga so fhli on in njegoví uzhenzi.

Vedil je pa tudi Judesh sdajavez ta kraj, ker je Jesuf s svojimi uzhenzi pogosto tje hodil. Ko so nanj prifhli, jim je Jesuf rekel: Posédite tukaj, de grem tje, in molim: molíte tudi vi, de ne pridete v skušnjava. In je vsel s feboj Petra, Janesa in Jakoba, in je fhel bolj v vert

s njimi. In sdaj je sazhel shalofsten in otoshen perhajati, in jim rezhe: Moja duha je shalofstna do smerti; ostanite tukaj, in zhujte s menoj. In se je odtegnil od njih sa luzhaj kamna, in je na kolena padel, in molil, rekozh: Ozhe! ako je mogozhe, odvsemi mi kelih terpljenja; vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sgoti. In je vstal od molitve, in se verne k uzhenzam, in najde vse tri spati. In je rekel: Šimon! kaj tudi ti spifh? Nisi mogel eno uro s menoj zhuti? Zhujte in molite, de v fkufhnjave ne pridete: duh je sizer voljen, ali mesó je flabo.

Špet ga obidejo teshave. Vdrugizh je fhel, in se vershe na svoj obras, in moli: Ozhe, ljubi Ozhe! ako je mogozhe, odverni od mene grenko terpljenje: vender ne, kakor jas, ampak kakor ti hozhefh, naj se sgoti. Na to se je vernil k uzhenzam, in jih najde spet spati, in rezhe: Kako morete vender sdaj spati? O zhujte in molite, de v fkufhnjavo ne padete! Pa njih ozhi so bile vse dremotne, in niso vedili, kaj bi mu odgovorili.

In jih je popustil vtretjizh. Šmertne teshave namrezh mu hodijo, njegov pot je bil kakor frage kervi tekozhe na

semljo. In je she perferzhnifhi môlil: Ako se ne more ogniti kelih terpljenja, de bi ga ne pil: sgôdi se tvoja volja. Tedaj se mu je angelj s nebes perkasal, kateri ga je potolashil in poterdil. In se je vernil k svojim uzhenzam in jim rezhe: Špite sdaj in pozhivajte! Dosti je; ura je prifhla, in Šin zhlovekov bo isdan gresnikam v roke. Vstanite, pojdimo! Glejte, perblishal se je, kateri me bo sdal.

She je govoril, in glej, Judesh Ifhkarjot, eden dvanajsterih pride, in s njim strasha vojakov in velika truma hlapzov velike duhovshine, pifmarjev in starafhinov ljudstva f svetili in baklami, mezhmi in kolmi. Dal jim je bil pa njegov sdajavez snamnje, rekozh: Kteriga bom kufhnil, tisti je; njega primate, in peljite ga varno. In ko je bil prifhel, je fhinil pred trumo, in se bersh k Jesufu spuſtil, in rekel: Posdravljen bodi uzhenik! In ga je kufhnil. Jesuf mu je rekel: Prijatelj! zhimu ſi prifhel? Judesh! ali f kufhevanjem isdash Šinu zhlovekoviga? In ker je Jesuf vse vedil, kar je imelo zhes njega priti, je proti mnoshizi ſtopil, in djal: Koga ifhete? Šo mu odgovorili: Jesufa Nazareſhkiga. Jesuf jim rezhe: Jas ſim! Per

tej besedi so vsi odkozhili, in po tléh popadali. **Jesuf** jih je tedaj vdrugizh vprašhal: **Koga** ishete? In spet rezhejo: **Jesufa Nazarefhkiga!** **Jesuf** rezhe: **Povedal** sim vam, de sim jas; ako tedaj mene ishete, puštite te (pokashe svoje uzhenze), de grejo. Tako so se dopolnile besede, ktere je rekel: **Tih**, ktere si mi dal, nisim nobeniga sgubil.

Tedaj so perstopili vojaki in hlapzi, in so po **Jesufu** fegli, in ga prijéli. **Ko** so njegovi uzhenzi to vidili, mu rezhejo: **Gospod!** ali hozhemo s mezhem mahnuti? In **Šimon Peter**, kteri je mezh imel, ga je bersh isderl, in je mahnil po hlapzu velikiga duhovna, kterimu je bilo **Malhus** ime, mu je odsekal desno uhó. **Jesuf** je pa uzhenze savernil, in djal: **Jenjajte** od tega. In ti, **Peter**, vtekni svoj mezh v noshnizo; sakaj vsi, kteri sa mezh prijemajo, bojo s mezhem konzhani. **Ali** menish, de bi ne mogel profiti svojiga **Ozheta**, in poslal bi mi vezh kot dvanajšt legijonov angeljov? Pa kako bi se po tem pisma prerokov dopolnile, ktere govore, de se mora tako sgoditi? **Ali** ne bom pil keliha, kteriga mi je moj **Ozhe** dal? In **Jesuf** se je hlapzoviga ufhesa dotaknil,

in ga je osdravil. Potem se je obernal proti mnoshizi, in nje poglavarjem, in je rekel: Kakor rasbojnika ste me prifhli loviti s mezhmi in kolmi. V fak dan sim bil per vas, in uzhil v tempeljnu, in me niste prijeli; tode to je vas ha ura, in oblast temè. Sakaj vse to se je sgodilo, de se dopolnijo pisma prerokov. Tedaj fo strasha in poglavar in hlapzi Judov Jesufa svesali in peljali. Njegovi uzhenzi pa fo ga popustili, in fo sbeshali: le Peter in Janes sta fhla od deljezh sa njim.

Peljali pa so Jesufa v Jerusalem pervizh k Anasu, kateri je bil poprej veliki duhoven, in v zhafti per ljudèh. Anas ga je vprafhal sa njegove uzhenze in sa njegov uk. Jesuf mu je odgovoril: Jas sim ozhitno govoril pred svetam; jas sim vselej uzhil v f-hodnizah in v tempeljnu, kamor se vsi Judje f-hajajo, in na fkrivnim nisim nizh govoril. Kaj tedaj mene vprafhafh? Vprafhaj jih, kateri fo me flifhali; oni vejo, kaj sim govoril. Kadar je bil to rekel, ga je eden flushabnikov, kateri je sraven stal, sa uhó udaril, rekozh: Tako odgovarjafh velikimu duhovnu? Jesuf mu je pak krotko

odgovoril: Ako sim hudo govoril, spri-
zhaj od hudiga; ako sim pa prav go-
voril, kaj me bijesh?

Anas je poslal Jesufa svesaniga h
Kajfeshu, svojemu setu, kateri je bil tisto
leto veliki duhoven. Bil je pa Kajfesh
ravno tisti, kateri je bil Judam svèt dal,
de je bolje, de en zhlovek umerje, kakor
de bi bilo vse ljudstvo konzhanò. Per njem
se je ves Judovski veliki svèt sbral, to
je, duhovshina, pismarji in starashini ljudstva.
In so iskali kriviga prizhevanja soper Je-
sufa, de bi ga v smert sdali; pa ga niso
nashli. Perstopilo je sizer veliko podkup-
ljenih krivih prizh, ktere so soper njega
prizhevale; ali njih prizhevanje se ni vje-
malo. Sadnjizh so pa prishle she dve krive
prizhi, in ste rekly: Mi smo ga slifhali
rèzhi: Jas bom rasdjat ta tempelj, kateri
je s rokami storjen, in v trèh dnèh bom
fosidal drugiga, kateri ne bo s rokami
storjen. Pa tudi njih prizhevanje ni obstalo.
Tedaj je veliki duhoven vstal, stopi v
fredo, in rezhe Jesufu: Ali nizh ne od-
govorish na to, kar ti soper tebe prizha-
jo? Jesuf je molzhal, in ni nizh odgo-
voril. Veliki duhoven ga je spet vprashal,
in mu je djat: Sarotim te per shivim

Bogu, de nam povej, ali si ti Kristuf, Šin hvaljeniga Boga? Jesuf je djal: Ti si rekel, jas sim. In pa povém vam: posihmal bote vidili Šina zhlovekoviga fedeti na defnizi mozhi boshje, in priti v oblakih neba. Na to je veliki duhoven pretergal oblazhilo na febi, in rezhe: Boga je klél, kaj potrebujemo she prizh? Šlihali ste njegovo preklinjanje; kaj se vam sdi? In so vpili: Šmerti je vreden! In ga vojakam in sodnjim hlapzam dajo do jutra.

Med tem se je na dvorishi nekaj shalofniga godilo. Peter, kateri je s Janesam od deljezh sa Jesufam hodil, je tudi prishel pred dvor velikiga duhovna. Janes je fhel prezej na dvor, snan namrezh je bil v hishi velikiga duhovna; Peter pa je ostal sunaj per vratih. Tedaj je Janes fhel, in je govoril s vratarizo, in je Petra na dvorishe peljal. Nozh je bila mersla. Hlapzi in brizhi so na fredi dvorisha sakurili, so stali in fedeli okoli ognja, in so se gréli. Peter je med nje fédel, in se tudi grel, in zhaka, de bi konez vidil. Prishla je pa ena smed dekel velikiga duhovna, vratariza; in ko ga je sagledala, je djala: Ta je bil tudi tovarsh

uniga Galilejza! In ga prav pogleda, in rezhe: Je she tako, ti si bil tudi s Jesufam Nazarefshkim! On je pa tajil vprizho vfih, rekozh: Jas ne! Shena, jas ga ne posnam! Ne vém, in ne umem, kaj govorish. In je ven fhel pred dvorishhe, in petelin je vpervizh sapél. Pa Peter, vef prestrafhen, ni flifhal. Ko je pa fkosi vrata fhel, ga je sagledala druga dekla, in je rekla tistim, kateri fo bili tam: Glejte, tudi ta je bil s Jesufam Nazarefshkim! In pa ref, rezhe Petru hlapzov eden, tudi ti si eden smed njegovih! On pa je vdrugizh tajil, in terdil: Nisim ne, fhe ne posnam tega zhloveka! Nekako uro zhasa potlej, ko je ravno po dvorishhi safhumelo, de je Jesuf k smerti obfojen, je drug hlapez v Petra pokasal, rekozh: Refnizhno, tudi ta je bil s njim, faj je tudi Galilejiz! Ref, pravijo ondi ftojezhi, tudi ti si smed njegovih! Galilejiz si, faj te tvoj jesik rasodeva. Peter fe brani; kar perstopi fhe drug hlapez velikiga duhovna, striz tiftiga, kterimu je bil Peter uhó odfekal, in rezhe: Kaj? te mar nisim jas vidil na vertu per njem? On pa je vtretjizh tajil, in djál: Ne, ne, nisim ne. In je jel rotiti fe, rekozh: She

ne posnam zhloveka, od kteriga govorite! In sdajzi je petelin vdrugizh sapél, in vojaki in sodnji hlapzi peljajo Jesufa na dvorišhe poslopja. Takrat se je Gospod oserl, in pogledal v Petra. In Peter se je spomnil Jesufovih besedi: Preden nozjo petelin dvakrat sapoje, me bošh trikrat satajil. In je is dvorišha shel, in je bitko jokal.

Jesufa pa so na dvorišhi, kar so mogli, zhes nozh saframovali. Nekteri so mu pljuvali v obras, in mu jih sa uhó dajali; drugi so mu ozhí sakrivali, in ga s pestmi v obras bili, in rekli: Kristuf! prerokuj nam, kdo te je udaril? In she vezh hudiga so pozheli.

In ko se je jutro storilo, se je veliki svèt vnovizh sbral, in so se posvetovali, kako bi Jesufa v smert sdali. Pred se v sbiralishe so ga rekli perpeljati, in she enkrat ga vprashajo: Ali si ti Kristuf? povej nam. In je odgovoril in djal: Ako vam povém, mi ne bote verjéli; ako vas pa vprasham, mi ne bote odgovorili, in me tudi ne bote spustili. Pa odflej bo Šin zhlovekov fedel na desnizi mozhi boshje. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj vender le Šin boshji? In je djal: Vi pravite,

sakaj jas sim. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo tše prizhevanja? faj smo sami flifhali is njegovih ust. In vsi, kolikor jih je bilo, so vstali, in so ga svesaniga peljali, in sdali Ponzju Pilatushu, deshel-nimu oblastniku.

Tedaj je Judesh, kateri je Jesufa sdal, ko ga je vidil k smerti obsojeniga, se fkesà, in je nesel duhovnam nasaj tistih trideset frebernikov, in je rekel: Grefhil sim, ker sim sdal nedolshno kri! Oni pa so rekli: Kaj nam je mar? ti glej! In je vergel od sebe frebernike v tempeljnu, in se je vernil, in je fhel, vsel verv, ter se je obesil. In se je po fredi na dvoje raspozhl, in vse njegovo oferzhje se je isfulo. Duhovni pa so vseli frebernike, in so djali: Ne spodobi se jih devati v zerkveno fkrinjizo; ker to je zena kerví. In so svèt imeli, in kupili sa nje Lonzhharjevo njivo sa pokopalishe ptujzov. Sato so imenuje tista njiva Hakeldama, to je, njiva kerví do danashnjiga dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, kateri pravi: In so vseli trideset frebernikov, zeno zenjeniga, kateriga so fkupzhevali od Israelovih otrok, in so jih dali sa njivo Lonzhharjevo. —

Judje, ko so bili Jesufa na dvor de-
 shelniga poglavarja perpeljali, niso šli
 v sodnjo hišo, de bi se ne omadeshevali,
 temuzh de bi smeli jesti velikonožno jag-
 nje. Sunaj na visokim mesti, ki so bile
 stopnjize nanj, so ostali. Pilatush je tedaj
 is svoje hiše tje k njim prifhel, in je
 rekel: Kakofhno toshbo pernefete soper
 tega zhloveka? Šo odgovorili, in mu djali:
 Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne
 bili sdali! Pilatush jim je rekel: Vsemito ga
 tedaj vi, in ga odsodite po svoji postavi.
 Judje so mu rekli: Mi ne smemo niko-
 gar umoriti. Tako se je dopolnila beseda
 Jesufova, ktero je govoril, kadar je na
 snanje dal, f kakofhno smertjo bo umerl.
 In so ga sazheli toshiti, rekozh: Nafhli
 smo nad tem zhlovekam, de sapeljuje nafh
 naròd, in de brani zesarju davkov da-
 jati, in pravi, de je on Kristuf, kralj Ju-
 dovfki. Pilatush ga je vprafhal: Ši ti kralj
 Judovfki? Jesuf mu rezhe: Ti pravish. Na
 toshbe duhovfhine, pismarjev in starafhi-
 nov ljudstva pa ni odgovoril. Pilatush mu
 rezhe: Ali ne flishish, kolikih rezhí te
 toshijo? Nizh ne odgovorish? Jesuf pa je
 le molzhal, in ni odgovoril na nobeno be-
 sedo, tako, de se je poglavar silno zhudil.

Pilatush se je v hišo vernil, in je Jesufa sa feboj poklizal, in ga vprašha: Ali si ref ti kralj Judovfki? Jesuf rezhe: Ali govorish to sam is febe, ali le, ker so ti drugi to povedali od mene? Pilatush pravi: Kaj sim jas Jud? Tvoj narod in veliki dubovni so te meni sdali; kaj si storil? Jesuf odgovori: Moje kraljestvo ni tega svetá. Ko bi bilo moje kraljestvo tega svetá, bi se moji flushabniki pazh bojevali, de bi ne bil Judam sdan. Tode moje kraljestvo ni od tod. Pilatush pravi: Tedaj si ti vender le kralj? Jesuf odgovori: Ti pravish, de sim jas kralj. Jas sim sa to rojen, in sato prishel na svét, de prizhujem od refnize. Kdor je is refnize, poslušha moj glas. Pilatush rezhe: Kaj je refniza? in je shel spet vun k Judam, in jim rezhe: Jas ne najdem nad njim nobene krivize. Oni so pa le svojo terdili, in ga she huje toshijo. Ljudstvo shunta, so djali, ker uzhi po vfi Judeji, od Galileje do sem. Ko je pa Pilatush flishal Galilejo, je vprašhal, ali je on Galilejiz. In ko je svedil, de je spod Herodesheve oblasti, ga je poslal k Herodeshu, kteri je bil tiste dni tudi v Jerusalemu.

Herodesh pa, ko je sagledal Jesufa, se je filno ovefelil; sakaj she sdavnej ga je shelel viditi, ker je flifhal veliko od njega, in je upal, de ga bo vidil kak zhudesh storiti. In je sbral vse svoje dvornike in vojake okoli sebe, in ga vprafhuje s mnogimi besedami. Ali Jesuf mu ni besede odgovoril. Duhovni pa in pifmarji so mu ga terdo toshili. Tedaj ga je Herodesh s svojimi vred sanizheval in saframoval. In ga je oblekel v belo oblazhilo, in ga je poslal nasaj k Pilatushu. Tifti dan fta se Herodesh in Pilatush poprijatlila; sakaj poprej fta bila v sovrafhtvu med feboj.

Ko so Jesufa spet pred Pilatusha perpeljali, je ta duhovfshino, ljudstvo in poglavarje pred fe poklizal, in jim je djal: Perpeljali fte mi tega zhloveka, kakor de bi ljudstvo sapeljeval: in glejte, jas fim ga vprizho vaf isprafhal, in nisim nafhel nobene krivize nad njim v tem, zhefar ga toshite. Pa tudi Herodesh ne; sakaj jas fim vaf bil k njemu poslal, in glejte, nizh smerti vredniga se ni nafhlo nad njim. Ker je pa navada, de vam o veliki nozhi eniga jetnika spuflim, sa kteriga koli profite; kteriga hozhete, de

vam spustim, Baraba, ali Jesufa, kateri je imenovan Kristuf? Bil je pa Baraba sa voljo nekiga punta in uboja v jezho vershen; Jesufa pa, je vedil, de fo mu le is nevoshljivosti sdali. Tedaj ravno je Pilatusha flushabnik na stran poklizal, po katerim mu je njegova shena sporozhila, rekozh: Nizh si ne dajaj opraviti f tem pravizhnim: sakaj veliko sim terpela nozoz v senjah sa voljo njega. Duhovshina pa in starashini fo ljudstvo podshuntali, de naj rajshhi sa Baraba profijo, Jesufa pa pogubé. Ko je tedaj Pilatush spet vprafhal: Kteriga tih dveh hozhete, de vam spustim? fo vfi vpili: Ne tega, prozh s njim; pusti nam Baraba! Pilatush, kateri bi bil Jesufa rad spustil, jim rezhe: Kaj pa naj storim s Jesufam, kateri je imenovan Kristuf, kralj Judovfki? In vfi vpijejo: Krishaj ga, krishaj! Pilatush fhe rezhe: Kaj pa je hudiga storil? Nizh smerti vredniga ne najdem nad njim. Gajshlati ga porezhem, po tem pa ga bom spustil. Oni pa fhe le bolj vpijejo: Krishaj ga, krishaj!

Tedaj je oblastnik Jesufa dal gajshlati. Vojaki fo ga vseli, ga peljali na dvorishe fodnje hishe, in fo sklizali vfo

trumo. In so ga flekli, in mu fhkerlatast plajfh ogernili, in so spletli krono is ternja, in mu jo na glavo djali, in terst v njegovo desnizo dali, ter so pred njega poklekovali, in ga saframovali, rekozh: **Posdravljen bodi, kralj Judovski!** In so v njega pljuvali, in mu jih sa uho dajali, terst jemali, in ga po glavi tolkli, in na kolena padali, ter ga molili.

Po tem je Pilatush spet fhel is sodnje hishe, in rezhe ljudstvu: **Glejte, perpe-ljem vam ga vun, de sposnate, de ne najdem nad njim nobene krivize. Tedaj je Jesus prishel s ternjevo krono in v fhkerlatastim oblazhilo. In Pilatush jim rezhe: Poglejte, zhlovek! Ko so ga pa vidili veliki duhovni in flushabniki, so vpili rekozh; Krishaj ga, krishaj! Pilatush jim rezhe: Vsemite, in krishajte ga vi, jas ne najdem nobene krivize nad njim. Judje so mu odgovarili: Mi imamo postavo, in in po tej postavi mora umreti, ker se je Šina boshjiga delal.**

Ko je Pilatush to govorjenje flifhal, se je she bolj bal. In je fhel spet v sodnjo hisho, in je djali Jesusu: **Od kod si ti? Jesus pa mu ni dal odgovora. Pilatush mu tedaj rezhe: Meni ne odgovo-**

rish? Ali ne vesh, de imam oblast, te krishati, in imam oblast, te spustiti? Jesus je odgovoril: Ti bi ne imel nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo dano od sgorej. Sa tega voljo ima tisti, kateri ti me je sdal, vezhi greh. In od sdaj je Pilatush she bolj iskal, ga spustiti. Judje pa so vpili, rekozh: Ako tega spustish, nisi prijatel zefarjov: sakaj kdor se kralja dela; zefarju soper govori.

Pilatush tedaj, ko je flishal to govorjenje, je Jesufa vun perpeljal, in je fedel na sodnji stol, na mestu, ktero se imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan perpravljjanja velike nozhi okoli sheste ure. In rezhe Judam: Glejte, vash kralj! Oni pa so vpili: Prozh s njim, prozh s njim, krishaj ga! Pilatush jim rezhe: Vashiga kralja bom krishal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimmamo kralja, rasun zefarja. In so tishali s velikim vpitjem, in kotli, de naj bo Jesus krishan.

Ko je Pilatush vidil, de nizh ne opravi, temuzh de hrup she le vezhi vstaja, je vsel vode, in si je roke umil vprizho ljudstva, rekozh: Jas sim nedolshen nad kervjo tega pravizhniga, vi glejte! In

ljudstvo je odgovorilo, in djalo: Njegova kri pridi na nas, in na nashe otroke! In Pilatush je perfodil, de bi se njih proshnja dopolnila. Špustil je Baraba, Jesufa pa je sdal njih volji, de naj bo krishan.

Tedaj so vojaki Jesufa vseli, in mu flekli fhkerlatasti plajsh, in ga oblekli v njegovo oblazhilo, ter ga peljali is mesta, de bi ga krishali. In je nefel svoj krish. Na poti gredé pa so dobili zhloveka is Zirene, Šimona po imenu, kateri je fhel is polja, ozheta Alekfandroviga in Rufoviga, in so ga permorali, de je Jesufu krish nefel.

Sa njim je fhla velika mnoshiza ljudi in shen, ktere so jokale in ga milovale. Jesuf pa se je proti njim obernil, in je rekel: Hzhere Jerusalemfke, nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se fame nad feboj, in nad svojimi otrozi! Sakaj glejte, pridejo dnevi, ob kterih se bo reklo: Šrezhne so nerodovitne, in telefа, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat bojo jeli rezhi goram: Padite na nas! in hribam: Pokrite nas! Sakaj zhe nad frovim lesam to delajo, kaj se bo nad fuhim godilo? Peljana sta bila pa s njim tudi dva hudodelnika, de bi bila umorjena.

Kadar so bili prifhli na goro, ktera se imenuje po hebrejsko Golgata, latinško pa Kalvarija, to je, mesto mertvafhkih glav, so mu dali piti vina s miro in sholzhem smefhaniga. Ga je pokufil, pa ni hotel piti.

In ondi so krishali njega in oba hudodelnika, eniga na desnizi, in eniga na levizi, v fredi pa Jesufa. Tako je bilo dopolnjeno pifmo, ktero pravi: Med krivizhne je bil fhtet. Jesuf pa je rekel: Ozhe, odpufti jim; fej ne vedo, kaj delajo! Bila je tretja ura, ko so ga krishali. In Pilatush je napifal nadpif njegoviga sadolshenja, in ga je rekel verh krisha obefiti. Sapifano je pa bilo: Jesuf Nazarefhki Kralj Judov. In to je bilo sapifano po hebrejsko, po grefhko in po latinško. Vojaki so ta nadpif djali nad njegovo glavo, in veliko Judov ga je bralo; sakaj kraj, kjer je bil Jesuf krishan, je bil bliso mefta. Veliki duhovni se tedaj rekli Pilatushu: Nikar ne pifhi: „Kralj Judov“, ampak, de je on rekel: Kralj Judov *fim*. Pilatush pa je odgovoril: Kar *sim* pifal, *sim* pifal.

Ko so bili vojaki Jesufa na krish perbili, so vseli njegove oblazhila, in so

jih med se rasdelili. Naredili so fhtiri dela, v fakterimu vojaku eniga, in so vadljali (lofali), kdo bo kaj dobil. Šuknja pa je bila bres fhiva, od verha fzelama tkana; rekli so tedaj med feboj: nikar je ne re-shimo, ampak vadljajmo raji sa njo, zhi-gava bode. Tako se je dopolnilo, kar je rezheno po preroku, kateri pravi: Ras-delili so med feboj moje oblazhila, in sa mojo fuknjo so vadljali. Vojaki so tedaj to storili, po tem so fedli, in ga varovali.

Judje pa, ki so memo hodili, so ga preklinjali, in so f fvojimi glavami sma-jevali, in rekli: De te, kako tempelj boshji podirash, in ga v treh dneih spet fosidash! Pomagaj sam febi! Zhe si Šin boshji stopi f krisha! Ravno tako so ga safra-movali tudi veliki duhovni, pifmarji in ftarashini ljudftva rekozh: Drugim je po-magal, in sam febi ne more pomagati! Naj sdaj sam febi pomaga, ako je on Kristuf, isvoljeni boshji. Ako je Israel-fki kralj, naj stopi sdaj f krisha, in bomo verovali v njega! Je saupal v Boga, naj ga sdaj refhi, ako ima nad njim dopada-jenje! Šaj je rekel: Šin boshji fim! Sa-framovali so ga tudi vojaki, kateri so per-stopali, in mu jefiha ponujali, in rekli:

Ako si kralj Judovski, pomagaj si! In fhe zlo eden rasbojnikov, ktera fta s njim vifela, ga je preklinjal, rekozh: Ako si ti Kristuf, pomagaj fam febi in nama! Drugi pa ga je fvaril, rekozh: Še tudi ti ne bojiſh Boga, ker si ravno v tiſtim obfojenji? In nama fe praviza godi, ſakaj midva prejmeva po ſafluſhenji ſvojih del; ta pa ni nizh hudiga ſtoril. In je rekel Jeſufu: Goſpod, ſpomni ſe me, kadar prideſh v ſvoje kraljeſtvo! In Jeſuf mu je djal: Refnizhno, ti povem; danef boſh s menoſ v raji.

Sraven krifha Jeſusoviga pa ſo ſtale njegova mati, in ſeftra njegove matere Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jeſuf mater in uzhenza, kteriga je ljubil, vidil ſtati, rezhe ſvoji materi: Shená, glej, tvoj ſin! Po tem rezhe uzhenzu: Glej, tvoja mati! In od tiſte ure jo je uzhenez k febi vſel.

Ko je bilo okoli ſheſte ure, je ſonlze otemnelo, in po vſi ſemlji je bila temà do devete ure. In ob deveti uri je Jeſuf s velikim glaſam ſavpil: Eli, Eli! lama ſabàktani? to je: Moj Bog, moj Bog! ſakaj ſi me ſapuſtil? Eni tam ſtojezhih, to ſliſhati, ſo rekli: Glejte, Elija klizhe.

Po tem je Jezus, de se je pismo dopolnilo, djal: Šejin sim! Štala je pa ondi pofoda polna jeſiha. In berſh je eden ſmed njih tekel, je vsel gobo, jo je s jeſiham napojil, in nataknil na hiſopov terſt, in mu jo k uſtam podal. Drugi pa ſo djali: Puſti, glejmo, ali pride Elija, ga reſhit. Ko je bil Jezus jeſiha vsel, je rekel: Dopolnjeno je! Kmalo po tem je s velikim glaſam ſavpil: Ozhe! v tvoje roke ſrozhim ſvojo duſho! In ko je bil to iſrekel, je glavo nagnil, in duſho iſdihnil. (Tukaj ſe nekoliko preneha, in poklekne.) In glej, ſagrinjalo v tempeljnu ſe je pretergalo na dvoje od verha do tal. In ſemlja ſe je trefla, ſkale ſo pokale, in grobi ſo ſe odpirali, in veliko telef ſvetnikov, kateri ſo ſpali, ſe je obudilo. Štotnik pa, in kateri ſo s njim bili, in Jeſufa varovali, ko ſo vidili potref, in kar ſe je godilo, ſo ſe ſilno bali, in ſo djali: Šaref, ta je bil Šin boſhji! In vſi ljudje, kateri ſo ſkupej priſhli, gledat, ſo ſe terkali na ſvoje perſi, in ſe vernili. Vſi njegovi ſnanzi pa, in ſhene, ktere ſo bile priſhle ſa njim iſ Galileje, in ſo mu ſtregle, ſo od deljezh ſtali, in to gledali. Med temi je bila Marija Magdalena, in

Marija mati Jakoba mlajšhiga in Joshefova, in Šaloma mati Zebedejevih sinov, in veliko drusih, ktere so bile s njim vred v Jerusalem prifhle.

Bil je dan perpravljanja. De bi tedaj v saboto (tisti sabotni dan je bil velik), trupla na krishi ne ostale, so Judje Pilatusha profili, de bi se jim kosti poterle, in de bi se šaeli. Tedaj so prifhli vojaki, in so pervimu kosti sterli in drugimu, ktera sta bila s njim krishana; ko so pa do Jesufa prifhli, so vidili, de je she mertev, in mu niso kosti sterli, ampak eden vojakov je šfulizo njegovo stran odperl, in sdajzi je tekla kri in voda is nje. In kateri je vidil, je prizheval, in njegovo prizhevanje je resnizhno; in on ve, de resnizo govori, de tudi vi verujete. To se je pa sgodilo, de je dopolnjeno pismo, ktero pravi: Nobene kosti mu ne srite. In špet drugo pismo govori; Gledali bojo v njega, kteriga so prebodli.

Kadar se je vezher storil, je prifhel bogat zhlovek is Arimateje Judovškiga mesta, s imenam Joshef, dober in pravizhen mosh, kateri ni bil pervolil v drugih svet in djanje, kateri je tudi sam zha-

kal boshjiga kraljestva, in bil Jesufov uzhenez, tode skrivaj sa voljo strahú pred Judi. Ta je serzhno fhel k Pilatushu, in ga je profil, de bi fnel Jesufovo telo. Pilatush se je zhudil, de bi bil she umerl. In ko je svedil od stotnika, je Joshefu dovolil, in mu dal telo. Joshef je kupil zhishte tenzhize, in je telo fnel. Prifhel je pa tudi Nikodem, kateri je bil vpervizh po nozhi k Jesufu prifhel, in je pernesel smesi mire in aloe okoli sto liber. Tedaj sta vsela Jesufovo telo, in sta ga savila v tenzhizo s difhavami vred, kakor je per Judih fhega pokopavati. Bil je pa na tistim kraji, kjer je bil Jesuf krishan, vert, in na vertu nov grob, kateriga je bil Joshef febi isfkale isfekal, in v kateriga fhe nihzhe ni bil poloshen. Tam tedaj sta sa voljo dneva perpravljanja Judov Jesufa poloshila, velik kamen savalila pred duri groba, in fhla. Shene pa, ktere so bile s Jesufam is Galileje prifhle, so jih spremile, in so fedle grobu nasproti, in gledale, kam in kako je bilo njegovo telo polosheno. In so se vernile, in so perpravile difhav in masil; tode v saboto so per pokoji bile po postavi.

Drugi dan pa, kateri je po dnevi perpravljjanja, so se sbrali veliki duhovni in fariseji k Pilatusu, in mu rezhejo: Gospod! spomnili smo se, de je ta sa-peljiviz, ko je s he shiv bil, rekel: Zhes tri dni bom vftal. Ukashi tedaj grob ob-varovati do tretjiga dne, de tje ne pri-dejo njegovi uzhenzi, in ga ne ukradejo, in ne rezhejo ljudstvu: Je vftal od mert-vih, in bi bila poslednja smota hujfhi ko perva. Pilatush pa jim je djal: Imate strasho: pojdite, obvarjite, kakor veste. In oni so fhli, grob obdali s varhi, in kamen sapezhatili.

Švétí

Krishov Pot.

Predin sazhnefh moliti, sberi svojiga duhá; odloshi vse posvetne misli in fkerbi! preseli se v mislih v Jerusalem; perdrushi se tistim she-nam, ki so Jesufa na Kalvarijo spremljale in sa njim jokale; bodi potertiga in sgrevaniga ferzá, kakor de bi tebi Jesuf rekel: Ne jokaj se nad menoj, ampak nad seboj in svojimi grehi. — Satorej Bogá prosi sa gnado in móli:

Ponishno te prosimo, o Gospod! sazhni f svojim duham nashe djanje, in spremljaj ga f svojo sveto pomozhjo, de se vse nashe molitve in dela vselej is tebe sazhnejo, in tudi v tebi konzhajjo. Po Jesufu Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Darovanje

krishoviga pota.

Vfigamogozhni vezhni Bog! s vfo ponishnostjo padem pred tvoje presveto oblizhje. Verujem terdno in sposnam, de

si Bog edini v naturi, trojni v perfhonah, Ozhe, Šin in sveti Duh; de dobro s dobrim, hudo f hudim povrazhujesh. Verujem, de si ti Jesuf Kristuf, od vekomej edinorojeni Šin Boga Ozheta, sa naf zhlovek postal, terpel in umerl, de si naf od vezhniga pogubljenja odrešhil. Po tem tvojim saflushenji, usmiljeni Jesuf! tudi terdno upam odpufhanje svojih gréhov, zhe se refnizhno fpokorím, in vse perpomozhke tvoje svete gnade sadobiti, v dobrim stanoviten oštati, in v sveti ljubésni do tebe rafti. Šej si nam ti pomagati obljudil, in tistih, ki v tebe saupajo, nikoli ne saupustish. Sato tebe, o vezhna dobrota in lepota! ki si sgolj sveta, vezhna ljubestin, tudi jest is ferza ljubim, in nizh mi toliko ni shal, nizh me toliko v ferzu ne pezhe, kot to, de sim tebe, o moj preljudesnivi Jesuf! tolikokrat in tako slo rasshalil. O kaj sim mislil, kako sim si upal tebe, toliko ljubestin, ktero vse stvari molijo, tako velikokrat rasshaliti! Tode od sdaj sa naprej, o usmiljeni Jesuf! nikdar vezh, — nikdar vezh te ne mislim rasshaliti, nikdar vezh tvojih svetih sapoved prelomiti, gréha in vsake perloshnosti k gréhu se

hozhem fkerbno ogibati, in nobene rezhi se toliko ne bati, kakor Tebe, o Jesuf! in Tvojiga nebefhkiga Ozheta rasshaliti. Ljubiti Te hozhem, o moj Bog in Gospod, ljubiti is zeliga svojiga ferza in is vse svoje mozhi. In ker le tisti Tebe ljubi, kdor Tvoje svete sapovedi spolnuje, tudi fklenem od sdaj sa naprej Tvojo sveto voljo vselej spolniti, in vse storiti, kar samore Tvojo zhaft in mojo ljubesin do Tebo povikshati. Daj mi tedaj, o Jesuf! sdaj per tem svetim krishovim potu, svoje pregréhe in tudi Tvojo neskonzhno ljubesin do mene prav sposnati. Vshgi moje ferzé s gorezho andohtjo, omezhi ga do grenkih sols, de pod Tvojim svetim krisham svoje hudobije bolj in bolj objokujem.

Šklenem se sdaj v duhu f Teboj, o usmiljeni Jesuf! in shelim ta sveti krishov pot f tako gorezhim ferzam opraviti, kakor je Tvoje ferze bilo, kadar si f teshkim krisham proti gori Kalvarii fhel, in f toliko andohtjo ali poboshnostjo ga premishljevali, kakor ga je Marija Tvoja presveta mati, ali kakor so ga aposteljni in sa njimi vsi bogabojezhi kristjani vselej premishljevali. Tebi bodi, o Gospod!

leta krishov pot v zhaft in sahvalo sa toliko obilnih dobrot in gnad, ki si mi jih do sdaj dodelil, meni pa bodi v odpufhenje mojih obilnih pregreh in hudobij. Darujem Ti ga tudi, de bi Ti, o Jesuf! nespokornim grefnikam gnado spreobrnjenja in prave pokore, dufham vernih v vizah pa vezhni mir in pokoj dodelil. Daj mi, o Jesuf! svojo presveto gnado savoljo svojiga nekonzhniga saflushenja. Amen.

I. Shtazion.

Pilatush Jesufa k smerti obfodi.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim fvetim krishi fvet odrefhil.

O preljubesnivi Jesuf! kolika in kako prezhudna je bila Tvoja sveta ponishnost, de si se Ti, fama sveta nedolshnost, tako krivizhni fodbi podvergel. Ti, ki si postavljen fodnik shivih in mertvih, krivizhno fodbo saflifhifh, pa molzhifh! — Ah nizh drusiga, ko moji gréh so tiste, lashnive in krivizhne prizhe, ktere so to fodbo podpifale. Hudoba mojiga jesika,

f katerim sim se dostikrat soper Boga in svojiga blishnjiga pregresnil, je tega krivizhniga sodnika tako oflepila, de je Tebe, nedolshniga Jesufa k smerti obsodil. **K** tebi tedaj, o usmiljeni Jesus! se obernem, in svoje pregréhe objokujem.

O moj ljubesnivi Jesus! kako nesa-popadljiva je Tvoja ljubestin do mene revniga gresnika! Sa tako nevredno in nehvaleshno stvar, kakor sim jest, si se dal v jezho sapreti, si se dal gajshlati in f ternjem kronati, in k nar grosovitnishi smerti obsoditi. Ah, kaj samore bolj raniti moje serze, kot ta tolika ljubestin Tvoja; kaj bolj omezhati moje serze, kot ta Tvoja ponishnost, de bi obshaloval in objokoval vse pregréhe svojiga jesika. Ja, Jesus, objokujem in zhertim jih is serza, le Ti, o moj Jesus! mi pomagaj, le Ti se me usmili, in mi milost dodeli. Amen.

Ozhe nash. Zheskena si Marija.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. Shtaxion.

Jesuf vsemi krish na svoje rame.

V. Molimo Te, o Kristus! in hvalimo Te;

O. Ker si na svojem svetem krishi svet odrefhil.

O dobrotljivi **Jesuf!** f kolikim veseljam in f kako radovoljnim ferzam si **Ti** ta teshki krish objel, kako poterpeshljivo prenesil vse terpljenje, ko **Te** je flépo ljudstvo pahalo in suvalo! **Ah,** jest pa poln nejevolje in nepoterpeshljivoosti beshim pred vsakim krisham, se ogibam vsake sopernosti, kolikor lé morem. **Ah,** dobro vem, de bres krisha in terpljenja se v nebesa ne pride; in vender, fhe kadar mi **Ti** sam sa pokoro kakfhino teshavo naloshilh, jo s nejevoljo in jeso prenašham! **O** de bi jest samogel to toliko svojo flepôto prav objokovati! **Satorej** se poln sols k **Tebi** obernem, k **Tebi** sdihujem:

O ufmili se me, ufmili se me! **Ne Ti,** ampak jest sim ta teshki krish saflushil; moji grehi so ti ga naloshili na **Tvoje** presvete rame! **O** preljubesnivi **Jesuf,** dodeli mi gnado in pomozh, vse teshave in vse terpljenje s veseljam sprejemati, in f poterpeshljivoostjo prenašhati, ker vse to sim f svojimi gréhi saflushil. **Štori,** de bom ves zhal svojiga shivljenja **Tvoj** sveti krish stanovitno in voljno nosil, in

fe tako is tega sveta lozhil. Vshgi v meni toliko ljubestin do krisha in terpljenja, de bom f sveto Teresijo, Tvojo flushabnizo, smirej profil in sdihoval: Terpeti ali umreti! Umreti ali terpeti, o Gospod! Amen.

Ozhe nafh. Zhesfena si Marija.

Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

III. Shtazion.

Jesuf pade pervizh pod krisham.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

O moj Jesuf, toliko si she kervi prelil, tako pod tesho krisha opefhal, de ves utruden na semljo padefh! In vender, ah, kako Te trinogi f pestmi bijejo, kako Te s nogami fujejo in vstati perganjajo! Ti pa molzhifh, ne kolnesf, ne shugash ne toshifh! Ti terpifh in molzhifh; jest pa mermram in toshim, zhe fe mi kaka kriviza ali sopernost pergodi. Ah, de fe tako malo premagujem, de sim tako prevsetniga in nepoterpeshljiviga ferza!

Pa k Tebi se obrnem, o preljubes-
nivi Jesuf! jest nar ostudniſhi greſhnik,
od teshke butare gréhov potert, pred
Tebe padem in Te proſim: Sanesi mi,
uſmili ſe me! O kako velikokrat in kako
hudo ſim greſhil! O kolikokrat v nar
oſtudniſhi pregréhe padel! Iſtegni torej,
o Jesuf, ſvojo roko do mene; podaj mi
ſvojo deſnizo; pomagaj mi, Te proſim,
pomagaj, de vſtanem ſpod jarma ſvojih
teſhkih gréhov, de veſ zhaſ ſvojiga ſhiv-
ljenja v nobeni gréh vezh ne padem, in
tako po ſvoji ſmerti vezhno ſvelizhanje
ſadobim! Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmile ſe naſ!

IV. ſhtazion.

Jesuf frézha ſvojo ſhaloſtno mater Marijo.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker ſi na ſvojim ſvetim krishi ſvet
odreſhil.

Ah, kolika ſhaloſt je Tvoje ferze,
o Jesuf! preletela, in ſ koliko grenkoto
in britkoſtjo je bilo napolnjeno preſveto
ferze matere Tvoje Marije, ko ſta ſe
frezhala! Moja duſha ſliſhi ſhaloſtni glaſ,

kakor de bi mi Marija rekla: Kaj ti je moj Sin storil, de si mu s svojimi gréhi tako velik krish na kervave rame nalošil? V mojim ferzu se grenko ozhitanje glasi, kakor de bi Ti, Jesuf, meni rekel: Kaj ti je storila moja mati Marija, de si jo v tako veliko shalost perpravil? kdaj bošh sapuſtil ſvoje grehe, ki ſo najna edina shalost, najna edina britkoſt in martra? Ali bi tedaj jeſt tega glaſu ne poſluſhal? Satorej ſe k Tebi obernem, o uſmiljeni Jesuf, preljubesnivi Sin ſvete matere Marije! k tebi ſe obernem, o preſveta mati mojiga Odreſhenika! veſ ſgrevan in s shaloſtjo napolnjen padem pred vajno oblizhje; ſpoſnam, de moji gréhi ſo mezh shaloſti bruſili, ki je vajno ſerze preſunil. Pa, o Jesuf! is ſerza me grevajo vſi moji do sdaj ſtorjeni gréhi, ſ kterimi ſim Tvoje ſerze ranil. Uſmili ſe me tedaj, uſmili ſe me! Dodeli mi na proſhnjo ſvoje preſvete matere Marije, de ne bom nikoli vezh greſhil, temuzh veſ zhaſ ſvojiga ſhivljenja ſavoljo ſvojih grehov pokoro delal. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Uſmili ſe naſ, o Gospod! uſmili ſe naſ!

V. *Šhtazion*

Šimon is Zirene pomaga Jesufu krish nesti.

V. Molimo **Te**, o **Kristuf!** in hvalimo **Te**;
O. Ker si na svojim fvetim krishi fvet
odrefhil.

Tudi jest, moj preljubesnivi **Jesuf!** sim enak **Šimonu**. Vefelja in kratkozha-
nosti fveta le vedno shelim, nadloge in
krishe pa, kakor on, le s nejevoljo, le
zhe sim perfiljen, prenašham, defiravno
sim jih saflushil, defiravno fo mi k tako
velikimu duhovnimu pridu. **O** sbudi se
vender, sanikerno ferze moje, in ufmili
se svojiga f tako teshkim krisham oblo-
sheniga **Svelizharja!** Prejmi sanaprej ra-
dovoljno svoj krish, ki ti ga tvoj nebeshki
Ozhe naloshi; nosi ga f poterpeshljivoftjo,
in sahvali **Gospoda** svojiga **Boga**, ki naf
na tim fvetu pokori in tepe, sato de bi
nam na unim toliko bolj sanafhati mogel.

Tebi pa, preljubesnivi **Jesuf!** se tu-
di sahvalim sa toliko lepих perloshnost, ki
mi jih dajesh, de sa **Tebe** kaj terpeti,
Tebi v terpljenji podoben biti, in febi vezhi
saflushenje sa vezhno vefelje v nebesih
perpraviti samorem. **O Bog!** dodeli mi
gnado, vse teshave, ki me bodo v tem

shivljenji sadele, f poterpeshljivim ferzam preneſti. Daj mi, moj Jeſuf! tukaj f Teboj terpeti, de bom tudi tamkaj f Teboj kraljeval. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

VI. *ſhtazion.*

Veronika poda Jeſufa potni pert.

V. Molimo Te, o Kriſtuf! in hvalimo Te;
O. Ker ſi na ſvojim ſvetim krishi ſvet odreſhil.

Sjokati ſe moram, o preljubi Jeſuf! kadar na tem pertu Tvoj preſveti obras ſagledam. Podoba je on Tvoje nesmerne ljubezni do mene. O de bi tudi jeſt Tebe vſelej ljubil, de bi ſi Tvoje preſveto obliſhje globoko v ferze vtifnil! O blagor meni, zhe Tvojo podobo v ſvojim ferzu noſim, in ſe s njo v ferzu is tega ſveta lozhim.

Torej proſim Te, o is ljubezni do naſ ranjeni Jeſuf! vtifni v moje ferze ſvoje obliſhje, de bom neprenehama Tebe pred ozhmi imel, nozh in dan Tvoje britko terpljenje premifhljeval, in smerej

fvoje pregréhe objokoval. **O** **Jesuf!** f kruham **Tvojiga** terpljenja hozhem svojo dusho shiviti, in is svojih ozhi vedno potoke fols tozhiti savoljo svojih pregréh. **Amen.**

Ozhe **nasf.** **Zhesfena** **fi** **Marija.**

Usmili **fe** **nas,** **o** **Gospod!** **usmili** **fe** **nas!**

VII. Shtaxion.

Jesuf **pade** **drugizh** **pod** **krisham.**

V. **Molimo** **Te,** **o** **Kristuf!** **in** **hvalimo** **Te;**
O. **Ker** **fi** **na** **svojim** **svetim** **krishi** **svet**
odrefhil.

Spet, **o** **moj** **preljubi** **Jesuf!** **Te** **vi-**
dim **pod** **teshkim** **krisham** **pasti.** **Ti,** **Go-**
spod **in** **Kralj** **nebef** **in** **semlje!** **ki** **fi** **vfi-**
gamogozhin, **leshifh** **pod** **teshkim** **hlodam,**
pod **kterim** **fi** **od** **bolezhin** **opefhal,** **sa-**
framovan **in** **sanizhevan.** **Ali** **moja** **prevset-**
nost **je** **Tebe,** **o** **Jesuf!** **poterla;** **moj** **na-**
puh **Te** **je** **na** **tla** **vergel;** **te** **hudobije,** **o**
ponishni **Svelizhar!** **Ti** **ne** **morefh** **prenefti.**
Pa **kako** **bi** **fhe** **kdej** **Tebe,** **o** **moj** **Je-**
suf! **f** **svojim** **napuham** **rasshaliti** **mogel?**
Oh **Jesuf,** **ne** **vezh,** **ne** **vezh!** **Shal** **mi**
je, **de** **sim** **Te** **tako** **velikokrat** **f** **svojimi**

gréhi shalil in martral; kefam se, de sim bil tako prevsetin in ofhabin. Nizh vezh, o moj **Jesuf**, nizh vezh!

Molim **Te**, o zhaftitljivi **Svelizhar!** desiravno si na semljo potert; sposnam **Te** svojiga vfigamogozhniga **Boga**, in **Te** prosim: **Poteri** moj napuh, odsheni is mojiga serza vse, kar je **Tvoji** sveti volji nasproti: de bom sposnal svojo niskost in svoj nizh; de bom prenesel vse sanizhevanje s ponishnostjo **Tebi** zhes vfo dopadljivo; de bom tako sadobil frezho **Tebe** rasveseliti, in febi prebivalishe v nebeskim kraljestvu perdobiti. **Amen.**

Ozhe nash. **Zhes**hena si **Marija.**

Usmili se naf, o **Gospod!** **usmili** se naf!

VIII. Shtazion.

Jesuf tolashi **Jerusalemfke** shene.

V. Molimo **Te**, o **Kristuf!** in **hvalimo** **Te**;
O. Ker si na **svojim** **svetim** **krishi** **svet**
odrefhil.

O **moj** **preljubesnivi** **Jesuf!** koliko bi mogel jest jokati; jokati savolj **Tebe**, ki savolj mene toliko terpish; jokati savolj febe, ker sim **Ti** tako nehvaleshin, in **Te**

neprenehama shalim. O kako sim pa vendar neobzhtljiv in terdovratin! O Jesuf! ki si bil usmiljen in ljubesniv do revnih shen, ktere fo sa Teboj jokale, k Tebi s saupanjem perbeshim, k Tebi klizhem f potertim in sgrevanim ferzam:

Oh, omezhi Ti moje kamnitno, neobzhtljivo ferze, f svojo sveto gnado, de se vtopi v folsah ljubesni in grevenge. O Jesuf! stori f svojo pomozhjo, de bom tozhil folse prave pokore in ferzhniga usmiljenja; de savolj fols svojih ozhi, savolj pokore svojiga ferza tiste gnade vredin postanem, ki si jo shalostnim shenam dodelil. O dodeli mi ta trofht in to vefelje, de me bodo tukaj Tvoje mile ozhi vedno spremljevale, in de bom po frezhni smerti tudi tamkaj vékomaj Tebe gledal. Amen.

Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.

Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

IX. Shtaxion.

Jesuf pade v tretje pod krisham.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;

O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

O Jesuf, koliko bolezhin si vender preterpel, ko si spet v tretje pod krisham padel! Premisli, o gresna dusha, kako Judje in neverniki, kakor kervosheljni volkovi, tvojiga Jesufa, nedolshno jag-nje, tepejo, sujejo in po kamnji semtertje vlezhejo! Ah, gerdi greh, savolj Tebe je bil leta Boshji Sin tako grosovitno martran! **O** Jesuf, kdo, ki Te pod teshkim krisham spet leshati vidi, bi ne tozhil studenzov britkih fols!

Oh, Ti Bog vsigamogozhni, kateri zeli svet s perstam obdershifh, leshifh na tléh pod deblam teshkiga krisha! In kdo drugi Te je poterl, kakor moji gréhi, v ktere po toliko storjenih obljubah tako pogosto padam. Jest neprenehama gréh na gréh nakladam, in to stori Tvoje bolezhine tako velike. Pa usmiljeni Jesuf, glej, tudi jest sdaj k Tvojim nogam padem s potertim in sgrevanim ferzam, obshaljujem zhes vse svoje pregrehe, fkle-nem sa vselej jih sapustiti, in nikdar vezh, — to Ti, o moj Jesuf! sdaj pred Teboj s folsnimi ozhmi in s potertim ferzam obljubim, — nikdar vezh Te ne mislim rasshaliti, nikdar vezh greshti. Amen.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija.
Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

X. *Shtazion.*

Jesufu oblazhila flezhejo, in mu sholzha piti podado.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim fvetim krishi fvet odrefhil.

Tako, o moj preljubi Jesuf! si mogel vse prestati. Od sunej fo Te neufmiljeno stepli in ranili, od snotrej Te s sholzhem in grenkoto napojiti hotli. Ali f svojo nagoto si Ti dolg moje preshernosti in kofhatosti v obleki plazheval, in savolj moje nesmernosti v jedi in pijazhi fo Tebi grenkiga sholzha podali. O kako drugazhi, kot le s grenkimi folsami, Te, Jesuf! sdaj smem pogledati!

Kaj drusiga smem storiti, kot pasti pred Tebe in sposnati, o Jesuf, de do sdaj Tebi v svojim djanji nizh nisim bil podobin! Ti poln ran in grenkost, vef f kervjo oblit; jest pa poln nezhimernosti in famopashnosti, le po fladnostih in po mefenim veselji hrepenim. Ah gotovo, go-

tovo, jeſt ne hodim po pravim potu, ne hodim ſa Teboj. **O** pelji me tedaj, ljubesnivi Jeſuf, na pravi pot, na pot terpljenja in grenkote; perſtudi mi vſe meſeno veſelje, in ſtori, de bom tudi jeſt rado-
voljno grenki kelih terpljenja pil, in ſi ſ tem fladkoſt nebefhkiga veſelja ſafluſhil.
Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Uſmili ſe naſ, o Kriſtuf! uſmili ſe naſ!

XI. *ſhtaxion.*

Jeſuſa na krish perbijajo.

V. Molimo Te, o Kriſtuf! in hvalimo Te;

O. Ker ſi na ſvojim ſvetim krishi ſvet odreſhil.

Kdo ſamore isrezhi, o Jeſuf! Tvoje bolezhine, ki ſi jih preſtal, ko ſo Ti neufmiljeni Judje meſo in koſti, in kite in ſhile na nogah in rokah ſ ſhelesnimi ſheblji prebodli. In te Tvoje bolezhine, o Jeſuf! ſo Ti napravili moji grehi; moji grehi ſo Te krishali. Ah, ſareſ raspozhati ſe mora moje ferzé, ko ſe ſpomnim, de ſi ſi le ſgolj is ljubesni do mène toliko terpeti hotel! **O de bi jeſt vſaj ſdaj ſvoje pregrehe is ferza obſhalovati in objokovati ſamogel!**

O Jesuf! o krishani Jesuf! navdaj moje terdo ferzé f svetim straham, napolni ga f sveto ljubesnijo; daj, de bom svoje gréhe, savolj ktérih si se dal na sveti krish perbiti, is ferza objokoval, svojiga stariga grešhniga zhlovéka s vsim grešhnim posheljenjem v febi krishal in moril, in de v shivljenji in v smérti f Teboj krishan, se bom tudi v Tvojim nebeskim svelizhanji vekomaj veselil. Amen.

Ozhe nash. Zefhena si Marija.

Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

XII. Shtaxion.

Jesuf na krishi povikshan umerje.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

O kakshin pogléd! Tebe vidim, o Jesuf! na krishi perbitiga. Roké in nogé so s sheblji prebodene, in Tvoje presveto oblizhje je obledelo! Ah, flifhim Te sa svoje sovrashnike moliti, — flifhim Te rasbojniku na desni strani paradish obljubiti, — flifhim Te svojo presveto mater Marijo Janesu isrozhiti, —

flišhim Te svojo dušho perporozhati ne-
beshkimu Ozhetu, — in sdaj o Jesuf,
nagesh svojo glavo in umerjesh!

Oh, kaj Tí, moj Jesuf, si umerl! u-
merl na strašnim krishi! umerl sa mene!
O Jesuf, Tí moja ljubeshin, Tí ne si konzh-
na dobróta, Tí si umerl! O de bi jest
mogel Tvoj sveti krish objeti, de bi sa-
mogel kri Tvojih svetih ran s grenkimi
solsami ismivati! Glej sposnám tukaj pred
Tvojim svetim krisham, de so moji gré-
hi tisti divji tolovaji, ki so Tebe takó ne-
usmiljeno umorili. Sposnám, de nisim no-
bene gnade vrédin, ker sim Te toliko-
krat she krishal! Pa vender, o kóliko
upanje moje ferzé sprehaja, ker Te fli-
shim profiti tudi sa tiste, ki so Te kri-
shali! O kaj bi mogel storiti sa Tebe,
ker si sa mene tóliko prestál! Glej Je-
suf, všim, ki so me rasshalili, is ferza
odpuštím. Refnizhno, is ljubeshni do Te-
be, o Jesuf! jim odpštím, in Te tudi pro-
sim fanje: Daj jim, o Jesuf! savoljo svo-
jiga svetiga imena vse, kar je sa nje do-
bro. Takó tudi úpam nekđaj ob smertni
uri od Tebe veséle besede saflishati: She
danf boh s menoj v paradishi. Amen.

Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.
Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

XIII. Shtazion.

Jesufa f krisha fnamejo, in Materi Marii v narozhje poloshé.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

O refnizhno, preshaloftna mati Marija! se je spolnilo prerokovanje stariga Simeona! O refnizhno je ojster mèzh shalosti in britkofti Tvojo svéto dusho prebodel, ko si svojiga preljubiga Sina Jesufa mertviga v' svoje narozhje vsela, in vidila vse njegove kervave rane. O kákhino shalost, kákhine bolezhine si Ti takrat v svojim ferzu obzhutíla! Ali ah, kaj je bil tifti mèzh, ki je Jesufu ferzé predèrl? S straham, pa tudi s shalostjo rezhem: gréh, le gréh je njega umoril, le gréh je, o Marija! tvoje materno ferzé prebodel; moj gréh, ki ga na vékomej ne morem sadofti objokovati.

Torej tvojim folsam, o Marija! tudi svoje folsé perdrushim, in te profim, o

kraljiza vseh marternikov! sprôsi mi gnado, tvojo veliko shalost prav sapopasti, in tvoje britkoſti prav obzhutiti; de bom tvoje rane vedno v ſvojim ſerzu noſil, in ſ teboj shaloval in terpel. Sprôsi mi, o nebeſhka goſpá! de bom nozh in dán objokoval ſvoje prehréhe, ki ſo tebe ſ toliko shaloſtjo napolnile; ſprôsi mi táko ljubésin in táko ſaupanje do tebe, de bom vrédin nekđaj v narozhji tvoje ljubezni umréti, in ſe potém ſ teboj per tvojim preljubim Šinu Jeſufu Kriſtuſu vékomej veſeliti. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

XIV. Šhtazion.

Jeſufa v grób poloshé.

V. Molimo Te, o Kriſtuſ! in hvalimo Te;
O. Ker ſi na ſvojim ſvetim krishi ſvet odreſhil.

Kako britko ſo mogli, o Jeſuf! Tvoji preljubi prejatli, Marija Magdalena, Janes in druge brunne duſhe shalovati, ki ſi jim bil Tí, ki ſo Te toliko ljubili, ſđaj odvsét in v grób poloshèn. Kdo pa sa-

móre popifati grenko shaloft, ktero je Marija, Tvoja preljuba mati obzhutíla, ko so Te is njeniga narozhja vséli in v grób poloshili! In jest, o Jesuf, kolikokrat Te s gréham sghubím! Kolikokrat hude strasti, napuh in nezhistoft, jésa in nevosfhljivost, nesmérnost in lenôba, in druge bresfhtevilne pregréhe Tebe is mojiga ferzá vsamejo, in vender ne shaljujem; in she sdej ne obzhutim prav v shivo sghúbe Tvoje svete gnade! She sdaj, o Jesuf, ko sim per svetim krishovim potu Tvoje britko terpljenje premishljeval, tako malo shalofti nad svojimi gréhi, tako málo gorézhe ljubesni v svojim ferzu obzhutim! O de bi sdaj tudi jest temu svetu odmerl! o de bi tudi jest svoje ferzé k Tebi, o Jesuf, v kamnitni grób poloshiti mogel, de bi per Tebi pozhiválo!

Torej prosim Te, usmiljeni Jesuf! ki si savolj mene po letém kervavim krishovim potu hodil, pozhivaj vedno tudi v mojim ferzu, bodi védno s menoj fkle-njen, de bom po Tvojim kervavim krishovim potu k novimu shivljenju vstal, in se f Teboj od tega svetá lozhil. — Po ravno tem krishovim potu Te tudi

prosim, o moj **Jesuf!** naj bo sadnja moja hrana v moji smertni uri **Tvoje** sveto rešnje **Telo**; moje sadnje beséde: **Jesuf, Marija, Joshef,** in moj sadnji sdihelej fklenjen f tistim sdihelejam, f katerim si **Ti** na krishi svojo presveto dusho svojimu nebeskemu **Ozhetu** isrozhil. Daj mi, de bom s shivo véro, f terdnim saupanjem, s gorézho ljubesnijo, f **Teboj** in savolj **Tebe** umerl, in tamkaj f **Teboj** vekomej shivel. **Amen.**

Ozhe nafh. **Zhefhena** si **Marija.**

Usmili se naf, o **Gospod!** **usmili** se naf!

Sklep.

Všigamogozhni vézhni **Bog, Gospod** nebeski **Ozhe!** savolj ljubesni, is ktere si svojiga bôshjiga **Šina, Jesufa Kristufa,** sa mene in sa vse ljudi na sémljo poslal, in savolj ljubesni, f ktéro je **Jesuf Kristuf,** f svojim britkim terpljenjem in f svojo grenko smertjo naf vse odréfhil, **Tebi** darim leta krishov pot, ktériga sim po **Tvojim** usmiljenji sdaj opravil. **Vsemi,** o **Bog!** leto mojo molitev v povikshanje tvoje boshje zhašti, v sa-

hválo sa vse meni in vſim ljudém dodeljene gnade in dobrote, v odpuſhenje mojih in vſih ljudi gréhov, v pomozh vernim duſham v vizah, ſlaſti pa v pomozh tiſtim, ſa ktére ſim ſe namenil moliti. **O** miloſtljivi **Ozhe** naſhiga **Svelizharja** **Jesufa** **Kriſtufa**! uſliſhi gláf njegove proſh-nje ſa naſ, uſliſhi gláf njegove kervi, in bodi dobrotljiv in miloſtljiv nam revnim greſhnikam. **Amen.**

Hvaljen bodi naſh krishani **Svelizhar** **Jesuf** **Kriſtuf**, in hvaljena bodi njegova preſhaloſtna mati **Marija**. **Amen.**

Kratke in krepke molitve k ter-pézhimu Svelizharju.

1. O **Jesuf** **Kriſtuf**, moj edini **Svelizhar**! proſim **Te**, daj, de **Tvoje** britko terpljenje in **Tvoja** ſmert nad menoj ne bota ſgubljena. Proſim **Te** po **Tvoji** prebritki ſmerti, po vſim **Tvojim** ſaſramovanji in po **Tvojim** ranjenim ferzu, dodéli mi tvojo gnado ſdaj in v moji ſmertni uri. **Amen.**

2. O krishani **Gospod** **Jesuf** **Kriſtuf**, **Odreſhenik** ſvetá! poſtavi vse ſvoje bolezhine, ſvojo drago kri, ſvojo ſmert

in vse svoje usmiljenje med svojo ojštro sodbo in mojo ubogo dušho. Amen.

3. O Ti dobri Pastir, Jesuf Kristuf! ki svoje ovze s svojo kervjo napajash in zhistifh! naj bo Tvoja prelita presveta kri in vse Tvoje terpljenje meni in vsim grešnikam v tolashbo in v svelizhanje. Amen.

4. O nedolšno Jagnje Boshje! ki s svojim krishem in s svojo smertjo gréhe sveta odjemljesh; prosim Te savoljo vsih bolezhín, marter in shalosti Tvojiga serza, ki si jih na krishi prestal, sanesi mi v dnévu strafhne sodbe in usmili se shivih in mertvih. Amen.

5. O Ti, Bog, svojimu Ozhetu pokorni Šin! ki si kelih strafhniga terpljenja tako voljno in veselo sprasnil in si v svoji sheji s shelzhem in jesiham napojen bil; prosim Te savoljo strafhnih marter in ran gnade pohlevnosti in poterpeshljivoſti; daj, de bom tudi jes Tvojimu vezhnimu Ozhetu do smerti pokoren. Amen.

6. O Jesuf, vikſhi Duhoven! ki si Bogu, svojimu Ozhetu zhist in sa spravo grešnikov s Bogam perpraven dar daroval; prosim Te savoljo nekonzhniga saflushenja Tvojiga shivljenja, terpljenja in smerti, daj, de svetu odmerjem, samo

Tebi shivim in nasadnje v miru is tega shivljenja grém. Amen.

7. **Jesuf Nazarefki, Kralj Judov!** prošim Te savoljo tega, ker si na krishi svoje in nafhe fovrashnike premagal; obvaruj me mojih fovrashnikov, ohrani mojo dufho in moje telo vfake nevarnosti; dodéli svoji zerkvi mir in edinost, grefnikam spreobrnjenje in pokoro, in vřim gnado in usmiljenje. Amen.

Šerzhna molitev pred krishanim Kristufam,

se more kjer koli, v zerkvi, pred fpovedjo, ali per sveti mafhi, kakor tudi doma, posebno preden spat gréfh, s veliko koriftjo moliti.

Moj preljubi **Odrefhenik!** glej, tukaj klezhi pred Teboj, ki Te je tolikrat rashalil. Zhe svoje grehe premiflim, fposnam, de pred Teboj, ojstrim Šodnikam, sa mafhevanje vpijejo; sakaj moja hudobija je velika in sato se tudi velike fhtrafinge bojím. Pa ko svoje ozhí na Tvoj krish obrazham, vender fhe usmiljenje, persanefhenje in milost dosezhi upam. Moj preljubi **Bog!** spomni se, kakofhne bolezhine si same terpel. O ne sgôdi se, de

bi bilo toliko bolezhin sa mene saštojn prestanih, toliko kervi sa mene saštojn prelite! To naj se nikakor ne sgodi; faj ne bofh perpuštil, de bi se po tolikim nefkonzhno dragim persadevanji, f kterim si me odkupil, jes sopet pogubil! —

Zhe moje folse samorejo Tvojo gnado sprofiti, sim perpravljén, jih nikoli vezh ne obrifati. Utrúditi se hozhem (ko prerok David) od sdihovenja, vse nozhi na svoji postelji silno jokati, in svoje leshifhe f svojimi sol-sami mozhití. (Pf. 6, 7.) Ja, jokati se hozhem, dokler ne saflifhim fladkih besed: „Tvoji gréhi so ti odpufheni!“ (Luk. 5, 48.) Prozh od mene pojdi tedaj vfa nezhimernost, vfako rasveseljevanje! Meni gre shalovati, ne pa veseliti se, sato ko sim grefhil. Kdor Boga ni rasshalil, naj se veseli; jes pa, ki sim Bogá tolikrat in tako slo rasshalil, se moram pokoriti, pokore se hozhem der-shati. Novo shivljenje hozhem tedaj sazheti, in se novih navad prijéti. O moj Bog! obljubim Ti, svešt in stanoviten oštati; in ko bi se mojimu fklepu tesha kakorfhna koli soperštavila, jo hozhem f Tvojo pomozhjo premagati in v spolno-

vanji Tvoje postave vselej stanoviten ostati; nikoli vezh ne bom pota zhednosti sapustil. Svoje pravizhnosti, ktere sim se prijel, vezh ne sapustim. (Job. 27, 6.)

Vliga se isrozhim v Tvoje roke, ki so bile is ljubeshni do mene na krish perbite. To je in bo vselej varno savetje soper vef moj strah in moje terdno saupanje. S svojimi grehi sim sizer Tvoje rane ponovil, in sposnam, de je to le she prevezh réf; pa Tvoja ljubeshin mi jih je sdaj v moje prebivalishe pre naredila. Vem, de mi bodo moje pregréhe enkrat pred Tvojo sodbo strah délale; — tode upam, — ja, moj Bog! upam, obstati s tem skitam Tvojiga svetiga krisha. Ali nisi, o moj Gospod! tistih ran, ktere si tukaj na semlji na krishi sa me prejel, o svojim vnebohodu sato sabo v nebefa vsél, de mi pokasesh, kako možno si me ljubil in me she ljubish? Tvoj krish hozhem ponishno objéti in pred Tebe v sodbo priti, vef svest, de bolezhin savoljo mojih grehov per objetvi tega krisha prejetih ne bofh savergel, na kterim je Tvoja pravizhnost Tvojiga preljubiga Sina darovala.

Oh, moj Gospod! spolni, kar si ob-

ljubil; k Tebi klizhem, odpri mi; k Tebi shelim, vsemi me; Tebe ifhem, stori, de Te najdem. Špomni se svoje Tvojimu flushabniku dane besede, f ktero si meni upanje dal. (Ps. 118, 49.) Upam svelizhan biti; sakaj Tvoja usmiljenost mi je pomozhek dala, Tebi sadostiti. Kako velika je bila Tvoja ljubestin do mene, ker si svoje lastno shivljenje sa me daroval! Tvoje ljubestni Ti ne morem drugazhi poverniti, kakor zhe Ti tudi svoje ferze darujem. Glej, tukaj Ti ga dam! dam Ti ga ferzhno rad. Dokler pa shivim, se bom Tvoje pravize bal, de Te vezh ne rasshalim; — in kardar mi bo umréti, saupam v Tvojo nefkonzhno usmiljenost, de Te samorem vékomaj ljubiti. Amen.

Prosi tudi prezhisto Devizo in Mater Boshjo Marijo, ki je perbeshalishe grešnikov in vsih ljudi pomozhniza, sa preshnjo in pomozh in moli v njeno zhašt tri *Ozhenashe* in *Zhesheha fi Marije*, in *Zhašt bodi* i. t. d., po tem pa:

Zheshehen bodi presveti sakrament altarja! vselej, povsod in od vsih stvari. Amen.

Molitve
k svetim Kristusovim ranam.

(Se moli tudi v nepoštini zhaſu.)

Perpravljjanje.

O Gospod! odpri naſhe uſta, de hvalimo Tvoje ſveto imé. Ozhiſti naſhe ſerza vſih neſpodobnih miſel; raſſvitli naſh um in ſpodſhgi naſho voljo, de to ſveto djanje tako opravimo, de je nam v prid in Tebi v zhaſt, in de naſ uſliſhiſh; kateri ſhiviſh in kraljujeſh vékomej. Amen.

1.

§ pet *Ozhenafhi* in eno „*Zheſhena ſi Marija*“ poſdravimo ſveto rano deſne roke in proſimo ſa ſhivo ſpoſnanje ſvojih grehov v ſvoji ſmertni uri.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi. (petkrat.)

Molitev.

O predobrotljivi Jeſuf! ſ svetim ſtraham premišljujem ſveto rano Tvoje deſne roke in ſe hvaléſhno ſpomnim mnogih gnad in dobrot, ktere ſi Ti v ſvojim ſhivljenji ljudém ſkaſoval in jih njim ſhe vſak dan ſkaſujeſh. Naſ ſi ofkerbnike ſvojiga blaſga poſtavit, de per bliſhnjih, ki Tvoje

pomozhi potrebujejo, Tebe namestujemo. **O** predobrotljivi Jesuf! prosimo Te po sveti rani Tvoje milostive roke; daj nam milostivo, usmiljeno serze, de po Tvojim sgledu po svoji mozhi stiskanum rado-voljno pomagamo; de, zhe svoje dobrete tudi nehvaleshnim fkasujemo, nam to, kar svojim bratam storimo, enkrat po svoji radodarnosti s vezhnim svelizhanjem po-vernesh.

O shalostna mati Marija! ki si stano-vitno pod krishem svojiga Boshjiga Šina prestala; prosimo Te po bolezhini, ktero si savoljo rane tvojiga preljubiga Šina obzhutila, ne sapusti tudi nas f svojo pomozhjó v britkostih nafhe smerti!

O predobrotljivi Jesuf! po tej Tvoji sveti rani Te prosimo tudi sa uboge du-she v vizah. Daj, de jim po nafhi profh-nji po Tvoji gnadi saflushenje svete kervi is te rane pomaga; splazhaj s njo njih dolg, in poklizhi jih k sebi v vezhno ve-selje, de nam tam f svojimi profhnjami frezhno smert doféshejo. Amen.

2.

Š pet *Ozhenafhi* in eno „*Zheshe-na fi Ma-rija*“ posdravimo sveto rano leve roke, in

profimo sa pravo grevingo in obshalovanje v svoji smertni uri.

Molitev.

O poterpeshljivi **Jesuf!** per poboshnim premishljevanji svete rane na levi rozi se spomnim prevelikiga terpljenja in bolezhine, ktero **Ti** je ta rana delala. Veliko britkiga, po krivim in nekrivim, pride tudi nad nas v tem shivljenji. Dobrotljivi **Jesuf!** po bolezhini te rane, in po kervi, ki je is nje tekla, **Te** profimo: **Dodeli** nam, de namenjeno terpljenje tega shivljenja v skushnjo ali pa v shtrafingo is roke **Boshje** vsamemo in ga s stanovitno poterpeshljivoſtjo v prid svojih duſh obrazhamo; de, kar tukaj terpimo, tam s veseljem plazhano dobimo. **Amen.**

3.

§ pet *Ozhenafhi* in eno „*Zheshe*na si *Marija*“ posdravimo sveto rano na desni nogi in profimo sa gnado refnizhne, spokorne spovedi pred svojo smertjo.

Molitev.

O presveti **Jesuf!** poboshno posdravim sveto rano **Tvoje** desne noge in si postavim **Tvoje** shivljenje pred ozhi, v kte-

rim si kakor zhlovek na tej semlji hodil, in kako si v fredi sprideniga sveta vef svet ostal. Profimo Te savoljo svete kervi, ki je is té rane tekla: napelji nafhe misli in ferza k febi, de v tebi sposnamo, kako naj tudi mi tukaj pred Tvojimi ozhmi zhifti shivimo, bres de bi naf hudobni sgledi sveta okushili. O, daj nam tukaj v zhaft tvojiga iména shivéti, de naf enkrat f svojimi svetniki povelizhati samorefh. Amen.

4.

Š pet *Ozhenafhi* in eno „*Zheskena fi Marija*“ posdravimo sveto rano leve noge, in profimo sa gnado svete popotnize na svoji smertni postelji.

Molitev.

O Ti v dobrim neutrudljivi Jesuf! per poboshnim premishljevanji svete rane Tvoje leve noge se spomnim neutrudene gorézhnosti, ktero si v svojim shivljenji na semlji sa rasfhirjenje zhafti svojiga Ozhéta in v spolnjenji svojiga svetiga pokliza fkasal. Savoljo Tvoje drage kervi, ki je is té rane tekla, Te profimo: Dodéli nam, de pokliz, v kteriga naf je Boshja previdnost postavila, kakor od Boga fa-

miga isvoljen pomozhek nashiga povelizhanja tako ljubimo, de si v njem gorezhe persadevamo, bres de bi se njegovih teshav bali, de smemo po tako dokonzhanim téku v velikim dnévu krono pravizhnih od Tebe perzhakovati, ko bofh Ti kot Šodník prifhel, vse plazhat po saflushenji. Amen.

5.

Š pet *Ozhenafhi* in eno „*Zheshe*na si *Marija*“ posdravimo sveto rano strani, in profimo sa gnado poterpeshljivosti in saupanja v Boshjo usmiljenost v svoji smertni uri.

Molitev.

O milostivi *Jesuf!* premishljevanje svete rane na Tvoji strani me preprizha nesapopadljive ljubesni, ktero si imel do tako silno sprideniga zhloveshkiga rodú, ktera Te je vnéla, se v podobi fushniga terpinzhiti in umoriti dati, in poslednjo kapljizo svoje kervi v svelizhanje vsih ljudi bres raslozhka prelití. Po tej Tvoji ljubesni, po Tvoji sveti kervi, ki je is rane Tvojiga serza tekla, Te profimo: vnemi v nas eno ifkrizo té svoje ljubesni, de Tebe is zéliga serza zhes vse, in sami sebe in svoje blishnje tako is vsih mozhi

ljubimo, kakor naf Ti ljubifh, de naf na tej nafhi ljubesni sa fvoje fposnati, kakor fvoje vezhno plazhati samorefh. Amen.

Molimo 3 *Ozhenafhe* v hvaleshen fpominj treh britkih ur, v katerih je nafh Svelizhar v smertni britkosti na krishi vifel, fi frezhno smertno uro fprofiti.

Ozhe nafh i. t. d. (trikrat.)

O dobrotljivi Jefuf, uflifhi me!

V fvojo fveto rano fkri me!

Zhafst bodi Ozhetu in Šinu i. t. d.

Molitev.

O dobrotljivi Jefuf! savoljo britkih bolezhin, ktere fi sa me na krishi preftal, posebno ob uri, v kateri fe je Tvoja dufha od telefa lozhila; ufmili fe moje grefhne dufhe, posebno v moji smertni uri! Umí, operi jo f fvojo drago kervjo; vsemi jo v fvoje roke in vpelji jo v fvoje veselje, de Te tam vezhno ljubi, hvali in povikfhuje. Amen.

Shaloftna mati Marija! fpomnim fe shaloftné ure, v kateri fi pod krifhem per fvojim umirajozhim Šinu ftala. Po tvojih in tvojiga Šina bolezhinah Te profim, dofesi mi gnado prave pokore, refnizhni-

ga in stanovitniga poboljšhanja in vredne prejetve svetih sakramentov, posebno v moji smerti. Amen.

O svelizhani prijatli Jesufa Kristufa, mojiga Odrefhenika! kateri ste v njegovi poslednji uri svesti per njem stali; po vaſhi ferzhni ſhaloſti vaſ proſim, pomagajte mi v ſhivljenji in v ſmerti; navdajte me ſ pobóſhnimi miſlimi, in ſpremite mojo ubogo duſho k Ozhetu, mojimu Štvarniku, k Jesufu, mojimu Odrefheniku, k ſvetimu Duhu, mojimu Tolashniku. Amen.

Duſha Kristuſova poſveti me,
 Telo Kristuſovo, svelizhaj me,
 Kri Kristuſova napôji me,
 Voda ſtrani Kristuſove opêri me,
 Terpljenje Kristuſovo pokrepzhaj me,
 O dobrotljivi Jeſuf! uſliſhi me,
 V Tvoje ſvete rane ſkri me,
 Od ſebe nikoli ne lozhi me,
 Hudiga ſovraſhnika varuj me,
 V moji ſmertni uri klizhi me,
 In k Tebi priti puſti me,
 De ſ Tvojimi ſvetniki hvalim Te
 Vekomaj. Amen.

Molitev

ob zhetertkih svezher v spominj smertnih teshav Jesufovih na oljfski gori.

1. „Moja dusha je shalofna do smerti,“ je djal Jesus svojim uzhenzam na oljfski gori.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d.

2. In je na kolena padel in molil rekozh: „Ozhe! Ako je mogozhe, odvsemi mi kelih terpljenja; vender ne moja, ampak tvoja voljo naj se sgodi.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d.

3. In fhe perferzhnifhi je molil; smertne teshave mu hodijo; njegov pot je bil kakor frage kervi tekozhe na semljo. Tedej se mu je angelj s nebes perkasal in ga pokrepzhal.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d. Boshji Odrefhenik in Svelizhar, usmili se naf!

Molimo.

Postavi nam, o Gospod Jesus! vselej svoje smertne teshave pred ozhi, kader shalof in britkost nafhe ferza opada. Daj nam duha molitve, de bomo, kakor Ti,

v voljo Tvojiga Ozheta vdani s molitvijo v svojim terpljenji in v svojih nadlogah potolasheni, in v svojih smertnih teshavah od Tvojiga svetiga angelja pokrepzhani. Amen.

Molitev

ob petkih, kader v spominj Jesufove smerti svoni.

1. Od fheste ure do devete je bila tèmà po vsi semlji.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d.

2. Ob deveti uri je Jesuf s velikim glafam savpil: „Moj Bog! moj Bog! sakaj si me sapustil?“

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d.

3. Jesuf je spet velik glaf sagnal in rekel: „Ozhe! v tvoje roke srozhim svojo dufho;“ in je glavo nagnil, in svojo dufho isdihnil.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d.

Molimo Te, Jesuf, Šin boshji! in Te hvalimo, de si umerl sa naf.

Molimo.

Profimo Te, o Gospod! osri se na svoje verno ljudstvo, sa ktero se je nash

Gospod **Jesuf Kristuf** voljno gresfhnikam
 v roke dal in smerti na krishi podvergel.
 Dodeli nam, de bomo po njegovih stopi-
 njah hodili, in saflushenja njegoviga terp-
 ljenja in njegove smerti, kdej pa vezh-
 niga shivljenja deleshni. Tega te pro-
 simo po ravno tem **Kristufu**, **Gospodu** na-
 fhim, kateri s teboj in svetim **Duham** enak
Bog shivi in kraljuje od vekomej do ve-
 komej. **Amen.**

Litanije

od Kristusoviga terpljenja.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, flišhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Bog, Ozhe nebeski,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog, sveti Duh,

Sveta Trojiza, en sami Bog,

Jesuf, sa trideset frebernikov prodan,

Jesuf, v svojih nar veznih britkostih
na oljčki gori popolnoma v voljo
boshjo vdan,

Jesuf, na oljčki gori v britkosti ker-
vaviga potu od angelja poterjen,

Jesuf, od Judesha s kufhevanjem isdan,

Jesuf, od Judov kakor rasbojnik vjet
in svesan,

Jesuf, od svojih uzhenzov sapušhen,

Jesuf, pred Anasa in Kajfsha pe-
ljan, in tamkej saframovan,

Jesuf, od hlapza sa uho udarjen,

Jesuf, od sgolj krivih prizh toshen,

Jesuf, po krivizi k smerti obfojen,

usmili se nas!

Jesuf, v obras pljuvan in f pestmi bit,
 Jesuf, od svojiga uzhenza trikrat sa-
 tajen,
 Jesuf, svesan Pilatushu isdan,
 Jesuf, od Herodesha saframovan,
 Jesuf, hudobnimu rasbojniku in ubijav-
 zu nasaj postavljen,
 Jesuf, neufmiljeno gajshlan,
 Jesuf, s ruzehim plajsham ogernjen,
 Jesuf, f ternjem kronan in f terstam
 po glavi tolzhen,
 Jesuf, od Judov s velikim vpitjem k
 smerti krisha térjan,
 Jesuf, od Pilatusha Judam isdan, in
 k strashni smerti obsojen,
 Jesuf, f teshkim krishem obloshen,
 in neufmiljeno k smerti vlezhen,
 Jesuf, vsiga oblazhila obropan in s
 sheblji na krish perbit,
 Jesuf, ki si v fredy dveh rasbojnikov
 na krishi raspet visel,
 Jesuf, ki si na krishi sa svoje sov-
 rashnike molil,
 Jesuf, ki si spokornimu rasbojniku raj
 obljubil,
 Jesuf, ki si svojo shaloftno Mater Ma-
 rijo svetimu Janesu, in njega svoji
 Materi perporozhil,

neufmilje nafi

Jesuf, ki si bil na krishi od svojiga
nebeshkiga Ozheta sapushen,

Jesuf, ki si bil v svoji sheji na krishi,
s sholzham in jesiham napajan,

Jesuf, ki si na krishi vse, kar je bilo
k nashimu odreshenju potrebno, do-
pernesel,

Jesuf, ki si na krishi svojo dusho v
roke svojiga nebeshkiga Ozheta sro-
zhil,

Jesuf, ki si bil f sulizo preboden,

Jesuf, ki si savolj nashih grehov vse
to terpel,

Jesuf, ki rane nashih dush f svojimi
kervavimi ranami sazelifh,

Bodi nam milostljiv, sanesi nam, o Jesuf!

Bodi nam milostljiv, uflifhi naf, o Jesuf!

Od vsiga hudiga, na dushi in telesu,

Od vsiga greha, savolj kteriga si to-
liko terpel,

Od zagovitnosti in nejevolje v krishih
in terpljenji,

Od jese in sovrashtva do tistih, ki nam
hudo storé,

Od preveliziga strahu pred terpljenjem
in pred smertjo,

Od vezhne smerti,

ufmili fe naf!

refhi naf, o Jesuf!

Škosi svoje neusmiljeno gajshlanje
 in kronanje,
 Škosi svojo shaloft in saupanje na
 krishi,
 Škos svojo grosovitno martro in smert,
 V dan sodbe,
 Mi ubogi grešniki,
 De nam sanesefh po svoji nesméni
 milofti,
 De nam vse nafhe grehe odpuftifh sa-
 volj svojiga nekonzhniga saflu-
 shenja,
 De naf po premifhljevanji tvojiga terp-
 ljenja k pravi pokori perpeljefh,
 De naf v teshavah in terpljenji v po-
 terpeshljivofti poterdifh,
 De bi tudi mi svoje mefo s sheljami
 in grehi vred krishali,
 De bi po tvoji britki smerti vezhno
 shivljenje dosegli,
 Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjem-
 ljefh, sanesi nam, o Jefuf!
 Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjem-
 ljefh, uflifhi naf, o Jefuf!
 Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjem-
 ljefh, ufmili fe naf, o Jefuf!
 Krite, flifhi naf!
 Krite, uflifhi naf!

refhi naf, o
 Jefuf!
 profimo te, uflifhi naf, o Jefuf!

Molimo.

O Jesuf! ki si f svojim terpljenjem in f svojo smertjo svet odrefhil, in nam nar lepshi sgled sapustil, kako se nam je v terpljenji in ob smertni uri sader-shati; dodeli nam gnado, de tvoj nauk in sgled vedno pred ozhmi imamo, se na tanko po njem ravnamo, in se f tem zha-ftitiga sadu tvojiga odrefhenja obilno vde-leshimo; kateri s **Ozhetam** in svetim Du-ham enak **Bog** shivish in kraljujesh ve-komej. **Amen.**

Litanije**od terpljenja in smerti Jesusa Kristusa.**

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Ozhe nebeski, vſigamogozhni Bog,

Sin, vſiga ſveta, reſhnji Bog,

Œveti Duh, reſnizhni Bog,

Œveta Trojiza, en ſami Bog,

Jesuf, kateri ſi ponishno v Jerusalem
ſhel,

Jesuf, kateri ſi ſvojim uzhenzam noge
umival,

Jesuf, kateri nam kakor ſhivi kruh
mozh dajeſh,

Jesuf, kateri naſ ſ svojo ſveto kervjo
raſſvitljujeſh,

Jesuf, ſa trideſet frebernikov prodan,

Jesuf, na ſvoji duſhi do ſmerti ſha-
loſten,

Jesuf, kateri ſi v vertu Getzemanu ker-
vavi pot potil,

Jesuf, na oljſki gori od angelja po-
terjen,

usmili ſe naſ!

Jesuf, od Judesha Iſhkerjota isdan,
 Jesuf, s vervmi in ketnami svesan,
 Jesuf, od ſvojih uzhenzov ſapufhen,
 Jesuf, pred Anasa in Kajſeſha po-
 ſtavljjen,
 Jesuf, ſa uho udarjen,
 Jesuf, od krivih prizh toſhen,
 Jesuf, trikrat od Petra ſatajen,
 Jesuf, kakor hudodelnik Pilatu isdan,
 Jesuf, per Pilatu krivizhno toſhen,
 Jesuf, v belim oblazhilu ſanizhevan,
 Jesuf, menj kakor rasbojnik Baraba
 obrajtjan,
 Jesuf, neufmiljeno gajſhlan in raſtepen,
 Jesuf, v fhkerlataſt plajſh ſanizhljivo
 oblezhen,
 Jesuf, ſ ternjem kronan,
 Jesuf, v ſveti obras ſapljuvan,
 Jesuf, ſ terſtam po glavi tolzhen,
 Jesuf, nedolſhno k ſmertu obſojen,
 Jesuf, hudobnim Judam v oblaſt dan,
 Jesuf, ſ teſhkim krishem obloſhen,
 Jesuf, kakor nedolſhno jagnje k ſmertu
 peljan,
 Jesuf, na gori Kalvarii do naſiga
 flezhen,
 Jesuf, ſa noge in roke na krish pribit,

ufmilji ſe naſi!

Jesuf, kateri si na krishi sa fovrashnike
 profil,
 Jesuf, na krishi od Judov sanizhevan,
 Jesuf, od leviga hudodelnika na kri-
 shi preklinjan,
 Jesuf, kateri si defnimu hudodelniku, ki
 se je spreobernal, sveti raj obljubil,
 Jesuf, kateri si na krishi svojo shaloftno
 mater uzhenzu Janesu isrozhil,
 Jesuf, na krishi s jesham in sholzhem
 napojen,
 Jesuf, kateri si vse dopolnil, kar je
 bilo od tebe prerokovano,
 Jesuf, svojimu nebeshkimu Ozhetu do
 smerti pokoren,
 Jesuf, kateri si na krishi svojo dusho
 v roke svojiga nebeshkiga Ozheta
 isrozhil,
 Jesuf, kateri si na krishi s nagnjeno
 glavo umerl,
 Jesuf, na krishi f fulizo v ferze pre-
 boden,
 Jesuf, f zhaftjo is krisha fnet,
 Jesuf, v tanzhizo savit,
 Jesuf, v nov grob poloshen,
 Jesuf, kateri si Ozhake is tamniz refhil,
 Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjemljesh,
 sanesi nam, o Gospód!

nfmili fe naf!

Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjemplješh,
 uflifhi naf, o **Gospód!**

Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjemplješh,
 usmili se naf, o **Gospód!**

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Gospod, usmili se naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

Molitev.

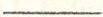
Gospod Jesus Kristus! kateri si s svojo smertjo na krishi svet, pekcl in smert premagal, prosim te; dodeli, de skosi tvoje britko terpljenje in smert kakor v shivljenji tako tudi posebno v smerti svoje fovrashnike premagam, in de moja dusha is te doline nadlog od tvojih svetih angeljev spremljena enkrat v nebeshko domazhijo v vezhno veselje pride. **Kteri shivish in kraljuješh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog od vekomej do vekomej. Amen.**

Molitev k Materi Boshji.

Št. 17.

V. Del.

Mnoge Molitve.

Glej! odihmal me bodo frezhno imenovali vsi
naródi. Sakaj velike rezhí mi je storil, on
ki je mogozen, in sveto njegovo imé.

Luk. 1, 48. 49.

V svojih nadlogah sim Gospoda klizal, in k svo-
jimu Bogu vpil; in on je is svojiga svetiga
tempeljna moj glaf uflifhal; in moje vpitje
pred njim je do njegovih ushéf perfhlo.

Pf. 17, 7.

Molitev k Materi Boshji.

Šmarni venez.

Zhaft bodi Ozhetu,

ki je Marijo smed vsih Adamovih hzhér mater svojimu edinorojenimu Šinu svolil.

Ozhe nafh i. t. d.

1. O Marija! f svojim neomadeshenim spozhetjem nam sprosi gnado, de svoje storjene grehe, spokorno objokujemo.

Zhefhena si Marija i. t. d.

2. O Marija! f svojim milosti polnim rojstvam nam sprosi gnado, de si vedno po pravi svetosti persadevamo in djavno sa svoje vezhno svelizhanje fkerbimo.

Zhefhena si Marija i. t. d.

3. O Marija! s lepim posdravljenjem, ki ti ga je angelj pernesel, nam sprosi gnado, de nafhe dushe, s darmi svetiga Duha napolnjene, refnizhno nebeshko shivljenje imajo.

Zhefhena si Marija i. t. d.

4. O Marija! s nesapopadljivo fkriv-

(Mir.)

noftjo presvetiga vzhlovezhenja Šina Boshjiga, h katerimu si Ti toliko perpomogla, nam sprosi gnado, k svelizhanju svojih bratov s vſo mozhjo perpomozhi.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi Šinu,

ki je Marii, ſvoji preljubi materi, toliko gnad dodelil.

Ozhe naſh i. t. d.

1. O Marija! ki ſi prezhiſta mati tega naſhiga vſiga zhefhenja vredniga Odreſhenika in vſigamogozhniga Goſpoda, sproſi nam gnado, de ſvojih ſerz nikoli s negnuſnim gréham nezhiſtoſti ne ofkrunimo.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

2. O Marija, ljubezni polna mati! od ktere je Jeſuf, naſh Svelizhar, srejen biti hotel, sproſi nam gorezho ſheljo po boſhjim meſu in kervi Jeſufa Kriſtufa v presvetim ſakramentu altarja.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

3. O Marija! tebi je bil toliko let podloſhen, ki je vezhna modroſt in vſigamogozhnoſt, Jeſuf Kriſtuſ, sproſi nam pravo in popolno vdanost v boſhjo voljo.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

4. O Marija! ki ſi ſe tako ſlo in

ferzhno vřiga veselja in terpljenja ſvo-
jiga ljubiga Œina vdeleřila, proſi ſa naſ,
de v vřih okolinotih ſhivljenja Bogu ſvo-
jimu Goſpodu vſelej ſveřti oſtanemo.

Zheřhena ſi Marija i. t. d.

Zhařt bodi ſvetimu Duhu,

ki je Marijo ſa ſvojo ljubo neveřto ſvolil.

Ozhe nařh i. t. d.

1. O Marija! ki ſi bila ſ poſebno
gnado ſvetiga Duha mati in deviza, ſproſi
nam gnade, de ſmo v vřih ſvojih djanjih
zhiřte in Bogu dopadljive miřli.

Zheřhena ſi Marija i. t. d.

2. O Marija! v kateri je ſveti Duh
kakor v ſvetiřhi pozhival, ſproſi nam gna-
do, de notranje opominjevanje ſvetiga
Duha vſelej ſpolnujemo.

Zheřhena ſi Marija i. t. d.

3. O Marija! ki ſi bila zhařtito v ne-
beřa vsęta, ſproſi nam frezhno ſmertno
uro, kakor konez pobošniga ſhivljenja.

Zheřhena ſi Marija i. t. d.

4. O Marija! ki ſi kraljiza nebęf in
semlje ſvoljena, daj nam vſelej pod tvo-
jim maternim varřtvam ſhiveti.

Zheřhena ſi Marija i. t. d.

Molitev.

Bodi zhefhena, Marija, hzhi Boga Ozheta! bodi zhefhena, ti mati Boga Šina! bodi zhefhena, nevesta svetiga Duhha! bodi zhefhena, ti tempelj presvete Trojize! Hvalimo in zhaštimo tri boshje ofébe (perfhone) sa gnado, f kterimi so tebe od tvojiga prezhistiga spozhetja obkladale; sahvalimo se in molimo tri boshje ofebe sa fkrivnosti, ki so jih v tebi stobile; sdrushimo svojo hvalo, svojo sahvalo s nar vikshim zhefhenjem in ljubesnijo, f ktero si, o presveta deviza! nekdej na tem svetu trojediniga Boga molila, in ga sdaj v nebesih molish. Po otrozhje se vefelimo nad tvojo visokostjo in zhaštjo. Osri se milostivo na nas, zhefhena hzhi, mati, nevesta, tempelj Narvikshiga! tebi, povelizhana deviza, mati in kraljiza nebes in semlje! hozhemo flushiti, tebi se isrozhimo in vse svoje telézne in dushne potrebe. Marija, prosi sa nas! Amen.

Molitev

k prezhišči devizi in Materi Boshji
Marii v nevarnih in filnih zhafih.

Bodi zhefhena, kraljiza sveta! kraljiza nebes, bodi zhefhena! deviza deviz, jutranja daniza, bodi zhefhena! ki si polna gnad in se svetish kakor luzh. Hiti, o velika kraljiza! nafhi domazhii v pomozh. Kraljiza angeljev! ti, ki si hudizhu strafhna, bodi vsm kristjanam perbeshalifhe in pomozhniza. Poglej, o Marija! s milim ozhefam na nafho domovino, in spolni te nafhe refnizhne in ferzhne shelje, ktere pred tebe poloshimo; odpri svoje materno ferze, in ne sapufti svojih flushabnikov v nafhi domovini. Pokashi, de si nafha mati. Amen.

Molitev k f. Joshefu.

O vsigamogozhni, vezhni Bog, nafh Gospod in Svelizhar Jesus Kristus! kteri si f. Joshefa svoji ljubesnivi materi, devizi Marii, sa shenina previdil, in sa svojiga svestiga varha isvolil; ponishno profimo, dodeli nam, de bomo po njegovi profhnji in njegovim saflushenji tukej v

pravim miru shiveli, in po tem shivljenji k vezhnimu gledanju tvojiga boshjiga oblizhja v nebesih perpeljani. Ki shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti f. Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Molitev k f. Petru.

O Bog! kateri si f. Petru, svojimu aposteljni, dal kljuzhe nebeshkiga kraljestva, in oblast savesati in rasvesati srozhil: dodeli, de bomo f pomozhjo njegove proshnje od sves svojih grehov refheni. Kteri shivish in kraljujesh i. t. d.

Molitev k f. Pavlu.

O Bog! kateri si ves svet po uku svetiga Pavla aposteljna poduzhil: daj nam, te prosimo, de, ki njegov spominj zhasimo, mozh njegove proshnje per tebi obzbutimo. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu i. t. d.

Molitev k f. Janesu Nepomuzhanu.

O Bog! kateri si savolj nepremaganiga spovedniga samolzhanja svetiga Janesa svojo zerkev s novo krono marterstva posalishal; daj, de po njega sgledu in prosh-

nji svojim ustam strasho postavimo, in smo fvetim, kateri s jesikam niso grehili, perfhteti. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu i. t. d.

Molitev k f. Alojsiju.

Bog! deliviz nebeskkih darov, kateri si v angeljskim mladenzhu Alojsiju prezhudno nedolshnost shivljenja s enako pokoro sdrushil; dodeli po njega saflushejni in profhnjah, de, ki ga nedolshniga nismo nasledovali, ga spokorniga posnemamo. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu i. t. d.

Molitev k f. Ani.

Bog! kateri si sveti Ani toliko milostfkasal, de je bila vredna, mati biti matere tvojiga edinorojeniga Sinu; dodeli milostljivo, de, ki njeni spominj obhajamo, se nam po njenim perporozhenji per tebi pomaga. Po ravno tem Gospodu nashim Jesufu Kristufu i. t. d.

Molitev k f. Marii Magdaleni.

Naj nam, profimo, Gospod! svete Marije Magdalene perporozhenje pomaga, ki si po njenih profhnjah fhtirdniga

brata Lazarja od mertvih v shivljenje obudil. Kteri shivish in kraljujesh i. t. d.

Molitev k s. Florijanu.

O mogozhni Bog, Gospod nefkonzhne ljubesni in dobrote! ki se she v fredi svoje jese svoje usmiljenosti spomnish, kakor si nekdej, po proshnjah svojih svetih flushabnikov Mojsefa in Arona spravljien, ognjene sharke od svojiga ljudstva milostivo odvernil; uflishi tudi sdaj nafhe sdihovanje, in po proshnji svojiga svetiga flushabnika in svetiga marternika Florijana obvaruj in ohrani naf pred vsakim nevarnim ognjem, fhkodljivim vremenam in pred drusimi slegi v tem shivljenji, posebno pa v vezhnosti pred strahnim plemenam in martrami pekla; to nam dodeli, nebeshki Ozhe! savoljo britkiga terpljenja in smerti Jesufa Kristusa, svojiga ljubiga Šina, kteri s teboj in s svetim Duham enaki Bog shivi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev v zhaft svojiga svetiga patrona.

K tebi, o sveti I.! kteri si mi bil per svetim kerstu sa patrona dan, perbeshim

in te profim; vsemi me sa svojiga rejenja
in ne sapuſti me nikoli. Vodi me po potu
ſvojih zhednoſt, in ſproſi mi od Boga gna-
do, de po dolshnoſtih ſvojiga ſtanu po-
boſhno ſhivim; odverni od mene vſo duſhno
in teleſno nevarnoſt; pomagaj mi vſaki
zhaſ, poſebno v moji ſmertni uri, de ſ
teboj pridem pred oblizhje Boſhje. Po Je-
ſufu **Kriſtuſu** **Gospodu** naſhim, kateri ſ
teboj ſhivi in kraljuje v edinofiti ſvetiga
Duhá enaki **Bog** od vekomej do veko-
mej. **Amen.**

Molitve

ob posebnih potrebah.

Švoj namen in pokliz sposnati.

Gospod! pokashi mi pot, po katerim imam hoditi.

Bres Tvoje luzhi je moja dufha flepa in bres sposnanja. Šam is febe ne morem prav refnize in pravize sposnati. Poloshi mi tedaj v ferze, kaj mi je storiti; kashi mi natanko svojo voljo in daj mi gnado jo sveſto ſpolnovati. Šej nozhem nizh drusiga, kakor kar Ti hozhesh, daj le, o Ozhe luzhi! daj le, de Tvojo voljo vſelej ſposnam in dopolnim.

Moja laſtna naturalna mozh pa ni fhe doſti, Tvojo voljo ſpolnovati, in tedaj ſvoj namen v Tvojo zhaſt in v ſvojo pravo frezho iſpeljati. Dodeli mi tedaj, o preljubi Bog! tudi potrebno pomozh Tvoje gnade, de ſvoj namen ſ Tabo ſazheti in tudi ſ Tabo in po Tebi kon-

zhati samorem. Sato Te prosim, o Ozhe nebeshki! v imenu Tvojiga edinorojeniga Sina Jesufa Kristufa, kateri f Tabo in svetim Duham shivi in kraljuje enaki Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ozhe nash i. t. d.

Ob veliki dushni shalosti.

Moj Svelizhar! fkoraj bi tudi jes, kakor nekdej Ti na oljki gori, klizal: „Moja dusha je shalostna do smerti!“ Pa glej, o Jesuf! Tvoje terpljenje in Tvoje solse, in Tvojo shalost na oljki gori si postavim pred ozhi, in kakor si Ti per tem vender she govoril: „Ozhe, ne moja, ampak Tvoja volja se s godi.“

Ali bi ne imel tudi jes v tej svoji shalosti rezhi: „Ozhe! kakor Ti hozhesh, in ne kakor jes hozhem?“

Glej, f tem se hozhem potolashiti, in tudi v britkosti svoje dushe hozhem Tebe, o Jesuf! in Ozheta in svetiga Duha hvaliti in povikshevati in moliti!

Ozhe nash i. t. d.

Ob zhasu notranje, dushne fuhôte.

Moj Ozhe! prav rad bi poboshno in

gorezhe k Tebi molil in svoje ferze v gorezhnosti pred Teboj odperl. Pa glej, vir poboshnosti mi je vlahnil in vse je tako prasno in fuho v meni. Tako mi je, kakor bi bila vsa obzhutnost v meni saspala.

O moj Gospod in moj Bog! sdaj vidim, kako de nisim bres Tvojiga usmiljenja nizm drusiga kakor uboga, revna, nesmoshna, sapushena stvar. Šej she ne vém, kako naj molim. Vse moje napihnjeno domishljevanje me mora oframotiti.

In vender, vender ne obupam. Ako ravno hodim, kakor v fuhi pushavi; Ti me samorefh is nje speljati. Ako ravno sim, kakor isfufhen terst, pa Ti samorefh sopet mozh in shivljenje meni vdihniti.

Vdam se tedaj Tebi, o Ozhe! vsiga, kakorfhin sim. Ref je, de ne bofh nizm dopadljiviga v meni nashel; pa glej, enak sim posodi, ktera studenz gnad, ki jih Tvoja usmiljenost sopet v mene vliva, radovoljno v se vsame. In tako me ne bofh Ti, o usmiljeni Ozhe! savergel; ne bofh mi sa vselej odvsel daru gorezhe poboshnosti.

Tudi notranjo fuhôto svoje du-

fhe hozhem voljno is Tvoje roke prejeti; kakor opominj, ki mi ga Ti dajesh, jo hozhem sprejeti, ter se Tebi popolnoma vdati, in jo kakor potkasavza k Tebi imeti. Šej si mi tudi v fusih tako bliso, kakor tam, kjer moje ferze notranje gladkosti in veselje vshiva. Bodi tedaj vedno hvaljen in zheshen. Ponishno in poterpeshljivo nosim vse in molzhim. Vse, kar od Tebe pride, je v moje svelizhanje. Amen.

Ozhe nash i. t. d.

Ob velizih skushnavah, posebno soper zhistost.

Gospod! refhi me, fizer poginem. Naj grejo skushnjave memo mene, de moja dusha fhkode ne terpi. Glej, sov-rashim jih is zeliga ferza; rajshi umerjem, kakor f smertnim greham Te ras-shaliti.

Ozhe nebeshki! ne pusti svojiga otroka, ki se k Tebi verne, soper na krive pota saili.

Gospod Jesus Kristus! ne pusti svojiga odreshenza, kteriga si Ti f svojo lastno kervjo odkupil, soper pod jarm greha priti.

Bog sveti Duh! ne puſti ſvojiga tempeljna, kteriga ſi **Ti** febi v prebivaliſhe sbral, ſopet ofkruniti.

Preſveta Deviza in **Mati** zhiſtoſti! ne perpuſti mi nedolſhnoſti ſvojiga ferza sgubiti, in v ſkuſhnjavo pervoliti. **Rasgerni** ſvojo varſtvo zhes me, in ſproſi mi mozh in krepkoſt per **Tvojim** boſhjim **ſinu**.

Œveti angelj varh, moj ſveſti tovarſh na ſemlji! varuj me ſapeljivzov moje duſhe, in ne puſti me tje priti, kjer je moja zhednoſt v nevarnoſti. In zhe bi ſoper ſvojo voljo kam priti utegnil, opominjaj me urno beſhati, in podperaj me v ojſtrim boji ſoper ſkuſhnjave, zhe ne morem dovolj hitro beſhati.

Œveti Alojſi, ti ſgled zhiſtih duſh in zherlivez vſaziga greha! ſproſi mi gnado, tebe v ljubesni do zhiſtoſti poſnemati in poſebno, enako tebi, vſako ſkuſhnjavo zheritati in premagati.

Ozhe naſh i. t. d.

Ob zhaſnih nadlogah.

Teshko leſhi **Tvoja** roka na meni, **Gospod!** pa vender je ſa me tolashba, de ſmem v vſaki neſrezhi in per vſakim

britkim pergodku rezhi: „**S** tem si me **Ti** obiskal, o **Bog**!

Sakaj, zhe koga obisheh, o Gospod! ali ga ne obisheh is ljubesni? Zhe koga ranih, ali ne ranih, de sopet osdravih, in sladko tolashbo in masilo tega sdravila okufiti dafh? Oh, zhe bi ne bilo terpljenja, bi she ne vedili in bi tudi ne mogli okufiti, kako sladko snafh tolashiti!

Bodi tedaj sahvaljen sa to obiskanje svoje ljubesni!

Vfaka nadloga je dalje, po Tvoji presveti volji, svelizhavna fkušnija moje svestôbe do Tebe. Kdaj pa tudi samorem Tebi nar bolj pokasati, de Te tudi ljubim, in de sim Ti svesto vdan, o Bog! kakor ravno ob uri nadloge? Ali ni to ravno nar lepsi perloshnost, Ti pokasati, kako v vsakim terpljenji vse svoje upanje popolnama v Tebe stavim?

Bodi tedaj sahvaljen sa to koriftno fkušnjo!

Vfaka nadloga je sadnjizh, po Tvoji nar svetejsi volji, potreben opominj k pokori. Opomni me, de sim gresnik in de je vse terpljenje na semlji le nasledk greha. Ali tedaj ni prav koriftno

sa me, zhe sim tolikrat k pokori opominjan?

Bodi tedaj sahvaljen sa ta opominj k pokori!

Daj mi le, o Gospod! k temu tudi gnado, de vse terpljenje in nadloge shivljenja ref v duhu pokore vedno terpim in se jih tedaj v svoje svelizhanje poflushim.

Ozhe nash i. t. d.

Ob fufhi.

Bog! v katerim shivimo, se gibljemo in fmo; dodeli nam potrebniga deshja, de v zhafnih rezheh potrebno pomozh dosefshemo, in f toliko vezhim saupanjem nebefhkih profimo.

Dodeli, profimo, vfigamogozhni Bog! de, ker v svojih nadlogah v tvojo miloft saupamo, naf tvoja pomozh vedno vsih nevarnost obvaruje.

Daj nam, profimo, Gospod! sdraviga deshja, in semlje fuho oblizhje s nebefhkimi potoki miloftivo namozhi. Po Gospodu nashim i. t. d.

Sa lepo vreme.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osri se miloftivo na profhnje k

tebi klizhejozhiga ljudstva, in fhibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od naf odverni.

K tebi, **Gospod!** klizhejozhe uflifhi, in dodeli nam, te profimo, lepo vreme, de, ker sa svoje grehe po pravizi terpimo, f pomozhjo tvoje milosti tvojo dobroto obzhutimo.

Profimo, vfigamogozhni Bog! tvojo dobroto, de nalive deshja vftanovifh, ki nam svoje jasno oblizhje dobrotljivo pokashefh. **Po Gospodu** nafhim i. t. d.

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osri se milostivo na profhnje k tebi klizhejozhiga ljudstva, in fhibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od naf odverni.

Od svoje hifhe, profimo, **Gospod!** duhovno hudobo presheni, in odverni nadsemljifko napako hudiga vremena.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! sanefi, ker se bojimo; bodi milostiv, ker profimo, de naf po fhkodljivim ognji v oblakih, in po filnim viharji shuganje hudiga vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jesus! ki si vetrovam in morju

sapovedal, in je bila velika tihota; uflifhi profhnje svojiga ljudstva, in dodeli, de po tem snamnji fvetiga krisha † preide vse divjanje hudiga vremena.

Vfigamogozhni in usmiljeni Bog! ki naf s tepenjem sdravifh, in s odpuftenjem ohranujefh; dodeli, te profimo, de se miru sasheljeniga potolashenja rasveselimo in dar tvoje dobrote vselej vshivamo. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Ob flabi letni in lakoti.

Škashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezheno miloft; de naf od vfh grehov odveshefh, in od fhtrafeng, ktere sa-nje saflushimo, refhifh.

Uflifhi, profimo, Gospod! nafhe pohlevne profhnje, in lakoto miloftivo odverni; de umerljivi zhlovek fposna, de po tvoji jesi take fhibe pridejo in po tvoji milofti odidejo.

Tebi podversheno ljudstvo, ki savolj svojih grehov lakoto terpi, Gospod! miloftivo k febi spreoberni, ki si rekel, de bo tiftim vse perversheno, kateri tvojiga kraljestva ifhejo. Kteri shivifh in kraljujefh i. t. d.

Ob merjenji in kugi.

Uflifhi naf, Bog, nafh Svelizhar! in na proshnje svete in zhaftitljive boshje porodnize Marije, vselej devize, in svetiga Šebastjana marternika in vsih svetnikov svoje ljudstvo od strahu svoje jese odrefhi, in po obilnosti svojiga ufmiljenja otmi.

Škashi miloft, Gospod! nafhim ponishnim proshnjam, in osdravi dufhne in telefne bolesni, de odpufhenje prejmemo, in fe vedno v tvojim shegnu veselimo.

Uflifhi, profimo, Gospod! nafhe pohlevne proshnje, in kugo in merjenje miloftivo odverni, de umerljivi zhlovek spofna, de po tvoji jesi take fhibe pridejo, in po tvoji milofti odidejo. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Ob shivinski kugi.

O Bog! kateri fi zhloveku tudi neumno shivino per delu v pomozh dal, pohlevno profimo, de nam shivine, bres ktere fe zhloveshki rod ne more shiviti, per nafhah potrebah ne pufth poginiti. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Ob vojski.

Bog! kateri vojske potirash, in nasprot-
nike tistih, kateri v te saupajo, s mozhjo svoje
brambe premagash; pomagaj svojim flu-
shabnikom, ki tvojo milost prosijo, de svo-
jih sovrashnikov filo sateremo, in tebe s
neprenehano sahvalo zhasimo.

Bog! od kteriga pridejo svete shelje,
prave misli in pravizhne dela; daj svo-
jim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne
more dati, de bojo nashe ferza tvojim
sapovedim vdane, in po satertim strahu
sovrashnikov zhasi s tvojo pomozhjo varni
in mirni.

Poteri, prosimo, Gospod! napuh na-
fhih sovrashnikov in pobij njih neukrotnost
s mozhjo svoje desnize. Po Gospodu na-
fhim i. t. d.

O sleherni nadlogi.

Ne saversi, vsigamogozhni Bog! svo-
jiga ljudstva, ki v nadlogi sdihuje, temuzh
savolj flave svojiga imena stiskananim usmi-
ljen pridi na pomozh.

Skashi nam dobrotljivo, o Gospod!
svojo neisrezheno milost; de nas od vsih
grehov odveshesh, in od fhtrafeng, ktere
sa nje saflushimo, rehfish.

Dodeli nam, svojim flushabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno sdravje na dušhi in telesu vshivamo, in de bomo po zhaftitih profhnjah svete Marije vselej devize od sidanje shalofti refheni in vezhniga veselja deleshni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! našho nadlogo, in odverni ferd svoje jese, ktero po pravizi saflushimo.

Bog, našhe perbeshalifhe in mozh, sazhetik dobrote! poslufhaj ponishne profhnje svoje zerkve in dodeli, de, kar s saupanjem prosimo, gotovo dofeshemo. Po Gospodu našhim i. t. d.

Sa frezhno isvolitev noviga papesha.

Š ponishnim ferzam, Gospod! te prosimo, de po svoji nefkonzhni dobroti sveti Rimfki zerkvi taziga papesha dodelifh, kateri bo tebi savolj dobrotljive fkerbi do naš vselej prijetin, in nam tvojimu ljudstvu, savoljo sveftiga vishanja, v zhaft tvojiga imena, vselej zhaftitljiv. Po Gospodu našhim i. t. d.

Ob kaki sahvali.

Bog! kteriga usmiljenje nima fhtevila, in kteriga dobrote bogastvo je ne-

fkonzhno, sahvalimo tvoje velizhaftvo sa dodeljene dari, in profimo vedno tvojo mi-lost, de, ki profhnikam dodelifh, kar shelé, jih ne sapuftifh, temuzh perpeljesh k pri-hodnjimu plazhilu.

Bog! kateri si vernih ferza s raslvet-ljenjem svetiga Duha uzhil, daj nam v ravno tistim Duhu pravizo sposnati in nje-govo poveseljenje vedno vshivati.

Bog! kateri nobeniga, kateri v te sa-upa, ne pufth prevezh stifikati, temuzh profhen dobrotljivo na pomozh pridefh; sa svoje profhnje in spolnjene shelje ti hvalo dajemo, in te pohlevno profimo, de bomo vselej vseh sopernost obvarovani. **Po Gospodu** nashim i. t. d.

Sahvaljna pesem f. Ambrosia.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospoda te zhaftimo.
Tebe, vezhniga Ozheta, zhafti vfa semlja.
Vsi angelji, nebefa in vse mozhi,
Kerubi in Šerafi tebi neprenehama pojo:
Švet, svet, svet **Gospod, Bog** fabaot!
Polne so nebefa in semlja flave tvojiga
velizhaftva.

Tebe hvali zhaftiti sbor apofstelnov,
Prerokov hvaljeno fhtevilo,
Marternikov v belo oblezhena truma.

Po vesoljnim svetu te sveta zerkev zhafti:
 Ozheta nesmerniga velizhaftva;
 Prezhaftitiga tvojiga praviga ediniga Šina,
 Tudi svetiga Duha poterdnika.

Ti, Kriſte, kralj zhafti,
 Ši vezhni Ozhetov Šin.

Ker ſi hotel savolj odrefhenja zhloveka
 na-fe vseti, fe niſi bal devizhniga
 teleſa.

Smagal ſi ſelo ſmert, in odperl vernikam
 nebeſhko kraljeſtvo.

Na deſnizi boſhji ſediſh, v zhafti Boga
 Ozheta.

De imah ſodit priti, verujemo.

Proſimo te tedaj, pridi na pomozh ſvo-
 jim flushabnikam, ktere ſi s drago
 kervjo odrefhil.

Daj nam v vezhni zhafti ſhtetim biti med
 tvoje ſvetnike.

Svelizhaj, Goſpod! ſvoje ljudſtvo, in po-
 ſhegnaj ſvojo erbfhino.

Vishaj jih, in povikſhuj jih vekomej.

Šlednji dan te zhaſtimo, in hvalimo tvoje
 ime vekomej, in od vekomej do
 vekomej.

Daj naſ, Goſpod! danafhnji dan miloſt-
 ljivo bres greha ohraniti.

Uſmili ſe naſ, Goſpod! uſmili ſe naſ.

Dodeli nam svojo milost, Gospod! kakor saupamo v te.

V te, Gospod! upam, ne bom oframoten vekomej ne.

V. Hvalimo Ozheta in Šina, f fvetim Duham.

O. Zhaftimo in povikshujmo ga vekomej.

V. Gospod, uflifhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s vami.

O. In f tvojim duham.

Molimo.

Bog! kteriga usmiljenje nima fhtevila, in kteriga dobrote bogastvo je nefkonzhno, sahvalimo tvoje velizhaftvo sa dodeljene dari, in profimo vedno tvojo milost, de, ki profhnikam dodelifh, kar shelé, jih ne sapuftifh, temuzh perpeljesh k prihodnjimu plazhilo. Po Kristufu Gospodu nafhim i. t. d.

V. Gospod s vami.

O. In f tvojim duham.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu bodi hvala.

Sa frezhno pot.

O Bog! ki si svojiga flushabnika Abrahama is Urja ispeljal, in ves zhal njegove poti v vsih nevarnostih po ozhe-
 tovfko varoval; ki si Israelove otroke s
 fuho nogo skosi sredo morja spraval; in
 ki si modrim is jutroviga po svesdi pot
 k svojimu Šinu pokasal, bodi tudi nam
 varh in pomozhnik na nashih poti; posheg-
 naj nas; daj nam svojiga svetiga angelja
 tovarsha, de pridemo od tebe vojeni tje,
 kamor gremo, frezhni, — spet od tam
 domu sdravi, — in kdej — po dokon-
 zhanim velikim popotvanji na semlji, —
 v svoj pravi dom, v nebela; po Jesufu
 Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Sa frezhno smert.

Ti, o Bog! ki si zhloveka v ne-
 dolshnosti stvaril, in k neumerjozhnosti po-
 klizal, nisi kriv nashih smerti. Le v pra-
 vizhno shtrafengo njegove nepokorshine in
 njegoviga greha si ga k smerti obfodil.
 Navdihni moje serze s sovrashtvam do
 greha; po katerim je smert na svet prishla,
 in varuj me smerti v grehu, ktera je smed
 vsih slegov nar shrahneshi. — Naj mi
 podoba smerti, — ta vsim mehkushnikam

tako grosovitna podoba, — vedno pred ozhi hodi, de me od posvetne nizhemernosti vedno odvrazhuje! de bom v frezhi ponishen, v veselji pameten, v terpljenji poterpeshljiv; k dobrim delam vedno perpravljen; de vse svoje shive dni tvoje sapovedi svesto spolnujem. — Dopadlo ti je, Gospod shivljenja in smerti! uro moje smerti mi perkriti; kar si mi pa rasodel, je, de me bo smert, kakor tat v nozhi, salesla, kader si je bom nar manj svest. Daj mi tedaj gnado, de bom vsako uro na-njo perpravljen; de vsak dan tako shivim, kakor bi bil sadnji mojiga shivljenja; de she sdaj sazhnem to sapufhati, kar bom o smerti tako sapuftiti mogel, in de she sdaj vsmu odmerjem, kar me prevezh na svet veshe.

Trojedini Bog! daj mi frezhno sadnjo uro. Ozhe! daj mi smertne teshave stanovitno premagati. Jesuf! bodi na krishi umirajozh takrat pred menoj in rezi mi vesele besede: She danf bofh s mano v raji. — Sveti Duh! rasvetluj, podperaj me takrat, de v svoji veri nepremakljiv ostanem, vse fkufhnjave soper vero frezhno premagam, in kakor ud Rimfke katolifhke zerkve umerjem. — Sveta

Marija, mati ufmiljenja, mati boshja, kraljiza nebes in semlje, kraljiza angeljov in ljudi, posebna besedniza, in sa Bogam nar varnisthi perbeshalishe gresnikov, pomozh kristjanov, hzhi nebeshkiga Ozhe-ta, mati boshjiga Šinu, nevesta svetiga Duha! osri se na-me ubosiga gresnika. K tebi sdihujem: Štoj mi tisto uro na strani, na kateri je vse leshezhe, in savolj ktere sim te vselej sa pomozh profil. — Š. Joshef! profi sa-me, de smerti pravizhniga umerjem. Šveti angelj varh! varuj me in ne odstopi od mene, dokler konza svojiga popotvanja ne dofeshem.

Sa kakiga bolnika.

Glej, Gospod! kteriga ljubish, je bolan; — in jest se predersnem sa-nj profiti in moliti. — Ne bodi mu ta bole-sen k smerti, temuzh k tvoji zhafti in njegovimu svelizhanju. Toliko bolnikam si njih poprejshnje sdravje, zlo merlizham si spet shivljenje dodelil; ohrani tudi tega bolnika in osdravi ga. Vfigamogozhin si in nefkonzhno dobrotljiv; le s besedo rezi in bolnik bo zdrav. — Ker pa ne vem, kaj je saref dobro sa-nj, stori po svoji sveti volji. Dodeli mu poterpeshljivost,

meni pa pravo ljubesen do njega, de te bom spet s njim vred tukej v tempeljnu, kdej pa v nebesih vekomej hvalil. Amen.

V bolesni.

Samo v tebe obrazham svoje ozhi, o krishani Svelizhar! — — Tvoje terpljenje na krishi je moje premishljevanje, moje vterjenje, je moja tolashba in moja mozh.

Vidim te v tvojim britkim terpljenji in kako pohlevno molzhish, kakor jagnje v meznizi. O Jesuf! kako majhne so moje bolezhine memo tvojih neisrekljivih britkost. In jes bi bil nepoterpeshljiv, bi toshil in godernjal v svoji bolesni? Na krishi si vifel, perbit na nogah in rokah, jes pa leshim na mehki postelji; po nedolshnim si terpel, jes pa sim vse terpljenje saflushil sa svoje grehe. O daj mi od tebe se uzhiti, o Jesuf! prave poterpeshljivoosti v svojih bolezhinah, in enake vdanosti v voljo nebeshkiga Ozheta.

Vidim, o Jesuf! tudi odperte rane tvojiga presvetiga telefa, in kako is njih tako obilno draga kri tezhe. O, ta kri je pravo hladezhe masilo sa moje bolezhine.

Daj mi le, o **Jesuf!** is te tvoje kervi tudi polajfhanje. Potegni me k febi na krish, vsemi me v svoje rane, posebno v svojo ftranko rano; fkri me va-njo in pusti me f tabo terpeti in umreti.

Kakor hozhefh, o **Gospod!** vse kakor ti hozhefh!

Tebi famimu shivim, o **Jesuf!** Tebi umerjem; tvoj fim in ostanem shiv in mertev.

Ako mi je umreti, fpremi ti mojo dufho v vezhnost. Ako mi je pa po tvoji presveti volji fhe dalje shiveti, o daj, de mi je ta bolesin tudi v mojo vezhno frezho. **Amen.**

Ozhe nafh i. t. d.

Litanije v bolesni.

- Jesuf Kristuf,
 Svelizhar sveta,
 Jesuf, ki si na semljo prifhel, shalof-
 ne potolashit,
 Jesuf, ki si starimu Simeonu v miru
 se dal lozhiti, ko je tebe viditi gnado
 sadobil,
 Jesuf, ki si ofem in trideset let bol-
 niga osdravil,
 Jesuf, ki si mertvoudnimu sdravje do-
 delil, in grehe odpustil, de je na
 telefonu in dushi sdrav svojo posteljo
 domu nesil,
 Jesuf, ki si sheno, ktera je dvanajst
 let bolehala, savolj njeniga poseb-
 niga saupanja gredé osdravil,
 Jesuf, ki si gobove ozhifheval, in da-
 jal flepim spregledati, gluhim spre-
 flifhati, hromim hoditi in mertvim
 vftajati,
 Jesuf, ki si shalofni vdovi fina, kte-
 riga so she k pogrebu nesli, spet
 shiviga dal,
 Jesuf, ki si Jajrovo hzher v shivlje-
 nje obudil,

ufnili se nafi!

Jesuf, ki si Lazarjeve sestre v njihih
nar hujih bolezhinah s tem oveselil,
de si jima brata, kateri je she shtiri
dni v grobu leshal, oshivel,

Jesuf, ki si nas s prelepim sgledam
svoje poterpeshljivosti na krishi uzhil,
v terpljenji v voljo boshjo popolna-
ma se vdati,

Jesuf, ki si she umiraje sa svoje mo-
rivze profil in sgrevanimu rasboj-
niku milost dodelil,

Jesuf, ki si s svojo smertjo tistiga pre-
magal, ki je oblast smerti imel,

Jesuf, ki si po terpljenji fhel v svoje
velizhastvo in nam s tem pot va-nj
pokasal,

Jesuf, ki si nas s svojim vstajenjem
od mertvih v veri na vstajenje shi-
vota poterdil,

Jesuf, ki nas bosh, kdej od mertvih
obudil in po nashih delih sodil,

Od bolezhin bolesni,

Od maloferzhnosti in zagovitnosti,

Od predersniga saupanja in golj-
fiviga sanafhanja,

Od grose in nepokoja vesti,

Od godernjanja in nepoterpeshljivosti,

Od vfaziga greha,

usmili se nasi

odrešhi nas, o
Gospodi!

Od skufhnjav hudizhevih, odrefhi naf, o
Gospod!

De nam gnado dodelifh, do sadnjiga
pojmljeja, kakor popotnim shiveti,
in po nebefih, nafhim pravim domu
hrepneti,

De nam zhaf, vefelje in mozh k po-
kori dafh,

De nam gnado dodelifh, bolezhine
bolesni ferzhno nositi,

De naf v veri v te in v vezhno shiv-
ljenje poterdifh,

De naf v saupanji v tvojo vfigamo-
gozhno pomozh podpirafh,

De naf v ljubefni do tebe do konza
ohranifh,

De nafhe ferze od foverafhtva in ne-
vofhljivosti ozhiftifh,

De nafhe dufhe s nebefhkimi miflimi
in sheljami napolnifh,

De naf f toliko vezhi tolashbo navda-
jafh, kolikor bolj se nafhe terplje-
nje narafha,

De fe f zhuvanjem in molitvijo na tvoj
prihod perpravljamo,

De naf ne bolezhina, ne fmert od
tvoje ljubefni ne lozhi,

De naf, ko fe ta perstena hifha na-

proflimo te, uflifhi naf!

fhiga telefa raspade, k febi v
 vezhno prebivalishe vsamesh,
 De si ti sam nafhe shivljenje, in
 de nam bo umreti dobizhek,
 De tebi shivimo in umerjemo,
 Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemljesh,
 sanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemljesh,
 uslišhi nas, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemljesh,
 usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, slišhi nas!
 Kriste, uslišhi nas!

Molimo.

O Jesuf! Šin shiviga Boga! ti si
 vftajenje in shivljenje; kdor v te verje,
 bo shivel. V svojem shivljenji na svetu
 si toliko bolnikov na njih profhnjo osdra-
 vil; osdravi tudi mene. Daj de bom vef v
 tvojo voljo vdan; rasvesel ime, de te bom
 tukaj she v tvojim svetim tempeljnu molil,
 in kdej v nebesih zhastil vekomej. Amen.

Litanije

od vdanosti v voljo boshjo.

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Bog, Ozhe nebeshki,

Bog, Sin, odrefhenik sveta,

Bog, sveti Duh,

Sveta Trojiza, en sami Bog,

Bog, ki vse vesh in previdish,

Bog, ki vse vladash in napravljash,

Bog, ki vse po svojih nar ikrivnistih
namenih zhudno ispeljesh,

Bog, ki tudi hudo, kar se sgodi v
prid svojih isvoljenih obrazhah,

V vsih rezheh in permerah,

V vsih okoljshinah in pergodbah,

V mojim stanu in v moji flushbi,

V mojih opravih in napravah,

V mojim djanji in nehanji,

Na mojim premoshenji in blagu,

Na mojim dobrim imenu in moji zhasti,

Na mojim sdravji in moji mozhi,

Na mojim telesu in na moji dufhi,

V mojim shivljenji in v moji smerti,

Nad menoj in nad mojimi,

ufmili se naf!

sgodi se tvoja sveta volja,

o Bog!

sgodi se tvoja sveta volja,
o Bog!

Nad vsimi ljudmi in angelji,
Nad vsimi stvarmi na svetu,

Na vsih krajih sveta,

Vsak zhaš,

Deflih bi se moja natora vstavljala,

Deflih bi moji lastni ljubeshni in pošeljivošti teshko djalo,

S vsimi svetniki in pravizhnimi vpijem:

S devishko materjo vpijem:

S Jesufam na oljski gori vpijem:

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemljesh, sanesh nam, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemljesh, uflishi naš, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemljesh, ufmili se naš, o Gospod!

Kriste, flishi naš!

Kriste, uflishi naš!

Molimo.

O Bog! ponishno molim tvojo preveto voljo, podvershem se tvojim nesapopadljivim sodbam in nar pravizhnishim naredbam. In ker je svešto spolnovanje tvoje volje dno vse popolnamošti, sgled vse krepošti, edini vir snotranjiga miru in praviga veselja: nizh drusiga ne vošhim in ne shelim, kakor de se tvoja

prefveta volja v meni in od mene vselej na tanko spolnuje. Amen.

Umerajozhimu moliti.

Ozhe! domu me klizhefh k febi. — Rad, rad grem k tebi domu.

O Jesuf, moj Svelizhar in Odrefhenik! pelji me domu v svoje vezhno prebivalishe. Tudi sa me ubosiga grefhnika si na krishi umerl; — tudi sa me si na krishi svojo preveto kri prelil, sa me, sa moje mnoge mnoge grehe; — tudi sa me si Ozheta spravil; — tudi sa me si od smerti vstal; — tudi sa me si v nebefa fhel, mi tam per febi in per Ozhetu, in ljubih svetnikih vezhno stanovanje perpravil.

Pred mano si fhel; — o puhti me sa teboj iti, o Jesuf!

Ti si vrata, refniza in pot v nebefa. Verujem v tebe.

Ti si pravi, edini Svelizhar in Pastir moje dushe. Upam v tebe.

Ti si tolashba in edino hrepenjenje mojiga serza. Ljubim te — ljubim te zhes vse.

Moja dusha hrepeni po tebi; o vsemi me! — vsemi me ubosiga grefhnika!

Obshaljujem vse svoje grehe, f
kterimi sim tebe — v vsm svojim shiv-
ljenji — tolikrat rasshalil.

Ne sodi me po mojim sadolshenji,
ampak famo po svoji usmiljenosti.

O Jesuf! v svojo presveto stran me
sakleni. Ne bosh me savigel.

Presveta Deviza Marija, Mati Je-
susova in tudi moja mati! bodi per meni
v mojim poslednjim vojfkovanji.

Šveti Joshef, bodi per meni!

Šveti patron, bodi per meni!

Šveti angelj varh in isvoljeni
boshji, bodite per meni!

O moj Gospod in moj Bog! v tvoje
roke isrozhim svojo dusho.

O Jesuf! tebi shivim!

O Jesuf! tebi umerjem!

O Jesuf! tvoj sim shiv in mertev!

Ozhe nash i. t. d.

Sadnji sdihljeji umirajozhiga kristjana.

O Jesuf! s mozhjo svetiga krisha
me od mojih sovrashnikov refhi.

Jesuf! ki si fam britke smerti umerl,
perstopi mi v smernih teshavah.

Jesuf! svoje terpljenje sklenem s tvojim terpljenjem; — svojo smert sklenem s tvojo smertjo.

Š svojim grenkim terpljenjem me krepzhaj, o Jesuf!

Uslifhi me, o usmiljeni Jesuf!

V svoje svete rane me sakri, o Jesuf!

Pred hudim sovrasnikam me brani, o Jesuf!

Ob smertni uri me k febi poklizhi, o Jesuf! de te s tvojimi svetniki vekomej hvalim.

O Jesuf! moj Bog in moje vse! refhi me savolj svojiga presvetiga imena.

Jesuf! v te verujem, usmili se me.

Jesuf! v te saupam, usmili se me.

Jesuf! ljubim te is vsiga ferza, usmili se me.

Jesuf! is ljubesni do tebe shivim.

Jesuf! is ljubesni do tebe terpin.

Jesuf! is ljubesni do tebe umerjem.

Jesuf! tvoj sim v shivljenji in smerti.

Jesuf! pridi, pridi me otet.

Jesuf! daj mi v miru se lozhiti.

Jesuf! v tvoje roke srozhim svojo dufho; vsemi jo k febi.

Jesuf! bodi mi milostljiv.

Jesuf! Jesuf! Jesuf!

Litanije**per umirajozhih.**

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Sveta Marija,

Š. mati boshja,

Š. deviz deviza,

Vsi sveti angelji in arhangelji,

Š. Abel,

Vsa drushba pravizhnih,

Š. Abraham,

Š. Janes kerstnik,

Š. Joshef,

Vsi sveti ozhaki in preroki,

Š. Peter,

Š. Pavl,

Š. Andrej,

Š. Janes,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti,

Vsi sveti uzhenzi Gospodovi,

Vsi sveti nedolshni otrozi,

Š. Štefan,

Š. Lavrenz,

Vsi sveti Marterniki,

Š. Silvester,

sa-nj (sa-njo) Boga profi, (profite)!

S. Gregor,
S. Avgufhtin,
 Vſi ſveti ſhkofje in ſpſnovavzi,
S. Benedikt,
S. Franzhiſhk,
 Vſi ſveti minihi in puſhavniki,
S. Marija Magdalena,
S. Luzija,
S. Barbara,
S. Katarina,
 Vſe ſvete devize in vdove,
 Vſi ſvetniki in ſvetnize boſhje,
 Bodi mu (ji) miſoſtljiv; ſaneſi mu (ji) o
 Goſpod!
 Bodi mu (ji) miſoſtljiv; odreſhi ga (jo) o
 Goſpod!
 Od ſvoje jeſe,
 Od neſreznihne ſmerti,
 Od vſiga hudiga,
 Od ſkuſhnjav hudobniga duha,
 Od oblaſti peklenſke hudobe,
 Od vezhniga pogubljenja,
 Škosi ſvoje ſveto rojſtvo,
 Škosi ſvoj ſvet krish in ſvoje terpljenje,
 Škosi ſvojo ſmert in ſvoj pokop,
 Škosi ſvoje zhaſtitljivo od ſmerti vſtaje-
 nje,
 Škosi ſvoj zhudni vnebohod,

sa-nj
 (sa-njo) Boga profi,
 (profite)!

reſhi ga (jo) o Goſpod!

Škos gnado trofhtarja f. Duha, refhi ga
(jo) o Gospod!

V dan fodbe, refhi ga (jo) o Gospod!

Mi grefhniki,

De fe na tega umirajozhiga milofljivo
osrefh,

De mu (ji) vse grehe odpustifh,

De ga (jo) v veri, saupanji in lju-
besni poterdifh,

De mu (ji) refnizhniga duha pokore
in pravo shalofh dodelifh,

De ga (jo) pred hudimi miflimi var-
jefh,

De mu (ji) v prizhijozhi nevarnosti
pomagafh,

De ga (jo) v sadnji uri f svojo sve-
to gnado ne sapustifh,

De ga (jo) v vezhno vefelje peljefh,

De naf uflifhati hozhefh,

O Jefus! Šin boshji,

Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjem-
ljefh, sanefi nam, o Jefus!

Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjem-
ljefh, uflifhi naf, o Jefus!

Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjem-
ljefh, ufmili fe naf, o Jefus!

Krifte, flifhi naf!

Krifte, uflifhi naf!

profimo te, uflifhi naf!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash . . . Zhefhena . . .

Molimo.

O Gospod, nash Bog! uflifhi nafhe molitve in bodi milostljiv tej dusfi, ki se bo sdaj lozhila is tega sveta. Odpusti ji vse grehe, refhi jo od vsih fhtrafeng, in vsemi jo v vezhno nebesfko stanovanje, ktero 'ji je perpravil **Jesuf Kristuf**, tvoj **Šin**, nash **Gospod**, ki s teboj shivi in kraljuje, v edinosti svetiga **Duha**, **Bog**, od vekomej do vekomej. **Amen**.

Kader se dusfha od telefa lozhi.

Pridite na pomozh, vsi svetniki boshji! pridite naproti, vsi angelji **Gospodovi**! vsemite to dusfho in spremite jo pred boshje oblizhje — prenesite jo v nebesfko prebivalisfhe. — **O Jesuf Kristuf!** ti jo vsemi k febi, kateri si jo is tega sveta poklizar. **Amen**.

Gospod, uflifhi nas! **Kriste**, uflifhi nas! **Gospod**, uflifhi nas!

V. Gospod! dodeli ti dusfhi vezhni mir in pokoj.

O. In vezhna luzh naj ji sveti.

V. Naj v miru pozhiva.

O. Amen.

Molimo.

Tebi, o Bog! perporozhimo to dusho, de bi sdaj, ko se je is sveta lozhila, per tebi v nebeshkim kraljestvu prebivala; in kar je po slabosti svoje zhloveshke nature v svojim shivljenji pregreshila, ji ti po svoji nefkonzhni milosti odpušti; po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev sa mertve starsh.

O Bog! ki si nam ozheta in mater spofhtovati sapovedal, usmili dobrotljivo dush mojiga ozheta in moje matere, ter njima grehe odpušti: meni pa daj, njiju viditi v veselji vezhne svetlobe. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu i. t. d.

Molitev sa prijatle in dobrotnike.

O Bog, deliviz odpuštenja in ljubiviz zhloveshkiga svelizhanja! profimo tvojo dobroto, daj bratam nashim drushbe, nashim blishnjim in dobrotnikam, ki so se is tega sveta lozhili po profhnji svete Ma-

rije vselej Devize f vsimi tvojimi svetniki
k deleshnosti vezhniga svelizhanja priti.
Po Gospodu nashim.

**Molitev sa dushe , kterih trupla
na britofu pozhivajo.**

O Bog! is zhigar usmiljenja dushe
vernih v miru pozhivajo, daj svojim flu-
shabnikom in flushabnizam, kteri tukej
in drugej v Kristufu pozhivajo, milostljivo
odpusjenje grehov, de se bojo, od vsih
pregreh odvesani, f teboj bres konza ve-
felili. Po ravno tem Jesufu Kristufu, Go-
spodu nashim. Amen.

Sa vse verne dushe v vizah.

**Bog Štvarnik in Odreshenik vsih ver-
nih!** dodeli dusham svojih flushabnikov in
flushabniz odpusjenje vsih grehov: de od-
pusjenje, ki so ga vselej sheleli, po po-
boshnih profhnja dofeshejo. Kteri shivish in
kraljujejh od vekomej do vekomej. Amen.

Prva pesem
in drugi maši.
A. K. K. K.

VI. Del.

Mnoge pesmi.

Pojte Gospodu vse ljudstva semlje. Pojte Gospodu, in hvalite njegovo ime.

Pf. 95, 1. 2.

Uzhíte in opominjajte se med seboj s psalmi, s hvaljnimi in duhovnimi pesmimi, pojte Bogu veselí v svojih serzih.

Kolofh. 3, 16.

Perva pesem

per sveti mashi.

K Sazhetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni shelj ognjenih,
K tebi sdihujemo.
Daritev svete mashe
Ši daj, o Bog! dopast',
In sdihovanje nashe
Povikfhaj tvojo zhaft.

2.

Ko Jesuf se je lozhil,
Je per vezherji tam
Prelomil, in isrozhil
Ta kruh prijatelam.
Posvetil je to vino,
Ter ga uzhenzam dal,
To k mojimu spominu
Štorite, je perdjal.

3.

Telo je to, vseмите,
Telo, in moja kri,

Nikdar ne posabite,
 Kaj Jesuf vam storí.
 Sa vas on hozhe umreti
 (O zhlovek pomni to!)
 De da ljudem shiveti,
 De jim odpre nebo.

4.

To nashe darovanje
 Usem', o Bog! od nas,
 Uflifhi sdiho vanje,
 In nashe proshnje glas.
 Teleta so ozhaki
 Dajali nekadaj,
 Sdaj dari niso taki,
 Nash dar je Kristuf sdaj.

H glorii ali slavi.

1.

Zhaft, hvala in hvaleshnost
 Je tvoja bla in bo;
 Nepokoj in beteshnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno dershat' fe;
 U teb' iskati tebe,
 Vesel' zhaftiti te.

2.

Sa nashe hudobije,
 Sa nas fe pokorish,
 Šmert ta nam greh odmije,
 Tud' greha mik pobrish',

Bod' hvala fvetim Duhu,
 Tud' njemu zhaft gre fhe,
 Sbuduje ferze gluho,
 Švoj oginj v njem ushge.

Pred evangeliam.

1.

'S uft Boshjih fe is-haja
 Švet evangelium,
 V ferze fe nam ufaja,
 Nam rasfvetljuje um.
 Bog govori, Bog vezhen,
 Per Bogu ni lashi,
 O frezhen, trikrat frezhen,
 Kater fe ga dershi.

2.

Befede Boshje vera
 Nam kashe pravo pot,
 Gotovo fteso, ktera
 Gre v nebefa od tod'.
 Ohrani to povelje
 In nauk fvoj per naf.
 Daj nam potem veselje
 Šeboj na vezhni zhaf.

H kredo ali veri.

1.

Bog Ozhe, mi fposnamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.

Od tebe, Ozhe, ide
 Šin rojstva vezhniga,
 Špozhetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Maria je rodila
 To Boshje detize,
 Devištva ni sgubila,
 Ne pred tud potlej ne.
 Nash greh je njega vmoril,
 Sa greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vftal on tretji dan.

3.

Na defni rok' Ozheta
 Je v svetim raji sdaj,
 Šhe pride, to obeta,
 Šamo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se iside
 Sa svet odmerjen zhař,
 Pove nam, de ſpet pride
 Ozhitno fodit nař.

4.

Šofefko kerřhenikov
 Al' zerkev verjemo,
 Tud obzheřtvo ſvetnikov
 Sedinřtvo v en telo.
 Tud grehov odpuřhenje
 Na temu ſvetu sdaj,
 Šhivota reř vřtajeenje
 Po tem pa ſveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Šzer kruh je sam na febi
 In vino sgolj famo;
 Pa 's kruha in is vina
 Bo kmalo, kar sdaj ni,
 Edin'ga tvojga Šina
 Telo in prava kri.

2.

To nafhe darovanje,
 O Bog! ne sversi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse ferza, v dar jih na!
 O daj, de bomo sveſti
 Ti, Ozhe, v vſih rezheh,
 Odvsem' snad nafhe veſti
 Teshilo vſih pregreh.

3.

Vse nafhe premoſhenje
 Vef shivesh in telo,
 Blago in tud shivljenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po ſvoji volji
 Sdaj desh, sdaj ſolnzхни fej
 Pokaſhe ſe na polji
 Dobrota tvoja nej.

K Šanktusu.

1.

Povsdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem sdaj,
 Sapoimo fkupej sbrani:
 Švet, fvet na vekomaj!
 V nebesih in na semlji
 Še vidi njega mozh;
 Neverniam, odjemlji,
 O Bog! njih uma nozh.

2.

De fveto luzh, katere
 Dosdaj ne vidijo,
 Šposnajo, udje vere
 S nam' tvoje bodejo:
 De zhaft mu fkup pojemo,
 K nebo ga da med naf,
 Hrup mu vesel shenemo,
 S angeljzi vsi v en glaf!

O povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijozhi
 Boga sakritiga,
 Oko ga ne raslozhi
 Pa vera snat' ga da.
 Sdaj tukaj bres pogleda
 O Bog! te vidimo.
 Sadofti je beseda
 De tebe vidimo.

2.

Na lefu nekdej krisha
 Je Bog sagernjen bil,
 Sdaj, vera naš previsha,
 Je zhlovek tud' se fkril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angeljev,
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si same umerl.

3.

Naj spere dušho mojo,
 O Jesuf! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar sdaj te nam sagerne,
 Naj sgine, o Bog! spred naš,
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat', tvoj obras!

K savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh se odkriva,
 Vel'k zhudesh se godi,
 Gospod se sdaj ushiva,
 Tud' vera 'ma ozhi.
 Podoba je fzer vina,
 Podoba kruha vfa,
 Ne vid' se nizm spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O frezhen, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,

Katero nam odvsame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane poduzhi,
 (Ljubesni neismera!)
 Od ktere dufha sh'vi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
 Po vrednim vshijemo,
 Še smertniga strafhenja
 Vezh bal' ne bodemo.
 Teshave in britkofti
 Še tift' ne bode bal,
 Katermu bo v flabofti
 Ta kruh pomozh mu dal.

4.

O Jesuf! zhaft in hvala
 Naj ti povfotna bo:
 Ljubesin nam je dala,
 Ljubesin tvoja to:
 Ta vshitek, Bog! telefа,
 In tvoje te kervi;
 Shivljenje in nebefa,
 Vefelje v vezhnofti.

5.

Daj tega nam sheleti,
 Goreti vfm v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride lozhitba,
 De bodemo f temiftim
 Na pot se vsdignili,
 In pa is ferzam zhistim
 V nebefa, va-nje fhli.

K ite Missa est.

1.

Ker smo sdaj mafho sveto
 Špodobno slifhali,
 Povs'mimo zhaft odpeto
 In hvalo s angeljzi.
 Dopade naj mu djanje
 Odpravljen'ga daru.
 Svirk gnade bod' to darovanje
 Nam, doishna zhaft Bogu.

2.

Dershimo pomozh' boshje
 Še fkos' in fkos' terdno,
 Le ta naj nam oroshje
 Pred vfo hudobo bo.
 Bres greha da naj ftati
 Pred sodbo sadnji dan;
 Po angeljih naf sbrati,
 Na njega desno stran.

Druga pesem
per sveti mashi.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
Tvoj verni ljud klezhi:
In tebe, Bog, v ponishnosti
Švojiga ferza zhafti.
Štor' milost tim, kater' shele
V folsah oprat lastne dolge.
Odupti Ozhe grefhnikam,
In fkashi fe dobrotljiv nam,
Dobrot — ljiv — nam
Dobrotljiv fkashi fe nam.

2.

Ob dari tvoje fmo prifhli
Kakor sgubljeni fin:
In kakor ovze fmo safhli,
Sgubili tvoj spomin.
Al Ozhe vfiga usmiljenja!
Na ferza polne sgrevanja
S dopadajenjem dol poglej,
In svojo gnado sopet dej
In gna — do — dej
In gnado sopet dej.

3.

Šmo delo fej vfi tvojih rok,
 In tvoja lafna stvar,
 Opri flaboſti ſvojih otrok
 Ti velki Goſpodar!
 Sa ſpravo sdej darujemo
 Tvojiga ſinu ſrozhujemo
 O Bog, fkos njega ſveto kri
 Vſe naſhe grehe nam odmi
 Vſe nam — od — mi,
 Vſe grehe nam odmi!

Glorija.

Zaſt bodi na viſokofſti
 Bogu na vekomej
 In mir po ſhirokofſti
 Na ſemlji bod' vſelej.
 V ponishnoſti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Reſhenje is nadlog. (dvakrat.)

Evangelii.

Is tvojih uſt iside
 Svet evangelium
 Na dno leto ſe ſnide
 Vſih kriſtjanov um,
 Modroſt naſ ſama viſha,
 Reſniza naſ uzhi:
 Kdor ſe pod njo ponisha,
 Ta frezhen prav ſhivi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar sposna,
 In verje s shivim spofhtovanjem,
 Na tebe praviga Boga,
 Tud verje v tvoj'ga ljub'ga Šina
 Špozhet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jefova ga korenina
 V devifhkim zvetji je fzvetla. (dvakrat.)

2.

De je prifhel is sgolj ljubesni,
 Ljudi naf spravit, Bog! s tebo,
 De na-se vsel je vfh bolesni
 Prelil na krishi kri svojo
 De spet je vftal, pekel premagal,
 Na defni tebi sdaj fedi:
 De naf bo enkrat vse prevagal
 Šodnik pravizhni vfh ftvari. (dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam zerkev visha,
 De bo do konza vedno sh' njo:
 De kdor se k njim v folsah perblisha
 Od grehov spet ozhifhen bo:
 Sopet de enkrat bomo vftali
 Vfh svetih drushba sprofi nam,
 De bomo fkupej ushivali
 Shivljenje vezhno s Jefusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mafhnik sdaj daruje,
 Gospod lete dari,
 S njim tud tvoj ljud sdihuje,
 In f ferzam kvifhk puhti.
 Zhiſt kruh je ino vino
 Sa grehe nafhe dar
 K tvojiga Œina ſpomino
 Je obloſhen altar. (dvakrat.)

2.

Vsem' Bog, leto darvanje
 Dobrotni Ozhe nafh!
 Omezhi to sdihvanje,
 De nam ſpet gnado daſh.
 Le ſmert in kri preſveta
 Tvojiga ljub'ga Œinu
 Nam daje up de vseta
 Ta proſhnja bo v nebu. (dvakrat.)

Œanktus.

1.

Poj: Œveti, Œveti, Œveti,
 Je Bog in nafh Gospod,
 S angeljzi pojte: Œveti
 Œi ti Bog, Œabaot.
 V nebeſih, no na ſemlji
 Vſo hvalo, zhaſt vſelej
 Œtvari, Bog! ſvojih jemlji
 Sdaj, no na vekomej. (dvakrat.)

2.

Vefeli vkup pojemo
 Is ferza zeliga,
 Shivo ga vfi sprejmemo
 Njega svojiga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda nashiga,
 Vef svét se k zhafti fnide
 Šinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povsdigovanji.

1.

Poglej, o Ozhe s visokosti
 Vef milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolshnosti
 Sdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Šin edini,
 Is sgolj ljubesni darovan:
 Sa naf perfojen umornini
 Štrafhno na krishi bil saklan. (dvakrat.)

2.

Šlaboſti on vse nafhe noſi,
 De naf perpravi v ſveti raj.
 On per Ozhetu sa naf proſi,
 Deb' s njim shiveli vekomaj,
 Naj te ljubesen ta ognjena
 Škos proſhnje, Jeſuf! omezhi,
 De ſe ta tvoje ſmertí zena
 Nad nami nikdar ne sgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte boſhje Jagnje:
 Kak tozhi ſvojo kri,

Kako sdaj glavo nagne.

Kako sa naf medli.

On grehe nam odjemlje,

On nosi vse dolge,

Pokrajne zeze semlje

Po njemu mir dobe. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nifim vreden, (dvakrat.)

Deb' tebe danf savshil,

Al' rezi de bom vreden (dvakrat.)

Ter bodem sopet shiv.

V duhu tebe prejeti

Is ferza jest shelim,

Daj shenin nafh presveti, (dvakrat.)

De gnado sadobim.

Per konzuz svete mashe.

Daritev fmo konzhalı,

Ta dar je Bog, tvoj Şin:

Mi fmo vfi fkup fposnali

Tvojih darov fpomin.

Şkos njega fmo prejeli

Refhenje f svojih ves,

Sdaj sadnjizh nam dodeli

Şvoj shegen is nebes. (dvakrat.)

Pefem pred shegnam.

Zhaftimo te
 Shivi kruh angeljski!
 O pravi zhlovek fkup,
 Ino Bog nebeshki!
 Šveto, šveto, šveto,
 Šveto, zhes vse šveto
 Jesufa refhnje Telo
 V švetimu sakramentu.

Pefem po shegni.

Nikdar naf ne sapuſti,
 O Jefuf, vse fladkoſti!
 Šofebno pa sadnji zhaf
 Bodi Jefuf, ti per naf!
 Zhaftito vſak zhaf bodi
 To fladko ime Jefuf,
 Ino ime Marije.

Pred pridigo.

O Jesuf, duſha moja
 Je ſhejna flifhat' te,
 Ker le beſeda tvoja
 Refniza vezhna je;
 Osnani nam povelje
 Shivljenja vezhniga,
 Beſedo, k' nam veſelje,
 Neſkonzhno frezho da.

Tvoj nauk nam tamôto
 Duſh naſhkih raſſvetli,
 In pameti flepôto
 S reſnizo raſjaſni.
 Šlep zhlovek ſam od febe
 Ne ve, kaj je hudo,
 In dobriga bres tebe
 Šposnal nikol' ne bo.

Beſeda tvoja kaſhe
 V nebefa pravo pot;
 Zhe naſha pamet laſhe,
 Naſ ona varje smot.
 Le ona da ſposnanje,
 De vidimo ſvetoft,
 Odverne greſhno djanje,
 Podpira nam flaboſt.

Oh, ojſtra je, sbodezha,
 In duſho v ſhivo ſkli,
 Ognjena je, gorezha;
 Pa vender tud hladi;

Poterdi vero našho,
 Oshivlja jo povfod;
 Daj vfelej nam to pašho,
 Te profimo, Gospod!

Je grešnik marškateri
 V nefrezho sapeljan,
 Miru ne ifhe v veri
 Tizhi v pregreh' sašpan;
 Ti k dušhi greš sašpani,
 Ter grešnika sbudišh,
 Mu pravišh: grešnik vštani,
 De vezhno ne sašpišh!

O de b' befeda tvoja
 Ne vtihnila nikdar!
 O daj, de dušha moja
 Prejema ta tvoj dar;
 Daj v krishih, daj v fkušhnjavah,
 V fkerbeh nam, Bog, ga daj,
 Naš vefeli v teshavah
 Naš pelje v sveti raj.

Vera, upanje in ljubesen.

Shivo verjem, terdno upam,
 Šerzhno ljubit' te shelim.
 Daj mi, Bog, tvoj glaf sprejeti,
 Smotam pa ferze sapreti;
 Sej is rok ljubesni tvoje
 Je prifhlo shivljenje moje.
 Vero, upanje povikfhaj,
 De v ljubesni vef gorim.

Shivo verjem i. t. d.
 Zhe tud zel svet v smote sajde,
 V tebi se refniza najde;
 Teb' ni fkritga, Bog presveti,
 Bres fkerbi ti smem verjeti.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Tri perfhone fo v fkrivnosti,
 Le en Bog u svoj' svetosti;
 V bistvu fo mozhi enake,
 Zhudne dela fo od vsake.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 V tebe, Ozhe, na vishavah
 Bom saupal u teshavah;
 Tvoja roka me podpera,
 Zhe me svet, pekel satera.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Jesuf, tvoje odrefhenje
 Naj me varje v pogubljenje;

Je nebefa odklenilo,
 Upanje nam uterdilo.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Ti me, sveti Duh, podperaj
 Štrah u ferzi mi sateraj;
 De fe vterjen ne preganem,
 Shiv ud Jesufov oftanem.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 V tebi, Bog, fe veseliti,
 Tebe vekomaj zhaftiti,
 V dobrih delih hozhem rafti,
 Tebi v vsih rezheh dopaſti.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Tebi hozhem sveſt oftati,
 Svet naj shuga me konzhati,
 Le do tebe zhem hiteti,
 In s veselim ferzam peti:
 Ljubi Ozhe! tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

Shivo verjem, i. t. d.
 Kader ura mi odbije
 In me tamni grob sakrije,
 Ko trohljivoſt shvot rasdere,
 Naj fe v mojim ferzu bere:
 Ljubi Ozhe, tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

I. Adventna.

Vi, oblaki, ga rofite!
 Ali semlja naj ga da!
 Ve nebefa ga pofhljite
 Škor Svelizharja sveta!
 Milo fo ljudje sdihvali,
 V grehlih in v temi jezhal;
 Bog je bil semljo preklel,
 Greh nebo zhloveku vsel.

Ozhe fe nebeshki vfmili,
 Vidi tol'ko bolezhin;
 De bi fe ljudje refhili,
 Še ponudi boshji Šin;
 Dvizo Gabriel posdravi,
 In Marija zhista pravi:
 Lej, pokorno je ferze,
 Kar Gospod mi sapove.

Sgodba sveta in vefela,
 Nam odklene vfm nebo:
 Lej, Deviza je fpozhela,
 In Befeda je mefo!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega miloft sahvalimo.
 Blagor tebi, grefhni fvet!
 Jefuf pride greh odvset.

Bratje! dofti she je fpanja,
 Glas nebeshki klizhe naf,
 Dan fe blisha, nozh odganja,
 Sdaj prihaja frezhni zhaf.

Odversimo vso hudobo,
 Oblezimo pa svetlobo,
 De preide grehov nozh,
 In naf vodi boshja mozh.

Ne shivimo vezh pregreshno,
 Svet apostelj naf uzhi,
 Ne nezhisto, ne poshreshno,
 Nevoshljivoft naj beshi;
 Naj se vsak pred njim ponisha,
 Kterga prihod se nam blisha,
 De bo f zhiftim ferzam vsak
 Le Svelizharju enak.

O Svelizhar! pridi fkorej,
 De se spolni, kar shelim,
 O pernesi mozh od sgorej,
 De se zhisto spokorim,
 Ti pernesi mir nebeshki,
 De ga vshiva duh zhloveshki;
 Daj, de pridem sodnji dan
 Med ovze, na defno fran.

II. Adventna.

Zhaft Marije.

O Marija! lepſhi zvet!
 Ko je kdaj imel ga ſvet,
 Od Boga ſmed vſih ſi sbrana,
 Mati miloſti nam danu,
 De pred Jeſufam ſtojiſh,
 Greſhnikam pomozh deliſh.

Œveta Mati vſih dobrot!
 Œpomni ſe naſ, revnih frot,
 V ferzu maternim naſ noſi,
 In pred Bogam ſa naſ proſi;
 On ſ veſeljem vſe ſtori,
 Kar ga proſiſh, Mati, ti.

Nam pomozh, Marija, daj,
 De poboljſhamo ſe sdaj;
 Proſi boſhjiga ſodnika,
 Njega miloſt je velika,
 De nam on odpuſtil bo
 Œtoril miloſtno ſodbo.

Greſhnik! grehe objokuj,
 Vredno sanje ſadoſtuj;
 Zhe ſe bomo ſpokorili,
 Ino Jeſufa ljubili,
 Bo Marija ſadnji zhaſ
 Miloſt ſklizala zheſ naſ.

Boshizhna pefem.

1.

Poglejte, zhudo se godi!
 Kaj mora nek to biti.
 Nebefhki dan o pol nozhi,
 To mora kaj pom'niti,
 Lej angelja pred nami ftat',
 Luzh fvitla ga obfega;
 Od grose moram trepetat',
 Povejte, kaj bo f tega.

2.

Tako pastirji govore,
 Pa angelj se oglafi:
 Vefelje osnanujem le,
 O frezhni, frezhni zhafi!
 Svelizhar se nezoj rodi,
 Ni treba nizh se bati,
 Je uboshen, v jaslizah leshi;
 Lahko ga je posnati.

3.

Saflifhijo nebefhkih trum
 Zhaftit' Boga na nebu,
 Vefeli mu shenejo fhum
 De svet otme v potrebi
 Njih petja glaf raslega se
 Vefelo po fhirjavah;
 Mir vam, ki svete volje ste,
 Bogu zhaft po vifhavah.

4.

Pastirji se rasvesele,
 Ko flifh'jo to novizo;

Do Betlehema hrepene,
 Šposnat' shele refnizo.
 Pogledat pojdmó, pravijo,
 Kar angelji fo rekli;
 Teko in se ne vftavijo,
 In k jaflam fo pertekli.

5.

Tam dete ugledajo lepo,
 De ni se mozh nagledat,
 Tak ljubo in tako fveto.
 Shele mu dopovedat',
 De ljubijo ga is ferza,
 De vse bi radi dali;
 Nauke vse, ktere da
 De bodo spolnovali.

6.

Tud mi sdej k jaflizam bojdmo,
 In bod'mo ga vefeli;
 Sahvalo, zhaft Bogu dajmo,
 De smo pomozh prejeli.
 Posdravljen bod', svelizhar moj
 V fak rezi sam per febi,
 De si prišel do naf nezoj,
 De bomo mi per tebi.

● veliki nozhi.

1.

Svelizhar gre is groba,
 Ob mozh je smert, trohnoba:
 Velikanozhno jagnje bil,
 Je sa-me drago kri pretil.

2.

Aleluja!

Otet je zhlovek, refhen,
 V bresin fatan trefhen,
 Šmert nima svojiga sela vezh,
 Odpert je grob, in kamen prezhen.

3.

Aleluja!

Odrefhil je ozhete,
 Veliko zhafa vjete;
 Zhaftito jih pelja febo
 V saperto s greham pred nebo.

4.

Aleluja!

O kak' fe svetjo rane
 Neufmiljeno mu dane;
 Vefelje angeljsko verfhi,
 De smert je mertva naf uzhi.

5.

Aleluja!

Je terdna nafha vera
 Refniza jo podpera;
 Svelizhar je svoj grob preftal,
 Tud nam bo vftat is groba dal.

6.

Aleluja!

Le kratka nozh bo v grobi,
 Ker angelj kmal satrobi;
 Telo tud' potlej popelja
 Svelizhar v raj, in smert neha.

Aleluja!

7.

Dopolnit nafhe shelje,
 Perpravit nam veselje,
 Grefh ti Svelizhar pred menoj,
 Prifhel bom, upam, tud' sa t'boj.

8. Aleluja!

Shivljenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer per Ozhetu ti fedifh,
 Od tam plazhilo vfm delifh.

9. Aleluja!

Pred fodbo bom postavljen,
 Po svatovfko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran.

10. Aleluja!

Aleluja! aleluja!

Aleluja! aleluja!

Po tvoje, Jefuf, bratam brat,
 Daj tudi nam od smert vftat'!

Aleluja!

● Binkefhtih.

1.

Prid' sveti Duh, apofteljnam dan,
 Ker fi bil danef va-nje poflan,
 De zhuda boshje pravijo,
 Šovrashnikam fe vftavijo;
 Prid' sveti Duh, te profi kristjan.

2.

Prid' sveti Duh, daj svoje dari,
 In jih med svoje verne rasli,
 Refnizo, de poslušhajo,
 In nje sladkost okušhajo,
 Prid' sveti Duh rasvetli nas ti.

3.

Prid' sveti Duh, omezhi ferze,
 Sashgi v kristjanih svete shelje,
 Ljubit', kar je pravizhniga,
 Še varvati krivizhniga;
 Prid' sveti Duh, ljubesni svete.

4.

Prid' sveti Duh, podperaj slabost,
 Poterdi v ferzih pravo svetost,
 Daj, de se ne spodtaknemo,
 Is pota ne premaknemo,
 Prid' sveti Duh, ti nasha krepkost.

5.

Prid' sveti Duh, ti svesti vodnik,
 Vefelje nasho, nas pomozhnik,
 O vodi nas do vezhnosti,
 Perpelji nas do frezhnosti;
 Prid' sveti Duh, ti nash poterdnik.

Šveto refnjenje Telo.

Prasnika svetiga
 Danš vefelimo se,

Prav is unetiga
 Šerza naj hvala gre.
 Štaro preide naj,
 Vse novo bodi sdaj,
 Miſli, djanje vſak prenavljaj.

Danſi prasnujemo
 Sadnji nozhi ſpominj,
 Ker ſe ſpomnjujemo
 Kako je boſhji ſin
 Švoje prijatle sbral,
 Jagnje jim jeſti dal
 S tem ſapoved judov doſtal.

Vzhenzi ſavſhivajo
 Velikonozhno jed,
 Sadnjizh dobivajo
 Reſhnje Telo prejet'.
 Jeſti jim ga daje,
 Pa raſdeli ſe ne;
 Vſak poſebej zel'ga prejme.

Kadar prejamejo
 Šlabi njega Telo,
 Še ga navſamejo,
 Mozh jim je prava to,
 Kelih jim tud srozhi,
 Da jim ga in veli:
 Vſi ga pite, moja je kri.

Tak je poſtavljen
 Njega Telo u dar,
 Duſham perpravljeno,
 De ga ſavſhiva ſtvar.

Mafhniki to store,
De od njega shive,
In ga vrednim vernim dele.

Sdaj od nebeshkiga
Kruha nafh duh shivi,
'S kruha zhloveshkiga
Še nam prav' Bog stori.
Zhudi se, o kristjan,
Jesuf je vsm jed dan,
Bod' si reven in sanizhvan.

Danfi te profimo,
Trojni, edini Bog!
V ferzih te nosimo,
Vari naf vsih nadlog;
Shivi naf flabe sdaj,
K tebi nam priti daj,
In te vshivat na vekomaj.

Zhaft Marije. I.

Glaf is ferza poshenimo,
Mater boshjo prav hvalit';
Vsi ponishno sapojimo,
Jo spodobno pozhaftit;
Ona je nebes Kraljiza,
Ino nafha pomozhniza.
Naj jo hval'jo vse stvari:
Bod' zhesheha, Dviza ti!

Je prifhla, sa naf rojena,
Lepshat in ofrezhit fvet,

Kakor limbar safajena,
 Lepshal jo je dvifhki zvet.
 Je shivela le v famoti,
 Le v ponishnosti, tihoti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

S boshjo mileftjo navdana
 Polna od Boga dobrot,
 Mati boshja bila sbrana,
 In vefelje naf firof.
 Jesufa nam je rodila,
 Nam Svelizharja sredila.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Sdaj je ona nafha Mati,
 Ino Jesuf, Šin je nje;
 Nam samore pomagati,
 Zhe pred fedesh Šina gre;
 Nafhe profhnje predinj nofi,
 In sa naf nadloshne profi.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Kakor je fvetla daniza,
 V nji gori tako fvetof;
 Je oftala vfelej Dviza,
 V nji se boshja vid' modroft.
 Kristijani jo hvalimo,
 Švojo Mater pozhaftimo.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

O, poflufhaj sdaj, Marija!
 Mile profhnje naf otrok,
 18**

Naf satira hudobija,
 O, poslušhaj ti naf jok:
 Dej Boga sa naf profiti,
 Vfelej te shel'mo zhaftiti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Zhaft Marije. II.

Zhefhena Mati in Kraljiza!
 Marija, vsmiljena Gospa!
 Nam upanje in pomozhniza,
 Zhefhena! vflifhi glas profhnja!

Saversheni otrozi Eve
 Te klizhemo, pomagaj nam!
 V dolini fols, uboge reve,
 Še tebi vershemo k nogam.

Osri fe, nafha ljuba Mati!
 Osri fe miloftno na naf!
 Po smerti dej nam pokasati
 Svelizharjev zhaftit obras.

Deviza fladka, mila, fveta!
 Pomagaj nam shivet' fveto;
 Ti sprof' nebeshkiga Ozheta,
 De k tebi pridemo v nebo.

Zhaft Marije. III.

O Marija, bod' zhefhena!

Polna milofti dobrot,

Teb' podobna ni nobena;

Bog je s tabo, tvoj Gospod!

Shegnana si med shenami,

Shegnan tvoj presveti Šad!

Jesuf Kristuf, sam Bog s nami,

Nam sazhetnik boshjih gnad.

Profi sveta boshja Mati

Sa naf grefhnike Boga,

De nam njega da sposnati

In ljubiti is ferza.

Grefhnim miloft fpokorjenja

Šprofi nam, Marija, sdaj;

Uro poslednjo shivljenja

Šprofi nam nebeshki raj.

Zhaft Marije. IV.

Kristjani! Marijo zhaftimo,

Nebeshka je ona Gospa;

Jo s petjem veselim hvalimo,

Rodila je Kralja sveta;

Is ferza jo toraj profimo lepo,

De naj nam per Bogu besedniza bo

Zhe zhlovek pomozhi sheli,

Per nji jo gotovo dobi.

Marija presveta Deviza!

Ki polna si boshjih darov,
Preblaga nebeshka Kraljiza!

Zhefhena od frezhnih duhov!
Poglej nas na semlji pregreshnih frot,
Ki tare nas breme preteshkih pomot;
Mi klizhemo, de bi nas Bog,
Odreshil is nashih nadlog.

O mati nar bolj dobrotljiva!

Ki reveshem pomozh delish,
Ozhi, ki jih folsa saliva,
Vsa rada tolashish, vedrish!

O profi preljubiga svojga Šinu,
Svelizharja nashiga, Kralja miru,
De milo na nas se osre,
In grehe sanese nam vse.

Ko dufha se bode lozhila

Od tod is telefnih flabost,
O profi, Marija premila!
De pride v nebeshko fladkost,
Kjer gleda, kar tukaj ne vidi oko,
Poflushta, kar tukej ne flishu uho,
Kjer vshiva veselje ferze,
Kjer spolni Bog dufhne shelje.

Zhaft Marije. V.

O Kraljiza drushb nebeshkih

Mati zeliga sveta!

Šlishi pesem ust zhloveshkih

Svirajozho is ferza.

Šlifhi mile ti glafove;
 V sgolj flaboſtih in pregreſhkih
 Proſi tvojih gnad darove
 Revna ſtvar v dolin' ſolſa.

Bodi naſha pomozhniza,
 Mati vezhniga ſinu!
 Miloſti ſi porodniza,
 Œladke ſprave in miru.
 Daj nam sdravje v duſh bolesni,
 De ne ſpazhi naſ kriviza,
 De ſe vnemamo v ljubesni,
 Perporozhaj naſ Bogu.

Bodi, ljubesniva Mati!
 Perbeſhalifhe greſhnikam;
 Ti nam moreſh pomagati
 Vpehanim popotnikam;
 Vſim ſovraſhnikam naſ brani,
 Daj nam frezhno tek konzhati;
 Œtoj, Marija, nam na ſtrani
 Pred ſodnikam Jeſufam.

Zhaſt Marije. VI.

Kako bi doſt ſtorili?
 Marijo pozhaſtili?
 Hvalite jo!
 Povikſhano!
 Nikol' ne bo prehvaljena;
 Hvalite neprenehama!

Štvari ti vse pojejo,
 Duhovi zhaft dajejo,
 Te tam zhaſte,
 Še poklone,
 Nebef kraljiza! pred teboj,
 O poj ferzhneje, jesik, poj!

Te vredno pozhaſtiti,
 Še s angeljzi ſkleniti
 Kriſtjan ſheli,
 In te zhaſti;
 O bodi vedno hvaljena!
 K ſi Mati naſhga Jeſufa.

Ti, vſih pobošnih ſhelje!
 Ti, greſhnikov veſelje!
 Öberni v naſ
 Zhaſtit obras.

O fredniza pred Jeſufam!
 Pokaſhi, de ſi Mati nam!

O bodi nam, Deviza,
 V potrebah pomozhniza!
 Tud ſadnjo nozh
 Nam daj pomozh;
 Perpelji naſ v nebeſhki raj,
 Boga tam gledat vekomaj.

Šladko ime Marija.

Maria! o fladko ime!
 Je tvoje, Mati in Deviza!
 Štvarem Gospa, nebes Kraljiza!
 Napolni s upanjem ferze;
 Maria! o fladko ime!

Maria! o fladko ime!
 Ši nam Svelizharja rodila,
 Nebesfke vrata odklenila;
 Odrefheni te vfi zhafte;
 Maria! o fladko ime!

Maria! o fladko ime!
 Ši Mati milofli nam dana
 Pomozh kristjanov imenovana;
 V potrebah tebi fe srozhe;
 Maria! o fladko ime!

Maria! o fladko ime!
 Ti sprofišh grefnim spokorjenje,
 Pred Bogam milim odpufhenje;
 V fkufhnjavah k tebi perbeshe,
 Maria! o fladko ime!

Maria! o fladko ime!
 Ko nam lozhenje fe osnani,
 Nam ti stojifh sveſto na strani,
 Ozhi mertvafhke ſtoje,
 Maria! o fladkō ime!

Sladko ime Marija

Maria! o sladko ime!
Je tvoje, Mari in Devica!
Sivcem Golga, zabel Krstina!
Najbini a upanjem tozno;
Maria! o sladko ime!

Maria! o sladko ime!
Si nam Svelizana rodila;
Nobeleke vrata odklenila;
Obraceni in vsa stala;
Maria! o sladko ime!

Natifnil Joshef Blasnik v Ljubljani.

Pomoxi krstjanov imenovana;
V potepal tebi se stroha;
Maria! o sladko ime!

Maria! o sladko ime!
Ti sprosti grehim in pokorjenje;
Pred Bogom milim odpuhjenje;
V kraljevskih k tebi poroshne;
Maria! o sladko ime!

Maria! o sladko ime!
Ko nam lozhenje te osnani;
Nam ti nosijo sveko na hrani;
Ochi mertvalke noje;
Maria! o sladko ime!

Pepi Zvenut.

2

Ljubljani

1859

Sept 17th 1851

2nd

1851

